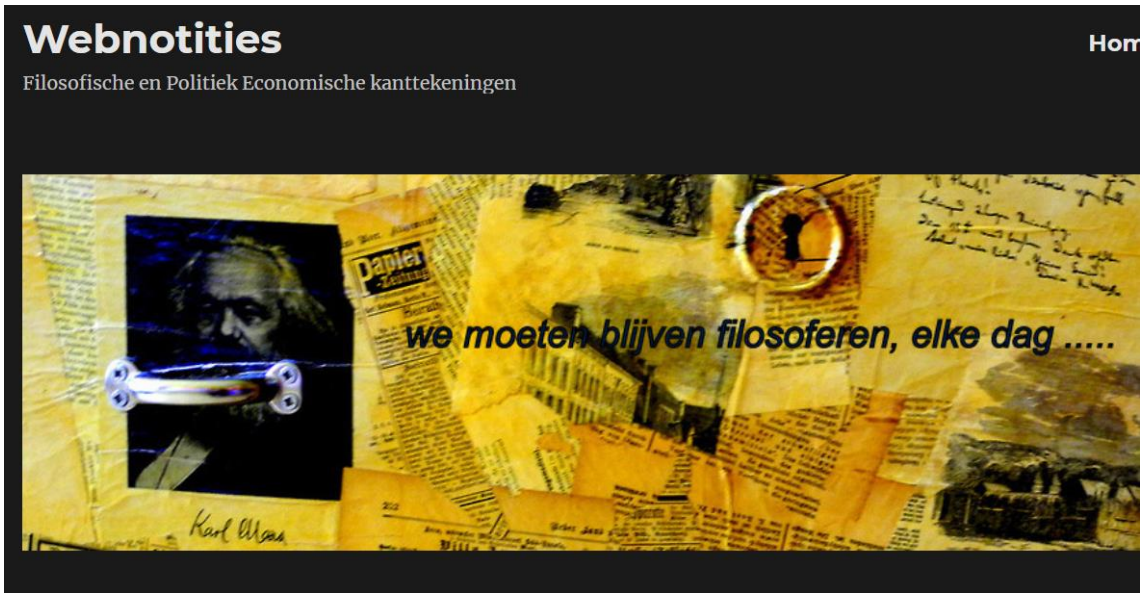

Webnotities 2020

Pauline Brenninkmeijer

Chris Koopmans

Jack Pheifer

Blog Pauze is voorbij

By Jack Pheifer
March 6, 2020
Categorieën: 1 Webnotities

Corona economie 1

By Jack Pheifer
March 9, 2020
Categorieën: 1 Webnotities

Mark Rutte meldde naar aanleiding van de Corona epidemie dat de Nederlandse economie wel een stootje kan hebben. Hij deed dit waarschijnlijk om paniek te voorkomen. Want het effect zal waarschijnlijk geen stootje zijn, maar een dreun.

Tel maar op:

- Wereldwijd is de levering van goederen en diensten in ernstige mate verstoord. Daardoor vallen bedrijven stil wegens gebrek aan halffabricaten en onderdelen. Daardoor valt het transport stil en alle dienstverlening rond transport. Ook winkels en webshops zullen daar grote last van gaan krijgen. Het effect: gebrek aan werk, werktijdverkorting en ontslag van werknemers, allereerst in de flexibele schil (contractanten en zzp' ers).

- Wereldwijd is het vervoer van mensen (zakenreizen en vakanties) in alle reissectoren (vliegen, treinen, metro´s, bussen) één klap sterk terug gelopen. Het effect: gebrek aan werk bij vervoersbedrijven, reisbureaus, hotels, horeca, toeristische instellingen, derhalve werktijdverkorting en ontslag van werknemers.

- Bedrijven, instellingen en overheidsorganen in Europa en Azië die nog wel door kunnen werken hebben te kampen met afwezigheid van medewerkers door ziekte en quarantaine maatregelen. Die kunnen daardoor niet meer effectief functioneren.

- De medische sector in Europa lijkt volledig ontregeld te gaan raken (zie het Italiaanse voorbeeld) waar patiënten en personeel nog lange tijd de gevolgen van zullen ondervinden.

- Ook al kunnen we best wat spullen uit China missen, de aankoop van een nieuwe i-Phone kan best worden uitgesteld, ook essentiële producten worden niet geleverd: bijvoorbeeld (grondstoffen voor) medicijnen en daar zullen patiënten in heel Europa vele maanden last van gaan krijgen, zeker in landen waar medicijnen goedkoop zijn....

- Kortom de aanbodzijde van de economie is wereldwijd ernstig ontregeld, en dat zal grote effecten hebben op de winstgevendheid van bedrijven, de investeringen en op de werkgelegenheid.

- Maar ook de vraagzijde van de economie is verstoord. Consumenten houden de hand op de knip in onzekere tijden, zeker na de recente beurskrach, sommige spullen zijn niet eens meer te koop en bedrijven krijgen dus ook van die zijde minder inkomsten.

- Door de bijna gratis krediet politiek van de Centrale Banken zijn veel bedrijven overmatig gefinancierd. Zwakke bedrijven zullen omvallen, een nieuw soort kredietcrises, waarvan het effect op de banken totaal onbekend is. Maar daar hoeven we niet optimistisch over te zijn. De financiële sector (banken etc.) staat er echt niet veel beter voor dan in 2008, zo waarschuwen deskundigen al jaren. Er is geen enkele inschatting te maken wat voor effecten in die sector zullen optreden.

- Bij deze opmerkingen is niet eens rekening gehouden met het verder wereldwijd uitbreken of doorbreken van het virus. De chaos in Italië levert nu al een economische schade die nog jaren na zal werken.

De economische dreun die we kunnen verwachten, staat nog in geen verhouding tot de maatschappelijke ontregeling die ons zal treffen mocht het virus zich in brede lagen van de bevolking verspreiden. Nu al zouden we moeten beginnen uit de huidige situatie lessen te trekken voor de toekomst. Gewoon het lijntje doortrekken na een economisch, maatschappelijk dipje, zal zeker niet meer lukken. Dat zullen de beurzen ook door gaan krijgen. De toekomst valt even niet meer te voorspellen.

Wij als burgers zullen via onze overheid, de enige instantie die centraal kan optreden, nog meer dan in 2008 voor de schade, materieel, immaterieel (gezondheid) en maatschappelijk opdraaien. Want de bedrijven beschermen hun winst, maar wentelen hun schade altijd weer af op overheden en werknemers (burgers).

Art on Wednesday 1

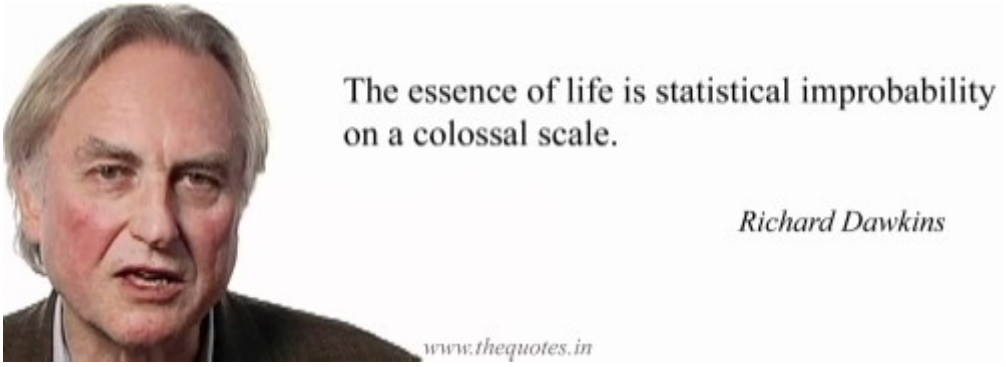
By Pauline Brenninkmeijer
March 11, 2020
Categorieën: 3 Foto's

Anningahof Zwolle – Foto Pauline Brenninkmeijer

Even weer de Essentie

By Chris Koopmans
March 13, 2020
Categorieën: 2 Ongesorteerde Notities

Je weet weer even waarover het gaat:

- Over Leven en Dood.
- Over wie de Samenleving eigenlijk drijvend houden, en welke politieke, economische en criminele parasieten er een slaatje uit proberen te slaan.
- Dat de begrippen individu en identiteit (persoonlijke vrijheid, autonomie, privacy, ed.) hoogdravende, inflatoire luchtbellen zijn, omdat maar weer eens blijkt dat iedereen met alles en iedereen samenhangt.
- Dat we blij moeten zijn met elkaar tegensprekende wetenschappers want alleen door onzekerheid komen we verder met hoe het werkelijk zit.
- Dat wetenschap en techniek niet zonder financiers kunnen bestaan. Oftewel dat investeerders niet alleen de markt maar vooral hun geweten moeten volgen, een sociaal geweten waar overheden altijd flink in moeten blijven prikken.
- Dat informatievervuiling door media en ondeskundigen ook een kwaadaardig virus is dat de geest van de samenleving gemakkelijk ontregeld.
- Dat de wereldwijd bedreigde dieren- en plantensoorten lachen: ‘Wie is er nou een virus? Dat zal ze leren! Hopelijk.’

Er stond een prachtige, heldere, zilveren maan aan de hemel bij het eind van de dag. Zegt mijn buurvrouw: ‘Nou, als dat maar goed komt.’

Blijf ook lachen hoor!

Art on Wednesday 2

By Pauline Brenninkmeijer
March 18, 2020
Categorieën: 3 Foto's

Anningahof Zwolle – Foto Pauline Brenninkmeij

Woekeraars en Saamhorigen

By Chris Koopmans
March 20, 2020
Categorieën: 2 Ongesorteerde Notities

Je zou wel eens willen weten welke bedrijven de godvergeten brutaliteit hebben mondkapjes voor woekerprijzen aan de overheid e.a. aanbieden. Ik zal die vrijemarktparasieten voor de rest van mijn leven boycotten. En zo zijn er nog wel veel meer zorgproducten, en veel meer voedsel- en dienstenproducten waarmee die woekercowboys zich verlekkeren.

En dan heb je natuurlijk de misbruikers van de financiële bijstandsregelingen door de overheid, dat zal pas later blijken. Naming and shaming zou een goeie zaak zijn, goed uitzoeken hoe het precies zit, wie verantwoordelijk is voor de prijsstelling van producten en waarom, en dan de parasieten op de publieke schandpaallijst in de krant zetten. Kaalscheren, pek en veren, rotte eieren, nou ja, dat kan altijd nog, maar spugen, daar zou ik niet op tegen zijn. Niks mis met een beetje volkswoede. Werkt vast preventief.

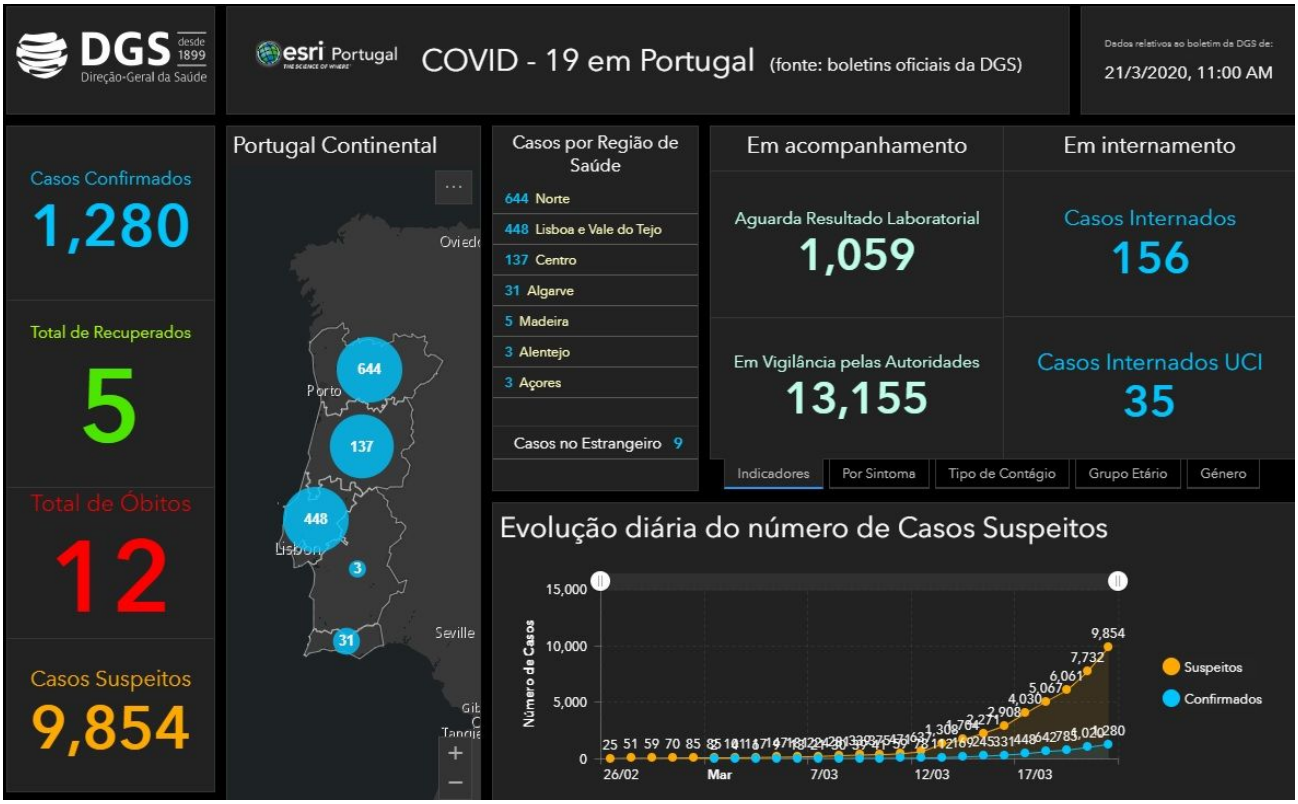
En dan in de post-pandemische fase natuurlijk ook een erelijst van bedrijven, particuliere ondernemingen, etc. die zich uitzonderlijk bedrijfs-ethisch gedragen hebben ten opzichte van hun werknemers en consumenten.

Genetisch gezien zijn wij nog steeds veel meer jagers/verzamelaars dan landbouwers, meer tribale dan universele denkers, en dus bij een levensbedreigende crisis sneller en sterker afgestemd op het overlevingsbelang van de groep zonder wie het (egocentrische) individu het niet lang redt. In de evolutionaire antropologie zijn nogal wat studies die suggereren dat het slecht

afloopt met individuen die geen voedsel en kennis delen, die geen zorg en bescherming bieden. En zij die dat wel deden waren ook toen al de helden!

Bericht uit Portugal – 21 Maart

By Jack Pheifer
March 21, 2020
Categorieën: 1 Webnotities

Net toen we het blog weer opstarten brak de pleuris rond Corona uit. Ik schrijf nu vanuit Zuid Portugal, de Algarve, waar we nu in quarantaine zitten.

Het volgende bericht is in het Engels, omdat ook veel buitenlandse vrienden gevraagd hebben hoe de situatie hier is.

The number of Corona cases here, compared to other European countries, is still relatively small. Only 12 deaths up till now. Each case is still followed up in search of contacts! A method most European countries already gave up. A majority of the cases are in the North, in the three larger cities. Here in the South, in the Algarve, there are about 30 cases in 5 isolated pockets. Up till yesterday there was according to the Health service no community transference yet in the Algarve, cases outside of known ‘contact chains’ as they call it here.

Portugal acted very speedy and adequately on the Corona crises. Schools and public facilities closed already 10 days ago. Everyone was asked to stay home.

(70+ now by law required to stay home). Restaurants and cafés can only provide take away food. There are only land borders with Spain and they were closed quickly (it´s very bad there). No more flights from outside Europe, except the *government* flights trying to bring Portuguese home. Flights from Europe drying up, no more flights next week. Essential workers are on 7 day per week duty. Medical, police, energy, telecom, cleaners, garbage etc. Now we can see who are essential to society, mostly the badly paid....

A state of emergency was called this week, so the government can per decree give directions for production and supplies. All workers are guaranteed 66% of their salaries. The population is incredible disciplined and follows the guidelines. Must be an effect of 50 years of dictatorship (1925 – 1975). The streets and the roads are totally empty. No 'end of the world parties' here.

The supermarkets here are still fully stocked. Only one person per household can go shopping. Only 1 person inside allowed for each 25m2 space. So there are 2 meter distance lines (though small). This is a poor country. People can not really afford to hoard. Even the Olhão indoor fish market is still open, but acts like supermarkets with guards admitting people. People here eat mostly fish.

The leadership of the country is very visible. Marcello Rebelo de Sousa, the President, is undisputed the elderly father of the country. In the past he already proved most trustworthy and that pays off now. Quiet, friendly but clear speaking and intervening in government discussions every day.

Prime Minister António Costa is clearly, visibly and directly leading the daily government. He's on television every night. His first announcement of the partial lockdown 10 days ago was impressive:

Between hysteria and ambivalence is the middle ground. Let us all be responsible. We live in society and we have a duty to be responsible to ourselves and to others. The negligence with which we are facing this can cost lives. It is better to be called exaggerated in care than negligent.

We all have parents, children, family and friends in risk groups. Let's be careful. The disease can be fatal but so is the lack of medical care and if this takes on proportions like in Italy, there will be neither enough medicines nor enough medical facilities to

provide the necessary assistance. Protect yourself and protect others. The aim is to get out of this with the least possible impact.

Let us be exemplary in complying with the measures decided by the local authorities and the Portuguese Government. Make "true" social isolation, avoid EVEN parks, shopping centres, beaches and other public places. Go only to places that are REALLY necessary. Decide between family which family member should do this (decreasing the number of people on the streets...).

As the army in Spain and Italy transports the bodies (no family funerals!) to the graveyards, this pandemic is certainly no joke. Here, so near the sea, I am reminded of the 1950's book: 'On the beach' by Nevil Shute.

Corona economie 2 : economische steun aan bedrijven

By Jack Pheifer
March 23, 2020
Categorieën: 1 Webnotities

Terwijl de medische sector de pandemie bestrijdt en de burgers binnen zitten, wordt de regering in Den Haag overspoeld met steunverzoeken van bedrijven en belangenbehartigende lobbyisten.

We moeten hopen dat de politici geleerd hebben van de financiële crisis in 2008 en de (tenminste voor de burgers..) 7 jaar durende economische recessie daarna.

Het gaat nu niet meer om een economisch stootje of een economische dreun, we kunnen rustig spreken van een economische aardbeving. Het zou me niet verbazen als we tegen het einde van het jaar een werkloosheid kennen van 10-15%, wellicht nog wel meer. Het wereldwijde economische systeem is totaal ontregeld en een meerderheid van de bedrijven heeft een overmaat aan (goedkoop verstrekte) leningen. Er zijn nauwelijks nog bedrijven die niet kunnen omvallen, dat geldt ook voor de banken.

We zullen volgens de plannen van Wopke Hoekstra als burgers zeker 50.000 euro per huishouden lenen om de economie te ondersteunen (50 mrd). Dit keer zouden we verstandig moeten zijn en zorgen dat dit geld op de juiste plaatsen terecht komt.

Wat we dus niet moeten doen: Geld indirect naar kapitaalverschaffers laten stromen ter compensatie van economische schade. Dat wil zeggen: niet naar aandeelhouders en andere financiers. Natuurlijk zullen we wel weer de banken

overeind moeten houden, zoals we in 2008 geleerd hebben zijn die essentieel voor het maatschappelijk functioneren.

Derhalve zou het juist zijn bedrijven alleen te steunen:

- via achtergestelde leningen,
- op voorwaarde dat deze bedrijven op geen enkele directe of indirecte wijze winst uitkeren (of eigen aandelen opkopen), bonussen betalen, kapitaal naar het buitenland sluizen e.d. , voordat de leningen afbetaald zijn.

Let maar op: dergelijke regels zouden furore veroorzaken!

Bedrijven zijn in abstracte zin feitelijk een organisatorisch samenspel van mensen, bedrijfsmiddelen en financieel kapitaal. In een zware economische depressie kan geïnvesteerd financieel kapitaal zich niet uit bedrijven bevrijden, de bedrijfsmiddelen kunnen elders gebruikt worden, dus moet je je als overheid concentreren op de economische ondersteuning van de werknemers (burgers). Dat heeft de crises in de jaren dertig van de vorige eeuw ons ook geleerd.

Laten we niet doen alsof de vanzelfsprekende economische wetten van het liberale kapitalisme nog geldig zijn. Wij als democratische samenleving van burgers dienen te bepalen hoe wij onze maatschappij de komende jaren economisch door kunnen laten functioneren en hoe we het door Hoekstra namens ons te lenen geld daarvoor besteden.

Corona crisis: hoe naar de toekomst te kijken?

By Jack Pheifer
March 24, 2020
Categorieën: 1 Webnotities

Als je als burger nu naar de toekomst kijkt, zou je je *niet* bezig moeten houden met hoe de toekomst er uit zou *moeten* zien. We moeten ons als individuele burgers vooral bezig houden met de omstandigheden die je redelijkerwijs (wetenschappelijk/ deskundig gezien of praktisch gezien met je boerenverstand) zou kunnen verwachten.

Dus niet uitgaan van politieke ideologische opinies. Dus niet uitgaan van welke belangen dan ook (persoonlijk, financieel, status en macht). Dat doen wereldwijd al die politieke en economische machthebbers wel en dat zou voor de onze burgerlijke maatschappij op langere termijn wel eens echt rampzalig kunnen zijn

Trump en Johnson denken de economie weer snel (binnen enkele weken) op te kunnen starten en trekken daar nu al bijna oneindige financiële budgetten voor uit. Maar of al die enorme op korte termijn geleende gelden enig effect zullen sorteren om de welvaart voor alle burgers, niet alleen de rijken, in de toekomst op peil te kunnen houden is maar zeer de vraag. Vergeet niet: economie is geen wetenschap maar een stelsel van politieke ideologie, regels, gebruiken, verwachtingen en vooral economische macht.

Het is te verwachten dat de Corona pandemie in de Westerse wereld nog minstens een jaar door zal woeden. Nog zeker een jaar zullen grotere en kleinere besmettingsgolven optreden. Dat heeft het verleden geleerd en dat zegt de epidemische theorie. Een vaccin wordt nog niet binnen een jaar voorzien. Dus uiteindelijk zal zeker 50% van de bevolking besmet worden. Het is nog onbekend of binnen bevolkingsgroepen daarna een graad van immuniteit zal ontstaan, want we weten ook nog niet hoe snel het virus muteert.

We kunnen ook verwachten dat door het ontbreken van goede gezondheidsvoorzieningen en stabiele bestuurlijke structuren het virus in de derde wereld op enorme schaal huis zal gaan houden. In Afrika, het Midden- en Nabije Oosten, Zuid-Amerika en de voormalige Sovjet Unie is de epidemie voor ons nog niet echt zichtbaar. We weten niet hoe de situatie daar is door gebrek aan informatie. Er bestaat over de situatie in die gebieden veelal geen politiek onafhankelijke berichtgeving. Rusland onderdrukt zelfs actief zoveel mogelijk informatie over het virus. Maar ook informatie uit China wordt inmiddels compleet politiek gestuurd.

De epidemische en economische chaos die het komend jaar op zal treden, zal zeker ook tot een of andere vorm van politieke chaos leiden naarmate narcistische – en autocratische leiders hun macht (en de macht van hun land) in zowel nationale als internationale sferen pogen te stutten of uit te breiden.

In de geschetste situatie zullen de commerciële- en logistieke handelsstromen zich zeker niet binnen een jaar kunnen herstellen. De vraag of zelfs of dat op voorzienbare termijn zal gebeuren. Daar zullen we dus ook voor onze eigen persoonlijke toekomst rekening mee moeten houden.

Uittocht

By Pauline Brenninkmeijer
March 25, 2020
Categorieën: 3 Foto's

Pensionados verlaten de Algarve, vaak met achterlating van camper of auto en caravan
Foto: Algarve Resident.

Welke bedrijven houden we in de crisis overeind?

By Jack Pheifer
March 25, 2020
Categorieën: 1 Webnotities

Als de overheid mij vandaag 50.000 euro zou geven om aan bedrijven te lenen tijdens deze epidemische economische crisis, dan zou ik dat geld in ieder geval voor een deel steken in het op langere termijn op gang houden van de distributie van essentiële goederen als voedsel, medicijnen en energie. Anderzijds zijn er een groot aantal sectoren waar ik geen cent in zou steken, bijvoorbeeld in de toeristenindustrie.

Het is bijvoorbeeld niet te verwachten dat iemand de komende jaren nog een cruise gaat maken met 3000 passagiers op een schip. Dus leg die schepen maar aan de ketting, of beter nog: gebruik ze als noodhospitaal in Afrika en Zuid-Amerika.

Er zullen sowieso maar weinig mensen zijn die het komend jaar een vakantie in het buitenland zullen boeken, zeker niet per vliegtuig. Met de auto blijf je in ieder geval voor een deel eigen baas. Dus: reisbureaus, touroperators, hotels, vakantiehuisjes: ik zou er niet in investeren.

De hele toeristenindustrie is grotendeels een zgn. capaciteitsindustrie. Vliegtuigen en Hotelkamers. De vliegtuigen zullen voorlopig aan de grond in de

mottenballen komen te staan. De hotelkamers blijven lange tijd leeg (of kunnen tijdelijk worden verhuurd voor huisvesting).

Het zou ook de overheid duidelijk moeten zijn dat je (zelfs op korte termijn) geen steun aan *alle* economische bedrijfssectoren moet gaan geven. Laat veel niet essentiële bedrijven zonder toekomst op middellange termijn maar gewoon sluiten. Betaal de werkloze burgers uit die sectoren maar rechtstreeks een werkloosheidsuitkering. Dat is meestal een stuk minder kostbaar dan pogen die bedrijven overeind te houden. Want dan komt die steun op allerlei andere onduidelijke plaatsen terecht.

Ja in bovenstaande voorbeeld verliezen de eigenaren / kapitaalbezitters / aandelenbezitters hun geld, maar de hotelgebouwen en vliegtuigen blijven wel staan voor toekomstig gebruik.

The Walking Dead

By Chris Koopmans
March 26, 2020
Categorieën: 1 Webnotities

Eigenlijk is die Netflix serie The Walking Dead best heel aardig als je eens wil reflecteren op een apocalyptisch bestaan. Je verbeelding laten gaan over het ergste van het ergste dat je kan overkomen bij het ineenstorten van de samenleving, daar is niks mis mee mits je daarbij niet je frontaalkwab verliest want die zit daar niet voor niets.

Ik ben er een groot voorstander van altijd het Beest in de Bek te kijken, wat je ook dreigt te overkomen in het leven. Het Beest in de Bek kijken omdat een dergelijk zelfonderzoek je kan helpen je reële maar vooral je irreële angsten te beheersen, relativeren en te overwinnen. Dreigt je reële angst werkelijkheid te worden dan kun je je op een verstandige manier gaan prepareren.

Blijkt je angst irreëel dan kun je jezelf geruststellen en weer gewoon verder gaan met leven. In beide gevallen als een struisvogel reageren, dat is niet alleen dom maar ook nog eens gevaarlijk voor jezelf en anderen. Dan krijg je beide kanten van

de Bell-angstcurve te zien: ofwel bagatelliserende samenscholende park- en strandwandelaars ofwel hysterische apocalyptische partygangers.

Terug naar The Walking Dead: als je de daarin voorkomende zombies even symbolisch en hyperbolisch ziet als de personificatie van een ultiem virulent virus dat blind gedreven wordt om jouw vlees te vreten, een direct besmettelijk virus dat zo snel en omvangrijk de samenleving overwoekerd, dan kun je beginnen met je verbeelding los te laten over wat er met de 'gezonden' zou kunnen gebeuren. En daar is door de makers van The Walking Dead heel aardig over nagedacht.

Alle existentiële thema's komen aan de orde: het verschuiven van fundamenteel ethische waarden, de dilemma's van goede leiders, de terreur van slechte psychopathische leiders, hoe gevaarlijk kinderen kunnen zijn als je ze teveel vrijheid geeft, dat goeie groepsbeslissingen slecht kunnen uitvallen (en omgekeerd), hoe anders je over zwanger raken moet gaan nadenken, hoe nuttig het soms kan zijn om in termen van ingroup en outgroup (wij en zij) te denken, hoe waardevol het is om vooral improviserend en praktisch in het leven te staan, hoe gevaarlijk het is grote geheimen binnen een groep te bewaren, dat de dood vele gezichten heeft (de wrede, altruïstische, genadige, suïcidale, inspirerende, toevallige en noodzakelijke dood, etc.), hoe de zorg voor elkaar de basis van zingeving vormt (de wereld draait niet om jou maar om de ander), hoe gevaarlijk het is voor de gemeenschap als je jezelf niet gezond houdt, kortom allemaal thema's die in ons dagelijkse routineleven aanwezig zijn maar meestal niet hard doorvoeld worden.

Nu de meesten van ons toch veel thuis zitten kan het geen kwaad om een beetje met elkaar over de ankerpunten van het leven te filosoferen, misschien wel om je leven wat te resetten. Het goeie uit het kwaaie trekken. En die bloederige scenes uit The Walking Dead moet je maar op de koop toenemen. Zoals veel enge dingen in het leven, nietwaar?

Overheid: verschiet ons kruit niet te snel!

By Jack Pheifer
March 26, 2020
Categorieën: 1 Webnotities

De Amerikaanse regering heeft 2 duizend miljard dollar uitgetrokken om de economie te ondersteunen. Een deel daarvan gaat rechtstreeks via cheques naar de burgers. Logisch: er bestaat daar immers geen nationale werkloosheidsregeling.

Waar de rest van dat enorme bedrag nu naar toe zou moeten gaan is mij onduidelijk, ik ben bang naar de verkeerde dingen en groepen. Terwijl je al dat nieuwe geld alleen maar zou moeten uitgeven aan zaken die alle burgers ten goede komen. Tenslotte zullen de burgers dit geleende geld in de toekomst via belastingen en bezuinigingen terug moeten betalen!

Als de burgers geen geld uitgeven, behalve aan basisvoorzieningen als voedsel, hebben de meeste bedrijven weinig te verkopen en te produceren, en zullen zeker niet voor de toekomst te investeren. In Europa bijvoorbeeld leggen de autofabrikanten hun productie stil, er worden immers bijna geen auto’s verkocht. Volkswagen zal derhalve voorlopig ook geen nieuwe machines kopen.

Behalve voor basisproducten als voedsel, olie en dergelijke, ligt in Europa en Amerika ook de export en dus de import grotendeels stil. Dus opnieuw de vraag: op welke wijze zouden overheden op korte termijn de economie kunnen stimuleren weer terug te keren naar de pré-corona situatie?

Het belangrijkste lijkt me om als overheid *ons* kruit niet te vroeg te verschieten. Ondersteun nu de bedrijfssectoren en de bedrijven die essentieel zijn voor de basisvoorzieningen in een land en bepaal welke dat zijn. Bepaal in Europees verband welke productievoorzieningen voor Europa op korte termijn peil gehouden moeten worden (geneesmiddelen, voedsel, energie e.d.).

Laat de vrije markt zich voor de rest zelf maar redden. Het in de nabije toekomst snel groeiend aantal werkloze burgers zal het centrale economische probleem van de overheden worden en daar zul je dus je oorlogskas voor moeten bewaren. Zonder burgers die überhaupt geld uit kunnen geven is er immers helemaal geen economie meer.

De economische modellen van de economen en planbureaus werken in deze situatie niet meer. Je kunt al die uitkomsten van het nieuwe CPB onderzoek, dat vandaag bekend werd, rustig met een korreltje zout nemen. Die lijken eerder op voorspellingen dat alles over een paar maanden gewoon weer op oude voet verder gaat. Maar dat is maar zeer de vraag.

Postscriptum. Groen Links vroeg in de Kamer om ondersteuning van de Kappersbranche. Typisch een beroep dat persoonsgebonden is met weinig benodigde bedrijfsmiddelen (scharen en föhnen) die je overal, aan huis en zelfs buiten kunt uitoefenen. De Kappersbranche (behalve het personeel zelf) ondersteunen betekent slechts geld sluizen naar de eigenaren van de kappers panden. Wat is het nut daarvan?

Reactie op Kruit niet verschieten

By Pieter Mulder
March 26, 2020
Categorieën: 1 Webnotities

Pieter Mulder – jurist

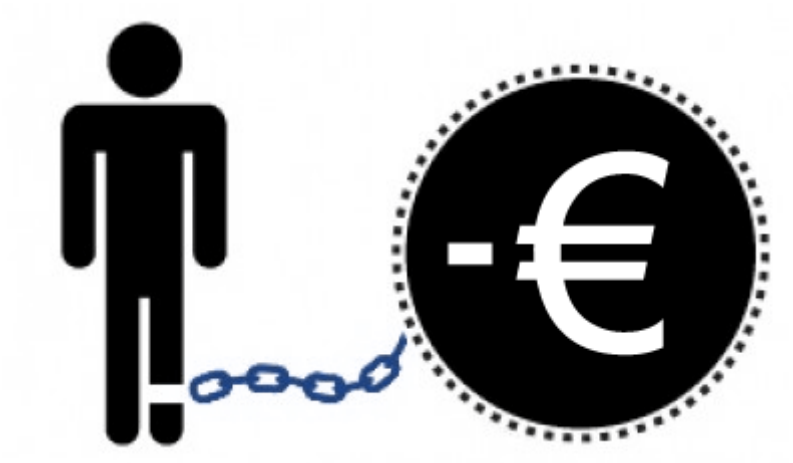
Wat een goede beschouwing
Ai, wat komen we in Nederland onze eerdere keuzes nu tegen. Vandaag en gisteren een ontluisterend bewijs van de wijze waarop we in de zorgsector gemakkelijk hebben gedacht over efficiencyverbeteringen, een zogenaamd ‘slim omgaan met middelen’.

De voorzitter van de IC-zorgartsen schetstte een perfect beeld van hoe we het uit de hand hebben laten lopen. Niet alleen de VVD-hoek – al liep die wel voorop – maar ook andere partijen en zeker ook wij als burgers, die deze ontwikkelingen in de jaren 2013-2018 van harte of stilzwijgend hebben gesteund.

We worden voor wat betreft de zorg nu met de neus op de feiten gedrukt. We vergeten nu het tekort en de efficiency consequenties in het onderwijs, bij de politie, de opvangcapaciteit voor inburgering van immigranten etc. Dat krijgen we later wel op onze boterham. Helemaal eens met de oproep om voorzichtig te zijn met te grote steunpakketten nu van overheidszijde. We hebben straks bij uitbraak-2 en uitbraak-3 (de vogelgriep kan zich ook muteren) nog wat nodig. Logisch om de velen die nu schade leiden op enkele essentiële punten te steunen, maar alles redden lukt niet. Laten we dat maar eerlijk onder ogen zien.

Tweede Kamer: Anticipeer op faillissementen!

By Jack Pheifer
March 27, 2020
Categorieën: 1 Webnotities

De Tweede Kamer volgt op dit moment de regering intensief rond de Corona gezondheidssituatie. Maar de Kamer zou ook zelf acties kunnen ondernemen ter voorbereiding op de nabije toekomst. Een keur aan deskundigen hebben de Kamer verzocht met spoed de nieuwe wet met betrekking tot faillissementen te behandelen, die bij de Kamer op de plank ligt. De oude wet functioneert ronduit slecht zo bleek na de financiële crisis van 2008.

Grotere bedrijven en amorele (vaak half criminele) ondernemers zijn meestal in staat via trucjes de schulden van hun bedrijven op de samenleving af te schuiven. Kleinere ondernemers (ook ZZP'ers!) en particuliere burgers slepen de schulden na alle juridische procedures, opgejaagd door commerciële incassobureaus vaak vele jaren achter zich aan.

Met de enorme golf aan faillissementen die je het komend jaar kunt verwachten, zullen veel professionals: van rechters en advocaten tot accountants en ondernemers zich veelal improductief bezig moeten gaan houden met gevechten over inning van (meestal oninbare) schulden. De nieuwe voorgestelde wet (volledig uitgepolderd) zou dergelijke procedures in effectievere banen moeten leiden.

De regering zou ook zelf maatregelen kunnen nemen om een fnuikend acuut gebrek aan geld te bestrijden. Niet alleen zoals gebruikelijk bij banken en bedrijven, maar ook bij burgers! In Portugal bereikte de regering overeenstemming met de banken om aflossing van hypotheken een half jaar op te schorten, indien burgers niet kunnen betalen. Ook verbood de Portugese regering de opzegging van huurcontracten en huisuitzettingen voor een half jaar. Portugese gemeenten schorten de betaling van de maandelijkse rekening voor water op.

Nederland zou tijdelijk de incassowet kunnen opschorten, die leidde tot het ontstaan van de uiterst winstgevende bijna roofdierachtige commerciële incassobureaus, die burgers 24 uur per dag op de huid zitten om te betalen wat ze niet kunnen betalen. De uitwassen daarvan hebben we de afgelopen jaren in geuren en kleuren (o.a. belastingdienst) kunnen volgen.

Oudjes dood of Economie plat?

By Chris Koopmans
March 28, 2020
Categorieën: 1 Webnotities

Gezondheid vs economie, die gaan in tijden van Corona niet goed samen. Plat gezegd: oudjes dood of economie dood, that's the question. Voorlopig kiest de politiek ervoor om de gezondheid van de kwetsbaren (vnl. ouderen en lichamelijke risicogroepen) prioriteit en solidariteit te geven, boven het laten draaien van de markt.

Maar is het ondenkbaar dat er een kantelpunt gaat komen bij het maken van een politieke keuze tussen het opofferen van de kwetsbaren of het opofferen van de economie (c.q. onze levensstijl, materiële welvaart, minder democratische vrijheid)?

Hoe langer de coronacrisis duurt hoe prangender dit coronadilemma gaat worden.

De halfvolglasmensen geloven dat we de ik-samenleving nu wel definitief gaan ombouwen naar een betere, economisch versoberde wij-samenleving. De halfglasleegmensen geloven dat we er wijs aan doen de gezondheidskool en de economiegeit te sparen, dat de gezonden en de zieken het langere tijd zwaar

zullen krijgen maar dat een vaccin de uiteindelijke de oplossing straks wel zal brengen. En dan kunnen we weer gewoon verder met business as usual.

Is dit politieke coronadilemma een valse tegenstelling? Misschien. Maar je hoort nu al de eerste keuzetwijfel in de media: ‘het land mag niet alleen bestuurd worden door virologische inzichten (Hans de Boer, VNO-NCW, werkgevers)’. Dat is natuurlijk een onzinnige uitspraak, tenzij hij echt bedoelt dat het economische en sociale beleid het virologische beleid *niet* zou moeten volgen. Dat zou betekenen dat de gezondheid van de kwetsbaren in deze crisis niet rucksichtslos voorop mag staan.

En dan heb je natuurlijk Trump: ‘we moeten weer zo snel mogelijk, met Pasen, aan het werk’. En Bill Ackman, the big time Hedge Funds Investor, en Bill Gates: ‘a lockdown for a month’. Elke viroloog kan je vertellen dat een maand totale lockdown niet helpt omdat het virus daarna even hard of nog harder terug gaat komen terwijl ondertussen een vaccin in die maand niet verwacht kan worden. Het overduidelijk kiezen voor een economische crisissturing *naast of boven* een virologische crisissturing, oftewel economie naast of boven gezondheid, dat is opofferen van de kwetsbaren. Immoreel (nog even afgezien van het feit dat de VS altijd al een asociaal gezondheidszorgsysteem hadden, zeker voor de kwetsbaren).

En dan is er nog de heldhaftige, 69-jarige politicus Dan Patrick, luitenant-gouverneur van Texas: ‘veel ouderen (boven de 70jaar bedoeld hij) zijn bereid te sterven om de economie te redden’. Oftewel: schaam je opa/oma, als je de American way of life niet wil verdedigen met je patriottische dood.

Kijk, ik zal mijn beademingsmachine echt wel aan een jonkie geven als ik kansloos lijk, maar absoluut niet aan iemand die in de God Geld geloofd. Leve de oldtimers!!

Europa: ieder voor zich volgens minister Hoekstra

By Jack Pheifer
March 29, 2020
Categorieën: 1 Webnotities

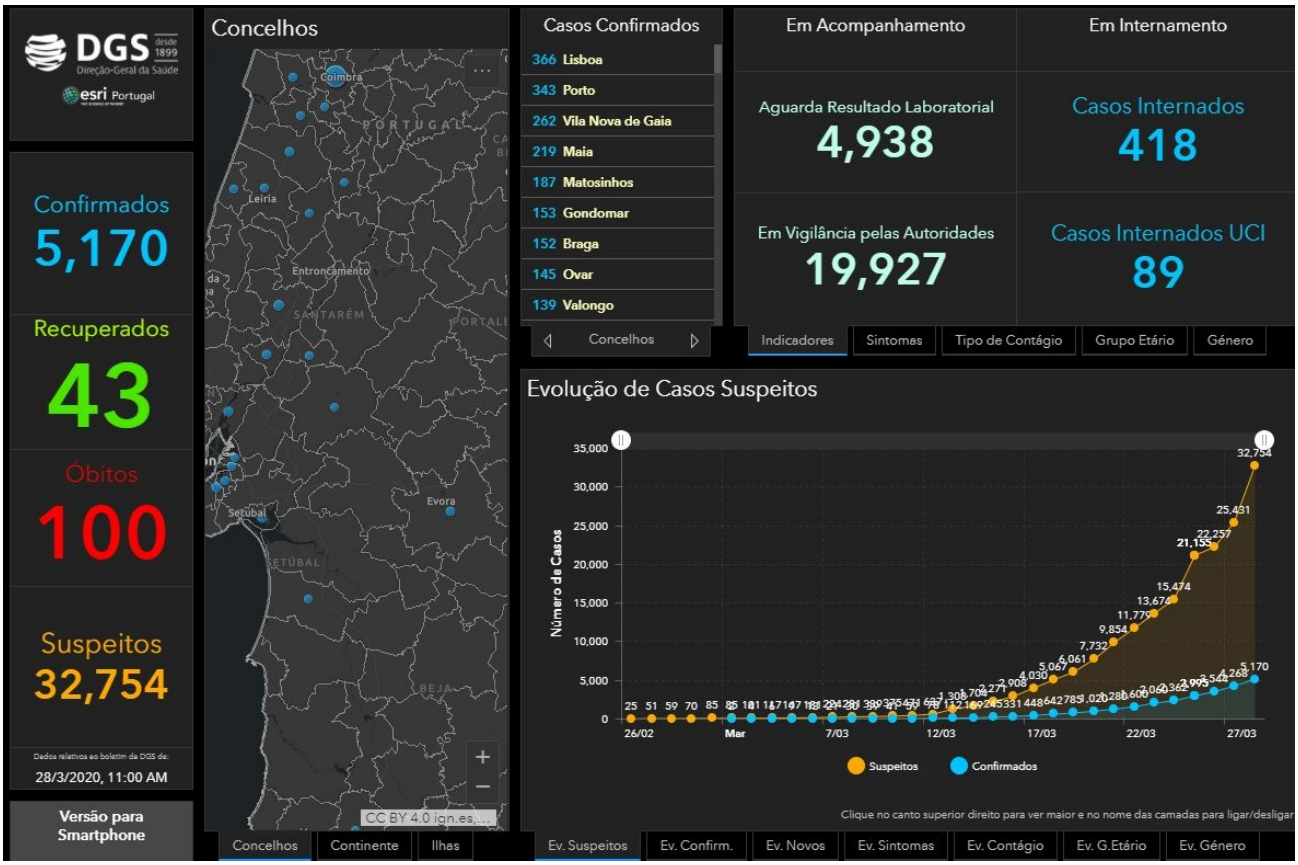
Het CDA kan Wopke Hoekstra maar beter geen lijsttrekker maken. Mocht hij premier worden, dan zal hij in Europa nog geen deuk in een pakje boter kunnen slaan. Zijn optreden afgelopen week tijdens economisch crisis overleg binnen de EU, werd door de anders zeer aimabele premier van Portugal, António Costa, “weerzinwekkend” genoemd.

Hoekstra meende dat geen sprake kon zijn van gezamenlijke economische maatregelen, voordat Italië eerst eens had uitgelegd welke economische verbeteringsmaatregelen ze sedert de financiële crisis van 12 jaar geleden hadden genomen. Je moet maar durven boekhoudertje te spelen, terwijl de Italianen dag en nacht pogen überhaupt hun land overeind te houden. Een land dat nu wel door Rusland, China en Cuba (!) wordt geholpen, maar niet door andere Europese landen.

Je zou zeggen dat in deze wereldwijde, ook volstrekt politieke chaos, de EU leiders pogen om als eenheid voor enige stabiliteit te zorgen. Maar volgens Wopke is het ieder voor zich. Nederland zal binnen de EU nog jaren een hoge prijs betalen voor het optreden van deze CDA dominee.

Corona-epidemie: de Portugese aanpak

By Jack Pheifer
March 29, 2020
Categorieën: 1 Webnotities

Hoe kan het dat een arm land als Portugal de Corona-crisis effectiever lijkt aan te pakken dan Nederland?

- Al veel eerder dan in Nederland werd een totale lockdown ingesteld met zeer strakke handhaving en een zeer gedisciplineerde bevolking. Het voorbeeld van buurland Spanje was natuurlijk afschrikwekkend.
- Nog steeds worden alle, zelfs alleen nog maar verdachte, gevallen gevolgd. Dagelijks publiceert de regering bovenstaand interactief dashboard. Van bijna alle gevallen is nog steeds bekend hoe de besmettingsketen was, en uit welke landen het virus Portugal binnenkwam.
- De gewone Eerste Hulp in de ziekenhuizen is totaal fysiek gescheiden van de Corona diagnoses (vindt overal in tenten en containers bij de ziekenhuizen en

aangewezen gezondheidscentra plaats). De normale ziekenhuiszorg gaat gewoon door.
- Waar mogelijk wordt ondanks de beperkte middelen getest. Als je denkt Corona te hebben, bel je de Huisarts, die je per auto naar een van de vele Drive Thru centra stuurt om in je auto getest te worden.
- Burgers bij wie de besmetting is vastgesteld worden geregistreerd en hebben de wettelijke plicht 24 uur per dag thuis te blijven. Er zijn zelfs geregistreerde geteste personen gearresteerd, die Lissabon nog poogden te ontvluchten voor ze de uitslag van de test kregen.
- Zieke burgers worden zoveel mogelijk door medisch personeel thuis in de gaten gehouden om de ziekenhuizen te ontlasten.
- Op een bevolking van 10 mln. burgers waren er gisteren totaal 100 Corona doden (Nederland 28 maart: 17.5 mln – 639 doden) .

Over enige maanden zullen we de resultaten van de verschillende werkwijzen van de Europese landen kunnen evalueren.

In Nederland zal echter de vraag blijven

1. Of alle besmettingen zijn geregistreerd of op andere wijze bekend zijn;
2. Of alle Corona-doden zijn geregistreerd.

Soms bekruipt je de gedachte dat de bestuurders in Nederland het aantal doden op papier het liefst zo laag mogelijk houden uit angst voor toekomstige verantwoording die moet worden afgelegd.

Note: in Portugal, in tegenstelling tot in Nederland, is je burgerservice nummer voor ongeveer al je handelingen met overheid en bedrijven in gebruik.

Desintegreert Europa?

By Jack Pheifer
March 30, 2020
Categorieën: 1 Webnotities

Het lijkt alsof de Europese samenwerking 50 jaar terug gezet is. In de aanpak van de Corona crisis en de economische gevolgen daarvan lijkt sprake van ieder voor zich. En dat belooft weinig goeds voor de toekomst.

De voormalige communistische Oost-Europese landen lijken nog verder terug te vallen op autoritaire corrupte structuren uit het verleden, terwijl de bevolking zich terugtrekt binnen lokale familie verbanden.

De Baltische Staten, Finland, Zweden en Noorwegen liggen geïsoleerd rond de Oostzee en zullen de neiging hebben met Rusland als buurman een Noordelijke politiek te voeren.

Griekenland wordt al langere tijd door Europa aan haar lot overgelaten in de economische ellende geschapen door de economische crisis van 2008 en met de vluchtelingenstromen uit het Zuiden.

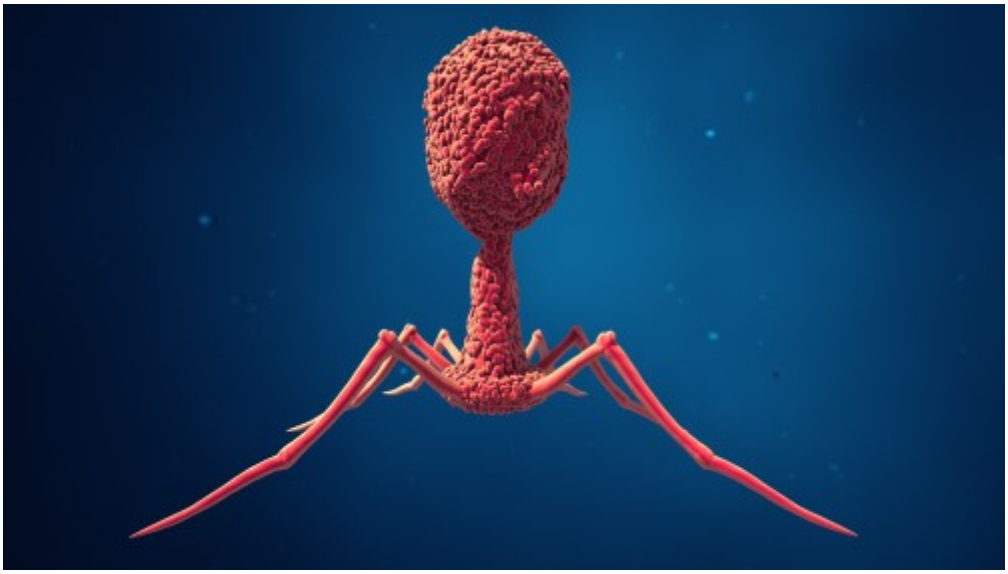
Het Verenigd Koninkrijk, nog in de ban van de recente Brexit, weigert op welk gebied dan ook op dit moment iedere samenwerking. Johnson wil zelfs geen gezamenlijke aanschaf van beademingsapparatuur. Ierland is door zijn ligging met handen en voeten gebonden aan Engeland en heeft daardoor speciale eigen belangen.

Dus blijft de kern (10 landen) van de oude EU over: West Europa, Spanje, Portugal. Maar die 10 van de 27 EU leden kunnen gezamenlijk eigenlijk geen verreikende EU-beslissingen nemen omdat er geen meerderheden voor bestaan binnen de 27 landen. Binnen die 10 landen zelf is er ook nog eens een groot verschil van mening tussen Noord en Zuid. En dit terwijl de belangrijkste machtsfactor in Europa – de Frans/ Duitse as niet meer functioneert door het stuurloze Duitsland.

De nationale grenzen zijn feitelijk al weer aanwezig door de Corona epidemie, zeker in de geest van de bevolkingen. We kunnen verwachten dat de paspoortloze Schengenzone door nationale maatregelen lange tijd feitelijk teniet wordt gedaan. Dat heeft op enige termijn ook nog eens een keer een enorme economische impact. Als de Europese markt vooral voor goederen weer verbrokkelt, zal de economische schade helemaal niet te overzien zien. Zeker voor export land Nederland niet!

Aliens en Virussen

By Chris Koopmans
March 31, 2020
Categorieën: 1 Webnotities

Even een gedachtenexperiment doen, ok? Stel dat onze aarde aangevallen wordt door aliens. Zouden regeringen en landen dan proberen in een gezamenlijke, gecoördineerde actie weerstand te bieden? Of zou elk land op zijn eigen manier gaan reageren? Stel dat de aliens in China beginnen, zouden de regeringen in Europa dan denken dat het een Chinees probleem is, dat het wel mee zal vallen? En als de aliens in Italië zijn aangekomen, zouden de Spaanse buren dan eerst maar eens achterover gaan zitten? Idem de VS, enzovoort? En dat terwijl de astronomen, exobiologen en de ruimte observatoria van die afzonderlijke landen al tijden waarschuwden dat er vreemde objecten onze richting op lijken te komen. U begrijpt waar ik naartoe wil.

Het probleem is niet: hoe bestrijd je een pandemie? Het probleem is: hoe krijg je regeringen zo snel mogelijk op één lijn bij het bestrijden van een pandemie? Of precieser: hoe doorbreek je de politieke-, economische- en cultureel ideologische muren tussen landen en regeringen in het geval van een pandemie?

Hier geldt m.i. de algemene regel dat hoe je een probleem definieert ook de richting en aard van de oplossing bepaald. Is Corona een Chinees, Italiaans, Europees, Amerikaans, etc. virologisch probleem? Dan is de wereldbevolking over- en uitgeleverd aan de (non-) acties van hun respectievelijke regeringen. En

dan krijg je wat er nu gebeurd: economische chaos, massale paniek en overbodige doden.

Is Corona (global warming, nucleaire oorlogen, biogenetische rampen) een wereldwijd wetenschappelijk probleem van de allereerste overlevingsorde, dan zullen de door ideologie aangestuurde regeringen een stap terug moeten zetten en zich moeten laten leiden door het wereldwijde netwerk van samenwerkende wetenschappelijke gemeenschappen (die veel minder verdeeld zijn).

Maar dat zullen regeringen niet doen. Dat is nog nooit in de historie gebeurd. Dat zullen ze hooguit doen als onze planeet aangevallen wordt door aliens.

Als er iets is wat we zouden kunnen leren van deze viruscrisis, iets leren van deze nog nooit eerder in de geschiedenis vertoonde alles omverwerpende universele halszaak, dan is het wel dat de global scientific community als collectief veel en veel harder moet gaan schreeuwen naar alle overheden. En daarbij op een of andere activistische, apolitieke manier de woede en weerstand moeten zien op te wekken van de bedreigde wereldbevolking.

Zo niet, dan hoop ik stiekem dat de aliens nog eens komen. Hopelijk met goeie bedoelingen, om ons een streng lesje samenwerken, samenleven en overleven te leren.

Als Europa tijdens de crisis niet samenwerkt…

By Jack Pheifer
March 31, 2020
Categorieën: 1 Webnotities

Op dit moment neemt alleen de Europese Centrale Bank in Frankfurt economische crisismaatregelen op Europees niveau. Maar de ECB kan alleen maatregelen nemen om de financiële markten te stabiliseren. De Bank koopt op dit moment ongelimiteerd waardepapier op van beleggers.

Waardepapier: aandelen in bedrijven, leningen van bedrijven (bedrijfsobligaties), leningen van Europese landen (staatsobligaties) etc. Beleggers die hun waardepapieren willen verkopen, kunnen deze dus op dit moment te allen tijde aan de ECB verkopen. Dit voorkomt dat beleggers in de huidige crisis allemaal tegelijkertijd hun waardepapieren zo nodig tegen afbraakprijzen pogen te verkopen. Want dan zou het financiële wereldsysteem instorten.

Op zich is dit nodig, maar het helpt de echte (niet-papieren) economie nu niet of nauwelijks. Beleggers krijgen contant geld voor hun waardepapieren, maar beleggen / investeren nu veelal niet in andere zaken (behalve geldspeculanten, natuurlijk), ze houden hun kapitaal op dit moment liever liquide.

Feitelijk compenseren we de financiële wereld dus nu al deels voor hun schade (want er was ook sprake van aanzienlijke koersverliezen). Maar de echte schade wordt aangericht bij bedrijven en burgers. Daar kan de ECB weinig aan doen.

Dus de enorme last van het in de toekomst maar enigszins herstellen van functionerende Europese samenlevingen, ligt bij de nationale overheden. Dat gaat enorme hoeveelheden geld kosten. Natuurlijk kunnen we, zoals premier Rutte, het standpunt innemen dat ieder land dit zelf op moet lossen. Maar het gebrek aan een gezamenlijk economische aanpak in Europa zal Nederland lelijk opbreken.

De Nederlandse agrarische- en voedselindustrie, bijvoorbeeld, werkt voor meer dan 60% voor het buitenland, een groot deel van de producten zijn bestemd voor andere Europese landen. Als die producten niet meer worden verkocht, maar de voedselproducten liggen te rotten in onze pakhuizen, dan zullen we pas echt een boerenopstand kunnen verwachten.

De bloemenproducenten gooien hun producten al weg. Aalsmeer ligt stil. Schiphol ligt stil. Nu al verzuipt de wereld in de olie. Je kon olie gisteren internationaal in bulk bijna gratis kopen, omdat er in de wereld geen opslagcapaciteit meer is. De Rotterdamse haven kijkt al met angst en beven dagelijks naar het beduidend mindere aantal binnenkomende tankers en containerschepen. Dit heeft zijn impact op onze transportindustrie en binnenvaart.

Indien Europa economisch niet gezamenlijk actie onderneemt, dan zijn de maatschappelijke drama's niet meer te overzien. Twee weken geleden schatte ik in dat de werkloosheid in Nederland wel eens op zou kunnen lopen naar 10-15, zelfs tot 20%. Dat zou wel eens 30 procent kunnen worden (zelfs Trump noemde dat getal voor Amerika...).

Art in Nature 1

By Pauline Brenninkmeijer
April 1, 2020
Categorieën: 3 Foto's

© *Foto Pauline Brenninkmeijer*

Als bedrijven geen reclame meer maken…

By Jack Pheifer
April 2, 2020
Categorieën: 1 Webnotities

Als je niet in staat bent spullen te kopen, behalve via internet (aanklikbaar en bezorgbaar), is het voor bedrijven ook zinloos reclame te maken, zeker in de dagbladen, maar ook op de televisie.

We zien dagelijks letterlijk wat de corona-crisis voor de Omroepen betekent. Niet alleen lege studio's, maar ook veel herhalingen van oude programma's. Dat zal nog lange tijd zo blijven, want nieuwe programma's kunnen niet worden gemaakt (door risico's op coronabesmetting) of worden niet gemaakt door het voorziene gebrek aan toekomstige reclame inkomsten.

De onmisbare rol van de publieke omroep (NPO) wordt tijdens deze crisis keihard dagelijks aangetoond. De televisie is voor thuisblijvers / bankzitters nog altijd het enige gezamenlijke informatie medium. Zeven en een half miljoen Nederlanders keken eergisteravond via de NPO naar de persconferentie van premier Rutte. Misschien moeten we dat maar goed onthouden voor de toekomst (ook Wilders en andere NPO critici!). De NPO wordt als Nationaal en Betrouwbaar ervaren. De commerciële RTL zenders en de zenders van John de Mol (SBS etc.) waren er al snel bij om kosten te besparen en mensen te ontslaan om zo snel mogelijk kosten te besparen.

In Nederland, maar ook in andere landen, komen de papieren dagbladen nu al in grote problemen. Zonder adverteerders kun je nog nauwelijks een krant drukken zonder enorme verliezen. In Amerika stellen deskundigen zelfs, dat deze crisis het definitieve einde betekent voor de papieren krant.

In het Noorden is de financiële nood al nijpend: Nieuwsblad van het Noorden, Leeuwarder Courant, Friesch Dagblad. Allemaal meer dan 100 jaar oude pijlers van de burgerlijke samenleving.

Onafhankelijke betrouwbare regionale verslaggeving vormt het levensbloed van lokale provinciale democratische gemeenschappen. Misschien moeten we voor deze sector nu geen crisis maatregelen nemen, maar structurele maatregelen. Een nationaal steunfonds om versneld grotendeels over te stappen op digitale verslaggeving. In de huidige situatie zullen ook de oudere papieren krantenlezers er snel aan kunnen wennen.

Zet de digitale kanalen van regionale dagbladen tijdelijk gratis open voor iedereen en lever zo nodig alleen nog een beperkt aantal papieren exemplaren voor kiosken en boekhandels. Die stap zal de samenleving nu zeker enige honderden miljoenen kosten, maar dat is een investering in de democratie van de toekomst, in plaats van in tijdelijke werkloosheidsuitkeringen van journalisten.

Wat we over Corona zouden moeten weten

By Jack Pheifer
April 2, 2020
Categorieën: 1 Webnotities

Er zijn heel veel vragen over het Coronavirus, welke de wetenschap op dit moment nog niet kan beantwoorden. Derhalve varen bestuurders maatschappelijk op kortere termijn volstrekt blind in de mist bij het nemen- en plannen van maatregelen. Ze moeten sturen op basis van de best mogelijke inschattingen van deskundigen.

Van de influenza (griep) virussen weten we dat die circa 8% van de bevolking jaarlijks ziek maken, met een overlijdenspercentage van 0.1% (Amerikaanse cijfers). Ieder jaar wordt een wetenschappelijke inschatting gemaakt, welke influenzavirussen de kop op zullen gaan steken en worden daarvoor vaccinatieprogramma's voor ouderen en mensen met een zwakke gezondheid (of met onderliggende andere medische problemen) ingepland. Deze voorbereiding is mogelijk omdat influenza virussen vooral bij lagere temperaturen in het najaar en de winter rondgaan als de meeste mensen dichter op elkaar binnen blijven, thuis of elders. Ook weten we dat bij ziekte door influenzavirussen sprake is van een tijdelijke immuniteit en enigerlei mate van groepsimmuniteit (70%?).

Bij het Corona-virus weten we nu al dat geen sprake is van winterse besmettingsgolven. Het virus woekerde in de warme landen in Azië gewoon door, binnen en buiten. We weten ook niet hoe dodelijk het virus is (we weten niet hoeveel doden zijn gevallen door corona en we weten niet hoeveel mensen besmet zijn). We weten ook niet hoe het algemene ziektebeeld is: er zijn besmette mensen zonder ziekteverschijnselen, met beperkte griepachtige verschijnselen (o.a. kinderen), met heftige griep verschijnselen en met levensbedreigende ademhalingsproblemen.

De belangrijkste vraag over het Corona virus die de wetenschap op zo kort mogelijke termijn moet zien te beantwoorden is de immuniteitsvraag.

- Worden mensen, die besmet zijn en ziek zijn geweest, tijdelijk immuun voor besmetting door het virus? Zo ja:
  - Hoe lang duurt die immuniteit? Bij influenzavirussen (griep) is sprake van 1-2 jaar.
  - Geldt die immuniteit ook voor andere geografische- of gemuteerde varianten van het coronavirus?
- Is bij alle, normaal gezonde, mensen sprake van die immuniteit of geldt dit slechts voor een deel van de bevolking?
- Is groepsimmuniteit in geografisch gebieden voorzienbaar nadat een zeker percentage van de groep de ziekte heeft doorstaan?
- Zo lang geen betrouwbare informatie beschikbaar is over immuniteit: is er sprake van mensen die voor de tweede of zelfs de derde keer door het virus besmet zijn?

Zolang op deze vragen nog geen enkel enigszins betrouwbaar antwoord kan worden gegeven, is het in ieder geval absoluut zaak voor ouderen, voor gezonde mensen met bekende onderhuidse medische problemen en voor mensen met een zwakke gezondheid om besmetting met dit levensbedreigende virus te voorkomen. Want een werkzaam breed beschikbaar vaccin laat zeker nog een jaar tot anderhalf jaar op zich wachten.

Wij hebben een virus en we zijn een virus

By Chris Koopmans
April 3, 2020
Categorieën: 4 Filosofie

Ach, in zekere zin zijn wij mensen natuurlijk ook een soort virus en een pandemie als je kijkt naar de definities.

Definitie virus: Een virus is een (microscopisch klein) deeltje erfelijk materiaal, in een (eiwit) omhulsel, dat actief wordt als zij cellen van levende organismen binnendringen, en vervolgens die gastheercellen vernietigen waarvan zij afhankelijk zijn om zich te kunnen vermenigvuldigen.

Dat wij microscopisch klein zijn tov. van onze aardse leefomgeving, nog niet een zandkorrel in het universum, dat zal niemand willen ontkennen. En dat wij een stukje DNA zijn met een omhulsel dat er op uit is volgens de Darwiniaanse wetten zich te vermenigvuldigen al evenmin. Dat wij actief zijn met het binnendringen in het leven van andere organismen, mensen, dieren, planten, dat wij binnendringen in levende ecosystemen, ze vernietigen om onszelf in stand te houden en te vermenigvuldigen, ook dat valt moeilijk te ontkennen. Die totale parasitaire afhankelijkheid is een één op één relatie.

Nu zijn virussen op zich geen probleem, er zijn er enkele duizenden soorten van die in elk levend organisme voorkomen, en evolutionair gewoon hun blinde pad volgen. Het probleem met virale en bacteriologische infectieziekten ontstaat pas, zeker voor de mens, als de schaalgrootte ervan plotseling verandert, dwz. als er een ziekteverwekkende epidemie ontstaat.

Definitie van een epidemie: Een epidemie is een (besmettelijke) ziekte die in een grotere frequentie voorkomt dan normaal voorkomt.

Het geval is dat de schaalgrootte van de menselijke aanwezigheid op aarde tot voor de landbouwrevolutie van zo'n 20.000 jaar geleden erg klein was. Daniel Dennet (filosoof) berekende dat de mens 10.000 jaar geleden minder dan 0,1% van al het gewervelde leven uitmaakte. Vandaag de dag is dat percentage (incl. vee en huisdieren) 98%!! Die superevolutionaire explosie van 'het virus mens' is volstrekt uniek in de aardse geschiedenis. Maar dergelijke snelle en omvangrijke explosies komen wel voor in de wereld van de virussen! En met die superevolutionaire mensexplosie kwamen wereldwijd ook epidemieën, plagen en volksrampen voor. Er zijn volop documenten uit de Oudheid die van epidemieën onder volkeren verhalen. Wat de wereldwijde explosie van het 'virus mens' betreft moeten we dus qua schaalgrootte verder gaan: de pandemie.

Definitie van een pandemie: Een pandemie is een wereldwijde epidemie.

Ook zonder onze moderne schepen, treinen en vliegtuigen, met gebergten en zeeën die de ene samenleving van de andere scheiden, vonden er pandemieën plaats. Ongetwijfeld met een tragere verspreidingssnelheid, maar wel degelijk met dezelfde onvermijdelijkheid en eenzelfde verwoestend effect. De pest, de pokken, de mazelen, lepra, cholera, dysenterie, malaria, (spaanse)griep, tbc, die pandemieën hebben we redelijk goed onder controle gekregen. En idem, in de moderne tijd: Ebola, Hiv, Sars en Q-koorts. En met Covid19 zal het tzt. ook wel weer lukken.

Maar de pandemie van 'het virus mens' met zijn verwoestende effect op de oceanen, bossen, dier- en insecten soorten, op de hele biosfeer en het aardse klimaat, ja, die 'pandemische infectieziekte genaamd mens' krijgt de planeet maar niet onder controle. Is dat misschien omdat we onszelf in alle hoogmoed liever zien als hooguit een evolutionair ietwat oversuccesvolle unieke soort? Maar

onszelf niet willen zien als een uniek soort pandemie? Als ‘een tijdelijke ziekte van de aardkorst’, om met Nietzsche te spreken.

Ach, het is al zo vaak gezegd: in het 4,5 miljard jaar bestaan van de aarde is het leven al zo vaak uitgestorven; macro-historisch is de mens nog geen seconde op aarde en hij maakt er al een puinhoop van; de mens is de enige soort die zijn (zelf)vernietiging zou kunnen stoppen maar hij danst nog vrolijk door op de muziek op het dek van de Titanic.

Kijk, wat die coronacrisis betreft, daar komen we met inmiddels teisterend veel leed en diepe ellende wel weer uit, zonder apocalyptische toestanden. Maar je moet ook het grote plaatje kunnen zien: ook wij zijn een soort virus, een pandemisch, parasitair wezen dat niet vaak en hard genoeg gewaarschuwd kan worden.

De tijd van voor de coronacrisis kan maar beter niet terug komen.

Corona en de toekomst: een inschatting

By Jack Pheifer
April 3, 2020
Categorieën: 1 Webnotities

Het ontbreekt aan betrouwbare kennis (zie eerdere artikel) over de immuniteitseffecten van besmetting met het Covid-virus. Dus kunnen we op dit moment slechts concluderen dat alleen een nog vele maanden durende massale lockdown de verdere verspreiding van het virus in de westerse wereld in 'beheerste' banen kan leiden. Maar de illusie dat het virus dan 'uitdooft', net zoals bij influenza na de winter, is wensdenken.

Het virus is wereldwijd uitgebroken en zal nog jaren in de hele wereld rondwaren. Zelfs de idee dat we met een vaccin het virus wereldwijd kunnen uitroeien is nog vele jaren verwijderd van enige werkelijkheid.

De overgrote meerderheid van de gezonde, jongere (niet gepensioneerde) bevolking zal een lange lockdown situatie persoonlijk niet accepteren. Ook de druk om rekening te houden met de rampzalige economische gevolgen van de

lockdown wordt nu al met de dag groter. Waarschijnlijk zal rond 1 Juli de lockdown grotendeels zijn opgeheven, misschien – net als nu al in andere landen -onder de verplichting mondkapjes te dragen.

In die situatie zal het virus zich weer verder verspreiden onder de relatief gezonde jongere bevolking, want ouderen en mensen met een op een of andere wijze verminderde weerstand zullen zich dan toch zelf wel blijven afzonderen. Misschien worden er voor deze groep (circa 33 % van de bevolking?) afzonderlijke maatregelen genomen (zoals nu al her en der wordt gesuggereerd). Hoe de situatie met een rondwarend virus onder de jongere gezondere bevolking zich zal ontwikkelen is nog volstrekt onduidelijk.

Wel kun je inschatten dat:

- De gezondheidszorg nog zeer lange tijd overbelast zal worden met Corona-zieken. Wellicht kunnen daarvoor aparte ziekenhuizen worden ingericht, om de gewone zorg ook weer door te kunnen laten gaan.
- In Europa de onderlinge grenzen gedurende zeer verschillende perioden gesloten zullen worden (of gesloten zullen blijven) om hernieuwde 'import' van het virus te voorkomen (zie voorbeeld China).
- Dat Europa (Amerika en andere grote landen) hernieuwde import van het virus uit de rest van de wereld op een of andere wijze zal willen voorkomen.
- Wellicht wordt net als in het verleden (vaccinatieboekjes) een Corona paspoort ingevoerd naast testen en koortsmeting aan de grenzen.
- Dat in de Derde wereld (belangrijke grondstoffen leverancier) de epidemie het komend jaar vrijelijk massaal zal kunnen huishouden. Met een zwakke gezondheidszorg, een voedselvoorziening gebaseerd op open markten en de feitelijke onmogelijkheid tot lockdown, is dit niet te vermijden.

Het internationale vervoer van goederen tussen de continenten, maar ook binnen Europa, zal waarschijnlijk nog lange tijd structureel ontregeld blijven. De fabricage van producten en de daaruit voortkomende handelsstromen zullen hun oude kanalen logistiek niet meer zomaar kunnen volgen.

Personenverkeer binnen Europa en naar de rest van de wereld zal niet alleen ernstig worden belemmerd, de vraag is zelfs of veel mensen, behalve om

dringend zakelijke redenen, het risico zullen willen nemen. Wie wil er met onbekenden in een vol vliegtuig zitten?

Wellicht pogen Zuid-Europese landen om urgente economische redenen het toerisme weer op gang te brengen), maar het succes daarvan zal beperkt zijn of zich beperken tot jongeren (welk gezin zal nog willen reizen, wil eventueel afhankelijk zijn van de buitenlandse gezondheidszorg?).

De economische ramp zal nu al snel een steeds grotere omvang aan nemen. Doen alsof na drie maanden alles economisch weer normaal zal worden (uitgangpunt huidige overheidssteun) is onzinnig. In de Verenigde Staten met zijn flexibele arbeidsmarkt werden de afgelopen *twee* weken alleen al 10 mln. mensen ontslagen. Evenveel als de hele Nederlandse werkende bevolking.

Portugal: simpele maar harde maatregelen

By Jack Pheifer
April 4, 2020
Categorieën: 1 Webnotities

In Portugal is jongsleden donderdag de Noodtoestand door het parlement weer met twee weken verlengd. Op die grondwettelijk voorziene wijze kan het parlement om de 14 dagen discussiëren over de situatie.

Na de recente discussie werden nieuwe maatregelen van kracht:

- De bevolking mag tijdens Pasen de eigen woonwijken niet verlaten om massaal traditioneel familie bezoek tegen te gaan.
- Alle niet-legaal in Portugal aanwezige personen worden in ieder geval tijdelijk gelegaliseerd en hebben recht op medische voorzieningen.
- De regering krijgt de mogelijkheid prijsmaatregelen te nemen, onder andere om woekerprijzen voor basis voorzieningen bij schaarste tegen te gaan.
- Het wordt mogelijk rantsoenering in te stellen voor basis goederen.

- De regering kan goederen (ook onroerend goed) in het belang van het land per direct onteigenen.
- Ook is de mogelijkheid gecreëerd om contracten per direct te ontbinden, of op te schorten (ook van toepassing op huisvesting / huren).
- Heel ingrijpend is de mogelijkheid om waardepapieren te onteigenen. Portugal met haar grote lokale farmaceutische industrie zou bijvoorbeeld patenten kunnen onteigenen of niet meer van toepassing kunnen verklaren om de medicijnproductie op gang te kunnen houden.

De regering discussieert nu met de aandeelhouders over het voortbestaan van TAP, de nationale luchtvaartmaatschappij. Die verkeert in een zeer slechte financiële positie. Die discussie zal volgens mij niet erg lang duren. De verbindingen met de Azoren en Madeira en de intensieve relatie met de vele voormalige koloniën noodzaken tot luchtverkeer. Er zijn eigenlijk geen andere luchtvaartmaatschappijen. Wellicht wordt TAP dit weekend al genationaliseerd.

Portugal mag dan wel een van de armste landen van Europa zijn, de regering bereidt wel steeds tijdig en publiekelijk mogelijk te nemen maatregelen voor. Ze blijven hier het oude adagium volgen dat regeren vooruitzien is.

Na de Corona-crisis: Rechten en Rechtspraak

By Jack Pheifer
April 5, 2020
Categorieën: 1 Webnotities

Iedereen lijdt op dit moment op de een of andere manier grote financiële schade. Burgers (al dan niet al werkloos), Bedrijven en andere Instellingen. Van niet terug betaalde vliegtickets en vakantiereizen tot niet-betaalde facturen, niet nagekomen contractverplichtingen en lege theaterzalen.

In onze Westerse rechten- en contractencultuur kunnen we op enige termijn een hausse aan juridische procedures verwachten met kleine tot zeer omvangrijk claims tot schadevergoeding. Veel werk voor advocaten dus. De Rechtspraak in Nederland, ook al slachtoffer van jarenlange bezuinigingen en mislukte reorganisaties, zal die stroom niet aankunnen. Dus je moet hopen dat burgers en bedrijven zich enigszins zullen temperen.

De burger moet wellicht weer leren dat na een ramp schade onvermijdelijk is en ‘zijn of haar rechten’ minder betekenis hebben. Het is immers de samenleving die

zijn of haar rechten moet garanderen, net als de zorg voor zijn gezondheid. Het is de samenleving die een tijdlang niet meer in staat zal zijn om al die rechten voldoende te garanderen.

Bedrijven kunnen wellicht overwegen dat de samenleving op allerlei manieren gratis de infrastructuur verschaft waarbinnen zij kunnen opereren. Waarbinnen zij winst kunnen maken, maar ook verliezen en schade kunnen lijden, zeker in tijden van nood.

We moeten zeker oppassen om achteraf bedrijven te compenseren voor omvangrijke claims die in feite de kapitaalbezitters compenseren. Dan zouden we net als na de financiële crises in 2008 in feite opnieuw de vermogensbezitters bij schadevergoeding weer voorrang geven op burgers met alleen maar een inkomen uit werk. Burgers die in de toekomst wel via belastingheffing de enorme bedragen die deze crisis vergt zullen moeten opbrengen via de terugbetalingen van staatsleningen.

Net als bij de medische Intensive Care zouden politiek en de rechtbanken nu al na moeten denken over prioriteitsstelling. Je zou burgers voorrang kunnen geven op bedrijven. Je zou kleinere claims (tot 1000 euro bijvoorbeeld) lagere prioriteit bij behandeling kunnen geven, ook die van de overheid zelf zoals verkeersboetes. Je zou claims tegen de overheid en claims van grote multinationals helemaal achter aan de rij kunnen plaatsen. Het zijn maar wat suggesties, maar er moet over nagedacht worden. Een tijdige uitspraak van de Hoge Raad over schade door overmacht tijdens een wereldwijde pandemie zou hierbij een enorme steun kunnen zijn.

De overheid tenslotte zou een moratorium in kunnen stellen op incassoprocedures die niet via de Rechter lopen van vorderingen na 1 maart 2020. Want anders zullen de commerciële incassobureaus de eerste bedrijven zijn die weer volop aan het werk kunnen en zullen groeien als kool.

De crisis treft ook de Woningmarkt

By Jack Pheifer
April 6, 2020
Categorieën: 1 Webnotities

De crisis zal zich in de komende tijd ook op de woningmarkt gaan manifesteren, zelfs al is er met name in het Westen van het land nog altijd sprake van grote schaarste. De belangrijkste factor daarvoor zal zijn het gebrek aan koopkrachtige vraag.

De onderkant van de markt zal hier het eerste last van krijgen. Gebrek aan voorziene voldoende inkomsten, werkloosheid en andere onzekerheden zullen de hypotheekmogelijkheden beperken of zelfs doen verdwijnen. En net als bij een kettingbrief zal dan ook de verkoop van huizen op volgende verkoopniveaus stagneren. We kennen dat allemaal nog van de recessieperioden in de huizenmarkt in de afgelopen 40 jaar.

Beleggers zullen wellicht instappen in het goedkopere onroerend goed, maar of ze nog huren zullen kunnen vragen als in het verleden, is maar de vraag. De Air BNB verhuur zal lange tijd stil liggen.

Je mag hopen dat de Overheid centrale afspraken met banken (en de fiscus!) gaat maken voor mogelijkheden tot flexibel uitstel van aflossing van hypotheken, om de burgers tijdens de komende oplaaiende economische crisis niet nog verder in de problemen te brengen.

Wellicht is dit ook het moment voor de Overheid om enerzijds fouten uit het verleden te redresseren en anderzijds de werkgelegenheid in de bouw te ondersteunen. In 2013 beperkte VVD minister Blok de mogelijkheden voor Woningbouwverenigingen om in de sector van de midden-huren huizen te bouwen, een belangrijke oorzaak van de huidige schaarste in de Randstad. Anderzijds is nu al grote werkloosheid in de Bouw te voorzien. Een noodprogramma om op korte termijn veel meer relatief goedkope gezinswoningen (koop en huur) door de woningbouwverenigingen te laten bouwen buiten de Stadscentra, zou twee vliegen in een klap slaan.

De Corona lockup maakt duidelijk hoe moeizaam binnen blijven is in de grote steden in behuizing van 50-70m2. Vooruitziende gezinnen kijken waarschijnlijk nu al naar de mogelijkheden voor een huis met tuin buiten de grote stad.

Filosofen, wat heb je aan ze in tijden van Corona?

By Chris Koopmans
April 7, 2020
Categorieën: 4 Filosofie

Covid19 is niet onze vijand. Nee, het probeert ons iets te vertellen. Sommigen zeggen dat God ons iets probeert te vertellen, een soort kwaaie boodschap. Anderen zeggen dat de Goede God er niets aan kan doen maar dat het de Duivel is, met een soort pre-apocalyptische boodschap. Weer anderen (de seculiere versie van die beide), die lijden aan het complotsyndroom, zeggen dat het wereldwijde -Geheime Genootschap van de Elite- een stevige, vergiftigingsactie op de zwakken heeft losgelaten. Maar goed, dat zijn de kleintjes.

De nuchtere Darwinisten zien Covid19 als een nuchtere boodschapper van de evolutiewetten. De economen aan de linkerzijde zeggen dat het neoliberale globalistische vrijemarktmechanisme een noodboodschap uitzendt. De historici zeggen dat het een normale migratieboodschap is en een voorbode van grote sociale veranderingen. De virologen, epidemiologen en microbiologen zeggen dat hun wetenschappelijke waarschuwende boodschapen aan alle overheden al vele jaren door politici zijn genegeerd, en dat Covid19 nu zelf maar weer eens een pandemische boodschap aan hen doorgeeft.

En dan heb je nog de cultuurcritici, laat ik ze zo maar even samengarend noemen, die zeggen dat Covid19 de boodschap afgeeft dat er iets grondig mis is met onze levensstijl, ons consumentisme, individualisme, globalisme, en het falen van de representatieve democratie.

Het nogal onbekende Covid19 is nog maar nauwelijks op gang gekomen of er is al een brede beweging opgestaan van mensen die van deze pandemie ‘iets willen leren’. Die denken een heldere of cryptische boodschap te hebben ontvangen, dus moeten ze er ook serieus iets van willen leren. Dat gebeurde ook bij andersoortige, man-made gigarampen: tijdens en na de grote wereldoorlogen, de grote economische depressies (1873 en1929), de nucleaire rampen van Hirosjima/Nagasaki, Tsjernobyl, Fukushima. We willen ervan leren.

Leren van de oorzaken is overigens iets anders dan leren van de gevolgen. Leren van de oorzaken is wetenschap: hoe ontstaat dit type virus, hoe is de werkzaamheid en verloopt de verspreiding ervan, hoe kun je het stoppen en dergelijke. Leren van de gevolgen is speculatie: wat doet een pandemische infectieziekte met de economie, met de gezondheidszorg, de sociale zekerheid, de politieke en culturele waarden etc. En moeten we die zaken langzamerhand niet eens grondig gaan herzien? Is er een nieuw tijdperk aangebroken, komt er een nieuwe wereldorde?

Als je je even beperkt tot de filosofen dan is er voor hen flink werk aan de winkel want er is een grote, wereldwijde existentiële crisis gaande, die om grote, scherpe, ethische en morele vragen vraagt. En in bevragen en doorvragen zijn filosofen erg goed. Toegepaste, praktische ethiekvragen: bedrijfsethiek, gezondheids/medische ethiek, bio-ethiek, media-ethiek, zorg-ethiek.

En hopelijk doen ze het dit keer in koor (alstublieft): flink hard en activistisch gaan roepen naar de wereldleiders, en daarbij om steun vragen bij de geteisterde wereldbevolking.

Anders kunnen ze net zo goed gaan helpen met mondkapjes naaien of vakken gaan vullen. Kortom: zet ‘m op filosofen.

Art in Nature 2

By Pauline Brenninkmeijer
April 8, 2020
Categorieën: 3 Foto's

© *Foto Pauline Brenninkmeijer*

Portugal blijft Corona volgen, tellen en testen

By Jack Pheifer
April 9, 2020
Categorieën: 1 Webnotities

Een relatief arm land als Portugal ploegt dapper op eigen wijze door in de Corona crisis. Er was sprake van een relatief vroege lockdown, die in April zelfs nog zwaarder is geworden. We mogen onze wijken niet eens meer uit. En nu al is bekend dat de lockdown minstens tot begin Mei duurt. Mochten de scholen begin Mei niet open gaan, dan sluiten de scholen tot de zomer. Overwogen wordt de scholen in de zomer open te laten gaan en de zomervakantie over te slaan.

Portugal heeft vanaf het begin het volgen van de contactcirkels niet losgelaten. Alle verdachte gevallen worden al sinds einde februari gevolgd. Alle mogelijke Corona besmetten met ziekteverschijnselen worden getest in drive thru centra (al 4 weken overal open), alle besmette mensen krijgen wettelijk huisarrest en worden actief gevolgd, alleen echte zieken worden in de ziekenhuizen opgenomen.

Dagelijks verschijnen in Portugal (bevolking 10 mln./ 58% van NL) in alle kranten de overzichten van de stand van zaken rond de Corona epidemie, in aantallen. Als inwoners weten we tenminste hoe de situatie direct om ons heen is. Ik geef de cijfers van 8 april.

1. Verdachte gevallen (inmiddels meer dan 104.000);
2. Verdachte gevallen die nog niet bevestigd Corona positief zijn (meer dan 85.000);
3. Bevestigde (2 x geteste) besmettingen (iets meer dan 13.000);
4. Wachtend op test resultaten (circa 5900); inmiddels 110.000 testen uitgevoerd!
5. Aantal doden 380 (Spanje meer dan 11.000, NL meer dan 2.200)
6. Zieken in ziekenhuis (1211, waarvan 245 op de IC);

Daarnaast worden onderverdelingen van zieken gemaakt naar:

- Leeftijdsgroepen (5.657 mannen, 7484 vrouwen; 50% beneden de 50 jaar!);
- Per Gemeente (in onze Gemeente in de Algarve : 9 besmettingen);
- Soort ziekte verschijnselen besmette personen (hoesten 50%; koorts 46%; spierpijn 31%; hoofdpijn 28%; problemen ademhaling 17%).

Ook is er een complete uitsplitsing naar aantallen reizigers per land die het virus Portugal binnen brachten (waaronder door 16 Nederlanders).

Klik voor een download van het dagelijkse Portugese rapport op de volgende link.
Corona rapport Portugal 8 april.

Tellen, Volgen en Testen is de enige methode waar wetenschappers voor hun voorspellingen mee uit de voeten kunnen. En dat doen de Portugezen dus. Godzijdank.

Nederland: het beste jongetje van de EU-klas

By Pieter Mulder
April 9, 2020
Categorieën: 1 Webnotities

Gastcolumnist Pieter Mulder – Jurist

Tja, Nederland is even de gebeten hond in Europa. Is dat terecht? Nee! Zat het erin? Ja!

Al zo lang is het probleem dat Nederland in Europa vaak ondervindt, dat het wel gelijk heeft, maar geen gelijk krijgt. De Nederlandse opstelling in het overleg in de Europese Unie is sinds een jaar of twintig veranderd van nadruk op een hechter (meer wetgeving) en democratisch Europa naar het vooropstellen van het nationaal belang. Voor andere landen was dat al langer zo. Overigens hadden zij ook het idee dat Nederland in Europa ook daarvoor toch vooral het nationaal belang behartigde.

Er is niets mis met het opkomen voor het nationaal belang. Europa bestaat ook bij compromissen. Onderhandelaars slagen daarin doorgaans als ze elkaars belangen kennen.

In het Europees overleg is Nederland vaak het beste jongetje van de klas. Van de Italianen en Grieken is het duidelijk dat ze doorgaans met een 5,5 het volgende jaar moeten halen. Nederland heeft altijd een 9 en adstrueert dat door aan te

geven en uit te leggen hoe goed we de zaken voor elkaar hebben. Dat vinden de jongens en meisjes met een 7 of minder, niet leuk.

Natuurlijk is het een risico om met de Eurobonds te beginnen. Dat weten Italië en Spanje ook wel. Nederland mag best aan zijn standpunt vasthouden. Maar houdt op met die 9. Volg maar wat Duitsland doet. De Duitsers weten ook wel dat Nederland bij een volgend klimaatakkoord weer voor een hogere ambitie zal gaan en weten dat Nederland maar wat moeite heeft die doelstellingen zelf te halen en nu IC-patiënten naar de Duitse ziekenhuizen moet verplaatsen. Maar dat zullen ze niet zeggen denk ik.

Vitaal beroep of bedrijf: Ikke ook!

By Chris Koopmans
April 10, 2020
Categorieën: 1 Webnotities

Toen wij nog jagers/verzamelaars waren had iedereen een ‘vitaal beroep’. Je had jagers (vnl. mannen) en voedselverzamelaars (vnl. vrouwen) kinderverzorgers (vnl. v.), soldaten (vnl. m), bestuurders/rechters (stamhoofden, vnl. oudere m.), dokters (sjamanen/medicijnmannen), werktuig-, gereedschap- en kledingmakers (m. en v.), wetenschappers (jacht- en natuurkennis, verhalenvertellers over stamgeschiedenis en cosmologie).

Iedereen die niet praktisch bijdroeg aan de overleving van de stam, die niet mee kon doen aan de voedsel- of veiligheidsvoorziening, dwz. chronisch zieken, de dodelijk gewonden, zwaar gehandicapten, die gingen dood, werden gedood of doden zichzelf. Het waren generalisten in het overleven. Pas na de Neolithische revolutie bij het ontstaan van de agrarische culturen kwamen de specialisten. En na 10.000 jaar beroepsspecialisatie komen er nog steeds meer specialisten bij zodat je vandaag de dag kunt promoveren op de derde regel van een Shakespeareaans sonnet.

In tijden van Corona worden we weer behoorlijk teruggedrukt op die oude, fundamentele overlevingsformule voor veiligheid en voedsel. Weliswaar in een afgeleide, complexere vorm daarvan maar er kwam wel een overheidslijstje van cruciale beroepen en vitale bedrijven. Precies zoals bij de tribale jagers/verzamelaars die bij een directe externe bedreiging van hun clan (een aanval van een andere clan op zoek naar voedsel, slaven, vrouwen; het dreigend verlies van jachtgronden) hun soldaten voorop stuurden terwijl de andere clanleden zich koest hielden totdat het gevaar geweken was.

En zo kregen wij onlangs een tweedeling in de samenleving: zij die er nu even echt toe doen en zij die er nu even *niet* echt toe doen. Niet leuk voor de NETD-ers (niet echt toe doeners). Ineens daal je in de pikorde, in je vermeende status en je inkomen. En daar sta je dan, als gevierde topsporter, mannequin, singersongwriter, 1e violist, als beroemde chefkok, hairstyler of cabaretier, als bekende royaltywatcher, roddeljournalist of andere BN-ér. Plotseling in de eindeloze rij van vielzuvielen, onrendabelen en overbodigen.

En dan heb je nog de gepensioneerden waartoe ikzelf behoor: totaal overbodig natuurlijk en bovendien nog een kwalijke babyboomer ook. Plus een kwalijke overbelasting voor de IC's ('nee, u niet, gaat u hier maar even boven het valluik staan meneer'. Geintje).

Sommige NETD-ers doen erg hun best om hun status (=inkomen) te verhogen door te proberen in de groep vitale beroepen en bedrijven terecht te komen. De kunstenaars: 'wij geven troost en hoop en schoonheid en cultuur wat juist nu erg vitaal is!' De amusementsmakers: 'die helden en die binnenblijvers moeten toch ook de noodzakelijke afleiding en ontspanning krijgen om het vol te houden, wij zijn nu erg belangrijk!' Bloemisten: 'wij moeten ook op die lijst, wij dragen bij aan het welzijn en gezondheid van mensen!' Alle universitaire academici: die claimden een cruciale beroepsstatus maar kregen die uiteindelijk alleen voor docenten afstandsonderwijs en ICT-ers. En ga zo maar door met die -Ikke Ook claims- op cruciale beroepen en vitale bedrijven.

Ik denk dat die vitaliteitsclaims, onder dekking van een vals volksgezondheids- en veiligheidsargument, gewoon een krampachtige poging zijn het verlies van imago, maatschappelijk aanzien en zelfwaardering tegen te gaan. En het gaat natuurlijk over geld: financiële overheidssteun krijgen, recht op kinderopvang, en

straks, na de lockdown, voorrang krijgen bij de toegang tot de arbeids- en ondernemersmarkt.

Die jagers/verzamelaars hadden het toch maar een stuk gemakkelijker. Hun samenleving was noodzakelijkerwijs nogal egalitair, iedereen deed er toe, en men kon zich door het tribale denken en handelen relatief veilig voelen. Maar dat is erg lang geleden.

Pasen 2020: dood en wederopstanding

By Pauline Brenninkmeijer
April 12, 2020
Categorieën: 3 Foto's

© *Foto Pauline Brenninkmeijer*

Onze toekomst op drift met corona

By Pieter Mulder
April 13, 2020
Categorieën: 1 Webnotities

Gastcolumnist: Pieter Mulder – Jurist

Wij leven in Nederland nu drie weken met een ‘intelligente’ lockdown en ons leven is radicaal gewijzigd. Onze verwachtingen over de toekomst, ons dagelijks leven, onze vakanties, de maatschappelijke ordening en de wereldpolitiek lijken ook rap te veranderen. Die verandering past bij de toegenomen snelheid – en vluchtigheid? – van onze handelingen en denken. Misschien dat dat helpt om de verwachtingen weer even snel om te draaien mocht het virus binnen een aantal weken weken weer uitdoven.

De Nederlandse ’intelligente’ lockdown gaat vergezeld van steeds wisselende conclusies van deskundigen over de mate van risico.

We begonnen met de keuze om scholen open te houden omdat de kans op besmetting voor kinderen beperkt zou zijn. Dat geringe besmettingsgevaar was 2 dagen later geen doorslaggevend punt meer; de scholen gingen toch dicht. Op 23 maart zaten we op de groepsimmuniteit. Op 31 maart startte het RIVM met een onderzoek naar het effect daarvan. Op 7 en 8 april gaven verschillende deskundigen, ook van de ziekenhuizen die direct met het RIVM samenwerken,

aan dat er nog helemaal geen zekerheid is dat degenen die de ziekte hebben gehad lange tijd immuniteit hebben.

In de afgelopen weken is ons eerst meermalen uitgelegd dat ‘testen, testes, testen’ weinig toevoegt, niet urgent zou zijn. Nu is het beleid er op gericht de testcapaciteit zo sterk mogelijk uit te breiden.

Kortom, ‘intelligent’ of niet, we weten, zoals ook ‘Leven na Corona’ zegt, bitter weinig van de echte gevaren van het virus en bekijken de aanpak, zoals de regering zegt ‘van moment naar moment’ en ‘doen er alles aan 7 dagen in de week, 24 uur per dag’.

De talkshows en media kennen eigenlijk maar één onderwerp. De journalistiek weet waar ze zich op richten! Over Idlib, het verbranden van bossen van de Amazone, horen we niet meer.

Afstemming tussen de landen gebeurt onder meer in Europa. Over de financiële kosten en investeringen. Dat gaat niet best, maar er zal onder druk van Duitsland wel een compromis voor de eerstkomende weken komen. Natuurlijk is er ook overleg tussen medische en virologische instituten, maar is dat afstemming of ook vooral concurrentie? We mogen hopen dat we van die richting wijsheid krijgen, dan kunnen we onze toekomstverwachtingen iets beter bepalen.

Menselijke binding berust op goed vertrouwen, goed vertrouwen op empirische kennis

By Chris Koopmans
April 13, 2020
Categorieën: 4 Filosofie

Voor het HIV-virus is in 40 jaar nog nooit een vaccin gevonden. En de gangbare, meest optimistische schatting van virologen is dat het 1à 2 jaar kan duren voordat er een Covid19-vaccin is. Maak je borst maar nat dus. Een virusvaccin uitvinden is één ding maar een veilig virusvaccin uitvinden is iets anders. Want het inenten van miljoenen gezonde mensen zonder te weten wat de gezondheidsimpact daarvan is, wat de fysiologische, genetische, etc. bijwerkingen op korte en zo mogelijk op lange termijn zijn, dat zou beslist onverantwoord zijn. Het middel mag niet erger zijn dan de kwaal. We moeten erop kunnen vertrouwen dat vaccins, net zoals alle medicijnen natuurlijk, een goeie bijsluiter hebben.

Vertrouwen is hier het kernwoord. Vertrouwen op wetenschappers in de eerste plaats. En daar wringt voor veel mensen de schoen want ze zien dat wetenschappers elkaar nogal eens tegenspreken en dat voedt het wantrouwen ten aanzien van hen. Onterecht, want dan maakt men geen onderscheid tussen het vertrouwen in wetenschappers en het vertrouwen in de wetenschappelijke

methode als werkwijze om tot betrouwbare empirische kennis te komen. Dat wetenschappers elkaar tegenspreken is bij een complex probleem juist gunstig want alleen botsende inzichten helpen om tot een voortschrijdend inzicht te komen. Zo werkt wetenschap nu eenmaal. En dat sommige wetenschappers ook wel eens ter eigen glorie met data frauderen is een side issue en tegenwoordig uitzonderlijk gezien het aantal controlerende collega's, commissies en instituten dat men moet passeren alvorens iets te kunnen beweren in een vaktijdschrift. (zie mijn blog: Nepnieuwspreventie).

Als je geen wetenschappelijke opleiding hebt gehad zijn complexe wetenschappelijke methodieken en technieken zeer lastig te begrijpen. En als je die wel hebt gehad begrijp je die methoden en technieken waarschijnlijk alleen maar voor zover het je eigen vakgebied betreft. En als je cognitieve vermogens niet groot zijn dan ben je overgeleverd aan de complotgoeroes, de Bolsonaro's of je eigen lege borrelpraat.

Empirische kennis (in dit geval vnl. virologische en epidemiologische kennis), is überhaupt onontbeerlijk om adequaat in de wereld te kunnen handelen en te overleven. De beste kennis geeft over het algemeen de beste overlevingskans, mits de 'klasse van beleidsmakers' die expertkennis niet negeren, bagatelliseren, in twijfel trekken, of anderszins voor eigen machtsbelang aan de kant schuiven. En dat gebeurt vandaag de dag en in de geschiedenis van de mensheid voortdurend.

Terug naar het begrip 'vertrouwen'. Wat is dat eigenlijk: vertrouwen? Dat begrip heeft op zijn minst twee kanten: een persoonlijke kant en een interpersoonlijke kant. Die tussenmenselijke kant van vertrouwen verwijst naar 'tegen elkaar de waarheid spreken, naar eerlijkheid, betrouwbaarheid, kunnen rekenen op, te goeder trouw zijn'. Oftewel naar de kennis van een ander die mij en mijn geliefden ermee beschermd (en omgekeerd). Zeker in stressvolle situaties zal een kind eerst op de beste zorgkennis van zijn ouders vertrouwen (basic trust), de ouders op elkaar, op hun vrienden en familie.

Die sterke emotionele basisbinding die mensen noodzakelijkerwijs met elkaar hebben berust op het wederzijdse vertrouwen dat de waarheid gesproken wordt, op wederzijdse eerlijkheid, betrouwbaarheid. Men durft op elkaars oordeel, beste inzichten en vaardigheden te rekenen. Men doet zijn uiterste best voor elkaar op

grond van de beste kennis en ervaring die men bezit, ook al kan men met zijn kennis en inzichten er naast zitten.

De vraag is: wie kan ik vandaag de dag vertrouwen, oftewel wie heeft de beste kennis als het er op aan komt?

Dr. Vogel of dr. Gommers? Ik bedoel, zij die wetenschappers en wetenschappelijke instituten voortdurend proberen te ondergraven zijn bezig met de ontbinding van het meest fundamentele dat mensen bij elkaar houdt: vertrouwen in waarheid spreken, in eerlijkheid, betrouwbaarheid en in de eeuwenoude deugd van ‘het te goeder trouw zijn’. Dit klinkt haast theatraal, zwart-wit, het zij zo. Maar dit zijn tijden van dreigende ontwrichting en ontbinding en dan heb je maar te kiezen tussen the Good (empirische kennis), the Bad (pseudo kennis) and the Ugly (criminele kennis).

Art in Nature 3

By Pauline Brenninkmeijer
April 15, 2020
Categorieën: 3 Foto's

© *Foto Pauline Brenninkmeijer*

Na corona: fundamentele maatschappelijke veranderingen?

By Jack Pheifer
April 15, 2020
Categorieën: 2 Ongesorteerde Notities

Inmiddels wordt de wereldwijde economische crisis al als dramatisch gekarakteriseerd. Het Centraal Plan Bureau zag dat twee weken geleden nog niet zo gebeuren, het IMF kwam gisteren met een gitzwart scenario. Volgens mij wordt het nog zwarter. Dit soort instellingen wil nooit te somber zijn uit angst de financiële markten op hol te jagen. Slecht economisch nieuws moet je voor de internationale financiële kudde in stapjes doseren.

Overal hoor je geluiden dat de corona-epidemie en de grootste economische crisis in de moderne geschiedenis, aanleiding zullen vormen voor fundamentele maatschappelijke veranderingen. Ik geloof daar niets van. Althans niet door democratische politiek geïnspireerde veranderingen. Bedrijven zullen doorgaan met de ideologie: winst is voor ons zelf, verlies voor de burgers. Hans de Boer, werkgeversvoorzitter, staat al klaar met al zijn eisen om financiële overheidssteun voor de komende maanden.

De anonieme internationale financiële markten verwachten zelfs vandaag de dag nog top-rendementen. De Rabobank kreeg kortgeleden al een proces aan zijn broek wegens het niet uitkeren van dividenden. De geldhandel eist ook nu van bedrijven op korte termijn, op de komende 3 maanden gericht,

rendementsgedrag. Het standaard recept: zo veel mogelijk winst op korte termijn, zo weinig mogelijk kosten (werknemers), zoveel mogelijk schulden (de rente is toch 0%) en maximale uitkeringen aan de anonieme eigenaren van waardepapiertjes (aandelen en obligaties). En de met topinkomens betaalde managers in hun grote veilige onderkomens zullen daar graag aan willen blijven voldoen. Dan kan de beurs tenminste alvast weer omhoog, hun eigen aandelen ook.

Zolang Europa geen monetaire financiering toestaat (gewoon geld 'lenen' bij je eigen Centrale Bank (zoals China, Amerika en Engeland wel doen) kunnen de geldmannetjes ook zwaar getroffen landen als Italië, Spanje en Frankrijk afpersen met hoge rentes (zelf lenen voor 0%, uitlenen voor 3.5 %). Met bibberende bankmanagers er tussenin (die zeer goed weten inmiddels dat ze inmiddels volledig van de overheid afhankelijk zijn).

Kortom de burgers moeten het met hun overheid zelf maar uitzoeken, de ondernemers zullen zoals altijd weer niet thuis zijn. Wij moeten elkaars werkloosheid maar betalen. Wij moeten de extra belastingen maar betalen voor de enorme extra overheidsleningen (niet de bedrijven, want die moeten herstellen van hun gebrek-aan-winst ziekte). Wij als burgers hebben geen geld om hen, die in deze crisis essentieel bleken te zijn en hun leven zelfs in de pandemie wagen (zoals zorgmedewerkers), voldoende te betalen. Het zou me niet verbazen als we ze ook nog eens massaal ontslaan omdat het geld op is voor de verpleegtehuizen en de thuiszorg. Burgers moeten in crisistijden dan maar meer mantelzorg leveren, het zijn toch hun familieleden nietwaar?

Nee ik ben niet optimistisch over fundamentele veranderingen.

De wereld tijdens en na Corona

By Jack Pheifer
April 16, 2020
Categorieën: 1 Webnotities

Zoals ik eerder betoogde (zie artikel): we hebben geen flauw benul hoe ons persoonlijke toekomstige leven en – werken er tijdens en na de Corona epidemie uit zal zien. Een epidemie die zich zeker nog 2 jaar rondom ons zal afspelen. Onderzoekers van Harvard spraken gisteren al over 2025 als mogelijk eindpunt voor de 1.5 meter afstandsamenleving.

Wel kunnen we de omstandigheden inschatten die buiten onze persoonlijke levens van invloed zullen zijn op de wereld tijdens en na Corona.

Politiek is belangrijk dat de West-Europese landen van de EU zich omringd zullen weten door autoritaire regimes, die gebruik maken van de epidemie en de diepe economische recessie om demagogisch hun ‘eigen volk eerst´ uit te venten en de angst en onveiligheid van de burgers te exploiteren om hun bewind te verstevigen of hun zgn. democratieën verder uit te hollen.

- China dat zich na de epidemie nog sterker heeft ontwikkeld tot een volledig autoritaire digitale surveillance staat. Orwell’s ‘1984’ verhaal is er niks bij. Een

grootmacht die wereldwijd zijn invloed financieel sterk aan het uitbreiden is: ZO Azië, Afrika, Zuid Amerika en de Europese Balkan. Bevolking: 1.4 mrd.
- India die de Hindoe bevolking opzet tegen de Moslims en de relatief rijke Hindoes tegen de armen en de immigranten. Bevolking: 1.3 mrd.
- De Verenigde Staten waar een ondemocratische minderheid van Republikeinen (30% bevolking?) onder leiding van een volstrekt gestoorde President met grof maar vooral subtiel geweld de democratische rechtsstaat afbreken. Bevolking: 320 mln.
- Brazilië waar de relatief welvarende burgers een lokale Trump (Bolsenaro) in het zadel hielpen en waar de armen zwaar lijden onder de epidemie. Bevolking: 200 mln.
- Rusland als eenman-eenpartijstaat. Bevolking: 142 mln.
- Turkije als presidentiele dictatuur van Erdogan. Hij vind zijn macht belangrijker dan het aantal Corona doden. Bevolking: 80 mln. De overige landen van het Midden-Oosten werden al jaren grotendeels autoritair geleid.
- Veel Aziatische, Afrikaanse en Zuid Amerikaanse landen zullen door de epidemie en hongersnoden in chaos vervallen tot (militaire) dictaturen.
- Het Verenigd Koninkrijk dat na Brexit als speeltje van superkapitalisten denkt als separate macht geopolitiek een eigen rol te kunnen spelen. Bevolking: 64 mln.
- De EU leden in Oost Europa, zoals Hongarije en Polen, die inmiddels nog nauwelijks als democratische rechtsstaten beschouwd kunnen worden.
- De Verenigde Naties functioneren sedert het presidentschap van Trump al nauwelijks meer. De Navo was om dezelfde reden al grotendeels een lege huls geworden.

Binnen deze wereldwijde context moeten de Europese landen zich pogen staande te houden, ook nog eens tegenover de dagelijkse druk van lokale machtsbeluste populistische politici.

- De West-Europese landen: Duitsland, Frankrijk, de Beneluxlanden, Scandinavië, de Baltische Staten, Ierland, Spanje, Portugal en Oostenrijk die nog functioneren als rechtsstaten met Italië als ernstig populistisch verzwakt lid.
- De overige economisch arme EU leden: Griekenland, Tsjechië, Slowakije, Slovenië, Kroatië, Roemenië, Bulgarije, Cyprus, Malta zullen geen andere keus

hebben dan allereerst hun directe korte termijn nationale eigen belang te volgen.

De wereldwijde handelsstromen zijn al diepgaand ontregeld, economisch zullen in de komende maanden nog andere fundamentele problemen ontstaan:

- Verstoring in de voedselvoorziening: voedsel rottend op de velden (geen seizoenarbeiders beschikbaar) en in de distributiecentra (wegvallen transportmogelijkheden naar markten). Zelfs zien we al landen die export van voedsel verbieden (graan en groente) om zeker te zijn van voldoende voedsel voor de eigen bevolking. In de Derde wereld zullen op veel plaatsen hongersnoden op gaan treden.
- Politiek en Economisch Protectionisme. Niet alleen eigen volk eerst, ook eigen 'werk' eerst: geen producten uit andere landen meer importeren, maar zo nodig duurder in eigen land maken.
- Er zullen de komende jaren door ziekte en honger opnieuw grote vluchtelingenstromen op gang komen van Zuid naar Noord, en van Oost naar West.

Binnen dit raamwerk zal het heel erg moeilijk zijn voor de 19 Euro landen om zelfs maar in enigerlei mate als eenheid op te treden. Brusselse geboden zullen vaker ter zijde worden geschoven. We moeten maar hopen op een gezamenlijk optreden van Duitsland en Frankrijk, zodat in ieder geval de genoemde West Europese landen nog enige slagkracht kunnen ontwikkelen.

Nederland staat in de nieuwe politieke wereldcontext als klein land en als exportkampioen heel erg zwak. Dat zullen we allemaal, ook onze politici, de komende maanden gaan merken als de gevolgen daarvan zichtbaar worden.

Exit? Mondkapjes ook in Portugal

By Jack Pheifer
April 17, 2020
Categorieën: 1 Webnotities

De Portugese regering heeft deze week de technische specificaties bekend gemaakt van mondkapjes voor burgers. De mondkapjes zijn niet geschikt voor medisch gebruik door zorgpersoneel, maar moeten redelijke bescherming bieden tegen het Corona virus, bij gebruik door burgers in kleinere publieke ruimten als bijvoorbeeld het openbaar vervoer, postkantoren of gemeentehuizen.

De mondkapjes zullen in allerlei soorten publieke ruimten verplicht moeten worden gedragen. Waar precies wordt nog bekend gemaakt. Inmiddels zijn meer dan twee honderd Portugese bedrijven bezig deze speciale mondkapjes voor de hele bevolking te maken. De afgelopen weken zag je in Portugal in de supermarkten al bijna iedereen met een mondkapje in allerlei rare soorten en vormen. Oude vrouwtjes met handdoeken om hun gezicht. Oude mannetjes met een verbandje over mond en neus met pleisters.

De nu geproduceerde mondkapjes worden ‘community caps’ genoemd. En dat is ook precies het argument waarom we in de Corona wereld mondkapjes zouden moeten dragen. Om de kans *nog* verder te verminderen dat we *elkaar* in publieke ruimten besmetten. Naast afstand houden en handen wassen is het een extra middel om met minder risico het openbare leven weer op gang te brengen. In de Europese landen die mondkapjes invoeren (inmiddels ook Duitsland en België)

zul je als individu al gauw gemeden en als asociaal worden beschouwd als je geen kapje draagt.

Overigens maakte de Portugese regering ook bekend geen electronische surveillance van besmettingen via een Corona app te gaan invoeren. Dit zou fundamenteel in strijd zijn met de grondwet van het land. Ze zijn de 50 jaar dictatuur hier nog niet vergeten!

We zijn weer Nationalistisch

By Jack Pheifer
April 20, 2020
Categorieën: 2 Ongesorteerde Notities

Wilders en Baudet kunnen nu weinig te klagen hebben over ‘Europa’. In tijden van crisis verstomt onmiddellijk de discussie over ‘Nationalisme’ en eigen ‘Cultuur’. Degenen die deze crisis moeten bezweren zijn degenen die feitelijk het ultieme gezag en de middelen hebben bij het bestrijden van het virus, dus toch nog altijd de bestuurders van de verschillende landen.

En de wijze waarop bestuurders de crisis bestrijden wordt natuurlijk bepaald door de heersende cultuur van een Natiestaat. In Nederland: flexibel, rommelig, bureaucratisch, zoals reeds vele eeuwen het geval is. In Frankrijk: strak centraal geleid vanuit Parijs. In Engeland: keep calm, wait and see, do what is needed and carry on. In Duitsland: kalm decentraal door de bondsstaten. In Amerika: door gouverneurs van de afzonderlijke Staten in een cultureel volstrekt verdeeld land.

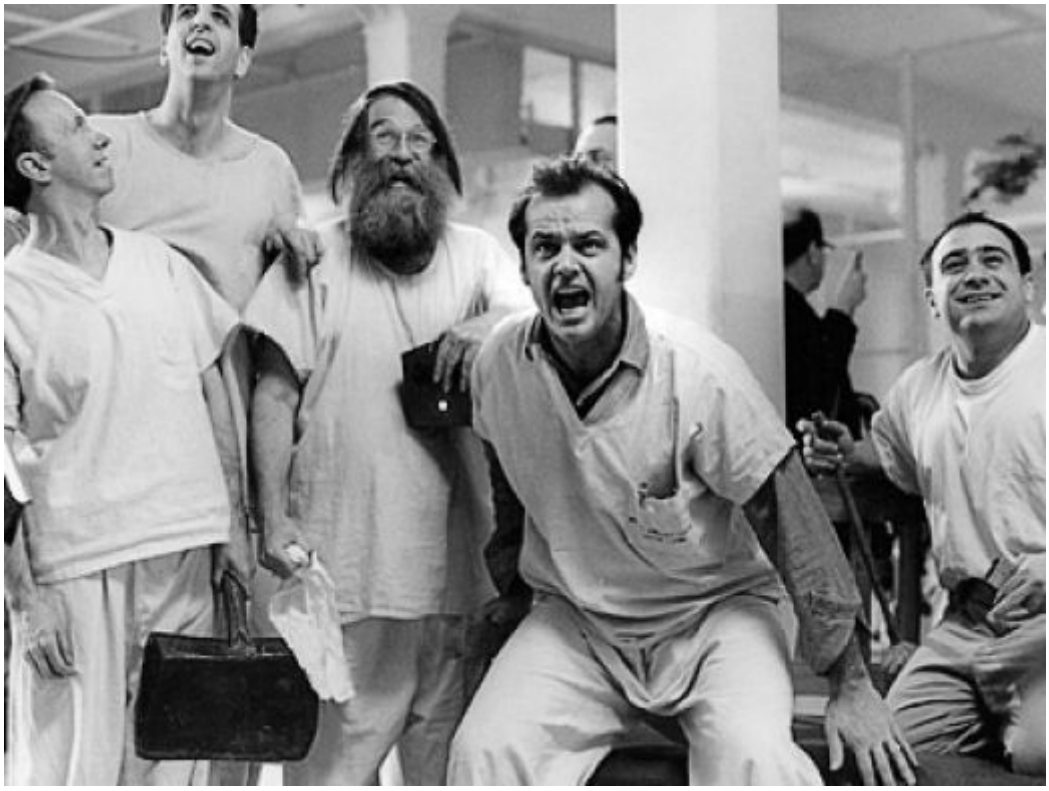
Opeens bestaan de inwoners van Nederland niet meer uit allerlei subgroepen, maar zijn allen burgers van ‘ons land’ met een ultiem gedeeld belang. Er bestaat geen Corona beleid voor allerlei etnische- en identitaire groepen, de gezondheidsmaatregelen richten zich op alle zieken- en bedreigden. Alleen de zwaar verliesmakende ondernemers en hun media demagogen (zoals Jort Kelder en Hans de Boer) durven de discussie nog te voeren over economische belangen welke te grabbel worden gegooid voor wat extra doden onder de ouderen.

Natuurlijk zal de discussie weer oplaaien als het ergste voorbij is. Europa had meer moeten doen (mocht Brussel niet, behalve burgers van buiten Europa ophalen), er moeten meer zaken weer nationaal worden geregeld, er is te weinig specifiek rekening gehouden met, noem alle verschillende groepen maar weer op.

Maar duidelijk wordt weer eens dat heel veel gekakel in de media verstomd als er voor iedereen grotere belangen zijn. Maar dat zal geen maanden meer duren.

One flew over the Netherlands

By Chris Koopmans
April 21, 2020
Categorieën: 1 Webnotities

Als je die 70+oudjes eigenlijk ook wel kwijt wil, vooral die ziek, zwak en misselijk zijn, dan moet je de zorgmedewerkers in de bejaarden-verpleeg- en GGZ-tehuizen en in de wijkzorg niet te snel persoonlijke beschermmiddelen (pbm) geven. Dan moet je die oudjes wegtriageren van de IC's. En de fitte oudjes voor onbepaalde tijd in hun huis ophokken, keurig isoleren van de maatschappij, net zolang tot er een vaccin is. En stug blijven volhouden dat presymptomatische, asymptomatische en herbesmettingen door zorgmedewerkers of bezoekers niet bestaan. Zo kan de economie weer snel open, en zijn we af van die ziektekostenslurpende babyboomers. En dat alles tegen een minimaal aantal andersoortige doden die noodzakelijkerwijs toch zullen moeten vallen.

Zoiets kun je natuurlijk nooit hardop zeggen (behalve ratten als Jort Kelder dan) maar je kunt het er wel naar maken. En je kunt er ook nog goeie excuses voor aanvoeren: 'ja, er zijn nou eenmaal te weinig pbm's, te weinig testmogelijkheden, te weinig goeie tracking mogelijkheden, en de echte mortaliteitscijfers, ja, dat

weten we eigenlijk niet. En wees nou eerlijk, je kan de hele wereld natuurlijk niet erg lang gaan platleggen, dat snap je zelf ook wel'.

Ik overdrijf zegt je? Het recente uitgelekte regeringsbeleid in Engeland mbt. 70+ers, (Sunday Times/Welingelichte Kringen) en het Witte Huis-economiebeleid in de VS (dagelijkse TV), die gaan openlijk die kant uit. En in een aantal Europese landen wordt een (gedeeltelijke) lockopen al ingevoerd (Oostenrijk, Denemarken) of is er überhaupt geen lockdown geweest (Zweden, en vele niet Europese landen).

In Nederland lijkt men zo langzamerhand coronamoe te worden; er wordt van verschillende maatschappelijke kanten (horeca, werkgeversorganisatie) druk uitgeoefend om de coronamaatregelen snel te versoepelen. Er zijn weer meer samenscholingen geconstateerd en niet in de laatste plaats door onverschillige jongeren die het terras op willen chillen. Nee, de economie gaat het sluipenderwijs winnen van de gezondheid, dat kun je nu wel hardop zeggen.

Ik moest weer even denken aan die die onovertroffen film 'One Flew Over the Cuckoo's Nest' en wat er uiteindelijk gebeurde met die lastige Randle Patrick (Jack Nicholson) en Chief Bromdon (Will Sampson): die kregen een lobotomie.

Postscriptum: inmiddels maakte Trouw bekend dat een van de redenen dat het aantal IC opnames terugloopt het gevolg is van het de facto niet meer opnemen van zieke 70-plussers. Typisch NL: geen beleid, wel gedogen.

Moeten we Booking.com redden?

By Jack Pheifer
April 21, 2020
Categorieën: 2 Ongesorteerde Notities

Landen wordt vaak ‘potverteren’ verweten omdat ze niet genoeg maatregelen nemen om hun begrotingstekort op orde te krijgen. Maar de echte potverteerders zijn al 10 jaar toch echt de grote internationale bedrijven. Om hun aandeelhouders op kwartaalbasis zoveel mogelijk winst uit te keren, lenen ze zoveel mogelijk goedkoop geld, kopen ze hun eigen aandelen in, en houden geen enkele reserve aan, geen stukje vlees op de botten.

Nog niet zo lang geleden (25 jaar?) wilden bedrijven zoveel mogelijk reserves voor slechtere tijden. Nu kloppen ze na een maand problemen al aan bij de overheden. Booking.com keerde vorig jaar nog miljardenwinsten uit, betaalde geen cent belasting in Nederland door hun winst via belastingvrije paradijselijke eilandjes weg te sluizen en kreeg geld toe van de overheid omdat ze zo innovatief waren. De directeur verdient 12 mln. dollar per jaar ex bonussen en opties.

Dat bedrijf zouden we nu moeten helpen? Voor een bedrijf met wat computers en callcenters en ook nog veeleisende Amerikaanse aandeelhouders (eigenlijk: economische sprinkhanen)? Voor een op toeristen gericht bedrijf, toeristen die er in Europa de komende jaren nauwelijks zullen zijn?

Wellicht kunnen de Europese landen via een gezamenlijke organisatie gezamenlijk Booking voor een prikje kopen. Hebben we eindelijk een eigen Europees tech-monopolie als concurrent van AirBnB en daarmee de mogelijkheid om de toeristische verhuur sector te reguleren.

Waarom geen gezamenlijke Europese aanpak van de coronacrisis?

By Pieter Mulder
April 22, 2020
Categorieën: 1 Webnotities

Wat opvalt de laatste weken is dat ieder van de Europese Unie land afzonderlijk bepaalt hoe het de coronacrisis te lijf gaat. Is dat niet wat gek? Waar hebben we de EU voor, zou je zeggen.

Aan de Europese Commissie ligt het niet, ondanks de kritiek dat de Commissie zich weinig laat horen. De Europese Commissie, initiatiefnemer van de Europese samenwerking, heeft een scala aan hulpmiddelen om de landen en instituten bij te staan. Allemaal op de site van de EU te zien. Maar je hoort er in de landen weinig over. Het verwijt aan de Commissie dat ze zich te bescheiden opstellen is ook niet zuiver. Ze zouden eens moeten proberen het podium te bestijgen om de Europese burgers toe te spreken. Zouden de verschillende regeringen, die nu de volle aandacht hebben, dat op prijs stellen?

De regionale krant de Stentor, een Algemeen Dagblad uitgave voor Oost-Nederland, met overigens goede vaste columnisten, vroeg zijn lezers om een reactie. De vraag was: moeten we als Europa de coronacrisis gezamenlijk aanpakken of gaan we terug naar de natiestaat. Een vraag die wat vanuit de

journalistieke behoefte aan polarisatie is gesteld, maar ach, de vraag of en vooral hoe we deze crisis in Europees verband moeten aanpakken is belangrijk genoeg. Dus een poging om ook een duit in het zakje te doen. Daarvoor is het goed wat scherper te kijken naar wat de EU ons biedt en niet biedt.

De Unie is in feite een internationale organisatie waarbij de landen, naties, hebben afgesproken om voor een aantal onderwerpen gezamenlijk regelingen te treffen en die ook uit te voeren. Op die onderwerpen delen de landen hun soevereiniteit.

Hoe ligt dat bij de onderwerpen van de coronacrisis? In essentie gaat het om twee hoofdonderwerpen: het gezondheidsbeleid en de internationale markt en handel.

Onder het gezondheidsbeleid valt veel meer dan de medische kant. Hier spelen ook de vragen die nu actueel zijn, zoals het weer openen van scholen, het toestaan van evenementen en de 1,5 m samenleving (wat toch een vreemde uitdrukking). Het verdrag van de EU voorziet hier niet in gezamenlijke wettelijke regelingen, de samenwerking beperkt zich tot coördinatie en stimuleringsprogramma's.

Bij de internationale, Europese markt ligt dit anders. Dat loopt geheel via de EU-samenwerking. Daarbij gelden vaste principes, zoals het garanderen van eerlijke mededinging en het vrije verkeer van goederen (producten en vracht), diensten en personen. Die garanties gelden altijd, behalve in tijden van uitzonderlijke veiligheidsproblemen, waaronder die van de gezondheid. Om die reden zijn de grenzen etc. gesloten.

Sinds de invoering van de euro en met name de bankencrisis is aan de gemeenschappelijke regeling voor de internationale markt ook het beheer van de Europese middelen voor de financiële schulden van lidstaten toegevoegd, zoals de middelen van de Europese bank en eventueel eurobonds.

Bij de vragen over de internationale markt is er geen keus tussen een gezamenlijke Europese aanpak of niet. Een keuze voor alleingangen van lidstaten betekent het einde van de EU en het einde van de regelingen voor de markt. Het lijkt er op dat sommige landen, waarbij Nederland even voorop ging, van twee walletjes willen weten: wel een gezamenlijke markt, maar bij voorkeur zonder veel gezamenlijk te dragen schulden. Die vlieger zal wel niet opgaan, het één gaat

niet zonder het ander, dat laten Frankrijk en consorten echt niet lopen. En ach, natuurlijk kost Nederland het eventueel openen van eurobonds voor bijvoorbeeld Italië, geld, maar waarschijnlijk minder dan het verlies van verstoring van de markt zou zijn.

Dan weer terug naar de gezondheid. We zijn niet gehouden hier gezamenlijk op te trekken. Of is een gezamenlijke benadering, al is het maar via een coördinatie van beleid met hulp van de Europese Commissie, toch beter. Want wat als Nederland bij gebrek aan Europese afstemming in navolging van de 'intelligente lockdown' vasthoudt aan ons 'intelligente mondkapjes' aanpak? Mogen Nederlanders die geen mondkapje hebben dan wel naar de buurlanden? En wat als de voorwaarden voor de 1,5 m samenleving niet sporen met die van de andere landen? Nogmaals, we hoeven niet samen met andere landen optrekken, maar laten we maar heel gauw naar de Europese overlegtafel gaan.

Art in Nature 4

By Pauline Brenninkmeijer
April 22, 2020
Categorieën: 3 Foto's

© *Foto Pauline Brenninkmeijer*

Bijltjesdag voor de vrijemarktjongens?

By Chris Koopmans
April 23, 2020
Categorieën: 1 Webnotities

Nog even terugkomen op die mondkapjesaffaire. Een artikel in de Volkskrant (‘In de mondiale strijd om mondkapjes…’, dd.180420) laat zien hoe het er in de keten van producenten, handelaren, leveranciers, distributeurs, logistieke ICT-ondersteuners en afnemers van de vrijemarkteconomie toegaat. Het vrijemarktmechanisme dat in vredestijd vraag en aanbod verwerkt, die keten dendert in Corona-oorlogstijd (hoge vraag, schaars aanbod) onveranderd, brutaal en genadeloos verder. Met als gevolg: levens kostend tijdsverlies, rampprofiteurs, economische chaos en vooral vermijdbaar onnoemelijk leed.

In de marktketen van producent tot de gebruiker van persoonlijke beschermingsmiddelen (pbm) stelt de overheid zich met behulp van het Landelijk Consortium Hulpmiddelen (LCH) op als centrale inkoop coördinator, maar stuit daarbij op allerlei problemen. Om te beginnen de eigen organisatorische opzet- en aanloopproblemen sinds 17 maart. Veel te laat natuurlijk, wanneer je de Chinese en Italiaanse lessen en de kennis over de virusverspreidingssnelheid in aanmerking neemt.

Vervolgens blijken de schakels in de marktketen niet gericht te zijn op het snelste en het betrouwbaarste eindresultaat, namelijk dat een zorgverlener zo spoedig mogelijk en met veilig materiaal levens kan redden. Nee, men beschermt, zoals

gebruikelijk, in de eerste plaats zijn eigen marktschakel en gaat daarbij de concurrentie aan met andere schakelhouders:

- De producenten sjoemelen met de kwaliteitsnorm en speculeren op een veronderstelde concurrerende maar zeer winstgevende marktprijs;
- De tussenhandelaren concurreren onderling om de gunst van de producenten;
- De leveranciers en hun distributeurs moeten hun gebruikelijke snelle distributiesysteem met pbm-afnemers opgeven en overlaten aan de centrale overheidsinkoper (LCH), die niet direct of pas na een week(en?) op hun aanmelding reageert. De feitelijke leveranciers melden zich, althans voor een deel, natuurlijk niet of gaan vervolgens toch hun gang.
- De bedrijven die ondersteunende logistieke ICT-expertise kunnen bieden (de overheid heeft die expertise niet) concurreren ondertussen ook nog eens onderling.
- De echte afnemers, dat wil zeggen: de managers van ziekenhuizen en zorginstellingen, bewaken ondertussen hun eigen aangelegde voorraden.

Dit vrije marktsysteem werkt niet in oorlogstijd; te gericht op maximaal geld verdienen, te traag, te juridisch, te bureaucratisch, te politiek gevoelig.

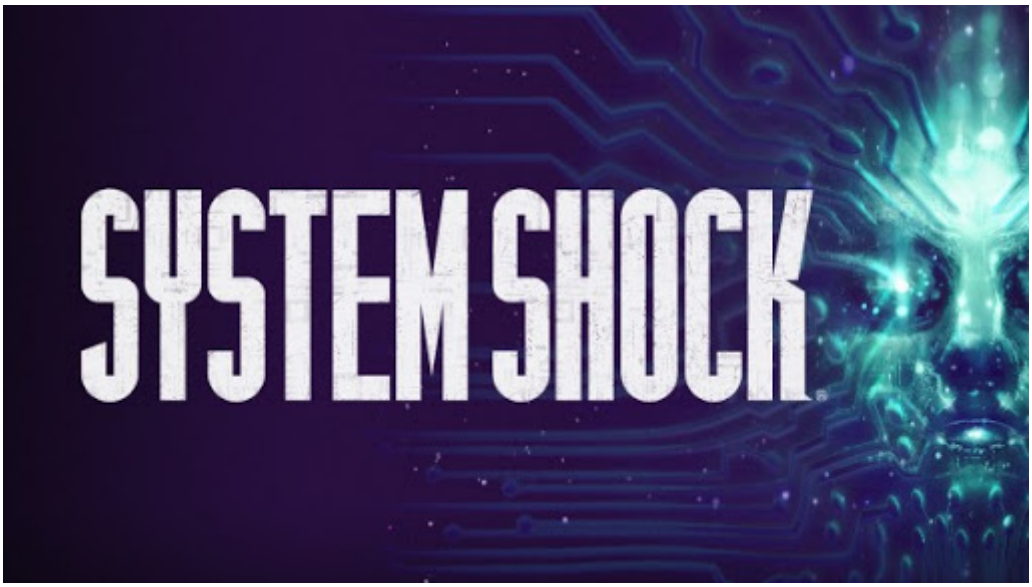
De overheid, die al deze bekende ketenproblemen natuurlijk ruim van tevoren kon zien aankomen, heeft ook geen invloed op de eigen nationale productie van pbm's via wettelijke noodmaatregelen om daarvoor geschikte bedrijven aan te wijzen om lokale productie op te starten, ongeacht licenties e.d., zoals bijvoorbeeld de Portugese overheid wel doet.

En de onbeschermde zorgmedewerker in het verpleegtehuis, de wijk-, bejaarden en GGZ-zorg, etc., die wordt besmet en anderen besmet, ploegt ondertussen maar stug voort. Kortom, het vrije marktmechanisme aan willen houden in een wereldcrisistijd is een amorele, zo niet haast criminele overheidsdaad. En gezien de trage overheidsreactie om tijdig pbm's te leveren zou het me niks verbazen als straks, in het post Corona tijdperk, in het parlementair onderzoek die traagheid niet alleen aangemerkt wordt als een fout beleid waarvan we moeten leren, maar als een vermijdbaar en verwijtbaar mensen leven kostend beleid. Een sociaal Srebrenica in eigen land.

Je kan naar deze zaken dystopisch, utopisch of onverschillig kijken maar…de economische karavaan van de vrije markt jongens trekt gewoon verder.

Leven na Corona: volstrekte onzekerheid. Update

By Jack Pheifer
April 24, 2020
Categorieën: 1 Webnotities

We verkeren allemaal een beetje in de positie van mensen in de Middeleeuwen. Hoe ons toekomstig leven er uit zal zien is eenvoudigweg volledig onzeker. Het ontbreekt ons aan voldoende kennis om ook maar enigszins betrouwbare verwachtingen te kunnen vormen. Geen wonder dat de Middeleeuwers van dag tot dag leefden tussen hoop en vrees, en verlossing vonden in de beelden van een Hiernamaals.

Wetenschappers weten vandaag – 24 april 2020 – nog helemaal niet wat de beste aanpak is voor de bestrijding van de Corona-pandemie. Er zijn eenvoudigweg niet genoeg onderzoeksgegevens beschikbaar. In de meeste scenario's woekert het virus, ook in Europa, nog 2 jaar door. Amerikaanse wetenschappers noemen als einddatum zelfs 2025. Ze vrezen de komende winter omdat dan ook weer gewone influenzavirussen uitbreken en de effecten van een samenloop van virussen helemaal nog onbekend zijn..

Het maakt niet uit hoe je er zelf over denkt of wat je gelooft, want jij weet het ook niet. Je overtuigingen, je politieke ideologie, je belangen, je meningen, je acties doen helemaal niets af aan het gebrek aan kennis, dus aan de onzekerheid. Zelfs

als je al door de besmetting en ziekte bent heen gegaan, heb je op dit moment nog geen enkele zekerheid over langdurige immuniteit.

Onze individuele wensen of onze eigen wil voor de toekomst zijn voorlopig derhalve betekenisloos geworden, totdat we meer weten over hoe die toekomst er überhaupt uit zou kunnen zien.

Gebrek aan kennis over de aanpak van het virus is niet de enig centrale onzekerheid / onwetendheid over de toekomst, want er zijn behalve over het virus nog veel meer onbeantwoordbare vragen, zoals bijvoorbeeld:

- Welk deel van de bevolking (25-30%?) zal zichzelf moeten blijven isoleren om niet op een wel of niet beschikbare IC terecht te (mogen) komen?
- Hoe zal de wereld er qua onderlinge politieke verhoudingen over enige tijd uitzien? Gesloten grenzen, beperkte handel, onderlinge conflicten?
- De wereldwijde logistiek rond de voedseldistributie lijkt zodanig te worden verstoord dat in derde wereld landen volgens de VN hongersnoden op zullen gaan treden.
- Zal Europa er in slagen enigszins een eenheid te blijven? Of verbrokkelen we weer in afzonderlijke verarmde natiestaten?
- Zo langzamerhand is wel duidelijk dat vooral de West Europese democratieën alleen zullen staan te midden van vele grote en kleine autocratisch geleide landen, die rücksichtsloos en wetteloos hun eigen belangen zullen bevechten, waaronder de Verenigde Staten.
- Kunnen we binnen wereldwijde chaotische economische omstandigheden in ons land zelfs maar in enigerlei mate ons materiele welvaartsniveau handhaven, of vallen we 10-30% terug?
- Kunnen we persoonlijk ons eigen leven op enigerlei wijze blijven voortzetten? Houden we ons werk, kunnen we ons beroep blijven uitoefenen?
- Onder welke omstandigheden zullen we de komende 2-3 jaar leven en werken?
- Hoe zullen de onderlinge sociale verhoudingen veranderen: tussen de burgers, tussen collega's, binnen de eigen sociale netwerken en families door langdurige social distancing en mondkapjes?

Wat we wel uit alle voorgaande eeuwen weten is dat:

- Lang niet iedereen om ons heen deugt.

- In veel situaties het sowieso weer ieder voor zich zal worden. We moeten tenslotte onszelf en de onzen beschermen.
- Opportunisten gewetenloos op grote of kleinere (en persoonlijke) schaal de situatie zullen uitbuiten voor persoonlijk gewin. Na mij de zondvloed en Fuck them.
- De (politiek- en economisch) machtigen de volstrekt onzekere situatie zullen gebruiken om hun macht te verstevigen of uit te breiden. Maar sommigen zullen ook totaal verkeerd gokken en ten ondergaan.
- De bezittende / vermogende groepen zullen er alles aan doen hun bezit te beschermen, ten koste van de rest van de samenleving.

Wij als individuele burgers kunnen in deze volstrekte onzekerheid slechts vasthouden aan wat we in het leven van werkelijke waarde vinden. En dus dagelijks pogen met volstrekt gebrek aan kennis, maar desondanks op de meest rationale wijze, met de blik op de middellange termijn (2-5 jaar?), de voor ons zelf meest adequate keuzes te maken. Soms kan dat pas na enige tijd afwachten en observeren wat er gebeurt.

Maar een ding is zeker, we kunnen het niet alleen zonder anderen, ook niet de huidige alleenstaanden (25% van de huishoudens?). Dus vind je lotgenoten en team-up.

Tijdens een crisis kun je als land ook te ontwikkeld zijn!

By Jack Pheifer
April 26, 2020
Categorieën: 1 Webnotities

Een samenleving kan in tijden van nood technisch en sociaal ook te ontwikkeld zijn. Overleg- en Coördinatie mechanismen, vereiste Advisering door deskundigen, werken met Protocollen, noodzakelijke geachte Digitale systemen en Financiële kosten/baten controle kunnen effectieve besluitvorming- en het nemen van effectieve directe acties op rampzalige wijze belemmeren.

Historisch is *het* succesvolle recept voor het indammen van een epidemie:

- Verdachte gevallen signaleren,
- Testen,
- Contacten van de voorgaande weken opsporen,
- Isoleren.

In Korea is dit standaardrecept weer met veel succes toegepast. Het enige wat je er echt voor nodig hebt bij een uitbraak als Corona, zijn een heleboel mensen, die

testen, bellen en controleren.

Dat de GGD's in Nederland hier eind Februari nog niet voor waren toegerust (die onderzochten af en toe nog slechts een uitbraak van TBC) is begrijpelijk. Dat deze organisaties er twee maanden later nog niet toe in staat zijn, is onbegrijpelijk. Blijkbaar zijn we als ontwikkelde samenleving niet meer in staat een schip in een orkaan direct van minuut tot minuut te sturen, massaal mensen aan het hozen te zetten in plaats van te overleggen wat te doen.

Een minder 'ontwikkeld' land als Portugal (10 mln. inwoners) volgt het standaard recept al sedert begin Februari. Het virus werd door de grote toerisme sector uit meer dan 50 landen 'geïmporteerd'. Er werden tot gisteren 230.000 verdachte gevallen gesignaleerd, iets meer dan 23.000 gevallen positief getest. Bijna 30.000 quarantaine gevallen worden op dit moment door de autoriteiten op adres in de gaten gehouden. Er zijn op 25 April 'slechts' 880 doden te betreuren inclusief de ouderen in de bejaardentehuizen.

Het identificeren, testen en contacten opsporen gaat dagelijks door. En ja, daar heb je heel veel mensen voor nodig en die zijn daar niet allemaal voor opgeleid, but who cares? Veel mensen zijn werkeloos en kunnen dus helpen! Sedert 1 maart zijn er 325.000 testen uitgevoerd, dezer dagen 10.000 per dag. Er is sedert begin April geen gebrek meer aan testen en beschermingsmateriaal. Iedereen kan mondkapjes (98 cent per stuk) kopen (verplicht vanaf 2 Mei) en zichzelf op eigen (zeer lage kosten) laten testen.

Intelligent lockdown is in Portugal ook niet aan de orde. Het land zit tot en met het volgende lange weekend van de 1 Mei feestdag potdicht. De regering heeft aangekondigd te willen pogen per 1 Juni het land weer volledig te openen, maar in 3 stappen. Begin Mei de eerste stap. Afhankelijk van de resultaten (aantal nieuwe besmettingen), de volgende stap op 15 Mei, en daarna op 1 Juni de laatste stap, weer afhankelijk van de resultaten. Met het functionerende systeem voor signaleren, testen, contactonderzoek en isoleren kunnen ze de effecten van de openstelling heel goed meten. En het afsluiten van regio´s, steden en dorpen blijft steeds mogelijk ook na 1 Juni. In Nederland zou een openstelling van Friesland (zou als test slim zijn), of een afsluiting van bijvoorbeeld alleen Tilburg een storm van verontwaardiging oproepen, hier niet. Gewoon een slimme aanpak.

In Portugal nemen ze snelle beslissingen (wetgeving kan hier binnen een dag met een eenkamer parlement). Dus ondersteuning van werklozen en bedrijven was snel geregeld. Maar dat geld ook werkelijk uitkeren lukt dan weer niet. Daar heeft het land te weinig digitale systemen voor en teveel controlerende ambtenaren. Maar in een samenleving die nog grotendeels op cash draait en waar gezinnen weinig vaste lasten hebben, is dat nog niet echt een probleem. Werkloze restaurant-obers draaien er bovendien hun hand nog niet voor om te helpen, cash betaald, bij de blauwe bessenoogst.

De regering bood gisteren de bevolking haar excuses aan, dat ze een maand geleden te weinig maatregelen hadden getroffen in de bejaardentehuizen, waardoor er daar onnodige doden waren gevallen..... Maar het is hier ondertussen ook dagelijkse praktijk om bejaardentehuizen te ontruimen (bewoners naar leeg hotel) en het leger de gebouwen te laten ontsmetten. Ja, ook dat is gewoon simpel handwerk.

Art in Nature 5

By Pauline Brenninkmeijer
April 29, 2020
Categorieën: 3 Foto's

© *Foto Pauline Brenninkmeijer*

Gerard Reve in tijden van corona

By Chris Koopmans
April 30, 2020
Categorieën: 1 Webnotities

Omdat ik die man zo mis bel ik Gerard Reve maar eens op in het dementen verpleeghuis. Hij moet zich toch ook erg eenzaam voelen in deze dagen, zeker nu men hem haast alweer vergeten lijkt te zijn.

Gerard: Hallo, met de volksschrijver Reve, u weet wel.

Chris: Hallo Gerard, met Chris, wat fijn je te horen, we missen je erg. Hoe gaat het met je daaroo?

Gerard: Ik wil dood, verder alles prima!

C: Haha! Maar ik kan me zo voorstellen dat het in deze coronatijden wel een erg saai leven is in het tehuis, heb je wel genoeg te doen?

G: Nou ja, je hebt hier toch wel veel vrijheid in het gesticht hoor. Ik zeg maar zo: Je mag alles ter wereld doen, als je maar worstelt.

C: Oh gelukkig, dus als jij de dag sluit is die toch nog wel redelijk gevuld geweest?

G: Nou, zo is het nou ook weer niet helemaal hoor, want de dag sluit ik nooit. Want als ik de dag sluit gaat hij nooit meer open.

C: Ok, dus je wilt toch ook weer niet helemaal dood begrijp ik?

G: Ach, ik denk maar zo, je gaat dood of je blijft leven, je zit altijd goed.

C: Dus ik neem aan dat je in deze stille dagen toch ook wel veel troost aan je geloof hebt?

G: Ja, dat is een Godsgenadige weelde die ik heb. Ja, mijn geloof is een prachtig geloof, helemaal niet duur ook, en bedoelt voor alle mensen, te land, ter zee en in de lucht!

C: Ha, God is voor jou gelukkig een troost, God is niet dood!

G: Nee, beslist niet. God is niet dood. God heeft de kanker. Dat wel natuurlijk. Maar de pers en de autoriteiten werken samen om het zolang mogelijk geheim te houden.

C: Hoe bedoel je dat?

G: Nou ja, God wordt zo langzamerhand ook een dagje ouder. En omdat ie ook een mens is, die de eeuwigheid niet heeft, net als hare majesteit de koningin overigens, moet hij er vroeg of laat ook danig aan geloven. Daar ben ik wel eens compleet beroerd van, omdat ik zulk een verschrikkelijk medelijden met hem heb.

C: Zeg, en naast God’s troost, heb je wat vrienden in het tehuis?

G: Ja, die had ik hier wel, maar er sterven veel mensen de laatste tijd. Je kunt wel opbellen en schrijven naar de autoriteiten, maar wat kunnen die er aan doen?

C: Niet alleen blijven zitten hoor Gerard!

G: Ja, dat is hier wel moeilijk hoor, met al die zieke mensen hier. Kijk, een zieke vriend kan ik overal krijgen.

C: Blijven proberen hoor!

G: Ja, ik heb gister nog een briefje in de hal opgeplakt, met een aantrekkelijke tekst: Fijne troostvriend gezocht, klein gebrek geen bezwaar!

C: Zeg, nog eens wat, dragen de zusters bij jou ook mondkapjes?

G: Ja, allemaal. Maar zoals het een goed Katholiek betaamt sjoemelen ze met de regels van het wereldlijk en wettelijk gezag. Zuster Immaculata, je weet wel, die elke dag mijn billen wast, naar genoegen moet ik zeggen, dat wel, zet haar mondkapje altijd af als ze mij ‘s ochtends uit mijn halfslaap wakker kust. Wat een ware liefde nietwaar? Wat dat betreft is het Katholicisme een debiel geloof, dat er natuurlijk ook moet zijn.

C: Mooi dat ze tenminste genoeg mondkapjes hebben om jullie te beschermen.

G: Ja, en omgekeerd, want ze zet ook wel eens een mondkapje op mijn mond. Ik denk dat dat voor straf is want ze zegt dat ik soms wel eens erg zondige en tevens erg ontuchtige taal kan uitslaan. Over beeldige rooms-katholieke zeeverkenners denk ik. Want zelf weet ik dat niet meer omdat ik niet geheel goed bij mijn hoofd ben. Maar ja, bestaan er mensen die dat wel zijn? Nou ja, dan geef ik maar aan haar toe, aan zo’n muilkorf, want het lijdt geen twijfel dat ik zeer slecht ben.

C: Je komt natuurlijk niet buiten hè? Dat is wel erg jammer want ik weet dat je erg van de natuur houdt.

G: Nou heel soms wel, in de binnentuin rondjes draaien, maar niet bij slecht weder hoor. Wat dat betreft zou ik wel eens een autoritje willen maken. Want in de auto is het altijd mooi weer.

C: Nou, als je weer bezoek mag, wil ik je best een middagje rondrijden hoor.

G: Dat is erg aardig van je, doen we, geweldig. Soms kan ik het leven nog steeds geweldig vinden. En dan straks nog het eeuwige leven in de hemel. Ik denkt wel

eens, waar hebben we het allemaal aan verdiend?

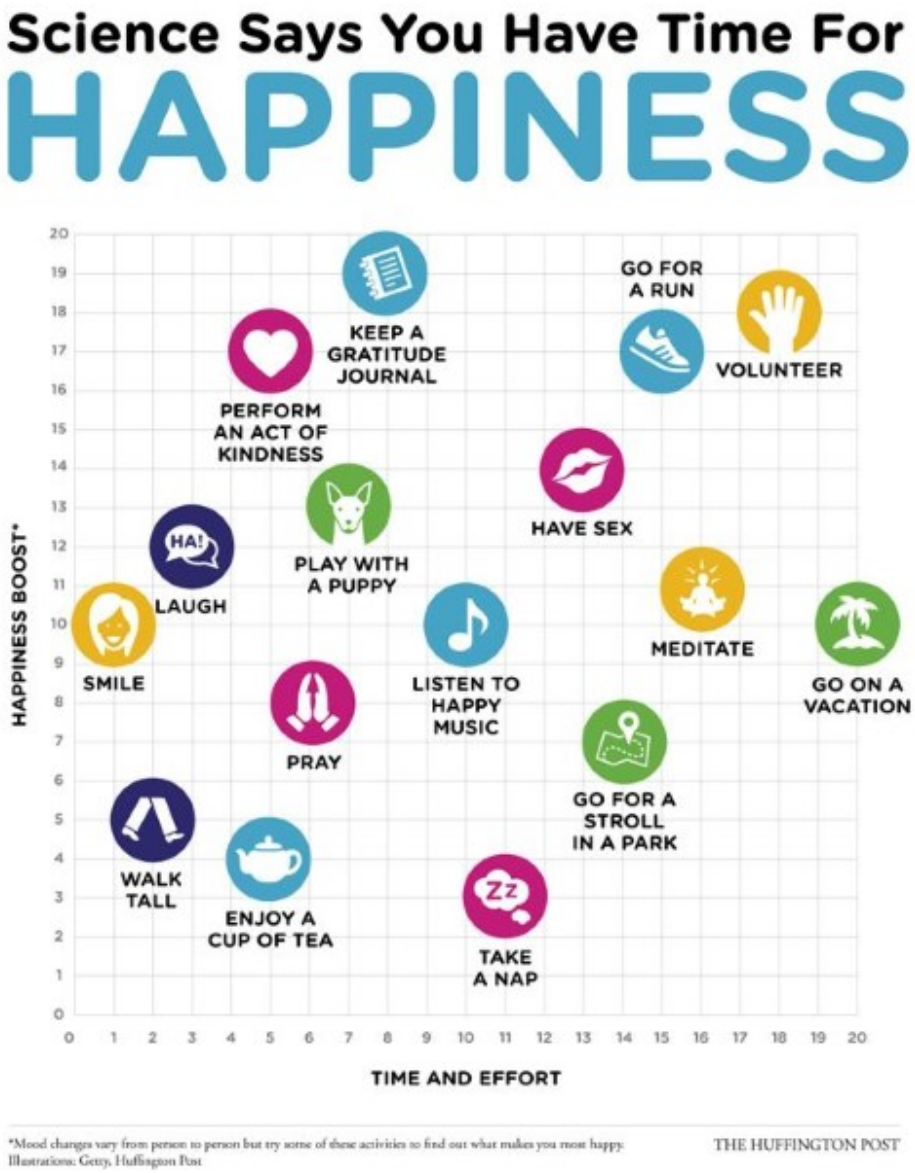
C: En Gerard, ter afsluiting, vind je het goed dat ik ons gesprekje opschrijf, ook mooi voor je fans?

G: Ja natuurlijk, want je hoopt natuurlijk dat mijn prachtige wereldboeken in deze tijd nog steeds gelezen worden, bewonderd en verslonden, door oud en jong, arm en rijk. Ja, schrijf het maar op, want als je het opschrijft heb je het gelijk op papier.

C: Dag Gerard, fijn je even gesproken te hebben, tot betere tijden en.....hou vol!

Het geluksgevoel in tijden van corona

By Chris Koopmans
April 30, 2020
Categorieën: 1 Webnotities

Het laatste decennium heeft wereldwijd het wetenschappelijk onderzoek naar ons geluksgevoel veel belangstelling gekregen, niet in de laatste plaats omdat het besef bij nationale en regionale overheden doordringt dat men beter op geluk kan sturen dan op materiële welvaart.

Geluksonderzoek is ingewikkeld omdat bij het meten ervan vele factoren een rol blijken te spelen: je genetische predispositie, je opvoeding (warm/koud nest), je

persoonlijkheid (extravert optimisme/ neurotisch pessimisme), je leeftijd (junior/senior), je gender, je gezondheid (tijdelijk/chronische ziekte), je sociale inbedding (hechte banden/geïsoleerdheid), je werk (nuttig/geen), je beliefsystem (religie/seculier), je inkomensniveau (arm/rijk), omgevingsfactoren (stedelijk/plattelands wonen). En een kortstondige dagelijkse geluksemotie is iets anders dan een langdurig algemeen gevoel van tevredenheid met je leven. (In Nederland doet oa. The Erasmus Happiness Economics Research Organisation onderzoek, beslist aardig om eens te Googelen als je van ingewikkelde research houdt).

Wereldwijd zijn de geluksprofessors het wel aardig eens welke factoren vooral een belangrijke, primaire bijdrage leveren aan 'het algemene geluksgevoel':

1. de persoonlijkheidsfactor (40/50%) die samenhangt met het optimisme dat je zelf invloed kunt uitoefenen op datgene wat je unhappy maakt;
2. het hebben van een informeel, hecht, emotioneel intiem netwerk van vrienden en familie;
3. de geneigdheid een ander te helpen cq. gelukkig te maken.

En nu naar de coronacrisis.

Ad 1) Je kunt zelf geen invloed uitoefenen op het bestaan het coronavirus. Hooguit op een passieve manier controle krijgen op het beloop van het virus door de adviezen van wetenschappers en politieke beleidsmakers op te volgen. Je hebt daarbij niet het gevoel je leven zelf te kunnen aansturen, je moet 'gehoorzamen'. Dat houden we wel even vol, want we zijn geschrokken, ongerust en in de war. Maar na enige tijd, als de schrik weer wat bekomen is, komt het 'ik' weer boven water en dat wil geen stuur van buitenaf, dat wil de grip op zijn eigen bestaan (lees geluksbeleving) terug, en dat moet iedereen dan maar voor zichzelf doen. Zo waren we het toch gewend (althans in westerse samenlevingen)?

Ad 2) De coronamaatregelen houden ons weg bij het geluksgevoel dat we ontlenen aan hechte vriendschaps/familiale contacten. We kunnen bellen, appen, mailen en skypen wat we willen, maar dat is beslist niet the real thing. Het echte fysiek menselijke, huidhongerige zintuigcontact is wat de sociale media bij lange na niet kunnen bieden. Als je een watersnood-, orkaan-, of aardbevingsramp hebt kruipt

iedereen tegen elkaar aan, huilend, troostend, lijfelijk elkaar helpend, maar met zo'n virusramp kan dat nou juist niet. Weg geluksgevoel.

Ad 3) Een ander happy maken, dat gaat nog wel een beetje maar met al die zelfopgelegde vrijheidsbeperking beslist niet zoals we dat gewend waren: vrijwilligerswerk, mantelzorg, klusjes doen voor een ander, iemand uit eten nemen, een bezoekje afleggen, opa/oma kinderoppas, het gaat niet of nauwelijks. Weg geluksgevoel. Dan maar jezelf happy maken door jezelf te verwennen? Nou, daarvan weten we dat dat niet of maar heel kortstondig werkt. Altruïsme en de dankbaarheid daarvoor, dat werkt in op het duurzame geluksgevoel, dat weten we ook.

Kortom, het virus is niet alleen een directe aanval op je gezondheid maar een indirecte, trefzekere aanval op ons primaire geluksgevoel. Vanuit het streven naar dat primaire geluksgevoel is die protestneiging tegen de coronamaatregelen dus goed te begrijpen. Maar de vraag is of je het geluksgevoel weer snel terugkrijgt als je de coronamaatregelen (te snel) weer loslaat. Ik denk het niet. Ik ben voor een zeer voorzichtige aanpak omdat er voor het eerst in de menselijke geschiedenis een pandemie is van ongekende omvang en impact en we dus de besturing ervan van alle kanten heel grondig moeten bestuderen. Want deze crisis is zeer waarschijnlijk de generale repetitie voor wat ons in de toekomst nog te wachten staat.

En bovendien: is het nou zo moeilijk om es een tijdje niet op een terrasje te zitten? Om es een seizoen niet met vakantie of naar een festival te gaan? Om es een tijdje niet naar de kroeg, museum of bios te gaan? Om es een tijdje met ongepunt haar, ongevijlde nagels en zonder een nieuw zomerjurkje te rond te lopen? Om te gaan hardlopen of fietsen in plaats van naar de sportschool te moeten? Om eens niet midden op het pad van de supermarkt met je buurvrouw te gaan staan kletsen? Zijn we inmiddels zo verwend...?

Zeven vette en zeven magere jaren?

By Pieter Mulder
May 1, 2020
Categorieën: 1 Webnotities

Een paar weken geleden dachten we nog een overzichtelijk beeld te kunnen hebben van de oplossingen na het terugdringen van de corona-aanval. Velen zagen juist voordelen; we zouden eindelijk beseffen wat de waardevolle activiteiten (de essentiële beroepen) en waardevolle zaken (onder andere geen eindeloos gereis meer met de low-cost luchtvaartmaatschappijen). We waren er breed van overtuigd zijn dat we onze levenswijze en het milieu zouden verbeteren.

De vriendelijke lijsttrekker van Partij van de Dieren voelde zich eindelijk serieus genomen met de waarschuwing dat het gevaarlijk is om door te gaan met allerlei intensieve dierhouderij. Vaak hoorde je mensen zeggen eindelijk te beseffen hoe mooi het eigen land is en inzien dat we helemaal niet hier en daar heen hoeven te reizen. Ja, we hoorden zelfs ineens hoe mooi de vogels fluiten. Dat hadden we in geen jaren meer zo goed gehoord.

Het familiebelang steeg met stip weer naar boven. Bekende artiesten spraken over hun mooiste optredens ooit, belangeloos op straat voor de balkons van de verpleegtehuizen, ja ja. En, we zouden sterker uit de crisis komen. Was al niet zo vaak gebleken dat in crisistijd de grootste vorderingen worden gemaakt

Drie weken verder beginnen deze inzichten en gevoelens aan kracht te verliezen. Het naleven van de (nieuwe, inmiddels tot een soort gewoonterecht verheven) regels zoals 1,5 m afstand houden, wordt zichtbaar moeilijker. Ondernemend Nederland begint harder te klagen, voelt ook steeds meer dat de 1,5 m economie – alle fraaie vergezichten van het innovatiegilde ten spijt – niet erg aantrekkelijk is, niet om in te werken en zeker niet om goed te verdienen.

Een toenemend aantal deskundigen voorziet een waarschijnlijke tweede coronagolf en de noodzaak om blijvend met een aantal beperkingen te werken en

leven. De wielerwereld denkt nog wel de Tour de France in september te kunnen organiseren, maar geen hond die daar nog in gelooft.

Kortom, drie weken later zijn we met beide benen weer dichter bij de grond gekomen. En die grond is in rap tempo – een week of zes, zeven, verslechterd. Het tempo doet schrikken. Hoe kunnen die vele succesvolle bedrijven in dit zo welvarende land, na al die jaren van optimistische groei zo snel naar de afgrond glijden? Hebben we alleen geleefd en uitgegeven alsof er alleen zeven vette jaren zijn. Wat als de oude wijsheid van zeven magere jaren uit zou komen? De overheden hebben nog wel voor een jaar misschien, maar dan is het ook op.

We gaan een spannende tijd tegemoet. De meeste landen zijn weer ‘aan het opstarten’. Het aantal coronabesmettingen en -slachtoffers is immers in een dalende lijn. Een hoopvol begin.

Maar wat doen we als die tweede golf er aan komt? Gaat ieder land dat weer zelf bepalen? Weet Merkel Europa in beweging te krijgen? Biedt het Europese herstelfonds dan nog een beetje redding voor onze favoriete Zuid-Europese vakantielanden? Kan minister van Engelshoven van het kabinet Rutte dan weer met emotionele stem uitleggen dat ze met succes heeft gevochten voor opnieuw 300 mln euro voor de cultuursector?

Maar goed dat is een vraag voor het najaar. Laten we nu maar eens kijken hoe we er over weer drie weken bij staan.

De boeren zullen hulp nodig hebben

By Jack Pheifer
May 3, 2020
Categorieën: 1 Webnotities

Bijna 20% van de Amerikanen, veelal met de laagste inkomens, is inmiddels werkloos. Hun leven veranderde in één maand radicaal. Want hun overheid biedt nauwelijks een financieel vangnet, om van de onbetaalbare particuliere gezondheidszorg maar niet te spreken. Voor hun dagelijks eten zijn velen van hen nu afhankelijk van de Voedselbank. Echter die hebben nu ook al nauwelijks voedsel meer.

De voedselproductie- en distributie in de Verenigde Staten is grotendeels lam gelegd, omdat de voedselverwerkingsindustrie niet meer functioneert. Niet alleen ten gevolge van door Corona besmette werknemers. Zonder grote horeca afnemers als McDonalds en minder vraag van de Supermarkten (minder klanten), is de hele keten verstoord. Met als gevolg dat de boeren hun gewassen nu maar gewoon onderploegen, hun melk in rivieren en beken laten stromen en hun vee afschieten.

De Nederlandse overheid heeft al vele miljarden in het bedrijfsleven gepompt, vooral om werkenden van inkomen te voorzien. Nu al is echter te voorzien dat de Agrarische sector (landbouw, veeteelt, tuinbouw etc.) het ook in Nederland erg

zwaar gaat krijgen, zeker omdat het maar zeer de vraag is of de export naar Europa de komende maanden voldoende afzet kan leveren (opmerkingen van Rutte en Hoekstra over de Zuidelijke Europese landen waren in dit verband zeker niet bevorderlijk). Zo niet, dan zijn Amerikaanse toestanden niet uitgesloten. Dan zal er een boerenprotest komen van een heel andere orde dan de recente trekker optochten. Hoekstra kan beter nu al vele extra miljarden voor steun aan die sector gaan reserveren.

Het is maar te hopen dat Europese samenwerking er voor gaat zorgen dat geen sprake zal zijn van op grote schaal noodzakelijke voedselvernietiging door boeren. Wellicht moet onze overheid daarnaast dan maar van de nood een deugd maken en op grote schaal de varkensboeren en de vleesverwerkende industrie gaan saneren. Dat was ook voor het virus uitbrak toch al dringend noodzakelijk.

Perfect Storm

By Jack Pheifer
May 4, 2020
Categorieën: 5 Belangwekkende publicaties

Professor Nouriel Roubini, een bekend econoom uit New York, schreef in de Guardian een artikel, waarom hij verwacht dat de enorme negatieve economische gevolgen van de Corona crisis zeker tot in de jaren dertig zullen duren.

Hij noemt tien factoren:

1. We zijn de gevolgen van de vorige grote financiële crisis van 2008 nog niet eens te boven. De hoogte van met name de nu niet meer aflosbare enorme schulden van bedrijven en particulieren zullen het financiële wereldsysteem opnieuw in behoorlijke problemen brengen.
2. De kosten van de Gezondheidszorg zullen sterk blijven stijgen, met name in de Westerse samenlevingen door een snel verouderende bevolking.
3. Er zal sprake zijn van enorme deflatie (prijsdalingen) – we zien dat nu al bij de inmiddels zelfs negatieve olieprijzen. Het systeem van productie van goederen wereldwijd zal voor een behoorlijk deel onderbenut worden en tot vele faillissementen leiden.
4. De Centrale banken overal ter wereld zullen nieuwe geld in de economie blijven pompen waardoor op den duur een combinatie van stagnatie en inflatie (zoals begin jaren tachtig) onvermijdelijk wordt. Gecombineerd met lage rentestanden leidt zal dit tot enorme geldontwaarding kunnen leiden.
5. Om problemen in het wereldwijde goederenvervoer te vermijden, zullen bedrijven weer meer lokaal gaan produceren. Maar dan wel volop

geautomatiseerd, hetgeen wereldwijd een opnieuw verlies van werkgelegenheid zal veroorzaken.

6. Landen zullen zowel import afremmen om de eigen werkgelegenheid te beschermen, als ook export van technologie (waaronder farmacie!) gaan verbieden.
7. Economische chaos, lagere lonen leiden nu al tot wijdverspreid radicaal populisme en – nationalisme met een afkeer van buitenlanders en lokale etnische groeperingen. Deze tendens zal zich in de jaren twintig versterkt doorzetten, ten koste van de Westerse democratische samenlevingen.
8. De jaren twintig zullen de jaren zijn van een nieuwe koude oorlog, nu tussen Amerika en China.
9. Maar Amerika zal ook handels- en technologie oorlogen voeren met landen als Rusland, Iran etc. Die oorlog zal vooral gevoerd worden met handelsbeperkingen, desinformatie en cyberaanvallen.
10. En dan houden we nog geen rekening met de versnellende effecten van de klimaatverandering en de wereldwijde ecologische vernietiging welke (zo voorspellen wetenschappers al jaren) vaker nieuwe virussen over de wereld zal verspreiden.

Het artikel is te lezen via deze link: Ten reasons why a ‘Greater Depression’ for the 2020s is inevitable.

Tele-rechtspraak in tijden van corona

By Chris Koopmans
May 5, 2020
Categorieën: 1 Webnotities

Een paar dagen geleden kwam me het volgende verhaal ter ore. Het betrof een gerechtelijk geschil over een nogal ingewikkelde financiële kwestie tussen twee personen. De kwestie was nogal acuut omdat de Verzoeker (klager) zijn afgesproken maandelijkse bedrag van de Verweerder (aangeklaagde) al maandenlang niet meer ontving, waardoor hij niet meer in zijn levensonderhoud kon voorzien en leningen/schulden moest aangaan.

De kwestie werd om die reden aan de kortgedingrechter voorgelegd en er kon een ‘electronische spoedrechtzitting’ (zgn. Telehoren) worden afgesproken. En daar ging het mis:

1. De rechtszaak kon alleen telefonisch gevoerd worden, er was geen videoverbinding. De Verzoeker en zijn advocaat bevonden zich op verschillende locaties, de Verweerder bevond zich samen met zijn advocaat op één locatie. Een directe, korte ruggespraak tussen Verzoeker en zijn advocaat was dus niet mogelijk, hetgeen toch zeker een abnormale omstandigheid te noemen is.
2. De telefoonlijn viel herhaaldelijk weg of werd verbroken wat niet of te laat werd opgemerkt door partijen, waardoor er hiaten en verwarring in de betogen ontstonden.

3. De Verzoeker kon bij afwezigheid van een videoverbinding soms niet meer onderscheiden of de rechter of de advocaat(en) aan het woord was hetgeen hoogst verwarrend was en waardoor hoor en wederhoor niet goed verliep.
4. De rechter stelde voor aanvang van de zitting ook niet de communicatiespelregels vast, bv.: U kan alleen spreken als ik u het woord geef. Het gevolg was dat er tijdens de zitting regelmatig door elkaar gesproken werd hetgeen de verwarring nog eens vergrootte.
5. De zitting mocht alleen besloten gevoerd worden dwz. de Verzoeker mocht zich alleen laten bijstaan door een advocaat en niet door zijn fiscaal jurist die de ingewikkeldheid van de zaak kon uitleggen in het geval de advocaat van de tegenpartij of zijn eigen advocaat of de rechter de details onjuist interpreteerden, of vanwege de complexheid niet zouden begrijpen.
6. De rechter zei openlijk dat hij de financiële complexiteit inderdaad niet begreep. De advocaat van de Verzoeker bleek de complexiteit van de zaak ook niet te vatten en beiden moesten nota bene bij herhaling door de Verzoeker worden gecorrigeerd;
7. De rechter stelde bij herhaling vragen waarvan het antwoord in de aangeleverde stukken te vinden was. De advocaat van de Verzoeker daarentegen gaf bij herhaling antwoorden die niet overeenstemden met hetgeen in de aangeleverde stukken aangevoerd werd. Zowel de rechter als de eigen advocaat gaven er blijk van de stukken kennelijk niet grondig te hebben (kunnen) gelezen of te interpreteren en door de algehele communicatieve verwarring kon de Verzoeker niet tijdig verwijzen naar de bladzijden waarop het juiste antwoord te vinden was.
8. De rechter besloot de zitting met de uitspraak dat een verdere afhandeling tzt. alleen schriftelijk kon worden afgehandeld hetgeen opnieuw tijdsverlies voor de Verzoeker opleverde. Dwz. het spoedeisend belang van deze urgentiezitting viel weg, evenals de mogelijkheid om in tweede instantie hoor en wederhoor door de rechter op de aangeleverde stukken te laten plaatsvinden.

Het punt is hier dat door de coronacrisis er kennelijk niet voldoende ervaring kon worden opgebouwd in ‘elektronische rechtspraak’ (althans bij deze rechter) waardoor de rechtsgang voor partijen ernstig verstoord kan raken. De grote achterstand die rechtbanken door de coronacrisis hebben opgelopen (en nog gaan oplopen) maakt dat Telehoren en Videozittingen waarschijnlijk sterk zullen gaan toenemen. Maar als de kwaliteit daarvan een normale zitting niet benaderd zal dat bij partijen zeer grote frustratie opleveren en wordt daarmee de rechtsgang en

het rechtsgevoel sterk verstoord. Erger nog: er worden onherstelbare fouten gemaakt, met grote consequenties.

Het zou dus een goede zaak zijn als bij telefonische of videorechtzittingen, waarbij een of beide partijen, met aantoonbare argumenten/incidenten, kan aantonen dat er sprake is van een verstoorde elektronische communicatie, deze zittingen met de hoogste spoed op de juiste wijze worden overgedaan. Bovendien: als er weinig mensen bij een rechtszaak betrokken zijn hoe moeilijk is het dan om een 1,5 meter rechtszitting te houden? Oppassen dus, dat de overbelastte Vrouwe Justitia niet door het coronavirus wordt geïnfecteerd!!

Art in Nature 6

By Pauline Brenninkmeijer
May 6, 2020
Categorieën: 3 Foto's

© *Foto Pauline Brenninkmeijer*

Kent Nederland geen minimum Uurloon?

By Jack Pheifer
May 6, 2020
Categorieën: 1 Webnotities

Lodewijk Asscher, leider van de PvdA, stelde kortgeleden voor om in Nederland een minimum uurloon in te voeren. Ik dacht dat dit al lang bestond, maar er is nu blijkbaar alleen sprake van een minimum dagloon. En slimme kostenbewuste werkgevers maakten van deze omissie gebruik om mensen meer uren te laten werken op een dag, dus feitelijk onder het minimumloon.

Als de Corona crisis ons economisch iets heeft geleerd, dan is dit welke mensen/beroepen onmisbaar zijn voor de economie. En dat flexibele arbeidskrachten het eerste werkloos worden en door ons als burgers moeten worden ondersteund.

Duidelijk is nu wel dat werkenden tenminste:

- Een minimum uurloon moeten verdienen;
- Een minimum aantal contracturen moeten kunnen werken (dus geen nul-urencontracten meer);

- Een inkomen moeten kunnen verdienen, dat niet alleen gebaseerd is op stukloon, zoals de 50 ct per bezorgd pakje betaald door PostNL. Een uitwas uit de 19e eeuw.

Zo kunnen werkenden enige zekerheid (en een werkloosheids-uitkering) ontlenen aan een baan. Velen vallen bij het UWV nu tussen de wal en het schip.

Dit moet zeker gelden voor alle nu vastgestelde onmisbare beroepen. Daar vallen niet alleen bijvoorbeeld schoonmakers onder, maar tegenwoordig ook de bezorgers. Hun dagelijkse pakjes, boodschappen en maaltijden maakten het ons een stuk gemakkelijker om thuis te kamperen.

Trouwens nu is ook de tijd om eindelijk eens een minimum uurtarief voor ZZP'ers vast te stellen, voldoende om:

- Korte perioden zonder werk of bij ziekte te kunnen overbruggen;
- Arbeidsongeschiktheid collectief te verzekeren;
- Een percentage van het tarief te kunnen sparen voor pensioen (eventueel via eigen vermogensvorming in een eigen huis).

Ja, dat kost de werkgevers geld. Maar nu kosten de werkgevers ons als burgers geld, door die werkenden op onze steun af te schuiven!

De werkgevers rekenen die kosten maar gewoon door. Dan zijn de bezorgkosten van webwinkels maar eens een paar euro hoger. Bezorgen kost geld, gratis bezorgen concurreert met gewone winkels. In deze tijd zijn die vele prachtige klassieke boekwinkels daar al het eerste slachtoffer van.

En wellicht moeten we in plaats van te klappen de hardwerkende, risico nemende verplegenden en verzorgenden nu al direct 10% loonsverhoging geven in plaats van taarten. Dan wordt de Zorgverzekering maar wat duurder. De Zorgverzekeraars besparen een boel geld in tijden van Corona en verhogen eventueel de zorgpremies maar een beetje. Ze betalen tenslotte ook de struik rovende farmaceuten.

We zouden nog een aparte beschouwing kunnen wijden aan al die Oost Europese seizoenarbeiders, die bijvoorbeeld ons voedsel plukken en in tijden van Corona

met velen opgesloten zitten in aan malafide uitzendbureaus duurbetaalde kamers in eengezinshuizen of caravans. Wellicht is dit de tijd om die uitzendbureaus te saneren en vergunning plichtig te maken onderhevig aan scherpe voorwaarden. Die cowboys genieten nu coronavrij in hun luxe Brabantse huizen met grote tuinen.

Amerika is inmiddels een Derde wereld land

By Jack Pheifer
May 8, 2020
Categorieën: 1 Webnotities

Ik volg de afgelopen jaren nauwelijks nog het nieuws over Amerika en al helemaal niet over Trump. En dat terwijl ik vele jaren geabonneerd was op Time magazine en er in het kader van mijn werk bijna ontelbare keren ben geweest. Ik woonde er zelfs lang geleden een jaar als exchange student.

De Corona pandemie laat zien dat Amerika een gecorrumpeerd Derde wereld land is geworden waar de Federale overheid (en de lokale overheden van vele Staten) nauwelijks nog zorg hebben voor het welzijn van haar burgers. Natuurlijk militair en economisch zijn de VS nog steeds de enige supermacht. Maar dat was het Romeinse Rijk ook nog steeds in haar nadagen. In Amerika komen de barbaren echter niet van buiten, maar vernietigen ze het land van binnenuit.

In 6 weken tijd meer dan 1 miljoen besmette burgers, op dit moment 3000 Corona gerelateerde doden per dag. Tot op heden al meer dan 70.000 doden (vaak haastig in massagraven begraven) en bijna 30 miljoen werkloos terzijde geschoven loonslaven, die zich met een uitkeringsfooi, zonder betaalbare – gezondheidszorg en rechtstoegang maar moeten zien te redden.

Amerika is al lang geen democratie meer. Het land wordt gerund door de superrijke oligarchen die met veel geld de verkiezingen naar hun hand zetten. Ze worden daarbij geholpen door hun Republikeinse patronage cliënten in het Congres en de commerciële media. De Republikeinen preken een populisme van vergane en te herwinnen Amerikaanse glorie gericht op de traditionele, lagere middenklasse, witte burgers.

Trump werd in 2016 gekozen door 26.2 % van de kiesgerechtigde kiezers (Clinton: 27,4%). Hij won de verkiezingen door het systeem van districten en kiesmannen. De Republikeinen zijn er meester in geworden om het lager opgeleide niet-witte kiezers moeilijk te maken om überhaupt te gaan stemmen, om steeds weer op basis van statistiek de grenzen van de kiesdistricten te veranderen (zodat ze vooraf verzekerd zijn van een meerderheid in het district) en daarnaast miljarden dollars in reclamecampagnes te pompen. En vandaag de dag in het voeren van bewust leugenachtige desinformatie campagnes via de sociale media.

De criminele sociopaat Trump en zijn lokale handlangers in de staten zijn al jaren bezig de organisatorische infrastructuur van het land tot op het bot af te breken, veelal via decreten (geleerd van Poetin en Erdogan?). Het Amerikaanse Congres oefent haar taak als Wetgever en Toezichthouder nauwelijks meer uit. De Rechtbanken tot en met het Hoogste Gerechtshof werden bevolkt met ideologisch verwante rechters. Van een scheiding der machten is al lang geen sprake meer. De organisatorische schade van de afgelopen 4 jaar kan pas na jarenlange inspanning weer worden hersteld, maar het is niet te verwachten dat dit gebeurd. Het zou me niet verbazen als Trump gewoon herkozen wordt.

Van massaal verzet is niet echt sprake. De hogere Middenklasse wordt gevangen gehouden door onvoorstelbaar hoge studieschulden voor hun kinderen, waarvan de aflossing door hun kinderen zelf niet kan worden verricht wegens gebrek aan goedbetaalde banen, tenzij ze toetreden tot de super-kapitalistische Republikeinse orde.

De links intellectuele elite is volstrekt gefragmenteerd door het identiteits- en slachtoffer-denken. Die willen vele zaken niet eens meer zien of zelfs maar horen en pogen steeds vaker censuur uit te oefenen. Gewapende rechts radicale anarchisten graven de diepgaande sociale kloven verder uit.

Van de verarmde onderkant (40%?) van de bevolking (laagopgeleide witte – en zwarte bevolking en de Latino´s) is weinig te verwachten, die zijn te druk bezig met overleven. De migranten houden zich natuurlijk helemaal stil, hun seizoensarbeid in de landbouw en hun dienstenbaantjes bij de rijkere burgers, moeten ze uitvoeren in een dagelijkse sfeer van verdachtmaking van illegaliteit, zelfs al hebben ze alle juiste papieren.

Ik ben blij aan de andere kant van de oceaan te wonen. Vijfenzeventig jaar na de Tweede Wereldoorlog is Amerika, het land van vrijheid, democratie en ongekende mogelijkheden, het licht en de hoop van velen in al die afgelopen jaren, verworden tot een superkapitalistische ‘ the narcistic Rich take it all’ bananen republiek. Engeland lijkt dat voorbeeld te volgen

Cyberveiligheid nu nog essentiëler

By Jack Pheifer
May 10, 2020
Categorieën: 1 Webnotities

Tijdens en waarschijnlijk ook na de Coronaperiode werken en leven we meer dan ooit solistisch via beeldschermen: de mobi, de tablet en de computer. Naast de websites, de e-mail, de sociale media en specifieke apps is daar nu standaard het beeldbellen- en vergaderen bijgekomen.

Onze overheid zou nu al een taskforce aan het werk moeten zetten (en een miljard euro reserveren) om de cyberveiligheid van de overheidsinstellingen, bestuursorganen, staatsbedrijven en door de overheid/burgers betaalde non-profitorganisaties op een veel hoger peil te brengen. Dit geldt ook voor de digitale beveiliging van strategische voorzieningen als energie, telecommunicatie e.d. Bedrijven zullen hetzelfde moeten doen.

De cyberveiligheid wordt in de toekomst een veel groter probleem dan het nu al is. Als werknemers meer thuis werken, overleg meer via beeldbellen verloopt en nóg meer communicatie digitaal gaat verlopen, biedt dat nog meer en zelfs uitgelezen nieuwe kansen voor hackers. Niet alleen voor pubers die elektronisch rotzooi trappen, maar vooral voor criminele digitale gijzeling en politieke desinformatie of informatiediefstal door andere landen. Als gevolg van teruglopende internationale contacten is cyberspionage als politiek middel en voor

bedrijfsspionage voor landen des te urgenter geworden. China vs Amerika. Amerika, China en Rusland vs Europa.

Deze spionage zal nog schadelijker kunnen worden als werkgevers *werk-controle software met beeld en geluid* op de digitale apparatuur van hun thuiswerkers gaan zetten. Maar ook bijvoorbeeld als de overheid steeds meer apps gaat gebruiken voor belastingen, huisvesting, gezondheid e.d. Allemaal uiterst kwetsbare gereedschappen met mogelijkheden voor hackers om chaos te creëren, gegevens te stelen en het functioneren van een samenleving te verstoren.

En dan hebben we het nog niet eens over die lacherige kreet ‘aantasting van de privacy’. Zoals filosofe Maxim Februari keer op keer opmerkte: dat is een veel te softe term. Het gaat feitelijk om de aantasting van het wettelijke grondrecht van de burger op onaantastbaarheid van zijn of haar persoonlijke levenssfeer, zonder toegang door derden. Dat recht hebben we als samenleving uit ‘efficiency’ oogpunt jaren geleden al sterk aangetast door welke elektronische dienstenprovider dan ook toe te staan cookies op onze persoonlijke digitale spullen te plaatsen. Informatieblokjes die het mogelijk maken gegevens over onze persoonlijke levens te combineren tot persoonlijke gedragsmodelletjes (algoritmen).

Nu we door de pandemie onze levens nog verder lijken te gaan digitaliseren, is het niet moeilijk om post-Corona je ook in Europese landen een digitaal Toezicht- en Bewakingssysteem rond onze persoonlijke gedragingen voor te stellen, waaronder de Chinezen nu al gebukt gaan, gedragsprofielen waar ook de rest van de wereld via cyberspionage in mee kan kijken.

Oudere werkenden moeten zichzelf (kunnen) afschermen

By Jack Pheifer
May 11, 2020
Categorieën: 1 Webnotities

Begin April schreven we een artikel over wat we dringend over de werking van het Corona-virus te weten zouden moeten komen (link). De vragen die we toen stelden zijn wetenschappelijk nog geen van alle beantwoord. Statistisch weten we nu wel dat de kans op ziekmakende besmetting bij 50 plussers (vooral mannen) hoger is – meer dan 50% van onze volwassen bevolking dus. En dat de sterftekans het grootst is bij 70 plussers en bij mensen met reeds andersoortige ziekten of fysieke aandoeningen.

Nu overal stap voor stap de lockdowns in Europa worden versoepeld, zal de komende maanden duidelijk worden hoe snel het aantal besmettingen weer toeneemt, zeker als in de zomer het aantal reisbewegingen door dagbesteding en toerisme (hoe beperkt ook) weer flink zal gaan toenemen.

Zonder een goed funcionerend stelsel van controle mechanismen lijkt het in de komende maanden toestaan van internationaal toerisme opnieuw een bron te kunnen worden van nauwelijks traceerbare besmettingen. Ik ben benieuwd met welk advies hierover de Europese commissie deze week komt.

Inmiddels waarschuwen wetenschappers ook al voor een samenloop van coronabesmettingen met het rondgaan van de jaarlijkse gewone griepvirussen dit najaar. Mensen met gewone griepachtige verschijnselen zouden dan sneller ook met Corona besmet kunnen worden en daardoor zwaardere ziekteverschijnselen kunnen krijgen.

Voor alle overheden in Europa is gelukkig nu wel duidelijk geworden dat er maar één manier is om het virus blijvend te bestrijden (en dat kan nog jaren nodig zijn), de klassieke manier: verdachte gevallen opsporen en/of bij de huisarts telefonisch laten aanmelden, testen en zo nodig isoleren, contacten opsporen en deze ook testen en zo nodig isoleren. En voor alles moet nu de sociale regel gelden: voel je je ziek? Blijf dan thuis en laat je testen.

Inmiddels weten 50 plussers wel waar ze aan toe zijn. Je kunt noch sociaal, noch economisch, de hele bevolking van een land gedurende langere tijd qua bewegingsvrijheid inperken, dus zullen 50 plussers zich zelf moeten afschermen tegen besmetting. Dat kan alleen als ze zichzelf in hun eigen sociale leven afdoende inperken. Dat geldt zeker voor werkenden!

Alle sociale organisaties (overheid, bedrijfsleven etc.) zullen bij verdere te nemen maatregelen rekening moeten houden met de bescherming van 50 plussers. Zeker lager opgeleiden die in omgevingen werken met veel anderen: in het openbaar vervoer en in winkels en fabrieken hebben niet veel te kiezen en moeten dus op extra bescherming van hun werkgevers kunnen rekenen.

Het virus van desinformatie

By Chris Koopmans
May 12, 2020
Categorieën: 1 Webnotities

In de westerse wereld is over het algemeen wel een breed besef welke de grootste bedreigingen voor de mensheid zijn: klimaatopwarming, ineenstorting van ecosystemen, chemische vervuiling, ongecontroleerde biotechnologie, kernoorlog. Ook groeit het besef dat zonder een wereldwijde, supranationale samenwerking de oplossingen voor deze problemen er niet zullen komen. Dit gebrek aan internationale samenwerking bij deze existentiële items is dus op zichzelf al een zesde bedreiging. En aangezien het oplossen van deze vitale, complexe problemen direct afhankelijk is van empirisch betrouwbare, testbare

data en relevante informatie kan een zevende bedreiging er gevoeglijk aan worden toegevoegd, een die wellicht boven alle andere problemen uitstijgt omdat ze oplossingen versluierd, vertraagd of blokkeert: desinformatie.

Desinformatie door fake-facts, cheap- en deep-fakes, trolls, conspiracy theories, propagandamedia en slechte research-en wetenschapsjournalistiek over het algemeen. Zonder betrouwbare feiten en informatie kan een individu zich niet oriënteren in de wereld en ontstaat er in samenlevingen een wantrouwen tegen de overheid en zijn instituten, tegen de media, tegen de tech-giganten, tegen de wetenschap en uiteindelijk tegen de democratie zelf. Het virus van de desinformatie keert zich tenslotte tegen de mensheid zelf.

Het domein waar men de meeste publiekelijk checkbare data en betrouwbare informatie zal vinden is binnen de global scientific community. Niet bij politieke, religieuze en economische leiders, zij zijn (en waren) eerder een sta in de weg om met 21ste eeuw oplossingen voor wereldproblemen te komen. Hun rol is idealiter om de best mogelijke wetenschappelijke expertkennis desinformatievrij te verzamelen en die op een zo transparant mogelijke manier te vertalen naar een sociaal/economisch beleid.

De coronapandemie laat op een hoogst pijnlijke manier zien (gelukkig maar, zou je zeggen) waar het mis kan gaan. Politieke leiders die wetenschappelijke expertkennis bagatelliseerden of domweg negeerden gingen op hun bek en moesten tenslotte buigen voor de mortaliteitscijfers. Religieuze leiders die de samenscholingswaarschuwingen in de wind sloegen idem dito. En de global corporate elite die een onbelemmerde vrije wereldmarkt bleef propageren lukt dat alleen in landen waarvan de politieke elite zich niet laat leiden door de adviezen van de scientific community.

Desinformatie, verspreid door overheden en economische belanghebbenden, kon wel eens het grootste probleem zijn bij het vinden van oplossingen voor de top 6 wereldproblemen. Immers desinformatie, ongeacht de bron ervan, wordt voornamelijk verspreid door niet-experts, in dit geval door de leken op een bepaald (top 6) wetenschappelijk probleemgebied.

De empirische wetenschappers zelf zullen niet snel desinformatie verspreiden tenzij experts daartoe gedwongen worden door hun (vnl. autocratische) regimes,

of gechanteerd of omgekocht worden door belanghebbende bedrijven of instituten. Binnen de worldwide scientific community van de empirische wetenschappen is het moedwillig verspreiden van desinformatie ongebruikelijk, althans vele malen minder dan erbuiten, omdat het publiceren van fake- of soaponderzoek meestal leidt tot de uitstoting van frauderende onderzoekers uit hun community. Bovendien zullen de gecorrumpeerde onderzoeksinstituten waarin ze werken grote financiële en prestigeschade lijden.

Het bestaan waarmee wetenschap staat of valt is 'waarheidsvinding' (in de zin van: de voorlopig meest waarschijnlijke correlatie en causaliteitsbevinding) en niet prestigieuze macht, politieke ideologie of geldelijk gewin. Dat macht, ideologie en geld in de dynamiek van onderzoeksinstituten binnensluipen zal niemand ontkennen maar het zelfreinigende vermogen (ethische commissies, sponsor-publicatieplicht, fact-finding commissies, transparency guidelines, ed.) vormt een behoorlijk filter daartegen, althans ze beschikken over een vele malen beter anticorruptie-filter dan buiten de academische wereld.

Het gevaar dat desinformatie verspreid wordt door de gevestigde, zgn. onafhankelijke media blijft steeds aanwezig omdat de nieuwsmedia financieel afhankelijk zijn van grote mediaconcerns, van hun adverteerders en van de lees- en kijkcijfers van hun publiek. Daarnaast zijn de media voortdurend onderhevig aan de druk die regeringen, overheidsinstituten en grote corporaties direct en indirect op hen uitoefenen. En onderhevig aan de selectief geframede informatie die deze aan de media afgeven, plus afhankelijk van de (on)welwillendheid om zich door een kritische media-analyse te laten 'onderzoeken'.

Over het gevaar van desinformatie verspreid door de social-media hoeven we het niet te hebben, dat is voor iedereen wel duidelijk (bv. de 10.000 fact-checkers en de fact-algoritmes van Google zullen weinig zoden aan de dijk zetten, daarvoor is het fenomeen desinformatie te omvangrijk en zijn er teveel andere oncontroleerbare social-media kanalen).

Wat te doen? Niemand weet het. Het enige wat men mag hopen is dat de wereldburger er op staat dat hun overheden het recht op vrije informatie, het recht op vrije meningsuiting en het burgerlijk demonstratierecht invoeren, respecteren en zeer hartgrondig verdedigen. Zo niet dan is burgerlijke

ongehoorzaamheid door bezettingen, blokkades, ethisch hacken, boycotten, en het saboteren van repressieve overheden ed. zeer goed te verdedigen.

Wat men tenslotte vooral mag hopen is dat wetenschappers uit hun studeerkamers komen en het als een normale verantwoordelijke taak beschouwen om hun kennis en adviezen onder het grote publiek te brengen, om de bevolking in begrijpbare taal voor te lichten en te mobiliseren om zich te verzetten tegen hun ondergangslot. Niet afwachten tot je door de media uitgenodigd wordt, niet afschuiven met ‘dit is wetenschap, de rest laat ik aan de politiek over’, niet volstaan met handtekeningacties in grote kranten of overlaten aan persvoorlichters van de eigen universiteit. Als het om halszaken gaat zoals bij de top7 wereldbedreigingen zal de stem van de wetenschap veel harder en activistischer moeten klinken. De wetenschapper kan het zich bij deze zaken niet meer permitteren om zich apolitiek op te stellen.

Mijn gok is dat we het in de eerste plaats zullen moeten hebben van een zeer luide stem uit de wetenschappelijke wereld dwz. van hun moedige verzet tegen tegen de misbruikers/verspreiders van desinformatie en van hun onvoorwaardelijke loyaliteit aan de wereldbevolking die in toenemende mate in existentiële nood raakt.

Art in Nature 7

By Pauline Brenninkmeijer
May 13, 2020
Categorieën: 3 Foto's

© *Foto Pauline Brenninkmeijer*

Historici in het Corona Crisis team?

By Chris Koopmans
May 14, 2020
Categorieën: 2 Ongesorteerde Notities

We kunnen van de geschiedenis iets leren, zeggen de historici. Maar wat valt er te leren oftewel te voorspellen? Voorspellen is uit bestaande observaties: data en parameters hypotheses opstellen en die vervolgens herhaald testen en proberen te falsifiëren, en dan pas conclusies proberen te trekken. Zoiets gaat niet in de geschiedkunde.

De historici kunnen alleen (zelfgekozen) parallellen trekken en moeten dan ook vermelden waar en wanneer en in welke omstandigheden die parallellen in de geschiedenis niet opgingen. En rekening willen houden met toevalsomstandigheden en nog nooit eerder in de geschiedenis vertoonde, mogelijk nieuwe verklarende factoren, en noem maar op.

Nee, ik hou echt van geschiedenis en geschiedkundig onderzoek, prachtig, maar die historici moeten niet een graantje mee willen pikken aan de corona-mediaborreltafel, laat staan in het OMT, dat de regering adviseert.

Helemaal eens met dat stukje van de kritische historicus en boekverkoper Bastiaan Bommeljé in de NRC (110520). Helemaal eens met Mark Twain: voorspellen is moeilijk, vooral als het de toekomst betreft.

Elk nadeel heb zijn blijvend voordeel

By Chris Koopmans
May 16, 2020
Categorieën: 2 Ongesorteerde Notities

Die coronacrisis heeft nogal wat voordelen: minder rotzooi in de lucht en longen. Lekker niksen voor de doorbetaalde kantoormens, docent gymnastiek, museumsuppoost en tien andere soorten loontrekkers. Minder files, verkeerslawaai en zwerfvuil in de stad. Lekker uitslapen, bingewatchen, troep opruimen en vogeltjes beluisteren. Noem maar op. Maar ja, dat is allemaal maar tijdelijk.

Wat niet tijdelijk is en een enorme boost gaat krijgen somde een Silicon Valley CEO (met grote dollartekens in zijn ogen) nog es op: E-commerce, drone delivery, digital contact payment, videoconferencing, wearable health monitors, autonomic vehicles, 3D-products, voice mobile applications, online learning, smart robotics. Moeten we daar blij mee zijn? Denk het wel, maar ja, elk voordeel heb ook zn nadeel.

Komende economische crisis: regelrechte ramp voor jongeren

By Jack Pheifer
May 16, 2020
Categorieën: 1 Webnotities

Er zal nog lang geen sprake zijn van een nieuw ‘normaal’. Door de Corona pandemie, over de afloop waarvan we de komende maanden nog geen enkele zekerheid zullen hebben, krijgen we te maken met wat je gerust de moeder van alle economische crises van de afgelopen 150 jaar zult kunnen noemen. In Engeland spreken ze zelfs over de afgelopen 300 jaar.

Weinig politici spreken zich er al over uit. Ook economen durven hun echte inschattingen niet publiek te maken. De bevolking moet je immers midden in de pandemie niet ook nog eens angst aanjagen over een te verwachten zwart economisch gat. Een rondgang van de NRC langs economen schetste echter een eerste economisch beeld van de komende vijf jaar (zie artikel).

Het optimisme over een nieuwe groene toekomst, door de overheid bij bedrijven via gevraagde steunmaatregelen af te dwingen, lijkt niet gerechtvaardigd. De olieprijs en de prijs voor steenkool en andere grondstoffen staan op een absoluut dieptepunt. Zonnepanelen en windenergie zijn zonder zware subsidies nu helemaal niet rendabel meer. Overheden wereldwijd zullen zich richten op het

overeind houden van bedrijven en werkgelegenheid. De onvoorstelbare bedragen die overheden nu lenen zullen de komende jaren niet meer beschikbaar zijn voor klimaat projecten.

De kans lijkt klein dat bedrijven uit eigener beweging in klimaatmaatregelen zullen investeren. De allesoverheersende wereldwijde financiële markten zullen ieder beursgenoteerd bedrijf afstraffen dat zich niet volledig op herstel van de pré-corona winstniveaus richt. Datzelfde zal gelden voor kleinere bedrijven die worden gefinancierd door het opnieuw qua buffers inmiddels weer sterk verzwakkende bankwezen (zie bericht over verlies ABN-Amro van 13 mei).

De oplopende werkloosheid treft nu al de werkenden met flexcontracten en ZZP'ers. Zelfstandige ondernemers zonder technische of specialistische (hoge opleiding vereisende) zakelijke vaardigheden zullen nauwelijks nog werk kunnen verwerven. Alle ZZP dienstverlening die als overbodige luxe kan worden gekwalificeerd (creatief, sociaal) zal wegvallen. Dat zien we nu al in de complete kaalslag van de cultuursector. Zelfs de politiek doet daar nu al aan mee (Noord-Brabant's nieuwe provinciale bestuurders : carnaval is ook cultuur...).

Voor de leeftijdsgroep 18-30 jarigen echter, zullen de komende jaren economisch pas echt een ramp worden. Economen spreken nu al van een verloren generatie. Ze verwijzen daarbij naar de situatie van begin jaren tachtig (zeer hoge inflatie – meer dan 10% per jaar!, economische stagnatie en grote werkloosheid). Toen konden hoog opgeleide jongeren ook jarenlang geen werk op hun eigen niveau vinden.

Deze groep zal zich qua toekomstverwachtingen psychologisch en ideologisch /filosofisch (!) volledig moeten heroriënteren. Van de politiek mogen we eisen dat deze groep niet aan zijn volstrekt onvoorspelbare lot wordt overgelaten.

(Zie vervolg)

De jonge generatie gaat de prijs betalen.....

By Jack Pheifer
May 17, 2020
Categorieën: 1 Webnotities

De burgers van de jongere generatie zijn bepaald niet te benijden. De Corona-pandemie haalt hun leven en hun verwachtingspatronen voor de toekomst compleet onderuit.

Ze kwamen na 1990 ter wereld en groeiden op in een relatief vredige welvarende periode van economische liberalisering / privatisering en culturele individualisering. In kleine gezinnen werden ze al onderhandelend als kleine individuutjes opgevoed. Ze werden aangemoedigd om een zo hoog mogelijk theoretisch opleidingsniveau te halen – ambachtelijke beroepsopleidingen waren voor veel ambitieuze ouders niet goed genoeg. Ze waren de eerste jonge supergebruikers van smartphones, die een aanzienlijk deel hun leven gingen beleven in een virtuele wereld van internetvrienden en contacten.

Ze maakten al vroeg in hun leven de eerste echt grote economische crisis sedert de jaren dertig mee: de financiële crisis van 2008 en werden daardoor, ondanks een hoog opleidingsniveau, direct persoonlijk geconfronteerd met:

- de grootschalige flexibilisering van de arbeidsmarkt in Nederland;
- het enorme bezuinigingsprogramma van het kabinet Rutte 2, waardoor met name de studiefinanciering, de woonmogelijkheden en de sociale vangnetten voor jongeren wegvielen.

De mede door het kapitalisme en -economisch liberalisme gecreëerde ideaal van het succesvolle authentieke individu had grote invloed op deze generatie:

- Je kunt en moet je eigen leven zelf vormgeven op basis van je individuele eigenheid.
- Iedereen kan succesvol zijn. Je moet jezelf als persoon marketen. Als je dat niet lukt, ligt dat aan jezelf.
- Succes wordt gedefinieerd in termen van:
  - Roem en aandacht (aantal internetcontacten, -volgers en -likes);
  - Een goede status in je sociale netwerken;
  - Je unieke ervaringen en belevenissen;
  - Je eerste echte leuke baan en een goed beginnende werkcarrière;
  - Zelf al ondernemend een innovatief bedrijfje opbouwen;
  - En zo ook nog veel geld verdienen etc.
- In je jonge jaren moet je studeren, netwerken opbouwen, vrijwilligerswerk doen, wereldwijd brede ervaring verwerven én werken voor extra luxe.
- Je moet enthousiast, extravert zijn, er goed uitzien, gezond eten en sportief zijn en mindfull spiritueel geïnspireerd.
- Intieme relaties moeten op en top aan het romantisch ideaal voldoen en moeten 100% passen, want single zijn is een prima alternatief.
- Je moet je mogelijkheden en kansen niet beperken door spaarzaamheid; geld lenen is volstrekt normaal voor jonge mensen met veel capaciteiten.
- De kern van je maatschappelijk burgerschap is vrijheid, gelijkheid en vooral onderlinge concurrentie.

Maar wat was de realiteit?

- Succes was slechts weggelegd voor weinigen (de top van een piramide is altijd smal) en meestal afhankelijk van toeval en gelukkige omstandigheden.
- Gedreven door bezuinigingsdrift beschouwden politici studenten als kleine ondernemers, die voor hun studie zelf maar veel geld moesten lenen, welke uit hun later goed betaalde banen prima konden worden terugbetaald.
- Maatschappelijk werden steeds hogere werkeisen gesteld ten aanzien van opleiding en een uitdijend aantal formele diploma's.
- Ondanks een CV met soms meerdere studies, bijbaantjes, brede ervaringen, goede internet profielen, en persoonlijke marketing werden velen door de

veranderde arbeidsmarkt gedwongen via vele onbetaalde stages gratis arbeid aan bedrijven te leveren.
- De eerste echte banen konden vaak alleen via flexcontracten worden bereikt.
- Hun woonmogelijkheden zijn de laatste jaren dramatisch verslechterd. Sedert Minister Blok (VVD) in 2015 de woningbouwverenigingen afkneep en commerciële beleggers de ruimte gaf in de huursector, kan deze generatie de huur van een woning nauwelijks meer betalen. De tezelfdertijd verlaagde norm voor het minimum aantal m2 per woning drukte jongeren in piepkleine studio's. Feitelijk wonen ze in de Randstad grotendeels in de Horeca.
- Een enorme carrière-druk vooral op jonge vrouwen en het wegvallen van de traditionele verantwoordelijkheden van jonge mannen.
- Een groot aantal (stilletjes) wanhopig zoekende singles én een groeiend aantal partnerscheidingen.
- Burn-out en depressie als reactie op de hoge eisen aan zichzelf en te weinig gehoopte successen.
- Een doorgeslagen identitair moreel hoogstaand gelijkheids-denken, welke een slachtoffer cultuur creëerde, waarin zelfs taal gecensureerd diende te worden om 'onveiligheid' te kunnen mijden.
- Jongeren beleefden feitelijk een vorm van verlengde pubertijd, die gezinsvorming en maatschappelijke verantwoordelijkheid soms tot ver voorbij het dertigste levensjaar schoof.

De huidige jongvolwassenen hebben in de nieuwe economische crisis niet alleen economisch, maar ook sociaal-psychologisch een dramatisch zwakke positie. Het ontbreekt hen als gevolg van opvoeding en cultuur aan maatschappelijke weerbaarheid. En zij zijn ook nog eens de generatie die, in een wereldwijd groeiend autoritair politiek klimaat en een gebrek aan internationale samenwerking, hun hele leven geconfronteerd zullen worden met de gevolgen van het grootschalig vernietigen door hun voorgangers van het aardse leefmilieu.

(Zie vervolg)

De jonge generatie gaat de prijs betalen..... (2)

By Jack Pheifer
May 18, 2020
Categorieën: 1 Webnotities

De generatie jongvolwassenen moet nu al voor de 2e maal de lasten van een grote economische crisis dragen:

- Werkloosheid tijdens een mogelijk langdurig voortwoekerende pandemie;
- Verlies van inkomen en mogelijk zelfs hun woonruimte;
- Maatschappelijke sociale afstand en -isolatie;
- Toekomstige nieuwe bezuinigingen door de overheid;
- Aflossing van de enorme financiële schulden die nu door de overheid worden gemaakt;
- Gebrek aan toekomstperspectief.

Tegelijkertijd zullen zij tijdens hun leven ook nog eens direct geconfronteerd worden met de gevolgen van de door hun voorgangers gepleegde roofbouw op het aardse leefmilieu:

- Klimaatverandering – luchtvervuiling, zeespiegelstijging, waterovervloed én droogte;
- Chemische vervuiling van de ondergrond, oceanen en atmosfeer;
- Plastic vervuiling van de oceanen – afsterven van het leven in zee;

- Vernietiging van de laatste ecologisch ongerepte gebieden en de biodiversiteit, mede oorzaak van de wereldwijde verspreiding van nieuwe virussen;
- Wellicht nog andere pandemieën.

En dat in een internationale politieke wereld, waarin:

- De machtige en bezittende rijkere klassen vooral voor zichzelf zorgen;
- Landen nauwelijks nog samenwerken en internationale organisaties niet effectief meer functioneren;
- Sprake is van permanent gespannen politieke verhoudingen tussen autoritaire regimes;
- Grote landen de burgers van andere landen bestoken met desinformatie;
- Zelfs de mogelijkheid van een kernoorlog niet uitgesloten is;
- Een sterk verzwakt Europa kleine landen als Nederland tot politieke dwergen reduceert.
- Ongecontroleerde ontwikkeling van bio technologie het bestaande aardse leven nog meer aantast;
- Geen enkele waarborg meer bestaat voor de persoonlijke levenssfeer van een burger.

Deze generatie jongvolwassenen wordt impliciet met de volgende keuzes geconfronteerd:

1. Pogen het eigen individuele leven in het nieuwe normaal zo goed of zo kwaad als het kan voort te zetten;
2. Zich terugtrekken in lokale gemeenschappen, waar ze gezamenlijk lokaal het politieke heft in handen kunnen nemen;
3. Massaal brede maatschappelijke democratisch politieke actie te ontwikkelen en nationale ontwikkelingen in een fundamenteel andere toekomstrichting te sturen.

Maar eerst is de politiek aan de beurt om nog dit jaar extra maatregelen voor de toekomst van deze generatie te treffen.

(Zie vervolg)

De jonge generatie mag nu eisen stellen

By Jack Pheifer
May 19, 2020
Categorieën: 1 Webnotities

De huidige generatie jongvolwassenen heeft tijdens deze tweede grote economische crisis in hun nog maar korte leven het volstrekte recht om eisen te stellen aan de samenleving, bijvoorbeeld:

1. Algehele herziening regels arbeidsmarkt geldig voor alle werkenden;
2. Bij werkloosheid: ondersteuning op bijstandsniveau met een toeslag voor te hoge huur en vereenvoudigde procedures voor aanvragen bijstand;
3. Uitgebreide omscholingsmogelijkheden tijdens werkloosheid;
4. Achterstelling van studieschulden bij huur- of aankoop van eigen woonruimte;
5. Overheidsinvesteringen om werkgelegenheid te bevorderen die zich vooral richten op de huidige woningnood: een versneld grootschalig bouwprogramma van huurwoningen (via de woningbouw-verenigingen) en goedkopere koopwoningen.
6. Het radicaal inperken van toeristische verhuur in de grote steden, zodat woonruimte vrijkomt. De economische opbrengsten van het massale toerisme

komen nu bijna alleen ten goede aan de beleggers in onroerend goed en grote buitenlandse winkel- en horeca ketens.

Ook mag deze generatie eisen dat de generaties van hun ouders en grootouders solidariteit tonen door extra bijdragen te betalen aan de sterk stijgende kosten van de overheid via:

- Hogere lasten gezondheidszorg voor ouderen (premies zorgverzekering);
- Hogere woonlasten (snellere beperking hypotheekrente aftrek);
- Hogere belastingen bezit en vermogen, zeker voor verhuur van onroerend goed.

Nederland telt bijna 3.3 mln. kiesgerechtigde jongeren van 18-35 jaar, bijna 25% van het totaal aantal kiesgerechtigden in Nederland. Als die hun smartphones en digitale vaardigheden gaan gebruiken om massaal politieke invloed te gaan uitoefenen vormen ze een machtsfactor ter grootte van de huidige VVD!

Willen ze iets voor elkaar krijgen dan zullen ze het CDA (is er alleen voor de boeren) en de andere rechtse partijen (veel geschreeuw, weinig wol) terzijde moeten schuiven. Om de VVD voor bovenstaande soort maatregelen uit de hoek van de ondernemers en de vermogenden te krijgen zullen ze dus links van de VVD moeten gaan stemmen.

Grote verschuivingen in politieke macht kunnen historisch gezien tot stand worden gebracht als 10-15% van een grote bevolkingsgroep (zoals jongeren) in actie komt. De generatie jongvolwassenen kan dat, als ze naar elkaar de solidariteit op kunnen brengen in plaats van te versplinteren in identitaire groepen. Als ze niet meer op hun smartphones wonen, maar hun smartphones als actiewapen gaan gebruiken.

Art in Nature 8

By Pauline Brenninkmeijer
May 20, 2020
Categorieën: 3 Foto's

© *Foto Pauline Brenninkmeijer*

Trumpgate

By Chris Koopmans
May 21, 2020
Categorieën: 1 Webnotities

Ik zal het wel nooit helemaal begrijpen, dat blijvende gekanker van de media op de neppresident Trump. Alsof ze tegen een deur staat te duwen die naar de binnenkant opengaat. Sisyphus arbeid. Als de media hun best zouden doen om zich te verdiepen in de narcistische/psychopatische persoonlijkheidsstoornis of zich er door specialisten over laten voorlichten dan zouden ze weten dat aanhoudend kritiek geven op een maligne narcist/psychopaat zinloos is, dat hij oncorrigeerbaar is en bij kritiek alleen maar meer gaat liegen, draaien, ontkennen, etc. en daardoor een nog groter kwaad gaat aanrichten. In het geval van Trump is dat ook gebeurd: de respectabele media zouden nepnieuws verspreiden (en Fox ging er met de buit vandoor).

De media zouden ook leren dat de narcist/psychopaat nooit het probleem is maar degenen die proberen zo goed en zo kwaad mogelijk met hem om te gaan en hem juist daarmee in het zadel houden. Ga even op YouTube en men zal het devies van alle gezaghebbende psychiaters/psychologen horen: ga de narcist/psychopaat zo snel mogelijk uit de weg!! Verbreek het contact rigoureus, heb niet de illusie dat je hem kunt veranderen, zelfs niet als hij (tijdelijk) toegeeft, excuus aanbiedt, lief en

aardig doet of beterschap beloofd. Red jezelf uit die giftige interactie (co-dependency genaamd) of het wordt nog es je burnout, depressie, PTSS of je dood. In het geval van Trump is ook dat gaande: de Amerikaanse media functioneren op de broodgrens, de bevolking wordt er depressief dan wel agressief van en er vallen doden (suïcides, partisan geweld, coronadoden).

Een handboek narcist/psychopaat reageert volstrekt voorspelbaar in de omgang met zijn omgeving: egoïstisch, egocentrisch en egotistisch, empathie faken, breken van beloftes, schuld en verantwoording afschuiven, slachtoffergedrag, feiten ontkennen/herdefiniëren, hersenspoelen, de zwakten van anderen exploiteren, chanteren, zelfpromotie, tegenstanders isoleren en excommuniceren, parasitaire zelfverrijking, chaos creëren, verdeel en heers stichten onder critici en medestanders, en onderhuids afwijzen van elke autoriteit, expert of gezagsdrager (tenzij het hem uitkomt). Opnieuw, geprojecteerd op Trump: lastige journalisten worden ad hominem aangevallen, op persconferenties afgeblaft of niet meer te woord gestaan en de Witte Huis woordvoerders worden zo nodig het woord ontnomen.

Ik bedoel, pas de algemene kenmerken van de narcist/psychopaat toe op Trump en je vindt een vulkaan van incidenten: op persoonlijk niveau, in de omgang met zijn Witte Huis staf, met de media, het Congres, de Senaat, de Republikeinse en Democratische partij, de rechterlijke macht, de wetenschappelijke instituten, de inlichtingendiensten, kritische senatoren, diplomaten en burgemeesters, teveel om op te noemen. Om van een respectloze omgang met buitenlandse politieke leiders maar niet te spreken. U weet er alles van omdat de media er alles van weten.

De media behandelen Trump als een kwalijk politicus maar hij is geen politicus. Want een politicus heeft een ideologie, een onderliggende mensopvatting, een politieke filosofie en draagt die ook uit. Een goed politicus zoekt coalities en compromissen, is gevoelig voor adviseurs, verzoend en verbind partijen, zet volksgezondheid en welzijn voorop, leunt bestuurlijk zwaar op wetenschappelijke kennis, bestrijdt overheids- en bedrijfscorruptie, bestrijd actief armoede, en toont zich empatisch tegenover bedreigde minderheden.

Dat alles ontbreekt volledig bij Trump. Zoals bij elke narcist/psychopaat ziet hij de wereld als iets wat ten gunste van het eigen Ik geëxploiteerd moet worden, of

desnoods vernietigd als zijn uitbuiting niet lukt. Letterlijk vernietigd! Laatste voorbeeld is natuurlijk de volledig falende federale aanpak van de coronacrisis waarmee Trump tienduizenden overbodig de dood injaagt; je kan voorspellen dat Trump te zijner tijd het officiële dodental zal ontkennen, downplayen en de schuld neerleggen bij de gouverneurs van de Staten en bij China. Ik vertel u niets nieuws omdat de media u dit vertellen.

Nogmaals: Trump is niet het probleem, degenen die hem in het zadel houden wel. En het episch centrum daarvan is natuurlijk in de allereerste plaats de republikeinse partij. Wanneer zij zich en bloc (maar ook een aanzienlijk deel zou al voldoende kunnen zijn) zouden distantiëren van hun fake president dan is het snel uit met zijn presidentschap. Maar ja, dat zullen ze niet doen, om historisch partijpolitieke redenen (lees Maarten; mei 2020), om zelf op het comfortabele pluche te kunnen blijven zitten en om de American Dream van hun vnl. blanke aanhang niet te verstoren.

Echter in de tweede plaats, en dat is hier mi. het heikele punt, de media houden hem in het zadel door zich op Trump's bizarre gedrag te focussen en niet op zijn directe omgeving: het amorele gedrag van de slippendragers van de Republikeinse Partij. Maar ja, ook de media hebben een groot belang bij emo-nieuws, clickbaits, advertentiereclame, abonnees en zoveel mogelijk deskundologen aan de talkshowtafel. Over mediabelangen later nog meer.

Geld- en Informatiehandel: de staart van de hond

By Jack Pheifer
May 22, 2020
Categorieën: 1 Webnotities

De wereldwijd elektronisch geïntegreerde Financiële Markten hebben een vele malen grotere omvang dan de totale wereldeconomie. De dagelijkse handel in digitale bezitspapiertjes (aandelen, obligaties, valuta, grondstoffen etc.) staat reeds vele jaren in geen enkele verhouding meer tot de echte economische wereld waarin spullen worden gemaakt /verhandeld en diensten geleverd. Je kunt de Financiële Markten dus rustig betitelen als de volcontinue handel in Geld.

Reagerend op de voortdurende stroom nieuwsberichten en opgejaagd door beleggingsadviseurs en beurshandelaren (die meer geld verdienen naar mate ze voor klanten meer koop- of verkooptransacties doen) schommelt dagelijks de waarde van al die digitale waardepapiertjes. Eigenaren volgen dagelijks begerig hun mogelijke winsten en nagelbijtend hun eventuele verliezen. Net zo verslavend als gokken.

Vanaf de jaren tachtig werden wereldwijd de financiële markten stap voor stap geliberaliseerd en tot één geïntegreerd anoniem handelssysteem gemaakt. Veertig jaar later gijzelen deze markten feitelijk de landen en hun burgers. Die geldhandel bepaalt tegenwoordig grotendeels het wel en wee van de gewone economie.

Bedrijven die niet dag en nacht bezig zijn hun winst per aandeel te verhogen, worden afgestraft met lagere beurskoersen. De beurskoers is de ultieme prestatie-maatstaf voor managers. Het reduceerde via eindeloze rondes winst-gedreven kostenbesparingen burgers tot 'human resources', die zo flexibel mogelijk ingezet en weggezet moesten kunnen worden. We hebben kunnen zien hoe gemakkelijk in de Verenigde Staten in slechts enkele weken 36 mln. burgers werkloos werden. De burger als loonslaaf.

Nationale regeringen die niet in de pas lopen met de winsteisen van de financiële markten (belastingregime, bedrijfssubsidies, nationale wetgeving) kunnen rekenen op minder grote bedrijven in hun land, hogere kosten van staatsleningen en verzwakking van hun valuta.

Inmiddels waren we al voor de Corona uitbraak in een uiterst vreemde economische situatie verzeild geraakt:

- Er was ontzettend veel geld in omloop, maar dat werd al jaren nauwelijks meer in de echte economie geïnvesteerd. Winsten van bedrijven werden door opkoop van eigen aandelen zo belastingvrij mogelijk aan de geldhandelaren uitgekeerd.
- De rente is wereldwijd ongeveer 0%. Je kunt dus met geleend geld zonder kosten nog meer winstgevende geldhandel bedrijven.
- Ook de huizenmarkt begon inmiddels te globaliseren met geldhandelaren die hele blokken woningen kopen en weer verhandelen, bijvoorbeeld in Rotterdam en in Lissabon.

De Corona pandemie zorgde voor extra vreemde geldhandel verschijnselen:

- Negatieve olieprijzen (geld toekrijgen als je olie koopt);
- Extra koersdalingen voor bedrijven die er niet in slagen steun van overheden te krijgen;

- Hogere rentes voor geldleningen aan landen die bedrijven onvoldoende steunen.

In de afgelopen jaren hebben ook andere type bedrijven de enorme winstgevendheid van handel in digitale bezitspapiertjes- en transacties ontdekt, volstrekt vergelijkbaar met de geldhandel:

- Eigenaren van patenten, octrooien en software: licentie bedragen per product; *dat gaat zelfs zover dat bijvoorbeeld de grote internationale Farmabedrijven hun winst vooral maken door het uitmelken van hun patenten en licenties en zelfs nauwelijks meer geneesmiddelen produceren*;
- Eigenaren zoekmachines en sociale media: advertentie-bedrag per click bij opbod;
- Eigenaren wereldwijde distributiesystemen, zoals AirBnB, Booking, Uber: provisie per transactie.

Ook in deze digitale papierhandel wordt nauwelijks iets in de echte wereld geproduceerd, maar slechts informatie verhandeld. Vanuit de echte economie: de klant, de hotels, de consumenten, de restaurants, de bedrijven, de fabrieken betalen voor die informatie.

Wij gewone werkende burgers (ondernemers, werkenden, bestuurders) in een natiestaat zijn zo langzamerhand inderdaad de hond geworden, waarmee de staart kwispelt (... the tail that wags the dog). We worden allen anoniem feitelijk bestuurd door mensen achter beeldschermen vol getalletjes, gedreven door pure amorele hebzucht.

Dat zal door de Corona crisis zeker zo blijven, daarvoor zijn bezitsbelangen wereldwijd te machtig met elkaar verbonden.

Covid19 als systeemfout

By Chris Koopmans
May 25, 2020
Categorieën: 1 Webnotities

De coronacrisis heeft het putdeksel opzij geschoven waaronder de menselijke zwakten en kwetsbaarheden verborgen liggen. Het Covid19 virus lijkt een directe link te hebben met onze levensstijl:

- hoge stedelijke bevolkingsdichtheid;
- intensieve dierhouderij;
- hoog frequente reis en vervoerbewegingen, u kent het wel.

Het verband tussen ziekte en levensstijl wordt ons al jaren voorgehouden omdat wereldwijd de top 10 van doodsoorzaken dat verband telkens weer aangeeft. De 5 belangrijkste doodsoorzaken zijn in zowel arme als rijke landen dezelfde:

- hart en vaatziekten;
- luchtweg ziekten en infecties, longziektes;
- kankers, diabetes;

- in de arme landen uiteraard meer malaria, tuberculose;
- in de rijkere landen meer diabetes2, kankers, dementieën.

De leefstijladviezen die u van de dokter krijgt zijn steeds dezelfde: gezond eten, veel bewegen, niet roken, weinig alcohol, genoeg slapen, niet stressen. We weten het wel maar we doen het niet, hoe komt dat?

Dat komt omdat die kwalijke persoonlijke levensstijl is ingebed in de manier waarop wij het systeem samenleving inrichten. Of iets abstracter: een foute levensstijl is een systeemfout. En systemen zijn sterker dan individuen. Concreet voel je bewust je te dikke buik maar abstract voel je het systeem niet, het blijft onbewust, hooguit voorbewust.

Het systeem is sinds de landbouwrevolutie en de industriële revolutie geleidelijk aan ontworpen op grond van idealistische ideeën en mensbeelden hoe wij het beste welvaart kunnen verkrijgen. Wereldwijd komt dat vandaag de dag in de praktijk neer op een marktkapitalistische inrichting van de staat, ongeacht of die staat een meer bruut autoritair communistisch-kapitalisme propageert (China), dan wel een socialistisch kapitalisme nastreeft (SP), een sociaal-democratisch kapitalistisch bestel (Europa) uitvoert of een bruut vrijemarktkapitalisme (VS). Het politiek/economisch systeem kan van kleur en pad verschillen, maar het einddoel blijft dezelfde: een welvaartstaat! En wat iedereen zich daarbij afvraagt is: welvaart….voor wie, voor welke klasse?

Een tweede systeemfout is dat het kapitalistische systeem niet kan bestaan zonder groei, het houdt geen rekening met een eindigheid of onoverkomelijke beperking van groei. Het systeem is gelooped, noodzakelijkerwijs zelfonderhoudend en stort uiteindelijk ineen als het tegen de empirische werkelijkheid aanbotst: global warming, ineenstorting van ecosystemen, nucleair/chemische vervuiling en oorlog, een gebrek aan grondstoffen en natuurlijke hulpbronnen. Of zoals nu, een uitbraak van een pandemie.

Covid19 laat ons die twee systeemfouten zien en men zoekt naarstig naar oplossingen. Afhankelijk van het niveau van analyse formuleert men die oplossingen. Bijvoorbeeld, de econoom Thomas Piketty zoekt het in de democratisering van bedrijven waarmee het brute CEO/dividentenkapitalisme wordt afgeremd en omgebogen. De filosoof Slavoj Žižek zoekt het in een

terugkeer naar een gemoderniseerde, mild communistische staatsinrichting. De links anarchistische/socialistische taalkundige Noam Chomsky toonde zich levenslang een zeer scherp politiek analist en fileerder van de Amerikaanse kapitalistische ideologie. Dan zijn er de ethici, de religieuzen en de intellectuele elite met hun preferente oplossingen (en we gaan daarbij voorbij aan de idiotie van de marginale New World Order complottheoretici, dat soort lieden).

Tenslotte is er een grote diffuse groep die zijn hoop heeft gezet op technologische oplossingen die het systeem moet ontdoen van de effecten van de twee systeemfouten: onze dodelijke levensstijl en de apocalyptische planeetbedreiging

Maar pas op: het zijn de tech-kapitalisten die met hun tech-oplossingen de democratie om zeep zullen/kunnen brengen. Die ontwikkeling is al enigszins zichtbaar:

surveillancetech (gezichtsherkenning, telefoontracking, clickbaittracking, Sirihacking, etc), desinformatietech (politieke trolls, deepfake, censureren en verwijderen van (social) mediadata, etc.) en de financiële techcowboys (bitcoin blockchain, hightech megasnelle geldhandel, etc.).

De AI-algoritmes kennen uw lichaam, emoties en gewoonten straks beter dan uzelf, waardoor u niet alleen goede adviezen krijgt over u gezondheid maar ook gemakkelijk gemanipuleerd kunt worden in het ervaren van een werkelijkheid die technocraten u voorhouden.

U zit naar een nieuwsfilmpie over een politicus te kijken en weet niet of het een gevideoshopte of een real-live weergave is. U wordt gevoed met informatie op uw iPad waarvan de technokapitalist weet dat u ervan houdt, maar er komt geen tegeninformatie in uw bubble waardoor u misschien anders over zaken zou gaan denken.

Kortom, als uw brein, als ons huidige sociale systeem ‘gehacked’ wordt door techkapitalisten dan vervaagt de werkelijkheid tot een virtuele werkelijkheid en zitten u en ik in The Matrix zonder het te weten.

Hoe moeten we verder? Wie het weet mag het zeggen, ik niet. Maar toch…..op een gekke manier ben ik eigenlijk ook wel een beetje blij met dit dystopische killer

virus. Het schudt de boel weer es goed op.

Art in Nature 9

By Pauline Brenninkmeijer
May 27, 2020
Categorieën: 3 Foto's

© *Foto Pauline Brenninkmeijer*

Bonus? Malus!

By Chris Koopmans
May 28, 2020
Categorieën: 2 Ongesorteerde Notities

De wereld is ongelijk verdeeld. Als je een bovengemiddelde intelligentie hebt, een sterk lichaam, een stel goeie ouders die ook nog eens je opleiding betalen en een flinke erfenis nalaten, een bijzonder talent of vaardigheid hebt, als je de conjunctuur wat mee hebt en een flink ondersteunende partner, en ook nog eens puur geluk in je carrière, plus dat het belastingklimaat gunstig voor je uitvalt, nou, dat is dan niet jouw prestatie en verdienste. Dat is een voorsprong, die kreeg je gratis. Dus moet je daar ook niet nog eens extra aan willen verdienen.

Waar je wel wat extra's aan mag verdienen is aan je bovenmatige persoonlijke inspanning, je grote moeite om grote weerstanden te overwinnen, je werkstress en zweet, je overwerkuren, de opoffering die je partner/gezin voor je moet opbrengen, en als je dan ook nog je werknemers naar rato van de bedrijfswinst laat meeprofiteren...dan heb je gepresteerd en verdien je een goed salaris en wat mij betreft een bonus. Verschil mag er zijn.

Maar niet overdrijven hè! Iedereen die netto meer dan een miljoen verdient kan wat mij betreft opzouten. En iedereen die die bizarre salaris- en bonuscultuur in stand houdt helemaal. Je snapt werkelijk niet waarom die KLM/Air France werknemers het nog pikken, staak die graai-narcisten toch uit hun kantoor weg!!

Europa als Kern Economische regio

By Jack Pheifer
June 1, 2020
Categorieën: 1 Webnotities

Europa is met zijn lange geschiedenis nu ongeveer alleen nog maar het Disneyland van de wereld. Honderden miljoenen toeristen bezoeken ons werelddeel jaarlijks. Maar het aanbieden van slaapplaatsen, eten, drinken, vervoer en bezienswaardigheden is nou niet bepaald een hoogwaardige, duurzame activiteit. En met name in de grote steden is nu zelfs sprake van enorme toeristische overlast. Ook profiteren de lokale economieën veel minder dan gedacht. Want veel van de aanbieders van voorzieningen zijn nauwelijks belastingbetalende multinationals terwijl een groot deel van de kosten van de toeristische economie door de lokale gemeenten gedragen moeten worden. De werkgelegenheid is veelal laagwaardig op minimumloon niveau.

Europa zou als groot regionaal economisch kerncentrum in de komende 30 jaar (de tijd die China nodig had om de fabriek van de wereld te worden) haar economie kunnen herstructureren gericht op het duurzaam voorzien in de behoeften van de eigen bevolking. Tegelijkertijd zou Europa door het stellen van nieuwe (import-) standaarden leidend kunnen worden in het ecologisch duurzaam produceren van goederen en diensten.

Enige aanzetten, welke hun basis al kunnen vinden in nu al aanwezige industrieën en aanwezige technologische knowhow:

1. Kolen kunnen in de huidige economische omstandigheden als energiebron versneld worden uitgefaseerd. Er zijn genoeg gasvoorraden in Europa zelf om de duurzame energietransitie rond 2050 te realiseren.
2. Aanwezige zwaar vervuilende industrieën kunnen in hun productie beperkt worden (geen export) en gefaseerde afbouw van vervuiling via nieuwe technologieën dwingend worden opgelegd.
3. De ontwikkeling van een Europees Hogesnelheids spoornetwerk kan de intra Europese luchtvaart terugdringen in combinatie met veel zwaardere belastingheffing op vliegverkeer.
4. De Europese auto-industrie is uitstekend gepositioneerd voor het maken van elektrische auto's, maar moet gericht worden gestimuleerd om eenvoudige goedkope elektrische voertuigen aan te bieden.
5. De voedselproductie kan gericht worden op hoogwaardige biologisch duurzame zelfvoorziening op Europese schaal. Tegelijkertijd heeft dit het effect dat minder import van voedselproducten uit andere delen van de wereld aldaar de ecologische vernietiging fors afremt.
6. Een geheel nieuwe innovatieve industrie kan worden ontwikkeld om vervuilend plastic dwingend te vervangen door andere biologisch makkelijk afbreekbare materialen. Het gedwongen afbouwen van vervuilend plastic in importproducten zal ook andere landen aanzetten tot vervanging van vervuilend plastic.
7. Europa kan leveranciers van de grote informatiediensten als Google, Facebook etc. prima via strakke regelgeving dwingen om Europese versies van hun diensten te creëren.
8. De enorme Europese voorsprong van producenten van chipsmachines (ASML e.d.) maakt het zelfs mogelijk opnieuw een eigen duurzame elektronica-industrie op te bouwen.

9. De uitbouw van de eigen defensie-industrie is sowieso al vereist gegeven het wegvallen van de rol van de Nato en Amerika als betrouwbare bondgenoot.
10. Zoals eerder reeds betoogd: een eigen grote industriesector op het gebied van medische producten heeft nu al reeds voldoende basis in aanwezige bedrijven.

Op deze wijze wordt ook voor de bevolkingen van de armere Zuid- en Oost Europese landen nieuwe hoogwaardige schone werkgelegenheid geschapen.

Een sterkere eigen ‘echte’ economie zal ook de positie van de Euro in de financiële markten enorm versterken en de afhankelijkheid van de dollar drastisch verminderen.

Het ‘enige’ wat vereist wordt is intensieve samenwerking tussen de belangrijkste landen van de EU en de visie en durf om dergelijke keuzen te maken, onafhankelijk wat de rest van de wereld daarvan vindt. In de vijftiger jaren toen de EU werd gevormd, waren we daartoe zeer wel in staat, dus waarom nu niet?

Deglobaliseren naar Regio’s

By Jack Pheifer
June 1, 2020
Categorieën: 1 Webnotities

Het neoliberale economische geloof stelt dat we goederen moeten maken daar waar deze het goedkoopste kunnen worden geproduceerd en daarna met de meeste winst wereldwijd verhandeld kunnen worden. Op basis van die filosofie werd China binnen 25 jaar de fabriek van de wereld.

In een wereld die wordt gekenmerkt door steeds grotere ecologische kwetsbaarheden (niet alleen virus-pandemieën), vormen wereldwijde economische afhankelijkheden inmiddels een permanente bedreiging voor periodieke wereldwijde economische ‘verstoringen’. Eerder zagen we dat al tijdens de financiële crisis in 2008.

Maar China hoeft niet de fabriek van de wereld te zijn. Amerika hoeft niet de kern van het wereldwijde financiële systeem te zijn. India hoeft niet het laboratorium te zijn waar op wereldschaal medicijnen worden geproduceerd, noch het Nabije Oosten (Pakistan/Bangladesh etc.) het centrum voor de productie van textiel.

De pandemie toont ons dat we economisch in ieder geval producten en diensten (letterlijk globaal gezien) ‘regionaal’ moeten gaan produceren voor de eigen burgers aldaar. Regionaal: in grote economische kerncentra zoals Europa, Noord Amerika, India /Nabije Oosten en het Verre Oosten. Ja, als we wereldwijd de productieschalen gaan verkleinen, kan sprake zijn van hogere kosten van

producten, dus van hogere prijzen, dus van minder welvaart. Maar de corona-pandemie samen met de financiële crisis van 2008 heeft al wereldwijd tot een gigantisch verlies aan welvaart en welzijn geleid. Het is tijd om de economie wereldwijd anders en robuuster te organiseren.

Europa is qua technologie en beroepsbevolking volledig in staat het hele scala van noodzakelijke producten en diensten voor de eigen bevolking te produceren, zonder voor haar welvaart kwetsbaar afhankelijk te zijn van wereldwijde vrijhandel. Europa kan zelf beslissen die weg te kiezen!

Die weg te kiezen maakt het dan eindelijk ook mogelijk om een leidende rol te spelen bij de aanpassing van de economie aan het veranderende klimaat en de andere ecologische bedreigingen van de leefomgeving van de mens.

Zie vervolg.

Lessen uit de pandemie 1 – We moeten de-globaliseren

By Jack Pheifer
June 1, 2020
Categorieën: 1 Webnotities

We kunnen al enige lessen trekken uit datgene wat nu tijdens de Corona-pandemie is gebleken. De pandemie is nog lang niet voorbij. De economische problemen helemaal nog niet, die komen nu pas als een tsunami naar ons toe. En de kans op nog een pandemie over enige jaren is bepaald niet meer denkbeeldig. We kunnen niet anders dan onmiddellijk beginnen onze wereld, persoonlijk én maatschappelijk te veranderen.

Om te beginnen. Economische de-globalisering moet. Globalisering werd gedreven door de wens tot vrije wereldhandel: hogere bedrijfswinsten voor beleggers (lage kosten arbeid) en goedkopere goederen en voedsel. Echter de ingeweven afhankelijkheden in de wereldwijde voorziening van grondstoffen, halffabricaten, eindproducten en diensten zijn eenvoudigweg te groot gebleken. Het Corona-virus heeft de kwetsbaarheden van een dergelijk systeem binnen 4 weken aangetoond. Er varen nauwelijks schepen meer over de aardbol.

Die kwetsbaarheden kunnen we in Europees verband opheffen. De Europese Unie (zonder het Verenigd Koninkrijk) telt circa 450 mln. inwoners op een relatief klein landoppervlak. De omvang van de economie van de 27 landen is de tweede grootste ter wereld. Er is geen enkele reden om voor strategisch essentiële voorzieningen afhankelijk te zijn van China of Amerika, zoals nu is gebleken voor

eenvoudige medische voorzieningen als medisch persoonlijk beschermingsmateriaal.

Maar dat geldt voor meer medische goederen dan mondkapjes. De grote (meest Amerikaanse) farmaceuten, belemmeren via patenten en hoge prijzen de toegang van de Europese bevolking tot belangrijke medicijnen. Hun productielijnen lopen vooral via China en India, regelmatig treden daar produktieverstoringen op waardoor medicijnen in de apotheken niet beschikbaar zijn. Ook spelen ze gedreven door winstzucht de Europese landen qua prijzen tegen elkaar uit. Nu al wordt er gevochten over welke landen tegen welke prijs een mogelijk vaccin tegen Covid-19 beschikbaar krijgen én wanneer (de landen die het minst betalen staan achteraan de rij)..

We zullen op Europees niveau weer een eigen medische industrie moeten opbouwen met de bijbehorende researchcentra. Een Centraal instituut voor Ziekte Beheersing en Preventie (zoals het wereldberoemde door Trump inmiddels verlamde CDC in Atlanta) kan op Europees niveau worden opgezet met ruim voldoende specialisten en andere middelen. Beademingsapparatuur van Philips, geproduceerd in Amerika, moet niet onderhevig zijn aan de luimen van een Trump-achtige of ze in Europa arriveren of niet. Een dergelijk strategisch Europees project kan een enorme bijdrage leveren aan hoogwaardige werkgelegenheid, maar ook voor eenvoudig schoon werk voor laag geschoolden.

Er zijn nog veel meer redenen waarom de-globalisering moet, onder andere ecologische.

Zie vervolg.

Art in Nature 10

By Pauline Brenninkmeijer
June 3, 2020
Categorieën: 3 Foto's

© *Foto Pauline Brenninkmeijer*

Die is gek....

By Chris Koopmans
June 4, 2020
Categorieën: 2 Ongesorteerde Notities

Ok, Ewald Engelen (hoogleraar financiële geografie, in de Groene van 3 juni): weg dan maar met al die coronamaatregelen, ga je gang met je hongerige huid, zuip en vreet je maar vol op die knusse terrasjes, schreeuw je longen eruit op de Dam, geef die Halsema een medaille voor bewezen grote moed, hok die oudjes van staatswege vrijwillig op inclusief die zwakko's met hun dubbele diagnose. Weg met die linkse zwetsers waar ook ter wereld. Want de economie...moet draaien!!

Maar wil je dan wel even hier tekenen, dat je beslist geen medische behandeling wenst als je besmet raakt en met de rocheldood bedreigd wordt. En wel een rooie stempel op je voorhoofd zetten zodat we om je heen kunnen lopen.

Art in Nature 11

By Pauline Brenninkmeijer
June 10, 2020
Categorieën: 3 Foto's

© *Foto Pauline Brenninkmeijer*

De vijanden van de vrije wetenschap (slot): Overheid en Politiek

By Chris Koopmans
June 13, 2020
Categorieën: 1 Webnotities

Tot slot van deze serie bespreken we de opstelling van de overheid en de politieke partijen. Allereerst de *Overheden*.

Aziatische overheden hebben de wind eronder bij het volk en bij hun geknevelde wetenschappers die bij het eerste de beste dissidente geluid ontslagen worden of ‘verdwijnen’. Van hen heeft de Staat niets te vrezen. Zelfs uitgeweken Chinese wetenschappers zullen zich niet al te kritisch uitten want ze ‘hebben nog familie thuis’. Het is eerder zelfs in hun persoonlijk voordeel dat zij zich enigszins kritisch opstellen naar hun westers gastland ‘dat nog wat kan leren van de oosterse groepsgeest, dat westerlingen hun overgewaardeerd individualisme en arrogantie weer zou moeten afleren’.

Aziatische wetenschappers kunnen in binnen- en buitenland prima wetenschappelijk onderzoek doen, meedoen in de wereldwijde scientific community, maar ze blijven begrijpelijkerwijs niet erg betrouwbaar in het uitten van de politieke consequenties van hun onderzoek (niet allemaal natuurlijk, dat

snap je ook wel). Ook in niet-Aziatische zgn. democratische landen is sprake van surveillance en suppressie van wetenschappers die 'staatsgevaarlijk' zouden zijn (bijv. nog onlangs werd in Argentinië een formeel onderzoek ingesteld naar ex-president Macri die over een lijst met 400 namen van wetenschappers, journalisten en zakenmensen zou beschikken, opgemaakt door zijn inlichtingendienst). Men mag redelijkerwijs aannemen dat in alle oligarchische, autocratische en dictatoriale landen (Sovjet-Unie, Iran, Turkije, Saoedi-Arabië, N-Korea, etc.) wetenschappers aan de teugel van veiligheidsdiensten lopen. In hoeverre in het vrije westen (tech)wetenschappers onder druk staan laat zich raden.

Westerse overheden hebben het moeilijk omdat ze binnen het democratische model moeten omgaan met een grote variatie aan politieke opvattingen die in feite voortkomen uit de eerdergenoemde mistige mens/wereldbeelden die op hun beurt weer samenhangen met wel of niet gedeelde waarden en normen. Politiek is uiteindelijk toegepaste ethiek die in niet-democratische landen eenduidig en met geweld kan worden afgedwongen, terwijl in democratische landen voortdurend moet worden onderhandeld zonder geweld. Dat is nu eenmaal de zwakte van een democratie: rekening houden met alle maatschappelijk aanwezige tribale waarden en normen, met als gevolg consensus-zwakte, een gebrek aan slagkracht, doortastendheid en moeheid bij de kiezer. Bovendien moet rekening gehouden worden met vooral de ongrijpbaarheid van machtige economische- en financiële spelers op de vrije wereldmarkt. Zowel politici als ondernemers zullen er niet graag een potentieel zeer machtige speler, de wetenschappelijke wereld, bij willen hebben.

Zonder politiek activisme door wetenschappers zal dat mi. ook niet veranderen. Zonder politiek activisme van wetenschappers zal een 'socialisering van de economie', het hard politiek sturen op een welzijns-, vergroenings- en verduurzamingsindustrie (in plaats van op louter materiële welvaart door ongelimiteerde economische groei) naar mijn mening niet gaan plaatsvinden. Men mag hopen dat de scientific community zijn nog nooit eerder in de geschiedenis vertoonde (geo-) politieke rol op zich gaat nemen. Dat experiment lijkt zeer de moeite waard.

Politieke partijen hebben wetenschappelijke kennis nodig om hun basis-ideologie duidelijk te maken, te onderbouwen, te legitimeren. Ze putten daarbij uit diverse

bronnen al naar gelang het beleidsonderwerp: hun eigen wettelijk verplichte wetenschappelijke bureaus, overheidsinstellingen (CPB, CBS, WRR, Gezondheidsraad, RIVM) en andere zgn. onafhankelijke wetenschapsbureaus. Hun taak is telkens dezelfde: de kloof tussen de politiek en de wetenschap overbruggen. Dat maakt onmiddellijk de positie van de wetenschappers in die bureaus duidelijk: ze hebben een taak (beleidsondersteuning), een verantwoordelijkheid (goed wetenschappelijk onderzoek), maar geen bevoegdheid (in politieke macht en beleid). Hun bevindingen en aanbevelingen kunnen genegeerd worden, of 'aangepast' worden aan een bestaand politiek beleid, of onjuist/selectief politiek geïnterpreteerd en gemarginaliseerd worden.

Voorbeelden zijn niet moeilijk te vinden: het Schiphol/Lelystad-beleid, het belastingontwijking/ontduikingsbeleid, het groene energiebeleid, het Groninger gasboring/compensatiebeleid, noem maar op. Contra-expertises (volgens het falsificatieprincipe) blijken niet zelden noodzakelijk. Kortom: politieke partijen hebben belang bij wetenschappelijk onderzoek maar niet bij onwelkome uitkomsten of bij wetenschappers met politieke macht.

Samenvattend, van de drie politieke en economische wereldveldspelers, de arbeids-, kapitaal- en kennisinvesteerders, hebben de laatste nauwelijks besliskracht. En dat is een slechte zaak in een tijdsgewricht waarin er een groot wantrouwen bestaat jegens:

- de politiek (60% van de Nederlandse bevolking volgens de OESO);
- de economische en financiële elite die tezamen (ruwweg sinds de jaren 80) een steeds grotere ongelijkheid veroorzaken tussen de extreme vermogensbezitters en de magere salarissen van werknemers in de midden- en lagere sociale klassen.

Tel daarbij op een groeiend wantrouwen in de media en de overheden, plus de grote zorg 'of het wel goed komt met onze planeet' en je hebt een explosief mengsel van maatschappelijk breed gevoelde, negatieve gevoelens. Niet alleen gevoelens van achterdocht maar ook angst, woede, jaloezie, ressentiment, depressie en wraakgevoelens, welke 'psychopolitiek' gezien hoogst ongezond en gevaarlijk zijn voor het functioneren van de democratie.

In het gezondheidsverband zou het mij niets verbazen als er in de VS een relatie bestaat tussen een breed maatschappelijk onlustgevoel en de sinds 2015 geconstateerde verlaging in levensverwachting (die elders in de wereld toeneemt). Die verlaging in levensverwachting wordt onder andere toegeschreven aan de sterke toename van suïcides, drugs- en medicijnoverdosis, opiatenverslaving, vuurwapengeweld, obesitas, lever, hart- en vaatziekten. Men zou ze 'zelf toegebrachte levensstijlziektes' kunnen noemen. Levensstijlziektes als gevolg van een politiek/economische virus waar we uiterst dringend een vaccin voor moeten zien uit te vinden. In het verband van het gevaar voor de democratie hoeft men alleen maar de huidige Amerikaanse (Trumpocalyptische) politieke ontwikkelingen te volgen.

Eindconclusie.

De overspoelende hoeveelheid en diversiteit aan informatie die dagelijks over de burger heen komt, vooral gepolitiseerde, gecommercialiseerde, propagandistische en mis/desinformatie maakt dat de burger in toenemende mate gedesoriënteerd in de wereld komt te staan. Die chaotische toestand heeft een grote impact op de volksgezondheid, de politieke stabiliteit, het economische systeem, het functioneren van de media en de ecologische overlevingskans van de aarde. Nieuwe ideeën zijn nodig om te ontsnappen aan deze cognitieve en bijgevolg emotionele verwarring van burgers en om het vertrouwen in politici en politieke beslissingen terug te winnen. Mijn idee is om empirisch wetenschappelijke- en technologische kennis als relevante informatiebron en uitgangspunt van denken en handelen sterk op te waarderen.

Burgers hebben er alle baat bij en recht op dat hun bestaanstoekomst gebouwd wordt op de beste empirische kennis beschikbaar, op grond waarvan politieke en economische besluiten genomen kunnen worden die leiden tot hun welzijn en dat van de planeet.

De empirische en technische wetenschappen beschikken in principe over de best beschikbare kennis. Als men die kennis ten volle wil benutten zal er een nieuw soort wetenschapper moeten opstaan: de wetenschappelijke politicus. De (wereld)burger en vooral zijn kinderen, op hun Aarde zouden een politiek experiment kunnen aangaan door een beroep te doen op de empirische en

technische wetenschappers om hun waardigheid, gezondheid, veiligheid, welzijn en de overleving van de Aarde veilig te stellen.

De vijanden van de vrije wetenschap (5): het bedrijfsleven

By Chris Koopmans
June 13, 2020
Categorieën: 1 Webnotities

Naast de belemmerende factoren om van empirische wetenschap een ‘wetenschappelijke politiek’ te maken, te weten:

- factoren die binnen de wetenschap zelf liggen;
- door de media worden veroorzaakt;

zijn het de technologie-ondernemers en de grote industrieën, de financiële wereld, de overheden en de politieke partijen, welke de empirische wetenschappers blokkeren om als nieuwe speler in het politieke machtsveld te komen.

Allereerst over *technologie-ondernemers en de grote industrieën.* In principe kunnen alle repetitieve cognitieve processen gedigitaliseerd en alle machine handelingen gerobotiseerd worden. Dat betekent dat een zeer groot gedeelte van de administratieve/bureaucratische wereld en de handgestuurde machinewereld zal verdwijnen (of al verdwenen is). Deze stille revolutie heeft een ongekende en

onomkeerbare impact op de samenleving. Veel hightech Software-ontwikkelaars, die slimme algoritmes en robot-machines mogelijk maken, worden 'opgekocht' door headhunters en kapitaal-investeerders welke hun creaties als intellectueel eigendom verwerven en in de markt zetten met behulp van marketeers en politieke lobbyisten.

Laten we niet vergeten dat deze hightech programmeurs veelal opgeleid zijn op de universiteiten voor Technische Wetenschappen (Informatica, AI, robotica, biotech, ed.), maar dat de basis van die technische wetenschappen ligt in de 'exacte wetenschappen': natuurkunde, chemie en biologie plus wiskunde (bijv. quantummechanica, quantumchemie, quantumbiologie). Die tech- en exacte wetenschappers investeren hun dure opleiding in kennis en vaardigheden. Maar het zijn geen kapitaalinvesteerders en ze hebben als kennisinvesteerders wel gezag maar geen economische en politieke macht. Maar al te vaak verkopen ze hun innovatieve kennis en patenten (of zichzelf) aan tech-kapitalisten, voor veel geld om vervolgens contractmatig en juridisch gemuilkorfd te worden door bijvoorbeeld farmaceutische, biotechnische, voedsel- en informatietech-industrieën.

De financiële wereld. Voor dit onderdeel verwijs ik graag naar het stuk van econoom Jack Pheifer op dit blog (link) waarin hij uiteenzet hoe groot de wanverhouding is tussen de wereldgeldhandel en de gewone wereldhandel, met als gevolg dat economieën gegijzeld worden door de internationale 'virtuele geldhandel'. De financiële transacties van die moderne geldhandel steunen volledig op zeer geavanceerde elektronische technologie.

Een klein voorbeeld dat u wellicht kent is dat kleine beursschommelingen in een splitsecond ten gelde kunnen worden gemaakt. Maar het zijn de tech-wetenschappers, die deze geldhandelsoftware over alle landgrenzen heen bouwden, maar niet beheren of in de giga-winsten ervan delen. De invloed die de elektronisch gestuurde mondiale geldhandel heeft op de gewone economieën en dus op de gewone burgerwerknemers is alomvattend. En ergens in dit schimmig anonieme systeem zitten u en ik opgesloten.

Nogmaals, niet vergeten: dit het gevolg is van de kennis en technologie ontwikkeling die uit de wetenschappelijke wereld komt. Zou het daarom niet redelijk zijn dat wetenschappers een flinke stem en verantwoordelijkheid zouden

moeten krijgen bij het ontwikkelen, aansturen, beheren en wettelijk controleren van hun ‘kennisproduct’? GM=KI+GI+AI ! Echter binnen de cultuur van Financiële Markt-spelers en de cultuur van de bancaire sector zal men blijvend innovatieve tech-wetenschappers nodig hebben maar zeker geen ‘stemrecht’ willen toestaan.

Bottom line: tech-ondernemers en tech-geldschieters en geldhandelaren houden van (tech) wetenschappers maar dan wel in hun data-economie. Zouden deze wetenschappers hun huid niet duurder moeten verkopen, niet voor geld maar voor ‘wetenschappelijk politieke macht’? Zouden we niet meer moeten streven naar niet alleen meer economische gelijkheid maar ook naar kennisgelijkheid? Zou de huidige ongewenste economische, sociale, etnische, gender-ongelijkheid daar niet bij gebaat zijn? Ik denk het wel.

In het laatste deel van deze serie bespreek ik de rol van de overheid en de politieke partijen.

De vijanden van de vrije wetenschap (4): de Media

By Chris Koopmans
June 13, 2020
Categorieën: 1 Webnotities

De brug tussen wetenschappers en het grote publiek wordt op zijn best door wetenschapsjournalisten geslagen, zij die een soepel taalgebruik koppelen aan kennis van het wetenschapsbedrijf. Van hen mag men verwachten dat ze zelf op zijn minst een wetenschappelijke opleiding hebben en dus weten hoe empirische wetenschap werkt (wetenschappelijke onderzoeksmethoden, statistiek en wiskunde, voldoende kennis van verschillende wetenschapsterreinen en relevante literatuur, ed.).

Maar wetenschapsjournalisten met een empirisch wetenschappelijke vooropleiding zijn zeer schaars en vrijwel allemaal freelance werkzaam (in Nederland bijvoorbeeld heeft alleen de Volkskrant en de NRC een vaste wetenschapsjournalist in dienst; bij de Correspondent 3 van de 29 correspondenten!!). Zij moeten met elkaar concurreren, met de gewone allround dagbladjournalisten, met persvoorlichters van wetenschappelijke en technologische instituten, alsmede met wetenschappers zelf die erin slagen hun resultaten in de mainstreammedia te brengen. Uit interviews met wetenschapsjournalisten krijgt men de indruk dat er nogal wat onderlinge jaloezie en hubris heerst. En dat men de neiging heeft wetenschappers terug te duwen, wat zover kan gaan dat sommigen vinden dat de overheid beter geld aan hen als journalisten kan besteden dan aan de voorlichters van universiteiten. In

de VS is het niet ongebruikelijk dat (wetenschaps-)journalisten per click-ratio worden betaald.

Daarnaast is er nog de groep zelfverklaarde journalistieke experts: financieel /economische-, gender-, klimaat-, technologie-, onderwijs-, volksgezondheid - experts, e.a. Waaruit bestaat die expertkwaliteit en ervaring dan eigenlijk wel? Hoe vaak gebeurt het niet dat zij onderzoek citeren waarbij je onmiddellijk zegt: ja maar dat kun je helemaal niet zo zeggen! Hoe vaak gebeurt het niet dat men correlatie en causaliteit door elkaar haalt, dat men de 10 soorten validiteit kennelijk niet kent, dat men specificiteit en sensitiviteit van testen onbesproken laat, ongeoorloofde extrapolaties tot feit maakt, levels of evidence verward, dat een gemiddelde niks zegt als je de variantie/standaarddeviatie niet noemt, en ga zo maar door.

Het is ook razend moeilijke materie, zeker voor een statistische leek (en soms voor wetenschappers zelf) om niet te vervallen in drogredeneringen en zgn. confirmation-bias en motivational reasoning (zien wat je graag wil zien). Het is juist om die reden dat de ‘gerenommeerde media’ niet de beste bron van informatieverstrekking zijn voor het grote publiek. Het zou al heel wat schelen als de media zich zouden beperken tot informatieverstrekking over de gebieden waarover wetenschappers wel consensus hebben. Die sappige nieuwtjes kunnen wel even wachten.

En dan zijn er nog de Social Media, YouTube, Facebook, Twitter, Reddit, ea. waarvan de platformredacteuren onwelgevallig nieuws domweg van het internet kunnen verwijderen of daartoe worden overgehaald (lees bijv. The Wallstreet Journal: ‘Google hides news, tricked by fake claims’). Het omgekeerde is ook waar: wetenschappelijk onderzoek kan gemakkelijk door allerlei soorten belanghebbenden misbruikt worden: racisten, complotdenkers, terroristische propagandisten, esoterische bewegingen, kwakzalvers. Kortom: desinformatie en nepclaims over wetenschappelijke feiten alom.

Even afgezien van Trump’s aanvalsactie op Twitter: zowel links als rechts georiënteerde politici dringen in de VS en Europa aan op wetgeving die met name de sociale media dwingen tot zelfregulatie, om ons te ontdoen van nep- en haatcontent die maatschappelijk ontregelend en kwalijk polariserend uitwerkt.

Conclusie: Naast de wetgevende, uitvoerende en rechterlijke macht is de zgn. vierde macht, de media, vooral een commerciële macht geworden die geen enkele baat heeft bij nog een vijfde macht naast zich: een wetenschappelijk politieke macht. Vooral niet als wetenschappers aantonen hoe weinig zelfkritisch en hoezeer gecommercialiseerd en gepolitiseerd de media zijn.

Volgende keer: De vijanden van de vrije wetenschap (5): Tech-ondernemers, de grote industrieën en de financiële wereld.

De vijanden van de vrije wetenschap (3)

By Chris Koopmans
June 13, 2020
Categorieën: 1 Webnotities

Heeft een ‘wetenschappelijke politiek’ een mogelijkheid en een recht van bestaan, dat is de voorliggende vraag. De vraag naar de bestaansmogelijkheid is vooral een praktische, de vraag naar een bestaansrecht een ethische vraag. Of een ‘wetenschappelijke politiek’ mogelijk is, zal van veel factoren afhankelijk zijn, met name van 5 belangrijke factoren die in de weg staan om een nieuwe speler in het politieke veld te worden.

Om te beginnen, hand in eigen boezem, heeft de zwakke maatschappelijke positie van wetenschap het aan zichzelf te danken. Historisch gezien heeft wetenschap diepe wortels in onze cultuur maar de moderne empirische wetenschap (natuurkunde, chemie en biologie) en zeker de technologie, is piepjong. Misschien 100 jaar (de grens is nogal arbitrair). De moderne ‘harde wetenschap’ maakt gebruik van zware wetenschappelijke methoden (bijv. gerandomiseerd dubbelblind placebo-gecontroleerd onderzoek), van geavanceerde wiskundige modellen (bijv. in de kleine deeltjesfysica) en van hightech meetapparatuur (bijv. de elektronenmicroscoop). Ze is nog piepjong. Maar ze is ook in die laatste 100 jaar exponentieel gegroeid en uitgesplitst naar tientallen richtingen en sub-disciplines waarvan de meeste uitlopen in een of andere vorm van technologie: bio-, chemo-, nano-, info-, robo-, agro-, medische technologie, etc.

De vraag is: is de moderne empirische wetenschap en technologie nog te onvolwassen om zich op het eeuwenoude terrein van de politiek te gaan bewegen? Dat was ze naar mijn mening 50 jaar geleden zeker. Maar de explosieve groei aan kennis op alle vitale levensgebieden lijkt inmiddels een steviger grond om op te staan en een betere basis om economisch en politiek handelen mee te legitimeren dan welke fluïde ideologie dan ook. Is het bijvoorbeeld niet opvallend dat in deze tijden van een acute pandemische virusbedreiging men onmiddellijk hard terugvalt op wetenschappers? En dat de door de pandemie veroorzaakte economische chaos en maatschappelijke onrust snel zichtbaar maakte dat ons economisch en politiek bestel hard toe is aan een revisie? De media staan elke dag vol van beschouwingen over de noodzaak van een nieuw politiek/economisch systeem door allerlei soorten deskundologen (inclusief ikzelf bij deze).

Daarnaast heeft de empirische wetenschap zijn zwakke politieke machtspositie ook aan zichzelf te wijten. Want er bestaat zoiets als bullshitwetenschap: slecht, niet gereviewd onderzoek, gedreven door publicatiedrift, waarbij zoveel als mogelijk feiten worden aangedragen om ‘een bevinding’ te bewijzen (verificatie) maar waarbij geen pogingen worden gedaan om tegenfeiten aan te dragen (falsificatie). Of er wordt gesjoemeld met de ruwe onderzoekdata. Of men doet onethisch onderzoek (bijv. een genetisch gemanipuleerde mens in China). Of een techwetenschapper leent zijn naam, titel en foto uit aan de reclame voor een onbewezen werkzaam product. Dat schept een gerechtvaardigd wantrouwen.

Maar pas op: collega-wetenschappers zien daar doorgaans snel doorheen en gecorrumpeerde, frauderende of plagiaat plegende onderzoekers worden door hun reviewers, en op basis van onderzoeks-, ethische- en gedragscodes meestal snel gecorrigeerd waarna niet zelden wetenschappelijke artikelen moeten worden teruggetrokken (zoals onlangs naar aanleiding van een herhalingsonderzoek op hydroxychloroquine). Empirische wetenschap is door het ingebouwde falsificatieprincipe per definitie zelfkritisch en zelfcorrigerend (maar daarbij nooit ethisch waterdicht natuurlijk).

Nee, de kans is groter dat (wetenschaps-)journalisten bullshitwetenschap op het spoor denken te zijn en uit eigen publicatiezucht voorbijgaan aan wat de betreffende wetenschappers zelf over hun onderzoek zeggen: dat het onderzoek beperkt is, dat de onderzoekspopulatie nog te klein is, dat vervolgonderzoek nodig is, dat men de uitkomsten moet nuanceren, etc. Journalisten houden niet

van dat soort nuanceringen, dat is te ingewikkeld, het verkoopt niet. Op die manier kan ook goed maar beperkt vooronderzoek als bullshitonderzoek verkocht worden door bullshitmedia. Nog onlangs paste in Duitsland de politiek redacteur (!) van Bild domweg de tekst van een topviroloog aan en beschadigde daarmee zijn reputatie; het werd gelukkig een journalistiek schandaal.

Verder hebben wetenschappelijk onderzoekers de handen vol aan hun projecten, want het is vaak 'publish or perish' binnen de universiteiten (wat ook nog eens aanzet tot al te vroegtijdige publicatiezucht). Ze zijn zelden politiek activistisch en komen ook voort uit een eeuwenoude academische traditie waarin activisme uit den boze was. Ze traden hooguit op individuele basis in de schijnwerpers maar hebben zich nooit als collectief geëmancipeerd uit hun afhankelijke institutionele rol.

Overigens zijn wetenschappers zich wel degelijk bewust van hun zwakke positie want op 10 Nederlandse universiteiten wordt 'wetenschapscommunicatie' gedoceerd, een poging om complexe wetenschappelijke zaken op een voor iedereen begrijpelijke manier uit te leggen, om wetenschap te populariseren en voor jonge mensen aantrekkelijk te maken.

Conclusie: wetenschappers staan niet zelden zichzelf in de weg om zich uit de volstrekt financiële afhankelijkheid van overheden, industrieën en andere geldbronnen te emanciperen naar een meer politiek/economische invloedrijke positie (wat dat betreft doen de technische wetenschappen het beter, maar de afhankelijkheid blijft). En in een kist zit er altijd wel een rotte appel.

Volgende keer: De vijanden van de vrije wetenschap: de media (4)

De vijanden van de vrije wetenschap (2)

By Chris Koopmans
June 13, 2020
Categorieën: 1 Webnotities

Wetenschappers zijn nergens ter wereld politiek vertegenwoordigd in zoiets als een Partij voor de Wetenschappen. Vreemd eigenlijk, want het domein wetenschap en technologie dat testbare waarheidsvinding, kennis en ervaring als kernwaarden in het vaandel heeft staan, is bij uitstek het domein dat in elke samenleving onontbeerlijk is geworden. En zeker in dit tijdperk waarin de overleving van de planeet van wetenschap en technologie zal afhangen. Wetenschap en technologie zitten in de haarvaten van ons dagelijks leven, en juist dat domein kent geen economische en politieke macht. Sterker nog, wetenschap en technologie lijken systematisch ondergeschikt te worden gehouden aan het neoliberale marktmechanisme en aan alle bestaande wereldpolitieke stromingen.

Neem een definitie van politieke stroming: een ideologie, die bestaat uit een samenhangend geheel van opvattingen en wensen over de inrichting van de samenleving. Wel, empirische wetenschap heeft in een zeker opzicht een ingebouwde ideologie: het streven naar de best mogelijke kennis en de technologische toepassing daarvan op de meest belangrijke levensgebieden zoals volksgezondheid en welzijn, en ecologische bescherming van de leefomgeving.

Alleen zou ik het geen ideologie noemen maar een streven naar een wetenschappelijke consensuscultuur op grond van de best beschikbare empirische kennis.

Een belangrijk verschil tussen een ‘wetenschappelijke politiek’ (als die zou gaan ontstaan), en de gangbare politiek (de sociaaldemocratische, de neoliberale, links en rechts populistische, alsmede de groene politieke stromingen) is dat ‘wetenschappelijke politiek’ niet als uitgangspunt een onderliggend mens/wereldbeeld cq. ideologie hanteert maar empirische kennis omtrent de wereld. Haar uitgangspunt zou kunnen zijn: ‘datgene wat in de wetenschappelijke wereld in consensus is geaccepteerd als *hetgeen dat blijkt te werken* ten gunste van de mens en de ecologische omgeving waarin hij leeft’. En niet: ‘wat volgens een politieke of economische ideologie X juist is’.

Dat neemt niet weg dat wetenschappers best een mens/wereldbeeld kunnen hebben maar dat zal altijd van een ondergeschikte en van even schimmige aard zijn als alle essentialistische mensbeelden (bv. de mens is vooraleerst een uitzonderlijk rationeel wezen met een uitzonderlijke verbeelding, of zoiets). Waarom zouden empirische wetenschappers en technologen niet in staat zijn om hun bevindingen naar een politiek beleid te vertalen? Natuurlijk kunnen zij die vertaalslag maken, zeker als zij daarbij geholpen worden door andere, alpha en gamma wetenschappers, zoals economen, meteorologen, biologen, medici, informatici, wiskundigen, sociale wetenschappers, filosofen, ethici, etc. Wordt het dan niet tijd dat er zoiets als ‘wetenschappelijke politiek’ tot stand wordt gebracht? Een nieuw soort speler in het politieke veld?! Een speler die weigert te spelen in een links-rechts politiek spel.

Een aantal vragen doemen op. Waarom is het wetenschapsbedrijf nooit uitgegroeid tot een politieke macht? Waarom hield de politiek altijd vast aan een onderliggend vaag en divers mens/wereldbeeld in plaats van zich op empirische kennis als pijler van handelen in de wereld te baseren? Waarom heeft de wetenschap zich altijd ondergeschikt gehouden en laten gebruiken door de politiek? Zijn er aanwijzingen dat politieke en maatschappelijke machtsspelers er belang bij hebben de wetenschap op een gepaste afstand te houden? Wat dit laatste betreft: zeker wel. Er is overmatig bewijs dat wetenschappers een publicatieverbod kunnen krijgen, dat hun uitspraken op social media verwijderd worden, dat ze niet zelden een spreekverbod krijgen, dat hun onwelvallige

onderzoeksresultaten bewerkt of gecensureerd worden, dat ze ad- hominem publiekelijk worden aangevallen, afgeluisterd, gechanteerd, ontslagen of erger. Wie zijn die vijanden van de vrije wetenschap? Ze werden in blog (1) genoemd; in blog (3) meer hierover.

De vijanden van de vrije wetenschap (1)

By Chris Koopmans
June 13, 2020
Categorieën: 1 Webnotities

Niemand zal ontkennen dat de maatschappelijke rol van vooral de empirische wetenschappen (natuurkunde, chemie, biologie) en de daaruit afgeleide toegepaste wetenschappen (technologie), die gegrond zijn op waarneming, ervaring en proefondervindelijk bewijs, dat die rol gigantisch is. In de westerse wereldgeschiedenis zorgden wetenschap en technologie telkens voor de grootse maatschappelijke veranderingen. Zonder Galilei, Gutenberg, Semmelweis, Watt, Darwin, etc. en de hele rij Nobelprijswinnaars sinds 1901, hadden u en ik beslist niet gestaan waar we nu staan.

En toch is wetenschap in het algemeen altijd ondergeschikt geweest aan ‘the powers that be’. Wetenschap heeft op zijn best gezag maar nauwelijks economische en politieke macht. De uitspraak: ´kennis is macht’ gaat voor empirische wetenschappers niet op. Want het is aan de exploitant van hun kennis, aan degenen die in staat zijn om deze ‘aangekochte kennisdragers’ in organisaties onder te brengen, hen aan te sturen, te manipuleren, in positieve en negatieve zin, het is die exploitant die bepaalt of kennis wel/niet in politieke en economische macht wordt omgezet. Het meest bekende en dramatische

voorbeeld dat u kent is natuurlijk het Manhattan Project waarbij in 1942 de Amerikaanse overheid kernfysici plus 130.000 werknemers aan het werk zette om de atoombom te maken. (Einstein, Goldblat, Russel en vele andere pacifistische wetenschappers hadden het nakijken). En in deze tijd is het de oorlogsindustrie die met de voortschrijdende hightech kennis en technologie telkens het meest geavanceerde wapentuig bouwt en op de markt brengt.

De weg van empirisch wetenschappelijke en technologische kennis naar politieke en economische machtsuitoefening loopt meestal via financiële investeerders die innovatieve kennisdragers opsporen, managen en in overheids- en private ondernemingen onderbrengen om vervolgens hun kennisproducten economisch gebruiksklaar te maken. Macht is kennis plus geld plus organisatie. (M=K+G+O). Je vraagt je af: maar als macht zich te veel klontert bij een kleine groep politiek/economische bestuurders, zou het dan niet veel democratischer zijn als de vergelijking wordt: Gedemocratiseerde macht = Kennisinvesteerders(wetenschappers)+ Geldinvesteerders (geldschieters)+Arbeidsinvesteerders (werknemers) oftewel: GM=KI+GI+AI? Zou welvaart, maar vooral ook welzijn, daar niet veel meer bij gebaat zijn? Ik denk het wel.

Nee, alle wetenschap, van de harde beta- tot en met de zachte alpha- en gammawetenschappen zitten maatschappelijk in een zeer zwakke machtspositie. Universiteiten en wetenschappelijke Researchinstituten zijn volstrekt afhankelijk van het geld dat overheden, industrieën en geldschieters hen wel of niet toebedelen. Individuele wetenschappers die ooit in de ‘grote politiek’ gingen konden daar weinig aan veranderen (Merkel is in de westerse wereld de enige regeringsleider met een bèta-wetenschappelijke opleiding). En ‘the powers that be’ zullen wetenschappers graag in die downpositie houden, geen concurrentie graag. Vooral geen GM=KI+GI+AI.

Wie zijn die ‘powers that be’ (ik noem ze liever de vijanden van de vrije wetenschap)? Wie zijn de exploitanten en broodheren van vooral empirische wetenschappers en technologen die wetenschappers ‘inkopen’ en ze tegelijkertijd muilkorven, aanvallen, chanteren, afluisteren, bestelen, ontslaan, desnoods laten verdwijnen? Men moet ze zoeken met de formule M=K+G+O. Ik noem er vijf: media, tech-ondernemers en grote industrieën (voedsel, farma, etc), overheden,

politieke partijen en de internationale geldhandel. Over hun twijfelachtige symbiotische relatie met wetenschappers de volgende keer meer.

Pensioenakkoord zinloos voor jongeren

By Jack Pheifer
June 15, 2020
Categorieën: 1 Webnotities

Het bejubelde pensioenakkoord zorgt voor een ‘betere’ toekomstige verdeling van de totale collectieve pensioenpotten tussen ouderen en jongeren. Maar het akkoord heeft eigenlijk betrekking op een niet meer bestaande situatie. Na de tweede wereldoorlog gingen de meeste jongeren na hun middelbare school aan het werk, meestal in vaste banen. Ondanks zgn. pensioenbreuken door wisseling van baan, slaagden de meesten van de huidige pensionado’s erin om na 40 jaar werken ongeveer 50% van hun gemiddelde salaris tijdens hun werkzame leven als pensioeninkomen (incl. AOW) op te bouwen.

Maar die situatie bestaat al lang niet meer. De jongere generaties zijn door langere studies pas op veel latere leeftijd gaan werken. En de jongste generatie werkenden bouwt nauwelijks pensioen op binnen hun laagbetaalde flexcontracten en via hun banen bij wisselende payrollers. Die zullen die 50% helemaal niet bereiken, ondanks dit akkoord. ZZP’ers moeten hun pensioen zelf regelen (wat meestal niet gebeurt). Kortom voor circa 40% van de huidige jongere

beroepsbevolking heeft dit pensioenakkoord nauwelijks iets te betekenen. Hun toekomstige lage pensioenen (AOW+ een beetje) zullen toch weer door de generaties na hun moeten worden opgebracht.

Waarom dan toch al die juichkreten bij dit jarenlang onderhandelde akkoord? Omdat de onderhandelende partijen allemaal krijgen wat ze willen. De werkgevers krijgen in de toekomst met veel lagere pensioenpremies te maken. De vakorganisaties bereiken voor hun huidige oudere ledenbestand (met vaste contracten) een grotere zekerheid ten aanzien van hun toekomstige pensioenuitkeringen. En Den Haag is de discussie over rekenrentes en pensioenkortingen eindelijk kwijt.

Art in Nature 12

By Pauline Brenninkmeijer
June 17, 2020
Categorieën: 3 Foto's

© *Foto Pauline Brenninkmeijer*

Lessen uit de Pandemie 2 – We kunnen niet anders….

By Jack Pheifer
June 17, 2020
Categorieën: 1 Webnotities

We kunnen niet anders dan ons als individuen aanpassen aan een nieuwe snel veranderende buitenwereld.

We lijken weer terug te gaan in de geschiedenis naar een situatie waarin we als individuele mensen eerder rekening dienen te houden met wat er waarschijnlijk in de wereld om ons heen gaat gebeuren en hoe we daarmee omgaan, dan hoe we zoals voorheen in alle vrijheid ons eigen leven zouden willen vormgeven. De pandemie en de wereldwijd aanzwellende politieke- en economische crisis beroven ons van de vrijheid om individueel nog ‘normaal’ door te leven en in de buitenwereld te bewegen.

Dat betekent dat we ons moeten beraden op onze eigen persoonlijke positie in deze nieuwe wereld. Het heeft weinig zin om alleen maar te kijken vanuit onze directe materiële belangen op korte termijn. Hoe je werk /baan zich zal ontwikkelen, kunnen de meesten van ons nu op geen enkele manier meer voorspellen. Of we ons huidige inkomen zullen behouden ook niet, want wellicht zullen de hoge kosten van de pandemie en de werkloosheid ook nog leiden tot veel hogere belastingen.

In de komende artikelen wil ik vanuit verschillende filosofische gezichtspunten bespreken hoe een persoonlijke heroriëntatie op een nog onbekende nieuwe wereld er uit kan zien. Meanderend vanuit verschillende perspectieven kunnen beelden worden opgeroepen die daaraan bijdragen.

De beroemdste filosoof van de Verlichting, Immanuel Kant, formuleerde voor zijn filosofische studies 4 vragen:

- Wat kan ik weten?
- Wat is de mens?
- Wat moet ik doen?
- Wat mag ik hopen?

Dat zijn vragen welke bij zulke beschouwingen kunnen helpen.

Om met de laatste vraag te beginnen: zonder geloof in een God die zich altijd met ieder van ons helpend bezig houdt, is er weinig te hopen. De filosoof Nietzsche stelde dat met de opening van de doos van Pandora, waaruit alle rampspoed over de wereld werd gestort, ook de 'hoop' de wereld in kwam. Hij noemde de Hoop de ergste van alle menselijke kwalen, omdat de hoop mensen langer laat lijden dan nodig is.

Het heelal en de wereld om ons heen heeft geen, althans voor een mens te kennen, betekenis. Ook in een nieuwe onbekende wereld moeten we zelf betekenis geven aan ons leven in een wereldse natuurlijke omgeving waarin we als mens geen speciale positie hebben.

De Natuur legt ons als mens leefregels op, waar niemand aan kan ontsnappen. We moeten niet op de helling van een vulkaan gaan wonen, die kan uitbarsten. Noch op kale hellingen waar bij heftige regen modderstromen ons mee kunnen sleuren, noch aan de oevers van rivieren die kunnen overstromen. En ook in de toekomst moeten we ons blijven beschermen tegen levensbedreigende besmettingen met bacillen of virussen. Veiligheid, overleven vereist aanpassing aan onze natuurlijke omgeving. Dat is de moraal van de natuur, wat ook onze menselijke ideeën zijn. Ook klimaat sceptici ontkomen in de toekomst niet aan hitte, verdroging, overvloedige regenval, en stijgende oceanen.

Hoe relatief is waarheid?

By Jack Pheifer
June 19, 2020
Categorieën: 4 Filosofie

In menselijke groepsverbanden is het kunnen vertrouwen op de leiders en de andere groepsleden fundamenteel van belang. Dat zit letterlijk biologisch in onze soort ingebakken. Betrouwbaarheid, loyaliteit, waarheid tegenover misleiding en verraad vormen biologische kernwaarden in de menselijke beleving.

In de postmoderne samenleving is vooral het begrip ‘waarheid’ relatief geworden. Als individu heeft ieder zijn eigen door hem of haar ervaren waarheid en worden feitelijke observaties ook nog slechts als datasetjes behorende bij een opinie beschouwd. De commercie (inclusief de media) heeft er de laatste tien jaar alles aan gedaan om die opvatting over waarheid winstgevend te benadrukken. De laatste jaren heeft ook de politiek deze opvatting omarmd. Je kan iedere feitelijkheid een andere draai (spin) qua zienswijze geven. In Amerika behoort inmiddels ronduit liegen zelfs tot de standaard gereedschapskist van de politicus.

Karl Popper, vermaard filosoof en wetenschapper definieerde de menselijke relatie tot zijn wereldse werkelijkheid op 3 niveaus.

1. De relatie tot de levende en dode natuur om hem heen. De materiele wereld.
2. De relatie tot de mensen om hem heen. De sociale wereld.

3. De relatie tot de in zijn tijdvak bestaande ideeën over de materiele en de menselijke wereld. De intellectuele wereld.

Kennis en waarheid zijn dus kwalitatief verschillend op de 3 aanrakingspunten tussen mens en wereld.

Onze kennis over de materiele wereld kunnen we met wetenschappelijke methoden verwerven en tijdelijk met consensus tussen wetenschapper als waarheid aannemen, totdat nieuwe methoden en inzichten die kennis vernieuwen en dus de waarheid veranderen. Maar die tijdelijke waarheden kunnen functioneel en materieel toegepast worden. We brachten er mensen mee naar de maan. We proberen er de huidige pandemie te bestrijden.

Tijdens deze levensbedreigende corona-pandemie zijn er nog altijd gekken die de (nog steeds uiterst beperkte) wetenschappelijke kennis over het Covid-19 virus terzijde schuiven. Maar de meesten van ons volgen van minuut tot minuut het nieuws om te weten te komen of de wetenschappers al weer nieuwe feiten over het virus achterhaald hebben. Want de niet-relatieve waarheid van het virus is dodelijk.

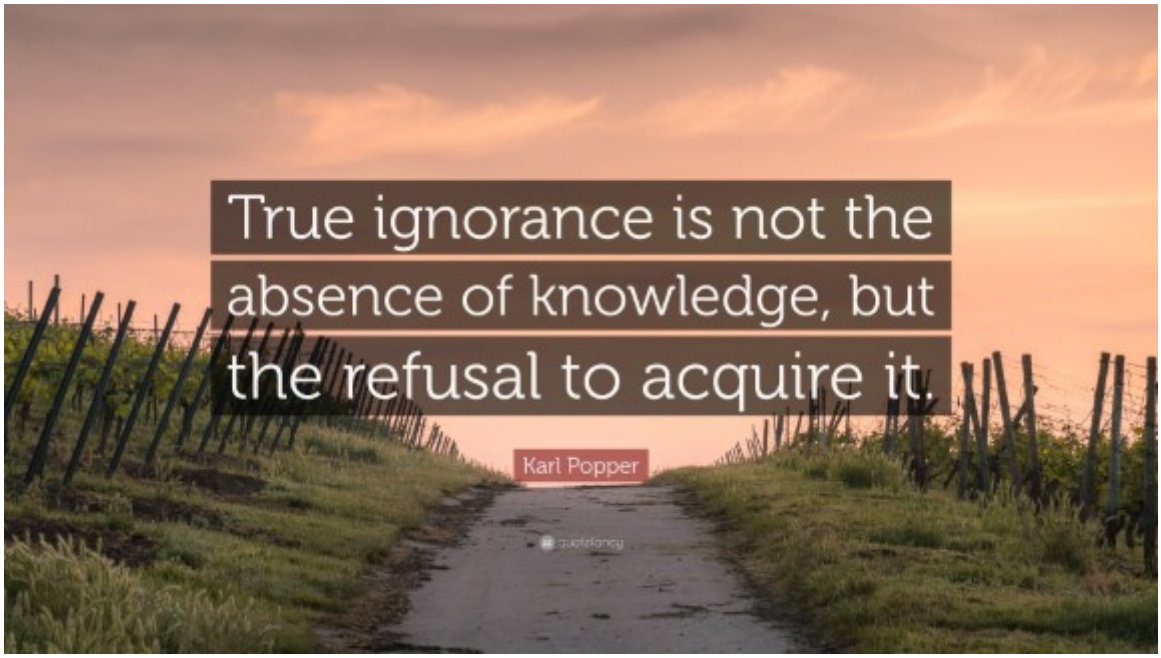
Onze kennis over het individuele en relationele functioneren van mensen lijdt aan het gebrek dat de wetenschappelijke methode beperkingen kent bij het onderzoeken door mensen van ander mensen. Zelfs tijdelijke wetenschappelijke waarheden hebben op dit terrein vaak een beperkte geldigheid en toepasbaarheid. Maar zelfs die kennis is nog altijd beter dan allerlei verzonnen onzin.

Kennis over de menselijke ideeënwereld is vooral beschrijvend. Er kan generlei algemeen geldende waarheid aan worden ontleend. Maar juist op terrein van de menselijke ideeën wordt het hardste gestreden over wat waar is en wat niet, terwijl generlei waarheid zelfs maar kan worden bewezen.

Onze ideeën over de wereld en onze kennis over sociale relaties ontlenen we dus vooral aan onze opvoeding, aan onze sociale omgeving, aan wetenschap en filosofie, maar vooral aan onze eigen levenservaringen. En die ideeën zullen we dus zelf dagelijks met een kritische houding moeten onderzoeken.

Durf je eigen verstand te gebruiken!

By Jack Pheifer
June 22, 2020
Categorieën: 4 Filosofie

Immanuel Kant stond in de 18e eeuw als een van de filosofische reuzen aan de basis van de Verlichting. Hij beschreef Verlichting als het menselijk wakker worden uit zelfopgelegde onvolwassenheid. Zijn motto: durf te weten, heb de moed je eigen verstand te gebruiken.

Maar meer dan 200 jaar later is de meerderheid van de mensen nog steeds niet bereid zelf na te denken. Niet over zichzelf en niet over de (sociale) wereld om hem of haar heen. Sociale veiligheid betekent voor de meesten van ons nog altijd het comfortabele aansluiten bij de meerderheidsopvattingen in de groepen en netwerken waar we deel van uitmaken. In grotere bijeenkomsten volgen we bijna altijd als kuddes schapen de leider. In massabijeenkomsten ontstaan bijna altijd zwenkende zwermen, net als bij jonge spreeuwen in het najaar. Tijdens de pubertijd raken we er langzamerhand aan verslaafd net als de anderen te zijn . En de meesten van ons raken die verslaving nooit weer kwijt (*citaat Olga Tokarczuk – Nobelprijs winnares*).

Ik ben bang dat het jongere generaties steeds meer ontbreekt aan een kritische houding. Sociale media zorgen voor een steeds groter verschil tussen het naar

buiten toe geprojecteerde authentieke extraverte creatieve gepassioneerde ‘ik’ en de feitelijke persoon achter het toetsenbordje. Communicatie via die media is uiterst oppervlakkig. Iemand spontaan ‘life’ bellen of zomaar bij iemand langsgaan is ‘not done’, dat moet eerst wel worden afgesproken, zodat de agenda niet wordt verstoord en de nodige voorbereidingen kunnen worden verricht.

Het miserabel (je moet het zelf leren..) ‘leuke’ onderwijs heeft de basisvaardigheden van velen ernstig beknot. Goed kunnen rekenen om snel allerlei verbanden in de buitenwereld te kunnen doorzien is een vaardigheid die nauwelijks meer wordt verworven. Helemaal slecht gesteld is het met taalvaardigheid. Taal is de muziek van de ziel. Verfijnd taalgebruik vormt de kern van de mogelijkheid om de wereld om ons heen te beschrijven en te begrijpen. Maar schept ook de voorwaarden voor diepgaande emotionele intimiteit met een ander, waar zovelen naar hunkeren.

We kunnen niet nadenken zonder onze emotionele reactiepatronen over de wereld talig te expliciteren. Ons eigen wereldtoneel, waarop we vol verlangens en begeerten onze rollen spelen, wordt geschapen door ons taalvermogen. Ons taalvermogen vormt de harde grens van onze wereld. Nauwelijks (het geduld hebben om) boeken te kunnen lezen sluit je af van al die menselijke verbeeldingen van anderen. De wereld van anderen te kunnen ervaren. Je eigen leven en denken te kunnen toetsen aan dat van anderen.

Gebrek aan taalvermogen maakt je emotionele- en gevoelsmatige binnenwereld uiterst vatbaar voor reclame beroepen op je consumptieve verlangens. Voor politieke propaganda bij het vormen van je opinies. Voor fake informatie van kwaadwillenden. Inmiddels sluiten de media al lang aan bij het gebrek aan taalvaardigheid met een voortdurende neerwaartse trend naar nog eenvoudiger taalgebruik voor hun kijkers, lezers en luisteraars. Pure infantilisering. Politici weten inmiddels dat ze de meeste impact hebben met zgn. oneliners, waarbij hun standpunt in één regel populair kan worden weergegeven. Terwijl de materiële- en sociale werkelijkheid met geen pen in één eenvoudige regel te vatten is. In de Middeleeuwen was alles wat onverhoopt gebeurde ‘de wil van God’. We zijn inmiddels in de publieke meningsvorming terug bij dat soort bijgelovige simplificaties.

Voor een leven in deze snel- en fundamenteel veranderende wereld moet je jezelf verlichten: durven te weten, de moed hebben je eigen verstand te gebruiken. Zelf te bepalen wat je van waarde acht in je eigen leven. Daaruit zelf steeds weer conclusies te durven trekken ten aanzien van de maatstaven (normen), die je jezelf stelt voor je eigen zijn en handelen. Maar dat kan alleen door de gevoelsmatige beelden in je hoofd talig te expliciteren en te beredeneren.

Discriminatie en Racisme (1)

By Jack Pheifer
June 23, 2020
Categorieën: 1 Webnotities

Ieder mens discrimineert andere mensen in de omgang. Discrimineert: maakt onderscheid en *gaat anders met ze om*. Discrimineert tussen familieleden, vrienden, kennissen, collega's, anderen bij toevallige ontmoetingen. Kijkt onderscheid makend naar mensen in de media. Naar mensen met een andere etnische achtergrond. Naar inwoners van andere landen. Mensen discrimineren *altijd en vooral* anderen, die ze als *bedreigend* ervaren, zelfs als dat feitelijk niet zo is.

Menselijke groepen definiëren zichzelf ten opzichte van andere groepen ook door een zelf gekozen onderscheid. Bijvoorbeeld: jong, hoogopgeleid, hip tegenover…. Ook groepen discrimineren: gaan anders met niet tot de groep behorende mensen om. Ook binnen grotere samenlevingen 'discrimineert' men elkaar, vooral naar etniciteit. Het concept etniciteit wortelt in het gegeven dat de leden van bepaalde bevolkingsgroepen zich identificeren met gezamenlijke kenmerken, zoals nationaliteit, stamverwantschap, religie, taal, cultuur of geschiedenis en de daaraan ontleende normen en waarden (Wikipedia).

Terwijl discriminatie in de omgang tussen mensen en groepen van mensen biologisch een axioma is, vereisen we in een democratische rechtsstaat terecht dat de gemeenschappelijke overheid op geen enkele wijze geen onderscheid maakt tussen burgers. Onze grondwet stelt al in de inleiding: 'Allen die zich in Nederland bevinden, worden in gelijke gevallen gelijk behandeld'.

Ik hanteer met name steeds het woord discriminatie en niet de term racisme. 'Racisme' is een Westers ideologische duiding van het ongelijk behandelen van mensen met een andere huidskleur, en dan vooral mensen met een niet-witte huidskleur door mensen met een witte huidskleur.

In Amerika is het racisme historisch bepaald door systematische achterstelling van de armere delen van de bevolking, vooral van de zwarte, maar ook van de arme witte bevolking. Er is nooit sprake geweest van een door de overheid systematisch jarenlang gevoerd beleid van goed lager en middelbaar onderwijs in achterstandswijken en arme gebieden. Achterstandsgetto's in de grote steden die ontstonden door het wegtrekken van de blanke bevolking. Ditzelfde gold voor de armere ´witte´ stadjes en dorpen op het armere platteland. Je maakt je eigen succes en je eigen welvaart is de ideologie. Het is de ideologisch bepaalde economische ongelijkheid die het racisme voedt. Arm wit versus arm zwart.

The poor white: He's taught in his school, from the start by the rule, that the laws are with him, to protect his white skin, to keep up his hate, so he never thinks straight, about the shape that he's in, but it ain't him to blame, he´s only a pawn in their game. Bob Dylan 1964.

Met de vrije wapencultuur en een inmiddels gemilitariseerde politie (iedereen kan een wapen hebben en is dus gevaarlijk – behalve rijkere blanken…) is elke dag sprake van een stille oorlog tegen en tussen de armere bevolking, met regelmatige kleinere of grotere uitbarstingen. In mindere mate (geen wapens!) zie je het zelfde in Engeland – een traditionele klassenmaatschappij waarin (bijna institutioneel) de armere bevolking (ook de gekleurde) wordt gediscrimineerd en populistische media hoog tegen laag en arm tegen arm opzet.

In continentaal Europa is echter vooral sprake van etnische groepsdiscriminatie. Van Noord Afrikaanse moslims in de grote steden. Maar ook tussen grote stadsbewoners en plattelandsbewoners. Tussen arm en arm in

achterstandswijken. Tussen wanhopig zoekenden naar huurhuizen en asielzoekers. Tussen werkloze minderheden en laagopgeleide rechts-populisten. Maar de overheden kunnen niet beschuldigd worden van ideologisch systematische verwaarlozing van bepaalde etnische groepen.

Ook in de rest van de wereld is diepgaand sprake van etnische discriminatie. Tussen stammen in Afrikaanse landen. Tussen rijk en arm in Zuid Amerika. Tussen hindoes en moslims in India. Tussen Chinezen en non-etnische Chinezen. Tussen Birmezen en Royhingya.

De echte discriminatie tussen etnische groepen wordt bepaald door de economische machtsstructuren. En alleen daar ligt een oplossing voor het verminderen van de discriminatie tussen bevolkingsgroepen. Niet in het aanklagen van de ´witten´, niet in het herzien van de geschiedenis, noch in het neerhalen van standbeelden. Dat is allemaal weinig effectieve oppervlakkige symboolpolitiek met 24-uurs nieuwswaarde. Zie deel 2.

Discriminatie en Racisme (slot)

By Jack Pheifer
June 24, 2020
Categorieën: 1 Webnotities

Nederlanders met een niet-Westerse migratieachtergrond vormen circa 15% van de bevolking. Meer dan vier op de vijf inwoners zijn dus ‘wit’. Het is dit gegeven dat bepalend is voor de overheersing van witte Nederlanders in de neoliberale markteconomie, de bestuursstructuren, de media en de politiek. Want zoals gewoonlijk co-opteren bestuurders, managers en anderen bijna altijd collega’s en medewerkers die ‘veilig’ passen binnen de eigen groep. Er is na jaren discussie al bijna wetgeving nodig om witte mannen met hoge functies te dwingen om volstrekt capabele vrouwen in hun gelederen op te nemen.

In deze setting te spreken van ‘racisme’ en ons ‘slavernijverleden’ is zinloze breedspraak. Er is eenvoudigweg sprake van discriminatie door de heersende klasse van iedere inwoner (ook witte) die niet in het ‘profiel’ past van de aanwezige politieke bestuurs- en managementcultuur bij overheden en bedrijven. Ten behoeve van de reputatie en de media belijden bedrijven en instellingen non-discriminatie met de mond en worden vrouwen en gekleurde mensen getoond als medewerkers en klanten. Het zijn mediagenieke non-discriminatie Public Relations presentaties voor de bühne, net als het thema duurzaamheid en het redden van de planeet.

Je dringt alleen door in hogere echelons in zo'n witte maatschappij door opleiding en aanpassing. Dat geldt ook voor een boerenzoon uit Groningen. De inwoners met een Noord-Afrikaanse, Turkse en Oosterse achtergrond hebben daarbij de handicap dat zij binnen hun eigen etnische groepen strak vasthouden aan de door de eigen religie bepaalde familiecultuur, nationaliteit en taal. Daarmee zonderen ze zichzelf af. Ze zetten zo zichzelf al op achterstand die nauwelijks in te halen is met extra onderwijs en non-discriminatie maatregelen van de overheid. Het enige waar je in deze zin op moet vertrouwen is dat over enige generaties die verschillen in cultuur langzaam zullen verdwijnen.

Desalniettemin is het een grondwettelijke taak van de overheid discriminatie op alle fronten te bestrijden. Ook binnen de politiekorpsen welke overbemand zijn met oudere witte mannen. Ook binnen de belastingdienst en andere overheidsdiensten, die veelal tot 'profiling' aangezet worden door managers via te behalen kwantitatieve prestatie 'targets', of het nou aantallen- en qua bedragen binnen te halen verkeersboetes zijn of terugbetaling van toeslagen.

De in Nederland volstrekt onbeheersbaar geworden grootschalige internationale handel in drugs heeft de sociale omstandigheden in de onderste lagen van de bevolking in de grote (provincie) steden volstrekt verziekt. Wie wil er werken in onregelmatige tijdelijke schoonmaakbaantjes als je dagelijks een weeksalaris kunt verdienen met het rondbrengen van cocaïne aan beter gesitueerden of miljonair kunt worden met een wietplantage? Wie kan de politie verwijten dat ze in het inmiddels bijna onmogelijke gevecht tegen drugscriminaliteit daardoor juist de onderste sociale lagen van de bevolking 'profileren'?

De enige echt volwaardige aanpak die hout snijdt, is het systematisch verbeteren van de opleiding, de rechtspositie, de salarissen en de voortdurende bijscholing van de laagst betaalde burgers. De bedrijfsmatig geëiste super-efficiëntie in gewerkte en variabele uren in tijdelijke contracten gedurende zeven dagen per week en 24 uur per dag tegen minimale lonen is de bepalende factor die minderheden in hun sociale omstandigheden en ontplooiing als volwaardige burger begrenst. Die enige stabiele bestaanszekerheid voor hen tot een mythe maakt. Dat geldt niet alleen voor burgers met een niet-Westerse migratieachtergrond, maar ook voor de armere witte bevolking, waaronder de werknemers met een westerse migratieachtergrond, zoals velen in de landbouw en de voedings-/vleesindustrie. Het is niet voor niets dat het bestaande

ongenoegen dat zich uit bij de antiracisme demonstraties, tegelijkertijd rellende witte jongeren in beweging brengt.

Alleen een respectvolle behandeling door bedrijven en overheden van alle inwoners als ‘waardige burgers’, vooral economisch, zal discriminatie van en tussen (groepen van) burgers systematisch kunnen verminderen. Ons economisch neoliberale systeem is daar echter niet op ingericht. Burgers, ook de witte, worden gewaardeerd als consument, maar verafschuwd als kostenpost.

Art in Ruins 1

By Pauline Brenninkmeijer
June 24, 2020
Categorieën: 3 Foto's

© *Foto Pauline Brenninkmeijer*

1 Juli 2020: en al die doden dan?

By Jack Pheifer
June 27, 2020
Categorieën: 1 Webnotities

Na 1 juli lijkt alles weer enigszins normaal te worden. Het kabinet acht de wekelijkse Corona-persconferenties niet meer nodig. We kunnen ons allemaal weer een beetje vrijer bewegen, ook richting de stranden. Er is sprake van opluchting en door het mooie weer lijkt de stemming opperbest. Maar vergeten we de doden nu al?

Waar is de rouw om die bijna 10.000 Corona doden in ons land, al dan niet officieel geteld? Waar is de compassie voor al die familieleden die hun geliefden haastig in kleine kring moesten begraven? Met de kleine Brabantse dorpen die vele inwoners in een tijdsbestek van enige weken verloren? De compassie met al die doden in andere landen? Wereldwijd zijn er 'officieel' al bijna 500.000 doden geteld.

We zijn nog steeds bezig met de nasleep van de moord op honderden MH-17 passagiers. We herdenken nog steeds de rampen in Enschede en Zeeland. De Koning herdacht op 4 mei eenzaam op de Dam de slachtoffers van WO II, 75 jaar geleden. En al die doden en chronisch zieken van de huidige ramp dan?

De regering wordt om excuses gevraagd voor de politionele acties in Indonesie meer dan 70 jaar geleden. Voor ons slavernijverleden in de 17e eeuw. Nú, in het

heden, zou een officieel excuus op zijn plaats zijn voor de duizenden doden in de verpleegtehuizen, die werden veroorzaakt door gebrek aan beschermingsmiddelen en het ambtelijk blokkeren van testen van de verplegend personeel en verzorgden.

Het lijkt me haast onvoorstelbaar dat de regering na 1 Juli niet tenminste één dag van Nationale Rouw afkondigt met bijbehorende 1.5 meter ceremonies bijvoorbeeld in Den Bosch. We mogen al die doden en hun familieleden niet zomaar achter ons laten, nu we weer een beetje van de vrijheid kunnen genieten.

Art in Ruins 2

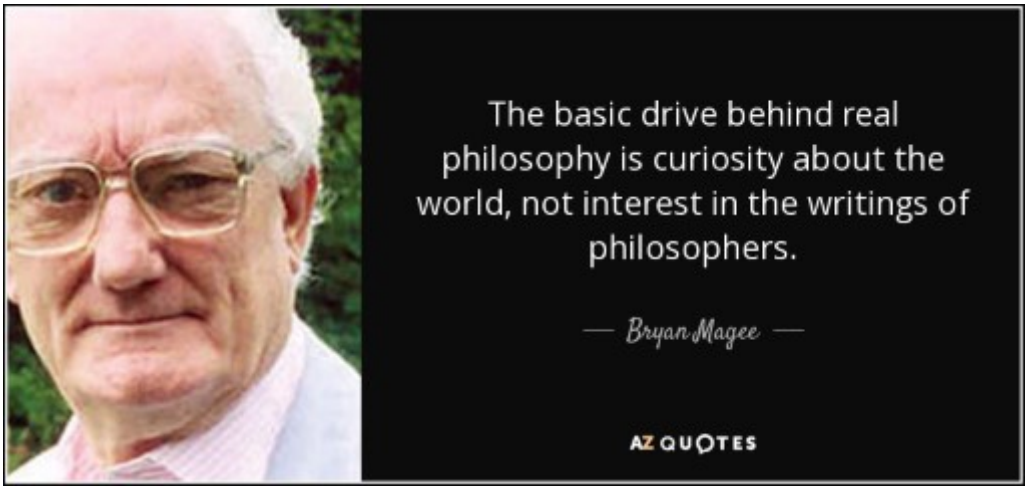
By Pauline Brenninkmeijer
July 1, 2020
Categorieën: 3 Foto's

© *Foto Pauline Brenninkmeijer*

We weten niet wat we niet weten

By Jack Pheifer
July 1, 2020
Categorieën: 4 Filosofie

We gaan als mensheid hoogmoedig prat op de menselijke kennis en de daarop gebaseerde technologie. Maar we beseffen als mensen nauwelijks hoeveel we eigenlijk *niet* weten, dus komende bij Kant´s eerste vraag: wat kan ik weten?

Een van mijn favoriete filosofische auteurs is de Brit Bryan Magee. Hij schreef prachtige boeken over filosofen, waaronder een beroemd boek over Schopenhauer.

Magee is dit jaar overleden (89). In het jaar voor zijn dood heeft hij nog een klein boekje geschreven: *Ultieme vragen. Kleine filosofie van leven en dood*. Dit indrukwekkende werkje is zijn levenstestament met prachtig maar eenvoudig geformuleerde uitspraken over wat we kunnen weten.

Magee is altijd een echte Kantiaan gebleven. Wat kun je weten over de werkelijkheid. Wat is waarheid en welke betrekking heeft waarheid op vragen als ´hoe te leven´ en 'schoonheid'. Hoe moet je tegen Religie aankijken (´... geen aandacht aan schenken, behalve antropologisch'). In de tweede helft van zijn leven is hij ook nog een aanhanger van de taalfilosoof Wittgenstein geworden, zij het met de nodige bemerkingen. Overal legt ook Magee relaties tussen kennis en taal.

Magee toont wetenschappelijk methodologisch aan hoe beperkt de huidige kennis van de mensheid over de wereld om hem heen is, ondanks alle verregaande *publieke* pretenties van wetenschappers.

De materiele wereld (de aardse en kosmische) zullen altijd maar beperkt onderzocht kunnen worden op grond van het feit dat veel verschijnselen eenvoudigweg door de mens niet observeerbaar zijn. We zien niet wat we niet kunnen waarnemen.

Ook zal de kennis van complexe, door vele oorzaken in wisselwerking interacterende, verschijnselen beperkt blijven omdat het testen van theorieën eenvoudigweg onmogelijk is. Weer en klimaatverschijnselen, het functioneren van het menselijk brein en het menselijk bewustzijn, we kunnen slechts de uiterlijkheden onderzoeken. Juist daarom doorzien we de effecten van menselijk handelen op onze leefomgeving nauwelijks. Ook niet hoe we nieuwe virussen over onszelf afroepen.

Magee's inschatting is dat we tot op heden nog niet eens 1 procent wetenschappelijke kennis hebben verworven over de aardse en menselijke werkelijkheid. We weten niet wat we niet weten. En dat zal wel altijd zo blijven.

Als we meer doordrongen raken van wat we als mensen allemaal niet echt weten (in plaats van afkeer te tonen voor wetenschappers die het niet met elkaar eens zijn), kunnen we leren onzekerheid over heden en toekomst standaard als onderdeel van ons leven te beschouwen. En die houding hebben we in de komende jaren van crisis zeker nodig.

De menselijke rationaliteit is beperkt

By Jack Pheifer
July 2, 2020
Categorieën: 4 Filosofie

Over Immanuel Kant's 2e vraag: 'wat is de mens?' zijn inmiddels hele bibliotheken vol geschreven. In mijn visie is de mens:

- Een beperkt rationeel wezen: veelal denkend in oorzaak en gevolg op basis van geobserveerde feiten,
- Dat fysiek uiterst kwetsbaar is en biologisch bepaald alleen maar in groepen kan leven,
- Met een enorme verbeeldingskracht omtrent toekomstige mogelijkheden en handelen,
- Maar ook met perspectivische inbeelding over de werkelijkheid op basis van verlangens, gevoelens en onderliggende emoties.

Welke beeld je van de mens (en dus van jezelf) hebt is uitermate belangrijk voor je persoonlijke keuzen en handelen. Als je de mens als puur rationeel ziet, dan verwacht je eigenlijk dat anderen 'net zo rationeel' als jij zullen handelen. De berekeningen van jouw 'spreadsheet' zullen volgen. Maar dat zal bijna nooit het geval zijn.

Beperkt rationele wezens doorzien lang niet altijd de feitelijke oorzaak en gevolg relatie van gebeurtenissen, ook niet bij hun plannen voor de toekomst. Daarvoor heb je enerzijds veel kennis en ervaring nodig en anderzijds moet je je persoonlijke motieven en emoties onderkennen. Beperkte rationaliteit verklaart ook de moeite bij keuzebeslissingen als er teveel keuze alternatieven zijn. Of als keuzen teveel verlies (emotionele pijn) veroorzaken .

Je mens-zijn, je persoonlijkheid wordt gevormd vanuit je genen en de invloeden vanuit je directe sociale omgeving, vanaf je geboorte. Er is zelfs sprake van een wisselwerking tussen je fundamentele externe beïnvloeding en je genen (die gaan uit of aan). Die fundamentele invloeden vertalen zich uiteindelijk zelfs volledig van hoofd tot voeten in je biologische processen: hoe je beweegt, wat je observeert (ziet), wat je perceptie is van de wereld om je heen, hoe je je voelt, wat je spanning bezorgt.

Geen enkel mens heeft dus een ‘objectieve’ blik op de wereld zoals hij of zij die ervaart. Tussen subject en object ligt in de observatie altijd een relatie van waarde / waardering, positief of negatief, naargelang de mate waarin de situatie aansluit bij zijn of haar persoonlijke behoeften en onderliggende emoties. De filosoof Pirsig noemde deze relatie de ‘kwaliteit’ welke een mens aan iedere momentane observatie of ervaring toekent.

Als we ons moeten aanpassen aan een nieuwe wereld zullen we ons dus in de eerste plaats onze eigen beperkte rationaliteit moeten realiseren en onze gevoelsmatig gedreven perspectief van de wereld, dus vooral welke waarden, kwaliteiten, ons leven betekenis geven.

Die is gek (2)

By Chris Koopmans
July 6, 2020
Categorieën: 1 Webnotities

Ik ben maar gestopt met het doorspitten van al die artikelen rond Willem Engel (leidsman van de #viruswaanzin beweging). Gestopt met het verzamelen van al die bizarre uitspraken, verdachtmakingen, hyperbolen, doodoeners en bedekte zelfverheffingen. Ze passen perfect in het profiel van complotdenkers en kwaadaardige narcisten. Je kan om ze lachen maar toch zijn het gevaarlijke mensen die zeer veel persoonlijke en maatschappelijke schade en onrust teweeg kunnen brengen (neem Trump maar als iconisch voorbeeld).

Een gemakkelijke tegenwerping is dat je iemand nooit op zijn persoon(lijkheid) moet bestrijden (het ad-hominem verbod); altijd op de bal en niet op de persoon blijven spelen. Met die grondregel ben ik het hardgrondig eens want drogredeneringen (en dat zijn er opgeteld nogal wat) versluieren, misleiden en

zetten je op het verkeerde been, ook al is er niet altijd sprake van een bewuste bedrieglijke intentie.

Met het ‘psychiatriseren van personen’ als middel om iemands geloofwaardigheid te ondermijnen moet je erg oppassen, zelfs als je denkt: die kon wel eens dement, psychotisch of verslaafd zijn. In die gevallen heb je een expert nodig die onderzoek doet om vast te stellen of iemand toerekeningsvatbaar, wilsbekwaam of gewoon crimineel is. Een narcist/psychopaat zal zo’n onderzoek nooit toestaan, tenzij door justitie gedwongen en zelfs dan kan geweigerd worden. En ook al heeft iemand een vastgestelde psychiatrische diagnose dan maakt dat hem/haar nog niet direct ongeschikt voor het uitoefenen van een beroep of onverantwoordelijk voor zijn/haar uitspraken.

Toch zou ik een uitzondering willen maken op het ad-hominem verbod voor in ieder geval twee diagnoses: de Narcistische en de Antisociale Persoonlijkheidsstoornis (in de volksmond: psychopaat). En dan wel in een context waarbij er sprake is van een publieke functie of een leiderschap met grote verantwoordelijkheden voor werknemers of volgelingen van welk soort dan ook.

De reden daarvoor is dat een belangrijk kenmerk van narcisten en psychopaten hun structurele bedrieglijkheid, misleiding en manipulatie is, en dat is niet gemakkelijk zichtbaar als je er geen neus voor hebt. Er zijn meerdere typen narcisten: het ‘groteske-type’ en het ‘criminele-type’ herken je achteraf nog wel. Maar op het ‘covert- en het bestuurders type’ moet je echt even studeren en een neus voor ontwikkelen. Zelfs de neus van de gezaghebbende psychopatenspecialist psycholoog R.D. Hare liet hem in een onbewaakt ogenblik wel eens in de steek (lees: ‘Snakes in Suits’, P. Babiak, R.D.Hare, 2016)

Het is psychiaters en psychologen verboden om een psychiatrische diagnose te stellen als je een persoon niet in onderzoek hebt gehad. Maar in de VS negeerden ze het wettelijke en het beroepsverbod massaal in het geval Trump, omdat ze het hun maatschappelijke verantwoordelijkheid vonden de bevolking te waarschuwen tegen de rampen die Trump nationaal en internationaal zou gaan veroorzaken (lees:‘The dangerous case of Donald Trump’ Bandy X. Lee, ea.,2017). Er werd niet naar hen geluisterd (zoals er zo vaak niet geluisterd wordt naar

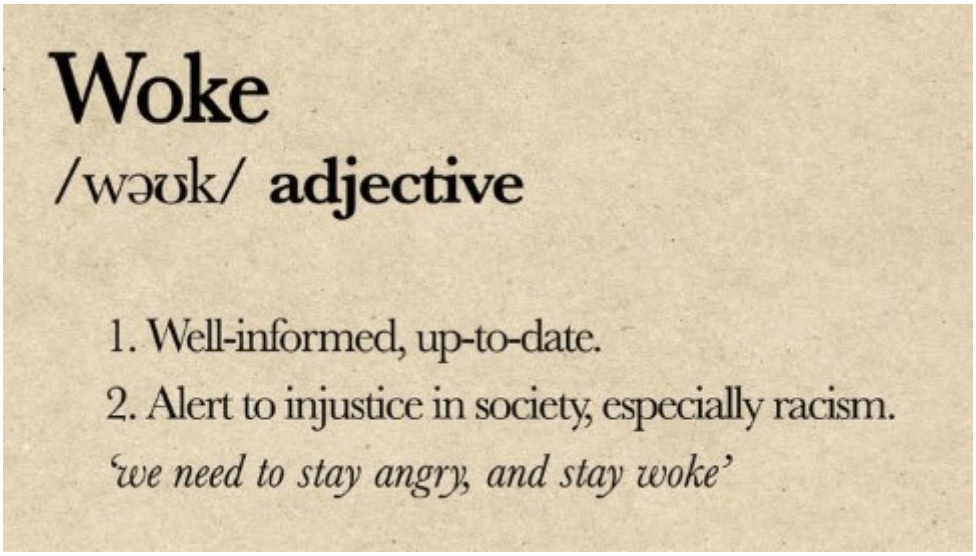
experts die al jarenlang waarschuwen voor klimaatverandering, lucht-, grond- en watervervuiling, ontbossing, virusuitbraken, ed.)

De narcist en de psychopaat vertonen een gesloten denksysteem, een fort met een groot arsenaal aan leugens en halve waarheden, brainwashtactieken, schuldprojectie, (emotionele) chantage, etc. Een onneembaar fort, zelfs voor forensische behandelexperts in het geval een narcist/psychopaat veroordeeld wordt. Als je het fort binnengaat ben je reddeloos verloren. Er zijn heel wat mensen die psychisch, financieel en maatschappelijk kapot zijn gegaan aan maligne narcisten/psychopaten, en niet zelden ook letterlijk dood.

En er zijn heel wat volken die onder een narcistisch/psychopathisch leiderschap uitgeroeid, gemarteld, uitgeput en uitgebuit zijn. Het heeft geen enkele zin, sterker nog het is gevaarlijk om met hen in gesprek te gaan, zoals je ook geen kaartspelletje speelt met een notoire valsspeler. Door gedurende langere tijd te letten op iemands emotionele reacties, denkpatronen, zijn intieme gedrag, publieke daden en uitspraken kan wel degelijk het profiel van een narcist/psychopaat zichtbaar worden. En dan moet je wel op de man spelen en niet meer op de bal. Of nog beter.... waarschuwen niet aan het spel te beginnen want u gaat niet alleen verliezen maar u blijft met een gebroken arm achter. Op het Malieveld. En denkt dan later....die rattevanger was gek.

Woke en Woorden

By Jack Pheifer
July 7, 2020
Categorieën: 1 Webnotities

Via 'Woke' acties moeten we allemaal wakker worden, ons bewust worden van ons eigen discriminatieve denken en handelen. Van onze eigen gedragingen waarbij we als witte mensen bijvoorbeeld discrimineren naar huidkleur, geslacht, etnische achtergrond en seksuele voorkeur. Waarbij we ons bewust moeten worden van onze koloniale – en patriarchale geschiedenis en daarvoor alsnog verantwoording moeten afleggen.

Over discriminatie en racisme schreef ik eerder twee artikelen (link). Over de ´Woke' acties nog niet. Ik heb daar geen enkel probleem mee, zolang ze niet op rellen, vernieling en plundering uitdraaien. Maar zoals bij soortgelijke maatschappelijke acties, vraag ik me af hoe effectief deze zijn. Behalve enige demonstraties in de buitenlucht, lopen de acties vooral via Internet. In mijn beleving een uiterst passief actiemiddel. Want het is iets te gemakkelijk om het woke-geloof te belijden via enige getypte woorden van bijval. Je hoort er dan wel bij, maar je hoeft er verder niets voor te doen.

Verder zie ik dat veel van die internet acties zich concentreren op het fanatiek tot stand brengen van censuur via internetzwermen en virtuele heksenprocessen. Wat anderen niet meer mogen denken, zeggen, schrijven of onderwijzen. Wie goed is of slecht. Wie uit de geschiedenis moet worden verwijderd (Note bene:

Woodrow Wilson, de grondlegger van de Verenigde Naties, de Volkenbond in de jaren twintig). Een materiele maar vooral virtuele beeldenstorm, zoal in België en Nederland in de 16e eeuw en Byzantium in de 7e eeuw.

Wie censuur predikt, zal onvrijheid oogsten. Maar precies omgekeerd aan de verwachting. Zie in het verleden het Duitsland van Hitler, het Rusland van Stalin. Zie alle autoritaire ontwikkelingen om ons heen in de Oost Europese landen, Turkije, Rusland etc. en in Amerika en China.

Effectieve Woke acties vereisen geen censuur. Dat gaat alleen maar over de vorm en de woorden. Ze vereisen goed georganiseerde maatschappelijke acties met concrete doelen en eisen. Binnen de Gemeenten en de Provincies, binnen de maatschappelijke organisaties en politieke partijen en richting het parlement. En dat is domweg heel veel ondankbaar werk en duurt jaren. Kijk naar de arbeidersbewegingen in het begin van de twintigste eeuw. De gevestigde maatschappelijke- en economische machtsorde krijg je niet echt in beweging via internet, behalve voor de vorm. Behalve via goedkope belijdenissen met de mond, via een incidentele persverklaring of advertentie, of een weggehaald beeld. En via zelfcensuur. Want ieder bedrijf dat wat aan de Woke generatie wil verdienen houdt zichzelf wel in, is opperst voorzichtig met reclame-uitingen.

Ik ben bang dat dit weer de zoveelste kortdurende ‘rave’ zal worden, wegens gebrek aan tijd en werk van drukbezette momentane activisten. Maar die censuur, daar zit ik wel over in en over de ´newspeak´ die van ons allen vereist wordt. Puur Orwelliaans. All these little internetbrothers are watching you.

Zwart-,wit-,geel-,rood- en gemengd-racisme

By Chris Koopmans
July 7, 2020
Categorieën: 1 Webnotities

Ga me nou niet vertellen dat er geen racisme onder moslims bestaat in Nederland (lees: H.Cengiz, de Correspondent, 300620). En dat er gelukkig geen grootschalige slavenhandel meer bestaat (zoals in het islamitische Mauritanië; Google NRC/Standaard/CNN/VPRO). Dat er geen Hindoestaans racisme onder creoolse Surinamers zou bestaan, geen Japans racisme tav. Koreanen, geen Chinees racisme tav. Afro-Amerikanen, geen racisme tussen de Zuid Amerikaans-inheemse volkeren en de Spaans-Amerikaanse bevolking, enz. En vertel me ook niet dat racisme uitsluitend een postkoloniaal effect is. Lees (en huiver)!

Een gewone algemene ontwikkeling en culturele belangstelling, enige historische kennis en de buitenlandse politiek een beetje volgen, plus niet meer dan 5 minuten Googlen en u weet: racisme is van alle tijden, van alle volken, op alle continenten, tot en met vandaag de dag (voor een aardig overzicht lees: M.Peulen, Vrij Links,140620). En, wat mij betreft, als je binnen één minuten niet 10 verschillende vormen van discriminatie kan opnoemen wordt het tijd om bij te scholen.

We hebben in Nederland zeker wat te doen aan racisme en discriminatie maar bedenk tegelijkertijd wel dat Nederland een van de minst racistische landen ter wereld is. Het antiracismedebat is inmiddels een platvorm geworden waarop

allerlei ideologische en commerciële groeperingen zich luidruchtig verdringen om er hun voordeel mee te doen:

- Black Live Matters. Oorspronkelijk een sympathieke Amerikaanse antiracisme beweging die inmiddels gekaapt dreigt te worden door Black Transgender Women beweging, (volg: -Dark Horse Podcast- van Dr.B.Weinstein/Dr.H.Heyen, die met een scherp analytisch mes de identiteitsideologie binnen de wetenschaps-, politieke-, kunst- en onderwijswereld zichtbaar maken). Inmiddels is BLM een volledig amorf 'alt-left' gepolitiseerd propagandabedrijf geworden waar vele zwarte intellectuelen afstand van nemen.

- Bedrijven en adverteerders. Bedrijven die met goede maar ook opportunistische bedoelingen zich afficheren als antiracistisch waardoor andere bedrijven impliciet gedwongen worden hetzelfde te doen want zwijgen, negeren of genuanceerd reageren is op straffe van beschuldiging van racisme geen optie meer.

- Musea. De museale wereld staat bedrijfsmatig onder grote druk, zeker na de coronacrisis. Meegaan met de politiek correcte mainstream is een elegante manier om te overleven. Goede of slechte bedoelingen doen daarbij helemaal niet ter zake, elk teken van twijfel of nuancering omtrent de historische, culturele of politieke betekenis van hun 'koloniale/racistische/ discriminatoire collecties' kan je de kop kosten.

- Kunst. Standup comedians (de kanaries in de maatschappelijke mijn) kunnen zich grappen op en over de rand niet meer permitteren. Hardop zeggen wat grote delen van de bevolking niet meer durven zeggen is taboe en kost je je carrière. Hetzelfde mechanisme geld in de filmindustrie, de podiumkunsten, de beeldende kunst en de muziekwereld. Opnieuw: goede of slechte bedoelingen doen niet ter zake, het activistische racismedebat houdt de kunst in gijzeling, zeker in de VS. En wat in de VS gebeurt waait vroeg of laat over.

- Politieke partijen. Er is geen politieke partij die zegt zich soms aan racisme te bezondigen, zelfs niet de PVV, DENK, FvD. Prima, daar zullen we hen aan houden. Ik geef toe niet erg nauwgezet de Kamerdebatten te volgen maar krijg wel de indruk dat het aan een gebalanceerde racisme/discriminatie discussie

ontbreekt. En dat er taboe-onderwerpen zijn: de roep om koloniale herstelbetalingen, het ophitsende gevaar van het framen van zgn. politiegeweld op YouTube, het hardop benoemen van politiek racistische landen waarmee contact wordt onderhouden, een gedetailleerde rapportbespreking over het volstrekt gecorrumpeerde overheidssysteem in de overzeese gebiedsdelen en de chanterende 'antikoloniale houding' van hun bestuurders, ed.

- Antiracisme Influencers. Popartiesten en andere BN'ers, gekleurd en blank, spelen via de reguliere en de social media een belangrijke en vaak wel sympathieke beïnvloedingsrol in het racisme debat. Vrijwel altijd speelt een mediagesprek met gekleurde deelnemers zich op een louter emotioneel en zeer eenzijdig en persoonlijk niveau af. Is men bang dat nuancering, contextkennis en hand in eigen boezem steken een verkettering van de eigen gekleurde peergroep oplevert? Ik denk het wel, want een uitsluiting door de eigen gekleurde identiteitsgroep is vele malen pijnlijker dan die van de 'blanke tegenparij'.

Peergroup-bias, peergroup-pressure, cognitieve dissonantie, het Dunning-Kruger effect (geen weet hebben van eigen incompetentie), racisme en schuldprojectie, het zijn allemaal psychologische mechanismen die aan beide zijden van de zwart-wit discussie de redelijkheid in de weg staan en die tot zeer ongewenste overshoot-reacties leiden.

- Media. Over de rol van de media wil ik kort zijn omdat er in deze -Webnotities- al vaak genoeg over geschreven is. Onafhankelijke media bestaan niet en dat is op zich ook geen probleem zolang men maar niet beweert het wel te zijn. Maar meer en minder objectieve media bestaan wel. Media worden door de dagelijkse (onderbuikse) online polarisatie en de mediaconcurrentie gedwongen een zeer korte reactietijd te hanteren, want elke twitterstorm en viraal gegane YouTube video is nieuwswaardig. Weg objectiviteit, weg factchecking, hoor en wederhoor, contextonderzoek, degelijke redactiediscussie. Geen tijd. Dat is wat klokkenluiders van de dagbladmedia langzamerhand over hun journalistieke cultuur naar buiten durven brengen.

In dit verband een aanrader om te lezen, over de grensvervaging tussen de social media, technologie en politiek, over de complexiteit en 'de nieuwsfabricatie' in de

journalistiek: ‘Antisocial, Online Extremists, Techno-Utopians, and the Hijacking of the American Conversation’, Andrew Marantz, 2019. (Marantz is een journalist bij The NewYorker)

- Onderwijshervormers. Niks mis mee dat lagere en middelbare schoolboekjes meer aandacht besteden aan de horror’s van de koloniale tijd en de na-effecten ervan in de huidige tijd. Ik hoop alleen dat het hele slavernijprobleem door de eeuwen en alle continenten heen in al zijn aspecten genuanceerd neergezet wordt (inclusief de vele doden die vielen onder de witte voorvechters van de afschaffing van de slavernij).

Een ander mi. uiterst verontrustend fenomeen is de aanval van links extremistische bewegingen op wetenschapsinstituten. Vele universiteits-besturen en docenten in de VS moeten de laatste jaren voor hun baan vrezen als ze niet een cursus antiracisme doorlopen (de zgn. witte wasstraat) om zich ‘te bevrijden van hun onbewust racisme’ en publiekelijk hun ‘wit racistische schuld’ bekennen. Onderwijsprogramma’s moeten nauwgezet op racistische bewoordingen worden doorgelicht, herschreven of verwijderd en allerlei gender-specialistische studies werden toegevoegd (waarbij gender gezien wordt als een non biologisch, non evolutionair, sociaal construct, oorspronkelijk bedacht door patriarchaal dominante witte wetenschappers). Sterker nog, de moderne wetenschap zelf zou racistisch zijn, evenals de Verlichting waarin ze haar historische wortels heeft. Een bizarre ontwikkeling, het einde van de vrije wetenschap, het vrije denken en spreken en onderzoeken. En het begin van sektarische zuiveringen die doen denken aan de tijden van Mao.

De diepe onderliggende filosofische laag bij deze ontwikkeling (die sinds de jaren 70 van de vorige eeuw gaande is) wordt briljant weergegeven in een korte YouTube video(s) door Helen Pluckrose: ‘Fighting Postmodernism from the Left’. Aanrader! Kortom: de wereld zit heel wat ingewikkelder in elkaar dan de Critical Race and Gender Activists je willen doen geloven. Ik maak me zorgen omdat ik ditmaal niet denk dat het allemaal wel weer over zal waaien. En zeker niet als het kritisch denken aan zelfcensuur gaat doen

Art in Ruins 3

By Pauline Brenninkmeijer
July 8, 2020
Categorieën: 3 Foto's

© *Foto Pauline Brenninkmeijer*

Het verraad aan de rede in tijden van chaos

By Chris Koopmans
July 13, 2020
Categorieën: 1 Webnotities

Eigenlijk kun je beter zeggen: het verraad aan de Redelijkheid omdat het begrip Rede vaak te zeer geassocieerd wordt met ‘verstand, als pure logica, zonder gevoel’. Redelijkheid is meer geassocieerd met ‘verstandigheid, als de uitkomst van verstand en gevoel’, als paard en ruiter in samenwerking.

Een voorwaarde om ‘redelijk’ te zijn verondersteld in de eerste plaats ‘eerlijkheid’ bij het ‘waarheid spreken’. En de waarheid spreken veronderstelt dat men uitgaat van ‘de feitelijkheid van iets’, en hier zit de knoop. Men kan een kaal feit, bv. het huidige weer (zonnig, 25 graden), altijd op verschillende niveaus bekijken: die van de boer, die van de vakantieganger, de terrasexploitant, de meteoroloog, etc. Waarheid spreken betekent dus bereid zijn bij eenzelfde geobserveerd feit ‘het niveau van analyse’ (of betekenisgeving, interpretatie) duidelijk aan te geven. En bij een meningsverschil over wat waarheid is, het niveau van analyse van een opponent als legitiem te erkennen.

In het meest ideale geval is een waarheidsspreker iemand die zelf in staat is zijn mening over wat waarheid is op alle denkbare niveaus van analyse aan te geven, om daarmee zijn mening zo volledig mogelijk te onderbouwen. Maar dat blijft een ideaal: een boer is immers niet tegelijk ook nog een terrasexploitant, meteoroloog en piloot. Sterker nog, het is zelfs een ideaal om te veronderstellen dat een expert een volledige waarheidsspreker kan zijn, vooral als zijn terrein uitermate complex of controversieel is.

Dat is een reden waarom men op complexe kennisgebieden in teams werkt, om zoveel mogelijk nuttige analyseniveaus te genereren en om blinde vlekken, autoriteitsdenken en kennismisbruik door een enkele expert te voorkomen. Wetenschapsteams, en de wereldwijde wetenschappelijke gemeenschap waarin ze zijn ingebed, hebben een ingebouwd zelfcorrigerend vermogen dat dwingt tot redelijkheid. Een expert kan hooguit een gerespecteerde, gezaghebbende woordvoerder van die gemeenschap zijn maar zal in zijn eentje het hele complexe veld (met soms honderden wetenschappelijke publicaties per dag) niet kunnen overzien. Wat de expert wel kan is eerlijk zijn, eerlijk over datgene waarover in binnen die wetenschappelijke gemeenschap consensus bestaat en die dus door de buitenwereld uiterst serieus genomen moet worden.

Maar wat een discussiant redelijkerwijs niet kan doen is die andere de mond snoeren om hun mening uit te spreken (bv. over het klimaat, racisme, seksisme, globalisme etc.). In een redelijk debat mag men dus niet ‘de zonde van het weglaten’ begaan. De imperatief van een redelijke discussie is niet alleen de waarheid spreken, maar de waarheid te spreken, de hele waarheid en niets dan de waarheid.

Redelijkheid in een serieuze conversatie is de optelsom van eerlijk zijn, de feiten kennen, de context van de feiten kennen en het niveau van analyse van de feiten kunnen benoemen en andere mogelijke niveaus van analyse noch bij zichzelf noch bij een opponent willen uitsluiten of weglaten. De waarheid mag dan meervoudig zijn, maar de eerlijkheid is enkelvoudig. En de waarheid claimen is iets anders dan de waarheid spreken.

Dit als intro voor het volgende probleem dat mi. één van de grootste bedreigingen van onze tijd is: de polarisering van opvattingen over ‘de werkelijkheid’ cq. ‘de

waarheid' en het schreeuwende gebrek aan een 'redelijke discussie' in de publieke mediale ruimte.

Die polarisering speelt zich op een zeer breed terrein af:

- populistisch-links tegenover populistisch-rechts (politiek niveau);
- zwart tegen blank (cultureel niveau);
- gelijkheid tegenover ongelijkheid (ideologisch niveau);
- have tegenover have-not's (economisch niveau);
- religie tegenover atheïsme (filosofisch niveau);
- aangeboren tegenover aangeleerd (wetenschappelijk niveau);
- klimaatontregeling tegenover ontkenning van klimaatontregeling (wetenschappelijk niveau);
- inclusiviteit tegenover exclusiviteit (niveau identiteitspolitiek);
- hoge cultuur tegenover lage cultuur (ideologische niveau);
- hetero tegenover LHBTQ (niveau identiteitspolitiek).

Het polariseringsgevaar is nog betrekkelijk onschuldig wanneer die zich afspeelt als felle discussie in de media maar niet meer als ze daadwerkelijk fysieke consequenties heeft in de buitenwereld. In Amerika is dat het duidelijkst zichtbaar: rellen met miljoenen schade (bv. Charlottesville, Minneapolis, Seattle, NY, LA); het opheffen en ombouwen van het politieapparaat (bv. Minneapolis-, Baltimore-PD), het verwijderen van universitaire docenten (bv. het Evergreen-college incident), het staken van wetenschappers (bv. #ShutdownSTEMacademia-beweging); het ontslag van journalisten (bv. NY Times), tienduizenden vermijdbare Covid19 doden en het fysiek bedreigen van gezondheidswerkers (anti-lockdown beweging), ed. Dat snijdt erin.

Opgeteld lijkt het een aanhoudende aanval op vrijwel alle overheidsinstituten, de wetenschap, de journalistiek, sommige kunst en cultuurinstituten en ze is zichtbaar langs het hele links/rechts politieke spectrum. Deze protest trend is in de VS begonnen en de eerste tekenen dat die overwaait naar het Europese continent zijn al zichtbaar:

- verbodsovertredende actievoerders tegen de Corona noodwet en het RIVM (viruswaanzin-beweging);

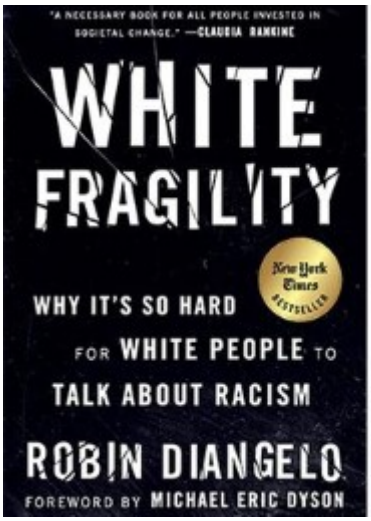
- het bekladden van musea, standbeelden en straatnamen (antiracisme beweging);
- het framen van politieoptreden (contextloze videobeelden op sociale media);
- het ernstig bedreigen van openbare bestuurders (burgemeesters, gemeente ambtenaren, politici);
- het bedreigen en denigreren van wetenschappers (P.C.Emmer, J.Peterson, ea.);
- het beschadigen van 5G masten waarbij obstructie van hulpdiensten, ed.

Het voorliggende probleem is niet dat er veel maatschappelijke, zeer hete hangijzers zijn, maar het fenomeen polarisatie zelf. Oftewel de vervuiling van de 'redelijke discussie' waardoor de hete hangijzers oeverloos en onoplosbaar worden en in geweldadigheid uitmonden. Als het redelijke gesprek verdwijnt, dan blijft de confrontatie in de straat over. En die confrontatie van op zich vredige demonstranten, tegendemonstranten en politie kan zeer snel en zeer gewelddadig escaleren (en is niet alleen simpelweg te wijten aan relschoppers).

Je vraagt je af: wat is een 'redelijke discussie', zijn daar 'redelijke regels' voor? (Ja) Welke factoren kun je aanwijzen die 'de redelijkheidsregels' in de weg staan? (Ja, minstens tien). Daarover de volgende keer meer.

Het verraad aan de rede in kafkaiaanse tijden (2)

By Chris Koopmans
July 13, 2020
Categorieën: 1 Webnotities

Het gaat goed mis met het vrije denken en de vrije meningsuiting. Nog even en bij elk 'verkeerd woord' of 'foute grap' word je uitgemaakt voor racist, seksist, misogynist, xenofoob, homofoob en doe je aan micro-agressie, haatpraat, exclusiviteit, marginalisering, etc. De straf die er op staat is met de nek aangekeken worden, publieke vernedering, fysieke bedreiging, uit je werkpositie geplaatst worden, zelfs ontslag.

Van huis uit ben ik nogal nuchter van aard maar de bovenstaande alarmerende feitelijkheden vinden dagelijks en op grote schaal plaats in de VS, Canada, Engeland, Australië en in toenemende mate ook in allerlei niet-Engelstalige landen. Verontrustend. Het is aan de orde van de dag binnen universiteiten en andere onderwijsinstellingen, binnen grote en kleine bedrijven, binnen de kunst-, de journalistieke en politieke wereld. En ik maak me sterk dat ook in Nederland onder de radar iets dergelijks gaande is. In minder extreme vorm weliswaar, maar toch, het komt niet zelden voor: je mond niet meer open durven doen, je afzijdig houden, geen kritische vragen stellen, je terugtrekken binnen de eigen gelijkgestemde kring uit angst de hel over je heen te krijgen van je kennissen of collega's. En niet te vergeten: je wordt op Twitter, Facebook en in de

reguliere media afgebrand, zeker als je een publieke functie heeft. Enigszins herkenbaar?

Als je de ontwikkelingen in de VS volgt, dan spreken veel intellectuelen van ‘een dreigende burgeroorlog, een bizarre (bijna Maoïstische) culturele revolutie, een frontale aanval op de redelijkheid en genuanceerdheid, op waarheidsvinding, op feitelijkheid, op het gezonde verstand’. Kortom op de logica, de wetenschap en het kritisch denken zelf. Nog niet overtuigd? Ok, dat is prima want als kritische denker moet je je nooit te snel laten overtuigen. Eerst gaan onderzoeken, erop studeren en vooral met empirische ogen blijven observeren naar wat mensen in dit verband meemaken.

Wat is er toch gaande, waar komt al die sociale onrust, die rellerigheid vandaan?

Het eigenlijke probleem gaat een paar lagen dieper dan de kwesties racisme, seksisme, en klassendiscriminatie. Die kwesties zijn een symptoom geworden van een onderliggende zgn. *post modernistische filosofie* die sinds enkele tientallen jaren voet aan de grond lijkt te krijgen. Ze heeft haar diepste wortels in de zgn. Frankfurter Schule (Adorno, Marcuse, Horkheimer, ea.), een filosofische stroming uit de jaren 30 van de vorige eeuw (en eigenlijk nog dieper, bij Hegel, Marx, Weber, ea.).

Het idee ontstond dat er geen objectieve werkelijkheid buiten ons bestaat, dat er slechts *taal* bestaat waarmee wij alle werkelijkheid in ons hoofd construeren. Begrippen als waarheid, werkelijkheid, realiteit en feiten zijn slechts een sociaal construct, een taalbedenksel. En als de werkelijkheid slechts gezien wordt als een taalproduct, losgeweekt van de empirische wereld, dan heeft dat ingrijpende consequenties: degenen die als groep er in slagen een dominante taalcultuur neer te zetten oefenen daarmee macht uit op andere groepen die daar niet in slagen.

Macht wordt daarmee het centrale meta-filosofische begrip, het dogma, de enig juiste lens waardoor alle sociale verhoudingen gezien moeten worden. De verhouding man/vrouw, blank/gekleurd, hetero/LHBTQ, staat/burger, wetenschapper/gelovige, het is allemaal een kwestie van onderdrukker versus onderdrukte. En dus zullen de onderdrukten de dominante begrippen, geconstrueerd door de witte heteroseksuele dominante man in zijn witte dominante westerse cultuur, moeten *deconstrueren.* En vervolgens worden nieuwe

contrabegrippen in een eigen vocabulaire aangelegd om een tegenmacht te ontwikkelen. En dat doen ze ook: ‘white supremacy, white privilege, diversity, misogyny, gender inequality, toxic masculinity, equity, white fragility, patriarchal hierarchy, social justice’, etc. En daarnaast moet het niet bij woorden blijven. Er is activisme nodig, strategisch en tactisch activisme. En dus wordt er door de Social Justice Warriors fel geprotesteerd, binnen de universiteiten, voor de rechtbanken, politiebureaus, musea, overheidsgebouwen, kortom overal waar de ‘systems of power’ zichtbaar zijn. En de Twitter en Facebook-platforms zijn een snel en machtig communicatiemiddel om geslachtofferde mensen op de been te krijgen.

Wat we historisch zien is een transformatie van de oorspronkelijke filosofische ideeën van de Frankfurter Schule (1930) naar de zgn. Post Moderne Filosofische School van de deconstructivisten (mn. Derrida, Foucoult, 1960) en nog later naar de huidige school van de zgn. *Kritische Theoretici*.

Vervolgens splitsen de Kritische Theoretici zich weer uit ten behoeve van een onderdrukte doelgroep: Critical Race Theory, Post Colonial Theory, Intersectional Theory, Radical Feminism and Gender Theory, Queer Theory, White Fragility Theory, etc. Die studiegebieden worden inmiddels gedoceerd op vele Amerikaanse en Europese universiteiten. En soms als volstrekt gecorrumpeerde fake-wetenschap ontmaskerd (YouTube: ‘The Grievance Study-Affair’; Lindsay, Pluckrose & Boghossian, 2020).

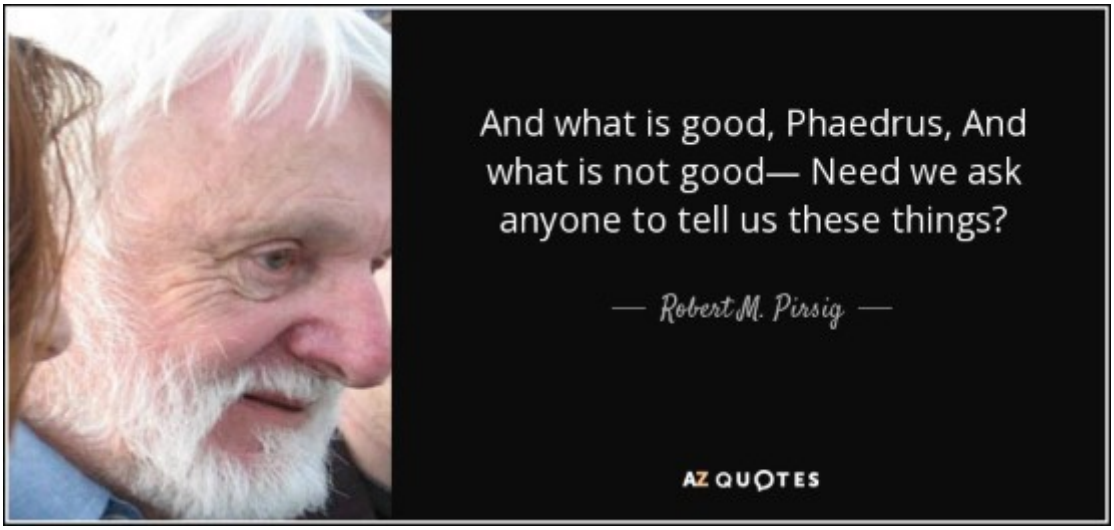
Wat is het doel van deze activisten? Dat is zelfs de meeste linkse en rechtse critici van deze stroming (bijv. B.Shapiro, J.Peterson, J.Lindsay, B&E. Weinstein, S.Harris, H.Pluckrose, ea.) onduidelijk omdat alle ‘power structures’ weliswaar afgebroken moeten worden maar er wordt geen enkel nieuw alternatief opgebouwd. Wat wel duidelijk is dat de activisten (hun altijd ontzegde) macht willen, en tegelijkertijd een volstrekt egalitaire, democratische samenleving zonder machtsverhoudingen waarvoor eerst de bestaande samenleving volledig moet worden afgebroken. Dat doet vermoeden dat er een onduidelijke cultureel-revolutionaire agenda bestaat, van een neomarxistische snit, zoals die er ook al was bij de Frankfurter Schule en de vroege Kritische Theoretici. Sommige critici spreken daarom van ‘een paard van Troje’-beweging. Een activistische beweging die ver voorbijgaat aan het gewone, nuttige racisme-, gender- en discriminatiedebat.

Wordt er tegengas gegeven aan deze activisten? Jawel, maar dat is wel uitermate moeilijk als je al snel gestigmatiseerd wordt als racist, seksist, etc. en gebullyed en getwittermobt wordt zodra je een kritische vraag stelt. Sinds Robin DiAngelo (sociologe en witte frontrunner van de Amerikaanse antiracismebeweging) in haar bestseller-cultboek 'White Fragility' stelt dat elke blanke per definitie een racist is, en elke tegenspraak daarvoor het bewijs is, moet je erg oppassen voor je reputatie, je werkplek, je baan en je hypotheek.

George Orwell schreef in 1945 'Animal Farm' en Franz Kafka in 1915 'Der Process', geniale romans die een huiveringwekkende paranoïde, dystopische sfeer ademen. Met een profetische blik?!

Wat is van waarde?

By Jack Pheifer
July 14, 2020
Categorieën: 4 Filosofie

Niemand van ons heeft een ‘objectieve’ kijk op de wereld, ook wetenschappers niet. We observeren onze omgeving en onze relaties met anderen op ieder moment vanuit een perspectief van waarde / waardering, positief of negatief, naargelang de mate waarin de interactie aansluit bij onze persoonlijke behoeften en onderliggende gevoelens en emoties. We kunnen niet anders.

Op de website kritischehouding.nl wordt een overzicht gegeven van 365+ positieve waarden, kwaliteiten, op basis waarvan we onze interactie met de wereld en de mensen om ons heen observeren, beoordelen en (be-) handelen. Link. De lijst is alfabetisch en bestaat zowel uit kwaliteiten van mensen als waarden welke we in de wereld nastreven. Je kunt alle kwalificaties omkeren naar hun negatieve zijde. Iemand is meer of minder betrouwbaar. De woonomgeving meer of minder veilig.

Jonathan Haidt, een befaamde Amerikaanse sociaal psycholoog, stelde vast hoe de verschillende wereldwijde culturen te vertalen zijn naar kernwaarden, denkbeelden die we maatschappelijk delen en welke de basis vormen voor ons maatschappelijk handelen. Hij komt tot 6 wereldwijde basisbeginselen.

Traditionele waarden:

- *Loyaliteit* aan gezin, familie en de groepen waar een mens deel van uitmaakt. De meest duivelse zonde in deze is ‘verraad’.
- *Rechtvaardigheid*. Ieder heeft recht op het zijne, op zijn of haar leven, op een waardige behandeling, op een aandeel in de maatschappij. Het kwaad in deze is bedrog en machtsmisbruik. Al in het oude Rome onderwerp van vele wetten.
- *Zorg voor de ander*. Empathie. Heb uw naaste lief, help de ander, zorg dat de ander niets kwaads overkomt. Gastvrijheid: neem de vreemdeling op in uw huis.
- *Autoriteit.* Gehoorzaamheid aan het gezag dat we zelf boven ons gesteld hebben. Dat gezag mag niet ondermijnd worden.
- *Heiligheid en Traditie.* Het onaantastbare. Dat wat niet ter discussie mag staan. Dat wat we gezamenlijk beleven als het hogere. Ontheiliging van het heilige is letterlijk een doodzonde.

Daarnaast zijn de belangrijkste Westerse waarde sedert de Verlichting:

- *Vrijheid* om het eigen leven te leven naar eigen overtuiging. De mens met de zijnen moet zelf in vrijheid vorm kunnen geven aan ‘the pursuit of happiness’, evenwel zonder de ander in zijn of haar vrijheid te belemmeren. Onderdrukking is het kwaad. Bestrijd dus het kwaad van de machtigen en de gewelddadigen.

Naar mijn mening dienen er tegenwoordig voor het Westen nog twee waarden aan toe te worden gevoegd, voortkomend uit onze protestants-christelijke historie:

- *Gelijkheid.* Ieder mens dient in de groepen, waar hij of zij deel van uit maakt, gelijkelijk als lid van de groep behandeld te worden. De basis voor de democratische Rechsstaat.
- *Werk*. Werken voor ons brood in het zweet van ons aanschijn. Voor jezelf en de jouwen behoren te zorgen. Veel geld verdienen. Maatschappelijk nuttig bezig zijn. Want ledigheid is des duivels oorkussen.

Al deze kernwaarden worden vooral in de westerse samenlevingen volgens Haidt verschillend beleefd door groepen van mensen. De praktische invulling zorgt voor de politieke tegenstellingen tussen conservatieven, liberalen, sociaaldemocraten. Werken, voor jezelf zorgen, weegt voor een conservatief bijvoorbeeld zwaar: de maatschappij behoort niemand financiële bijstand te verlenen, tenzij het echt niet anders kan. En dan nog liever hulp van buren dan van de overheid.

In onze postmoderne geïndividualiseerde neoliberale samenleving van de afgelopen 25 jaar ligt de nadruk maatschappelijk vooral op de waarden: *vrijheid, gelijkheid en werk*. Belangrijke persoonlijke waarden in ons huidige tijdgewricht zijn volgens Kinneging zgn. *Vitale waarden*: gezondheid en voeding, lichamelijke esthetiek, actief zijn, succes hebben (vaak vertaald als veel geld verdienen), geluk vinden en spiritueel bewustzijn.

Voor een noodzakelijke persoonlijke aanpassing aan een veranderde wereld zullen we ons persoonlijk af moeten vragen welke waarden eigenlijk onze absolute prioriteit hebben.

Spinoza: de mens handelt meestal niet adequaat

By Jack Pheifer
July 14, 2020
Categorieën: 4 Filosofie

De mens is zijn begeerte (behoeften) schreef de 17e-eeuwse Portugees-Nederlandse filosoof Spinoza. Hij beschreef de 56 ‘affecten’: emoties / gevoelens, die de mens kan ervaren in zijn omgeving en in zijn contacten/handelen met anderen, als afspiegeling van het in positieve of negatieve mate voldoen aan zijn sociale en materiele begeerten

De begeerten, het willen, is in de kern grotendeels gericht op de dagelijkse voedsellusten, op het verwerven van seksuele partners, op status binnen de hiërarchische orde van de groep en op materieel bezit. Wellicht zou je beter kunnen stellen dat buiten de drang tot pure overleving zoals bij andere dieren, voor de menselijke soort status (mede op grond van bezit) de weg naar de meeste en beste seksuele partners mogelijk maken – de ingebakken drang in alle levende wezens in de evolutie.

Ieder mens is dag en nacht bezig is met andere mensen. Zelfs als hij of zij eet of drinkt en slaapt (dromen). De mens handelend als sociaal dier vormt de kern van zijn dagelijks doen en laten. De omgang met wereldse natuur en – materie is in

ieders denken volstrekt ondergeschikt aan – en slechts functioneel ten behoeve de relaties en interacties met andere mensen. Menselijke ideeën, filosofieën, kennis- en wetenschap, waarden en normen: niets heeft enige betekenis voor wie dan ook buiten het kader van zijn of haar relatie met andere mensen. Ons handelen, onze kennisverwerving, onze overtuigingen (ook de religieuze!), wat we belangrijk vinden en de normen voor ons handelen, onze politieke opinies, dit alles is volstrekt ondergeschikt aan de regels van de groepen waartoe we (willen)behoren. We zijn vrij, maar niet autonoom.

Spinoza noemde ons dagelijks handelen inadequaat als we merendeels gevoelsmatig handelen op basis van onze momentane materiele en sociale behoeften, hetgeen hij de oorzaak noemde van de meeste dagelijkse menselijke problemen en het menselijk lijden in het algemeen. Door kennis te verwerven en meer volgens de rede (redelijk) te handelen, zo stelde hij, verbeter je je eigen leven (en dat van anderen). Je gaat ´adequater´ handelen en ervaart grotere tevredenheid met je dagelijks doen en laten.

Spinoza's filosofie vraagt om een 'sceptische' levenshouding. Het vraagt om voortdurende twijfel over kennis en waarheden die je worden voorgeschoteld. En tegenwoordig vooral twijfel over zo ongeveer alles wat je als waarheid op internet wordt voorgeschoteld: wie zegt het, waarom wordt dit nu op dit moment gezegd, welke belangen zijn er bij dit 'nieuws', deze informatie, voor de auteur in het geding, welke overtuiging wil men mij aansmeren, welke angst wil men zaaien, welke emotie in mij raken. Zeker in deze corona-tijd heb je als mens dagelijks een gezonde dosis scepsis nodig.

Spinoza: Iedereen gelooft…

By Jack Pheifer
July 14, 2020
Categorieën: 4 Filosofie

Hoe goed opgeleid ook, hoeveel parate kennis iemand ook bij zich draagt, in zijn dagelijks doen en laten vult ieder mens de blanco plekken in zijn kennis, vaardigheden en ervaringen automatisch in met overtuigingen, waarin hij of zij gelooft. ‘Als ik Avocado’s met een sneetje roggebrood eet, blijf ik gezonder’. Door gebrek aan kennis zijn we eigenlijk allemaal bijgelovig op allerlei terreinen.

Als mensen zijn we diep ‘religieus’ ten aanzien van allerlei zaken die we ‘geloven’, onze overtuigingen, zelfs als de (wetenschappelijke) feiten deze overtuigingen tegenspreken. Die laten we niet zomaar los, we zijn vaak niet eens bereid deze los te laten, net als een Moslim zijn geloof in Allah bijna nooit los zal laten, die is diep geworteld in de structuur van zijn gemeenschap. Onze overtuigingen vormen een deel van hoe we onszelf zien, van ons autobiografisch verhaal.

Spinoza noemde die overtuigingen de eerste vorm van kennis . Het zijn ‘ínbeeldingen’ over de wereld. Hij vond dat je je overtuigingen voortdurend moest onderzoeken door rationele kennis (tweede vorm van kennis) te verwerven, door

je overtuigingen binnen jezelf ter discussie te stellen. Want discussie daarover met andersdenkenden is erg moeilijk, immers die discussie gaat in wezen feitelijk onderhuids bijna altijd over je zelfrespect en je status ten opzichte van de ander.

Door zelf op grond van kennis je overtuigingen stap voor stap bij te stellen, verwerf je volgens Spinoza een derde soort van kennis, de verworven kennis wordt diepgaand onderdeel van wat je bent, ze wordt bijna intuïtief. Je leert dagelijkse situaties sneller en beter te doorzien en daar veel adequater op te reageren. Waarheid wordt dan eerder rustgevende 'ervaren' waarheid dan een luid verkondigde.

Hiermee raakt Spinoza een belangrijke tweedeling als basis voor het handelen, die in het dagelijks leven nauwelijks tot uiting komt. Enerzijds het al redenerend nadenken van mensen over de wereld om hen heen, anderzijds het 'ervaren' van het 'zijn' in die wereld. De omstreden Duitse filosoof Heidegger benadrukte dit onderscheid op scherpzinnige wijze in zijn overigens onleesbare boeken.

Het ervaren van het eigen leven vooral op grond van 'inbeeldingen' (Spinoza's eerste vorm van kennis) vormt de basis voor veel sterk gevoelsmatig bepaalde overtuigingen over de wereld en de ander, vooral in de spirituele sfeer en niet-wetenschappelijke benaderingen van de wereldse natuur. Maar ook voor het agressieve populisme, progressief óf rechtsconservatief.

Een oude wijsheid stelt dat je voor beschaafde vriendelijke omgang met anderen geen discussie aan moet gaan over wat je gelooft of over politiek. Spinoza, een van de eerste voorstanders van vrijheid en democratie in Nederland, publiceerde zijn eerste boek (filosofisch theologische tractaat) in 1670 anoniem. De intolerantie in die dagen in Amsterdam leidde tot een officieel verbod op het boek. Tegenwoordig eisen al die vele versplinterde 'geloofs' richtingen op basis van hun inbeeldingen fanatiek opnieuw allerlei geboden en verboden uit naam van de vrijheid. Alsof de overheersing van een ander het enige is wat hun leven enige betekenis geeft.

Art in Ruins 4

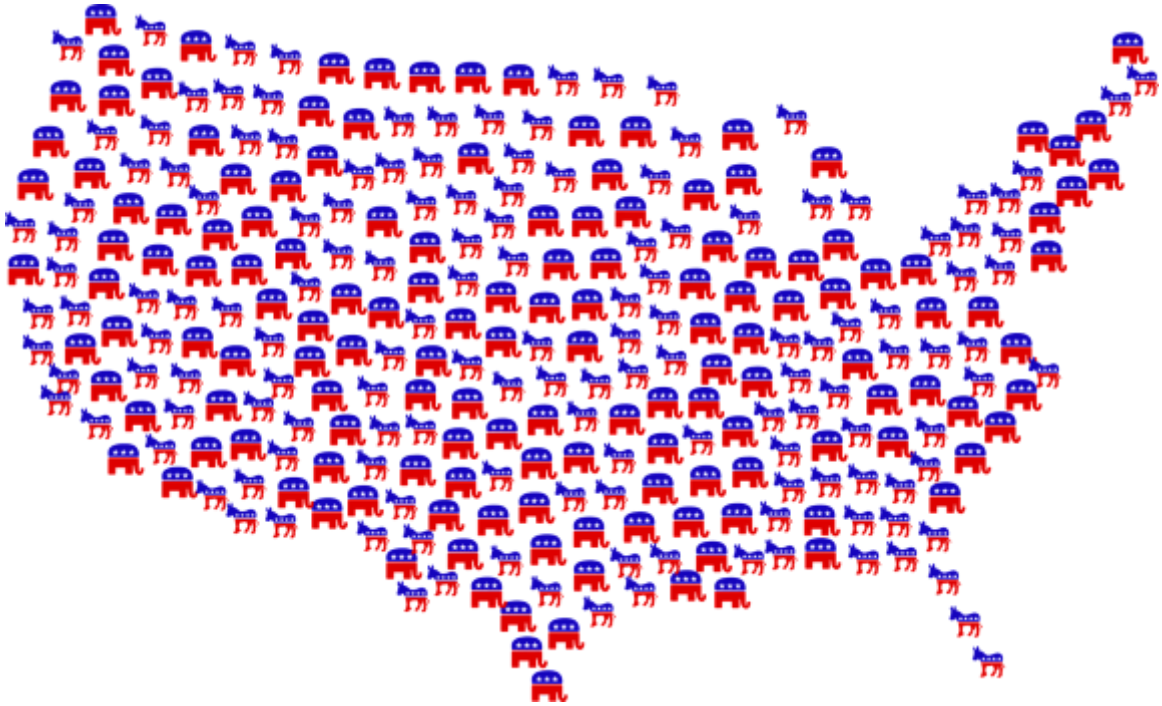
By Pauline Brenninkmeijer
July 15, 2020
Categorieën: 3 Foto's

© *Foto Pauline Brenninkmeijer*

The big American meltdown

By Chris Koopmans
July 16, 2020
Categorieën: 1 Webnotities

Nu Trump's meltdown volop gaande is zou ik de volgende voorspelling willen doen: de ratten van de Republikeinse Partij gaan het zinkende schip voor de verkiezingen in november verlaten. En let es op het soort excuses, de hypocrisie en de drogredenen waarmee ze dat gaan doen (en sinds kort al hebben gedaan) om hun nek te redden. Als je als Republikein gewerkt hebt voor- of publiekelijk steun gaf aan de man die ongetwijfeld de geschiedenis in zal gaan als de Slechtste President ooit en de Meest Gevaarlijke politicus, zal dat kwalijke consequenties opleveren voor de rest van je persoonlijke en politieke leven. Tenminste, als je niet voor de verkiezingen probeert weg te komen met een goeie smoes (bv. met het label RINO (Republican In Name Only).

In de klinische praktijk met narcisten/psychopaten en hun zgn. 'co-dependant partners' eindigen de laatsten vrijwel altijd in een psychische ontredderde toestand van verwarring, mentale en fysieke uitputting, ingehouden angst en woede en een pathologisch gevoel van wantrouwen, eenzaamheid en isolement. Geprojecteerd op de Amerikaanse samenleving vindt men datzelfde Trumpistische effect terug: een diep verwarde en verdeelde bevolking, vermoeid

en verdeeld over het hele rechts/links politieke spectrum, met een dieper wantrouwen dan ooit tegenover politici en de politiek in het algemeen, stuurloos en gestaag afglijdend naar een nationalistisch isolement tov. bevriende naties.

Welke richting zal het in november opgaan? Mogelijk (?):

De ' Bussiness as Usual'-richting: blind doorgaan met Trump en een conservatieve Republikeinse partij op een sterk polariserende koers. Ongetwijfeld een Dystopische optie.

De 'Refurbished'-richting: de partij laat Trump vallen en komt met een nieuwe gematigde kandidaat die de partij van zijn onpopulaire, meest rechtse, geronto-conservatieve vleugel ontdoet.

De Democratische partij die met een gematigde Biden iets dergelijks doet: het zuiveren van de partij door de uiterst linkse identitaire vleugel, die hem gevangen houdt, te verwijderen, zonder haar sociale gezicht te verliezen door het belangrijkste kiezersitem te benadrukken: *Sociale veiligheid*.

- inkomensveiligheid (door inkomensongelijkheid- en armoede bestrijding),
- gezondheidsveiligheid (voor iedereen door revisie van het ziektekosten verzekeringsstelsel),
- rechtvaardigheidsveiligheid (amenderingen op de Grondwet i.z. het onrechtvaardige kiesstelsel, wapenbeheersing, belastingstelsel; een revisie van het rechtsstelsel en een vertrouwensherstel in onafhankelijke rechtsinstituten).

The Basic Needs Optie, zou je kunnen zeggen.

De 'New Kid on the Block'-richting: toch nog een onafhankelijke, alternatieve presidentskandidaat (à la Bernie Sanders) die vrij van de besmettelijkheden van de bestaande 2 partijen 'the best of both worlds' weet te bieden? Tot slot The New Hope Optie die voor de 2020 verkiezingen niet meer mogelijk is.

Het politieke bedrijf is uitermate complex en nauwelijks te doorgronden voor de gewone burger. Dat maakt dat de doorsnee burger teruggeworpen wordt op zijn gevoelsleven, overgeleverd aan zijn 'bang, boos en bedroefd' als baken voor zijn

stemgedrag. Er zit vaak weinig redelijks en veel emotie in stemgedrag. Dat heeft de niet voorspelde, uit het niets komende overwinning van Trump wel bewezen. Het politieke bedrijf mag dan complex zijn maar het gevoelsleven van de gemiddelde burger is eenvoudig. Het is afgestemd op vechten, vluchten of bevriezen. Links/rechts-ideologisch vechten, vluchten in afkeer en afzijdigheid, bevriezen in paniek en depressie.

Take your pick!

Nav. ‘ Take your pick, Frankie boy’, een songregel uit ‘The ballad of Frankie Lee and Judas Priest’ (Bob Dylan, John Wesley Harding, 1967)

Twijfel is eerste vereiste in de informatie-wildernis

By Jack Pheifer
July 17, 2020
Categorieën: 1 Webnotities

Om als volwassenen dagelijks nieuwe of aanvullende diepgaandere kennis te verwerven, om je inbeeldingen teniet te doen, ben je (behalve via cursustrajecten) aangewezen op de oude – en de nieuwe media. En dan loop je direct tegen een groot hedendaags probleem aan. Hoe betrouwbaar zijn de media nog?

Je moet je steeds vaker afvragen of iets de volledige waarheid is en niets dan de waarheid. We worden tegenwoordig gedwongen op het gebied van informatie zowel jury en rechter te zijn over de betrouwbaarheid van informatieverstrekkers. Veel informatieverstrekkers hebben er geldelijke belangen bij om ons iets wijs te maken, vooral Vloggers. Bekende gezichten kramen veel onzin uit om maar hun (goed verdienende) roem in de media op een peil te houden

Journalistieke informatie van degelijke dagbladen (zonder chocoladeletters…) lijkt nog de enige enigszins betrouwbare informatiebron. Maar als je thuis bent in een onderwerp zie je ook in die bladen artikelen die uitblinken in oppervlakkigheid, gebrek aan inzicht en ronduit foute feiten en conclusies.

Zo staat bijvoorbeeld Portugal de laatste weken ´bekend´ om zijn corona-uitbraken. Maar daar is alleen sprake van in de dichtbevolkte buitenwijken van

het gebied (20km van / rond) Lissabon en het betreft voornamelijk geteste jongeren. In de Zuidelijke toeristische helft van het land is sedert begin Maart ´slechts´ sprake geweest van circa 1000 besmettingen en 19 doden.

Tegenwoordig wordt veel journalistiek informatie per woord of per muisklik betaald. Dus moeten ook tekstschrijvers (ik noem ze maar geen journalisten meer), bij alles wat ze schrijven, bedenken hoe ze een potentiële lezer over kunnen halen op hun verhaal te klikken en er enige minuten aan te spenderen, terwijl de reclame voorbij flitst. Je inkomen moeten verwerven per aangeklikt verhaal is pure commercie, geen informatieverstrekking.

De commercie vereist kijkers, lezers, luisteraars. Tussen alle media is sprake van enorme concurrentie om de aandacht van de nieuwsconsument. Dus moeten de berichten eenvoudiger, pakkender, ongenuanceerder en als het nodig maar leugenachtig. Nieuwsvoorziening via Internet is grotendeels commerciële onzin geworden. Alleen Wikipedia wordt tenminste enigszins gecontroleerd door collega-kenners, maar is domweg voor de meeste mensen te saai.

De opzet van de journaals en talkshows op de televisie (en radio) vereisen eenvoud, compactheid en kort benodigde aandachtspanne anders zijn de zappers al weer weg. Ze leunen op vertrouwde gezichten (‘wat speelt er, Ron ?’), bekende Nederlanders voor de leukheid (waar hebben die allemaal wel niet verstand van?) en een goed geprofileerde presentator. Amusement met infantiele informatiewaarde.

Wetenschappers spelen dit spel mee, ze moeten wel om voor hun faculteit en universiteit een ambassadeursrol te spelen. Of om motieven van persoonlijke roem. Zelfs wetenschappers kramen onzin uit voor roem en geld (Schwaab: Wij zijn ons brein…).

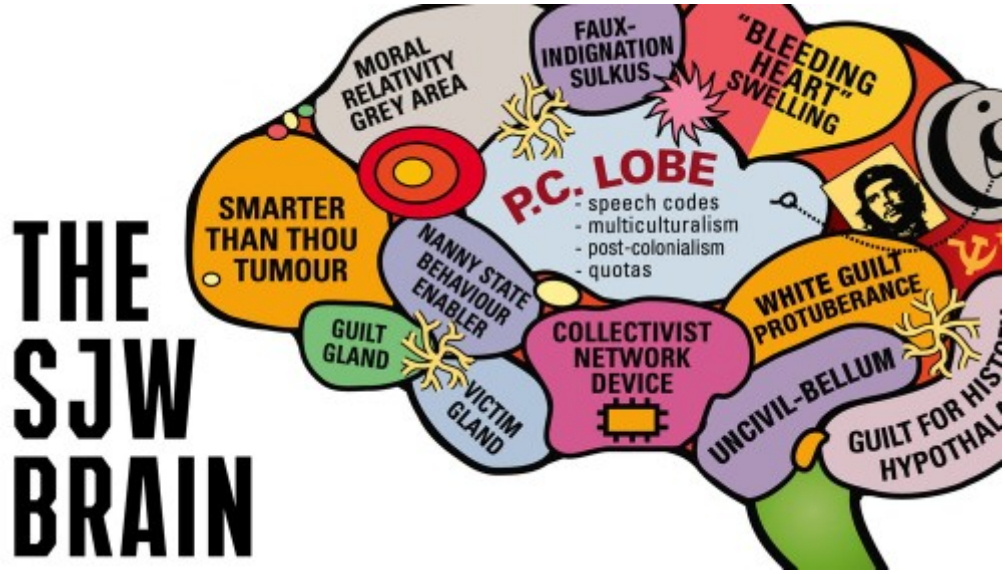
Boekenprogramma´s zijn als entertainment niet meer interessant. Te weinig kijkers. Alleen documentaires kunnen de echte informatievoorziening via het meeleven met ervaringen van anderen nog enigszins benaderen. Wellicht dat daarom Podcasts ook zo populair zijn geworden: geen leestijd van 2 minuten, maar degelijke gesprekken.

Biologisch reageert de mens altijd op signalen van dreiging, op onbekende positieve en negatieve signalen (‘nieuws’ gierigheid), op sociaal groepsgevoel (roddels, spelletjes, humor etc.). De commerciële media leveren hun informatie toegespitst op die menselijke mechanismen. Via Nieuwsapps en Sociale media krijgen we wat we vragen en zijn zelfs verslaafd geraakt aan die virtuele wereld. Virtueel betekent echter tegenwoordig meestal fantasievol. Het heeft weinig meer met echte werkelijkheid van doen.

Al we ons grotendeels afwenden van de hitsige dagelijkse media, hebben we veel tijd over om zaken die ons echt interesseren af en toe eens uit te zoeken.

Je bent niet je identiteit

By Jack Pheifer
July 20, 2020
Categorieën: 4 Filosofie

Persoonlijke aanpassing aan een nieuwe wereld lukt niet als je strikt vasthoudt aan je huidige ´peer´ groep: mensen met een vergelijkbare leeftijd, status, materiele welvaart, belang of belangstelling. Dan zal je leven een permanent gevecht worden ‘voor’ of ‘tegen’ omdat je als lid van de groep vanuit een vernauwd perspectief de wereld van de groepen, waar je deel vanuit maakt, als onveranderd wilt zien.

Het extreme individualisme van de afgelopen 30 jaar heeft mensen weggezogen uit hun traditionele groepen binnen een stad of dorp van familie, vrienden en werk naar (vaak virtuele) netwerken van gelijkgestemden op identitaire basis: naar gender en sekse, huidskleur, beroep of andere maatschappelijke basis. Dit is de belangrijkste reden van de maatschappelijke versplintering en de harde extremen ter linker- en rechterzijde.

Zowel het progressief-identitaire activisme als het identitair nationalistisch populisme ontlenen hun bestaansrecht aan een slachtofferhouding tegenover ´de anderen’. Vaak gaat dit zelfs zover dat men anderen intimiderend willen censureren (mag niet gehoord of gezien worden), zoals kortgeleden Michael Moore overkwam naar aanleiding van zijn recente klimaatfilm. Maar ook alledaags door verkettering van ‘de ander´ via de sociale media. Soms lijkt het

wel: hoe groter de geuite haat, hoe hoger de status in de eigen groep. Dergelijke strijd ontmenselijkt de 'ander'. De internetzwermen doen soms denken aan een roedel hyena's jagend op een solitaire prooi.

Identitair conservatieven vechten letterlijk om de wereld te houden, zoals die was. Waarin hun belangen, hun bezit, hun status behouden blijft, ze weigeren letterlijk te veranderen ook al is de wereld veranderd. Zij blijven vechten tegen de bierkaai. De tractor-acties van de boeren zijn hier een goed voorbeeld van. Maar het zijn altijd achterhoede gevechten.

Activisten in die identitaire groepen doen zichzelf als mens tekort. Een vrouw bijvoorbeeld, is niet alleen maar een vrouw; jezelf als vrouw daarop qua betekenis als individuele identiteit richten is letterlijk jezelf in een geestelijk korset opsluiten. Het is feitelijk jezelf veilig afscheiden van de wereld binnen een stam, groep, ter onderscheiding van andere groepen waartoe je niet mag, kunt of wilt behoren. De Belgische psychotherapeut Paul Verhaeghe beschreef dit al prachtig in zijn boek 'Identiteit' (2012), maar ook in een recente boekbespreking op zijn blog (link) .

Het aanpassen aan een nieuwe wereld zal op eenduidige identitaire basis zeker niet lukken. In een nieuw nummer zingt Bob Dylan: 'I contain multitudes'. In het nummer verwoordt hij op zachte soms scherpe wijze hoeveel verschillende onverenigbare kanten hij van zichzelf kent, van diep melancholisch tot hard agressief. Ieders persoonlijkheid is uiterst dubbelzinnig. Niemand van ons, hoe uniek we als individu ook zijn als combinatie van persoonlijke beleving en uiterlijk gedrag, heeft een eenduidige consistente identiteit.

De mens is (ik ben) een vat van dubbelzinnigheden. De persoonlijkheid, het karakter, de deugd en de moraal als psychologische netwerkjes (karakter) van ouderlijke geboden, gestolde ervaringen en vastgeroeste gedragspatronen. Een vat vol emoties en gevoelens, waarin niet noodzakelijkerwijs een consistente authentieke eenheid aanwezig is, dus ook niet in de dagelijkse gedragingen. Mijn ik bestaat helemaal niet, maar is slechts een doorlopend steeds veranderend verhaal over mezelf om een stabiele basis te geven aan mijn dagelijkse bestaan. Zelfs al bestaat die stabiliteit alleen nog maar uit het verklaren van een gevoel van waanzin.

Jezelf herpositioneren in de wereld vergt de durf de vele kanten van jezelf te onderkennen. Dan maakt ook de energie vrij om voor een andere levenswijze te kiezen.

15 Minuten Roem – of alles is IJdelheid

By Jack Pheifer
July 20, 2020
Categorieën: 4 Filosofie

De Sociale media hebben een beeldrevolutie veroorzaakt in foto's en filmpjes. Niet zozeer technisch maar sociaal. Iedereen kan zichzelf via deze media in de etalage zetten met selfies, met hun doen en laten, met het vloggen van hun leven. Iedereen kan inmiddels een eigen televisiekanaal op YouTube creëren.

Het zijn allemaal vormen van (soms zelfs inkomen verwervende) zelfpromotie. Kijk mij eens. Een laagje dieper is het natuurlijk in werkelijkheid de diepgaande menselijke behoefte om 'gezien' te worden. Zonder dat een ander je ziet, besta je immers niet. Dat begint al als baby. Zonder veel 'likes' op internet besta je tegenwoordig ook nauwelijks.

Je wordt als mens gedefinieerd door de blik van de ander, niet door een of ander authentiek 'zelf'. De kijk van de ander vormt de kern van je autobiografisch verhaal, het verhaal dat je jezelf en anderen vertelt, het levensverhaal waarmee je je eigen 'ik' vorm geeft. Het verhaal dat van dag tot dag steeds een beetje verandert als je meer 'verleden' krijgt.

De presentatie wereldwijd van het zelf in de sociale etalage is vaak diepgaand verslavend. Net als het roken van sigaretten bij gevoelens van stress, moet de zelfpresentatie vaak de gevoelens van individuele eenzaamheid wegduwen. Die eenzaamheid lijkt de laatste jaren in de jongere generaties alleen maar groter geworden door het grote verschil tussen hoe een extravert, bijzonder en succesvol iemand moet zijn, zich voordoet en hoe degene in feitelijk zijn of haar leven ervaart.

Het verschil tussen zijn en willen zijn is volgens mij nog nooit zo groot geweest als in de jongere generaties. Want het gaat niet meer om wat je doet of wat je bezit, het gaat alleen nog puur om je eigen persoon. Ondanks de verschillende feministische golven, is mooi willen zijn volgens de regels (kleding, haar, ogen, lippen, tanden, huid, borsten, schaamstreek) opnieuw weer het opperste streven voor veel jonge vrouwen.

Die wereldwijde trend is mede veroorzaakt door de gevolgde rolmodellen. Want rolmodellen voor jonge mannen en vrouwen vormen tegenwoordig de ‘celebrities’ op wereldschaal. Niet de beste voetballer van het dorp, maar Messi. Niet het mooiste meisje van de klas, maar Madonna.

De kern van de ‘Celebrity-cultuur’ komt voort uit de Muzikale- en de Sportwereld, vooral door de massale commerciële marketing daarvan. En daar ligt ook het kernprobleem van de identificatie: wellicht één op de honderdduizend heeft de capaciteiten en de mogelijkheden om hun dromen en ambities tot navolging ook feitelijk vorm te geven, *als ze geluk hebben*. Voor de rest van ons is slechts sprake van in de toekomst moeizaam te sublimeren frustraties van niet kunnen zijn. En af en toe bij toeval ´15 minutes of fame’ , plaatselijk, regionaal of nationaal.

De lokale voorbeelden: de voortreffelijke leraar, de kundige timmerman, de sociale maar af en toe strenge politieagent, de kordate verpleegkundige in de operatiekamer tellen nauwelijks meer mee in deze wereldwijde concurrentie om navolging. Echt ´verdiende’ wereldwijde roem wordt alleen nog beleefd in kleine kringen van kenners: Nobelprijswinnaars, Schrijvers, Ondernemers, Politici. Voor verdiende roem moet je echter veel kunnen en heel veel doen.

Internet roem is altijd eventjes in het heden. Die duizenden foto’s en filmpjes van gisteren en eerder zijn vandaag al niet meer relevant, dat was het oude ‘ik’. Nauwelijks de moeite waard om te bewaren. Het is geen roem om wat je bijdraagt aan de samenleving, maar pure ijdelheid vanuit pure eenzaamheid.

Art in Ruins 5

By Pauline Brenninkmeijer
July 22, 2020
Categorieën: 3 Foto's

© *Foto Pauline Brenninkmeijer*

Die aardige multimiljonairs

By Chris Koopmans
July 23, 2020
Categorieën: 4 Filosofie

De Volkskrant (130720): Superrijken willen meer belasting betalen voor de gevolgen van de coronacrisis.

Die multimiljonairs en miljardairs voelen de bui al hangen: ‘beter dat we zelf vragen wat meer belasting te mogen betalen dan al die sociale onrust en straks die gelijkheidsrevolutie over ons heen te krijgen. We sturen gewoon een briefje naar de krant, nog even voor de G7 bij elkaar komt, dan zijn we misschien van het gedonder af’.

Bij het lezen van dat Volksrant berichtje moest ik even denken aan de Duitse filosoof Hegel (1770-1831) die in een passage van zijn ‘Phänomenologie des Geistes’ de symbiotische verhouding meester-slaaf analyseerde aan de hand van de zgn. dialectische methode. Met dit voorbeeld wilde hij laten hij zien dat de vooruitgang in de menselijke geschiedenis verloopt in een voortdurend proces van eerst ideeën, dan tegenideeën en tenslotte nieuwe ideeën: these, antithese en synthese.

In de these en antithese toont zich de symbiose van de kapitalist-meester die evenzeer afhankelijk is van de arbeider-slaaf, als de slaaf van zijn meester. De meester heeft zo goedkoop mogelijke arbeiders nodig. Of nog goedkoper: machines die de slaaf kunnen vervangen, en zo nodig goedkope arbeiders laten migreren of de productiemiddelen verplaatsen naar lage lonen landen. Alleen op die manier kan zo veel mogelijk winst worden gemaakt, kunnen investeerders

worden aangetrokken, kan de markt uitgebreid worden en de bedrijfsgroei versneld. Om die machtspositie (these) te behouden had de meester aanvankelijk een knuppel nodig, belangrijke politici in zijn achterzak, en een religieus-, wettelijk- en filosofisch-geloofssystem om de slaaf aan het werk te houden.

Daartegenover staat de macht van de slaaf (antithese) die aanvankelijk niets kon doen tegen het dagelijkse geweld, maar eenmaal bevrijd kwam de feodale of kapitalistische meester in het nauw. Daarna ontworstelde de arbeider zich in de laatste eeuw steeds verder. Hij kon saboteren en revolteren, en omdat ie in de meerderheid was kon hij zijn bevochten stemrecht gebruiken om zich politiek te verenigen, om vakbonden op te richten, stakingsrecht te krijgen, kortom een meer democratisch staatsbestel afdwingen. Soms was er revolutie voor nodig (de Franse, Russische, Chinese revolutie) om de tegenmacht kracht bij te zetten. Regelmatig schoot ook de slavenmacht door: het schrikbewind onder Robespiere, Stalin en Mao. En soms kwamen er andersoortige meesters met hun hypernationalisme/fascisme: Hitler, Mussolini, Franco.

In de strijd tussen de these van het kapitalisme versus de antithese van het socialisme lijkt de eerste het te hebben gewonnen, maar er is nog steeds geen werkelijke synthese bereikt. In tegendeel, de strijd laait weer op: tussen the have's and the have-not's, tussen blank en gekleurd, tussen etnische groeperingen, tussen de beide seksen, tussen de hetero's en de rainbow people. Die 'Hegeliaanse strijd' speelt zich tegelijkertijd op economisch, cultureel, intellectueel en moreel terrein af.

De Hegeliaanse strijdmiddelen zijn aan beide zijden divers: een polariserende pers, de sociale media, kleine extremistische en activistische groepen. De oorspronkelijke links positieve identiteitspolitiek is inmiddels volledig doorgeschoten naar een geperverteerd slachtofferisme dat de tegenpartij met schuldgevoel probeert te chanteren en monddood te maken. Aan de rechterkant staan de traditioneel conservatieve blanke nationalisten, zwaar bewapend (in de VS), hun vermeende erfgoed al rellend te verdedigen.

Ook overheden doen wereldwijd mee aan de antithese door middel van zgn. 'affirmative action':(wettelijke)regelgeving ter bestrijding van discriminatie op sekse, geloof en etnische oorsprong. Maar elk land doet dat weer op zijn eigen vaak schijnheilige en zichzelf bevoordelende manier. In India wordt het

kastensysteem niet afgeschaft, in Arabische landen zijn nauwelijks vrouwenrechten, in China worden de Islamitische Oeigoeren met nazipraktijken ‘heropgevoed’ en staat de burger elektronisch onder 24/7 surveillance, etc.

Men kan rustig zeggen dat de Westerse wereld ver voorop loopt met zijn ‘affirmatieve acties’ maar er is beslist nog niet een synthese in zicht, want een synthese veronderstelt een relatief structurele, systemische rusttoestand in een cultuur. Zo’n sprong van Verlichting naar Romantiek naar Modernisme en Postmodernisme wordt niet gemaakt. Zelfs een aanloop daartoe niet, en al zeker niet wat betreft een synthese met een nieuw economisch systeem.

Je vraagt je af wat Hegel zou vinden van die multimiljonairsactie. Ik vermoed dat hij zou zeggen: het is een Paard van Troje, een omgekeerd slachtofferisme, een fopspeen waar ze zelf in hun dagelijks leven geen enkele last van hebben. En als ze de Coronacrisis als achterliggend grootmoedig motief gebruiken komen ze er ook nog mee weg als liefdadigheidshelden. Filantropie in welke vorm dan ook is mooi maar het raakt het wezen van een vigerende economische en culturele ideologie niet, integendeel, het bevestigd die juist. Zoiets.

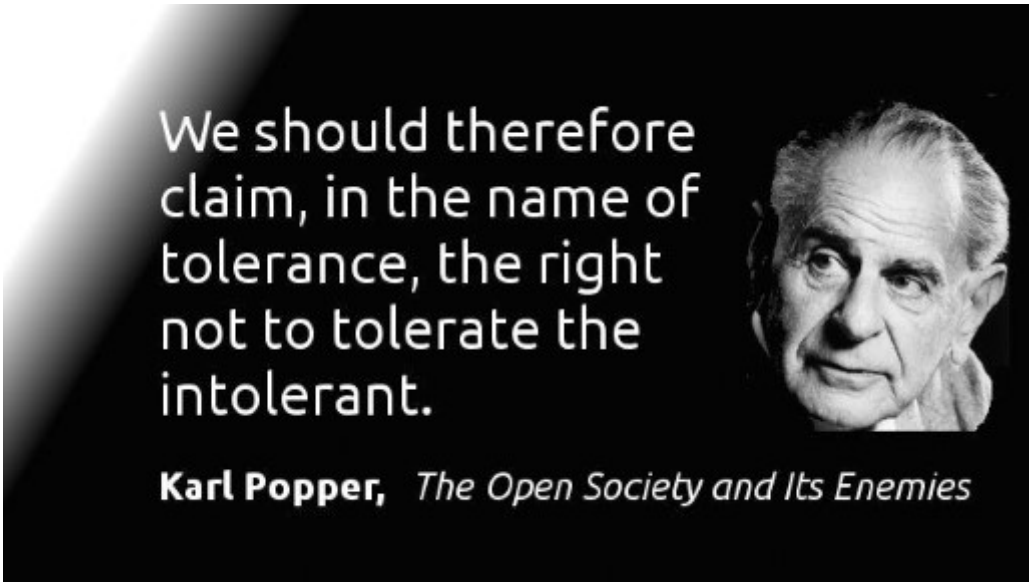
Natuurlijk moet er gezegd worden dat alleen onder het kapitalistische systeem, in al zijn vormen, vooruitgang is geboekt. Er is wereldwijd meer welvaart (inkomensstijging), meer gezondheid (minder sterfte door investering in medisch technologische middelen), meer welzijn (minder oorlog, kinderarbeid), beter en betaalbaar onderwijs (in vrijwel elk land), meer vrijheid voor burgers, voor specifieke groepen (vrouwen, arbeiders, studenten) en minderheidsgroepen (gendergroepen, etnische groepen). Tegelijkertijd kent het systeem ook vele nadelen, kent ze corruptie en loopt het op tegen de grenzen van rechtvaardigheid, gelijkheid en ecologische limieten. (lees S.Pinker, T.Piketty, F.Fukuyama, ea.)

Niemand weet in welke richting de wereldgeschiedenis zich gaat ontwikkelen maar het lijkt er wel op dat de Corona-crisis toont dat de houdbaarheidsdatum van het kapitalisme/neoliberalisme niet meer ver weg ligt. Bij escalerende spanningen tussen de these en de antithese in de westerse wereld zijn maar een paar uitkomsten mogelijk: burgeroorlog met een daarna blijvend dominante ideologische overwinnaar. Of toch nog een synthese, voortkomend uit een diep besef dat alleen een nieuwe gender-, etnische- en een economische gelijkheidsideologie een ramp kan voorkomen. Die synthese zal iets moeten

hebben van een soort ‘sociaal kapitalisme’, met behoud van vrije meningsuiting, individuele waardigheid en het behoud van een gezonde ecologische wereld. Zoiets mag je op hopen, tenminste als je de plicht tot optimisme serieus neemt.

Gezond en pathologisch activisme

By Chris Koopmans
July 25, 2020
Categorieën: 1 Webnotities

Macht is controle hebben over het gedrag van anderen. Absolute macht is controle hebben over het gedrag plus de gedachten en ideeën van anderen. Als het je alleen om de macht gaat heb je maar weinig mogelijkheden. Maar die mogelijkheden kun je wel eindeloos variëren.

Een snelle en effectieve manier om het gedrag van anderen te controleren is direct fysiek geweld te gebruiken. Een minder snelle maar evenzeer effectieve manier is met fysiek geweld dreigen oftewel intimideren. Fysiek geweld gebruiken kan maar op drie manieren: van de sterkere persoon tot de zwakkere persoon (een straatovervaller) Of van een groep tot een persoon, waarbij de eerste natuurlijk vele malen sterker is dan de laatste (een straatbende). Of van de sterkere groep tot de zwakkere groep (een oorlog). Hetzelfde geldt natuurlijk ook voor dreigen: groepsintimidatie is sterker dan persoonlijke intimidatie. Een uitzondering is natuurlijk terroristisch geweld van een ‘lone wolf’ tegen een bepaalde groep.

Macht uitoefenen op iemands gedachten en ideeën is lastiger, daarvoor moet je het geloofssysteem van de ander afbreken en vervangen door een ander geloofssysteem. Een geloofssysteem omvat de ideeën die het gedrag van iemand sturen: een religie of andere sociale overtuigingen gebaseerd op ‘kennis’. En

beide doen een claim op wat waar is, op waarheid. Bij religie is God de alomvattende waarheid. Bij kennis is wetenschap de beperkte en voorlopige waarheid; buiten de beperkte kennis zijn er nog de niet rationele kennis, de metafysica of het mysterie.

Voor de Verlichting was God de waarheid. Sinds de Verlichting werd de waarheid vastgesteld door rationeel onderzoek(vnl. in Frankrijk) of empirisch onderzoek (vnl. in Engeland) en sinds de filosoof Kant door allebei. Als reactie op de Verlichting kwam de rebelse Romantiek, met zijn persoonlijk subjectivisme van de emotie en de ervaring. En daarna tenslotte het huidige Postmodernisme dat elke claim op waarheid als onmogelijk acht.

Dat Postmodernisme, vooral sinds de jaren 60 van de vorige eeuw, was goed nieuws voor machtszoekers want nu was noch het subjectieve noch het objectieve geloofssysteem van de ander immers meer van belang. Je kan het overslaan, het hoefde niet meer in een twistdebat aan de orde te komen, tenminste wat de Postmodernisten betreft. Voor hen gold niet meer de inhoud van ideeën maar alleen de betrekking tot de ander, de machtsverhouding (Foucault). Althans dat was en is nog steeds hun dominante idee. Voor hen is nu alleen nog van belang de instituten van de macht die de Verlichting had meegebracht af te breken. Afbraak of ondermijning van de Kennisinstituten (universiteiten en andere onderzoekscentra) en de Rechtsinstituten (het wetgevende parlement, de wet handhavende politie in de praktische zin en de wet controlerende rechtbank). En, voor zover er nog een vierde macht naast de trias politica te bespelen is: de commerciële Media.

In de bovenstaande zin zijn de pure machtszoekers gemakkelijk te identificeren. Ze hebben een hekel aan kennisdragers, experts, onderzoekers en gaan het debat met hen uit de weg. Vooral complotdenkers onder hen laten zich dus ook niet toetsen, niet overtuigen van een eventueel tegendeel. Verder hebben ze een hekel aan de parlementaire democratie waarin immers een doorlopende ideeënstrijd plaatsvindt. En al helemaal aan een representatieve democratie want ze nemen er immers zelf niet of nauwelijks aan deel. Een hekel ook aan de politie, want wetshandhavers zijn de veruitwendiging van de parlementaire/representatieve democratie. En een hekel aan de rechters en het OM omdat zij niet onafhankelijk zouden zijn; je kan ze niet verwijderen en vervangen, alleen maar wel wraken en intimideren.

De tactieken van pure machtszoekers zijn ook gemakkelijk te identificeren: je kunt de ander onder druk zetten met:

- fysiek geweld (straatterreur, terreuraanslagen, gijzeling);
- intimidatie (journalisten/politici/bestuurders bedreigen, anonieme bedreigingen via sociale media, onaangekondigde blokkadeacties);
- schuldinductie (beschuldigingen van racisme, seksisme, etnische discriminatie, kolonialisme, zonder aanziens des persoons);
- slachtofferisme (vals medelijden opwekken, 'safe places' afdwingen, vergelijkingen met de holocaust maken);
- polariseren (vnl. buiten de mainstream media, in de sociale media, valse slogans, trollen en desinformatie verspreiden);
- geen aanspreekbare leiders benoemen (dat zou een kwalijke interne machtsstructuur veronderstellen en voorkomt publieke verantwoording afleggen);
- nadelig expertonderzoek in twijfel trekken en verdacht maken (onderzoek als subjectief en partijdig labelen);
- interne groepsdwang (de afwijkende eigen groepsleden vernederen);
- afvalligen uit eigen groepsrijen verwijderen en demoniseren (publiekelijk ad-hominem 'vernietigen', als (ras)verrader aanduiden);
- institutionele 'afrekencultuur' creëren (onwelvalligen ontslaan, degraderen, niet als spreker uitnodigen, boycotten).

Bij 'gezond activisme' ontbreken deze tactieken. Bij 'pathologisch activisme' van intolerante machtszoekers, zijn bovenstaande tactieken een steeds weerkerend sektarisch patroon. Al eeuwen.

Bij 'pathologisch activisme' komt de waarheid uit de loop van een geweer' (à la Mao); waarheid zoeken is niet meer de bron van rechtvaardigheid.

Bij 'gezond activisme' komt waarheid voort uit het zoeken naar een betere waarheid. Een betere waarheid waaruit een beter niveau van sociale rechtvaardigheid voortkomt.

Gelukkig komt er schoorvoetend een tegenbeweging op gang die het 'pathologisch activisme' probeert af te stoppen. In de VS publiceerden een aantal vooraanstaande intellectuelen en kunstenaars: 'A Letter on Justice and Open

Debate', Harpers Magazine, 070720. In Nederland: 'Open brief ter verdediging van het vrije debat', Mijn Nieuws, 0720.

Ayaan Hirsi Ali zei het onlangs nog: Do not tolerate the intolerant! Volgens de Engelse filosoof Carl Popper was intolerantie tegenover niet-democratische machtszoekers zelfs een absolute voorwaarde om een democratie in stand te kunnen houden.

Weeklog 32: Corona Hemd en Rok

By Jack Pheifer
August 8, 2020
Categorieën: 1 Webnotities

- Het hemd is nader dan de rok, zo blijkt maar weer overduidelijk. Publiciteitsgeile narcistische individuen en economisch direct belanghebbenden verzetten zich tegen anti-Corona maatregelen binnen de samenleving. Er wordt zelfs gesteld dat het virus de samenleving bevrijdt van ‘dor hout’ dat toch al aan het afsterven was. We moeten maar hopen dat de media ons verschonen van de meningsuitingen door dit soort maatschappelijk abjecte individuen.

- Tussen Europese landen is inmiddels sprake van concurrentie rond gepubliceerde coronacijfers en toeristische veiligheid. De gegevens van de publieke dashboards worden bewust verdraaid voor politieke doeleinden (bijv. aantal besmettingen en oversterfte). Dat duidt er nu al op dat er in de toekomst wereldwijd ook sprake zal zijn van concurrentie bij het aankondigen en verkrijgen van vaccins.

- Algemeen wordt een corona vaccin gezien als panacee. De internationale race is in volle gang. Wie bekend is met de noodzakelijke lange testprocedures van nieuwe vaccins (ook in verband met bijwerkingen) zal zeker niet de eerste zijn om zich met een snel beschikbaar, nauwelijks uitgetest vaccin te laten

behandelen. Daarvoor hoef je zeker geen anti-vaxxer te zijn. Te rekenen op een goed werkend vaccin voor het einde van het jaar is politieke dromerij.

- De huidige nauwelijks gereguleerde situatie in de openbare ruimte maakt duidelijk dat burgers voor wie besmetting een levensrisico vormt, zichzelf noodzakelijkerwijs tegen besmetting door anderen moeten blijven beschermen, zoveel als ze zelf kunnen. Zelf altijd afstand houden van anderen, slechts kortdurend ergens naar binnen gaan met mondkapje, alleen (eventueel met partner) met de eigen auto reizen, na iedere activiteit in de publieke ruimte weer handen wassen, zoveel mogelijk de grote steden mijden en zo mogelijk langdurig op het platteland verblijven. En je lot accepteren mocht je ziek worden en vermijden om op een IC opgenomen te worden. Sterven lijkt dan verre te verkiezen boven overleven.

Weeklog 33: Euro wellicht gesplitst in Neuro en Zeuro?

By Jack Pheifer
August 15, 2020
Categorieën: 1 Webnotities

- Wellicht slaagt de bevolking van Wit Rusland erin dictator Alexander Lukashenko te verdrijven. Maar Rusland zal nooit toestaan dat de bevolking van Wit Rusland een eigen toekomstrichting kiest. Poetin zal eerder streven naar een politieke- en economische 'unie' met Rusland, als verkapte vorm van annexatie. Poetin kan volgens de nieuwe grondwet nog zeker 15 jaar aan de macht blijven. Zijn streven zal er op gericht blijven Rusland opnieuw tot een wereldspeler te maken door het oude Russische rijk tenminste als politieke unie te herstellen.

- De Euro zou de komende jaren wel eens kunnen verdwijnen. Indien de Noordelijke landen een eigen Neuro in zouden voeren, zou die ongeveer 1,70 oude euro's waard zijn. Een eigen Zeuro voor de Zuidelijke landen ongeveer 0,70 oude euro's. Nederland zou zijn gigantische handelsoverschot (veel meer export dan import) snel zien verdwijnen omdat Nederlandse producten in het buitenland een stuk duurder worden. Zuidelijke landen zouden eindelijk hun producten goedkoper kunnen exporteren. Bij de invoering van de Euro in 2001 werd al duidelijk gewaarschuwd dat een muntunie zonder politieke unie bij

voorbaat ten dode is opgeschreven. Er waren toen al voorbeelden te over uit de geschiedenis. De grote profiteurs van de euro al die afgelopen jaren waren vooral Duitsland en Nederland. Daar zou wel eens een einde aan kunnen komen met enorme negatieve economische gevolgen voor onder meer Nederland.

Art in Ruins 6

By Pauline Brenninkmeijer
August 19, 2020
Categorieën: 3 Foto's

© *Foto Pauline Brenninkmeijer*

Weeklog 34: Elitaire democraten

By Jack Pheifer
August 22, 2020
Categorieën: 1 Webnotities

- Een stabiele diepgewortelde democratie heeft meestal als basis een relatief homogene bevolking, niet al te grote verschillen in inkomen en vermogen tussen rijk en arm en kwalitatief hoogwaardige gemeenschapsvoorzieningen (gezondheidszorg, onderwijs, kinderopvang, oudedagsvoorziening en sociale vangnetten). Denk hierbij aan de Scandinavische landen en Zwitserland. Indien deze voorwaarden ontbreken is het relatief eenvoudig om een democratie op enige termijn te destabiliseren. We zien dit overal in de wereld om ons heen gebeuren, zelfs in de bakermat van de parlementaire democratie: Engeland of in de vroegere kampioen voor de democratie: Amerika.

- Zodra in een land alleen nog geldt dat de meerderheid van het aantal uitgebrachte stemmen bij verkiezingen (al is het maar 1% verschil) voldoende is om de volstrekte wetgevende macht uit te oefenen, dan staat tegenwoordig de democratische rechtsstaat al onder grote druk. Denk aan de werkwijze van de autocraten in Oost Europa (Polen, Hongarije) die de ‘democratie’ wettelijk naar hun hand hebben gezet. Maar ook aan de Conservatieven onder Boris Johnson. Die regelen tegenwoordig hun zaakjes ook ‘wettelijk’ om de zakelijke belangen van hun rijke sponsors te dienen.

- De Nederlandse bestuurlijke elite (waaronder de parlementaire en ambtelijke bureaucratie) functioneert al jaren zeer slecht. Denk aan de bestuurlijke aanpak

van bijvoorbeeld de Toelagen Kinderopvang, de Stikstof problematiek en de boeren (maatregelen deze week ook al weer ingetrokken), het Duurzame energiebeleid, het herstel van huizen in aardbevingsgebied Groningen of de problematiek van de Politie of de Geestelijke gezondheidszorg. Of kijk vandaag de dag naar de GGD organisaties die een organisatorische puinhoop maken van het opsporen en testen van Corona.

Besturen betekent in Nederland: eindeloos traag stroperig overleg in bestuurlijke kringen en uitstel van beslissingen door commissies in te stellen. En het voortdurend op de rem trappen van werkgevers, werknemers en vele andere belangengroepen (boeren..) om genomen besluiten af te zwakken en te traineren.

Echte parlementaire controle ontbreekt doordat fracties gebonden zijn aan regeerakkoorden. Er worden altijd veel plannen aangekondigd en gemaakt, maar er is meestal sprake van beperkte en miserabele burgeronvriendelijke implementatie van die plannen, overmatige focus vooraf op kostenbeheersing (maar bijna nooit achteraf bij forse budget overschrijdingen). Het kerncriterium voor beleid is bijna altijd efficiency (kosten/baten), niet of de beleidsdoelen überhaupt haalbaar zijn of welke kwaliteit (welke waarden!) gewaarborgd dienen te worden.

Er was een uitzondering in het afgelopen jaar. Als noodmaatregel om aan een uitspraak van de hoogste rechter te voldoen werd – in verband met de stikstof problematiek – plotseling en zelfs bijna geruisloos (nauwelijks publieke discussie) de maximum snelheid op de snelwegen verlaagd naar 100 km per uur. Wat een rust opeens om je heen als je op die wegen rijdt.

Art in Ruins 7

By Pauline Brenninkmeijer
August 26, 2020
Categorieën: 3 Foto's

© Foto Pauline Brenninkmeijer

Weeklog 35: het Goddelijk Individu

By Jack Pheifer
August 29, 2020
Categorieën: 1 Webnotities

- Toen de filosoof Nietzsche eind 19e eeuw God dood verklaarde, hadden de hogere klassen al lang afscheid genomen van God en hun zonden, al bleef de zondagse kerkdienst een belangrijke sociale aangelegenheid. Maar er ontstond geen ‘umwerting aller werte’ zoals Nietzsche voorspelde, de belangrijkste nieuwe waarden werden vooral economisch-technologisch. De twintigste eeuw daarna werd de eeuw van de grootste massamoorden op burgers in de geschiedenis onder verantwoordelijkheid van autocratische leiders als Hitler, Stalin en Mao. Individuen deden maatschappelijk domweg niet ter zake. Alleen al deze drie leiders waren verantwoordelijk voor de moord op meer dan 100 mln. burgers. Een niet te bevatten aantal. Dat leidde tot het formuleren van de Mensenrechten eind jaren veertig door de VN.

- Begin jaren zeventig werd in de Westerse samenlevingen de mens als uniek Individu op het schild gehesen als nieuwe Godheid. Mensen moeten nu eenmaal ergens in geloven. Het individu dat zijn unieke authenticiteit moest ontdekken en bevrijden van zijn of haar sociale korset. Dat zichzelf moest ontwikkelen conform zijn unieke karakter en mogelijkheden. Immers niet de biologie maar de omgeving bepaalde ieders individuele zijn. Op grond van dit geloof werden de twee belangrijkste maatschappelijke waarden: Vrijheid en

Gelijkheid (met onderliggend de Maatschappelijke Rechten van ieder individu).

- Vanaf de jaren negentig maakten de commerciële bedrijven zich meester van dit geloof. Ieder individu kon op grond van zijn uniciteit door opleiding en training carrière maken tot de hoogste bestuurlijke, sportieve of media-niveaus, natuurlijk wel in concurrentie met anderen. Maar potentieel kon iedereen een winnaar worden. Een visie op een sociaal-economische maatschappij die op grond van ‘verdienste’ zogenaamd bepaalde wat je ‘verdiende’. Gelukkige omstandigheden of een fortuinlijke achtergrond deden niet ter zake voor iemands mogelijke succes.

- Inmiddels zijn we 2 generaties verder. We voedden onze kinderen op als kleine individuutjes met een overmaat aan aandacht, vrijheid en zichzelf lerend onderwijs. Het resultaat lijkt te zijn: slecht opgeleide, op zichzelf gerichte mensen (vaak enigszins ongezond narcistisch) die sociaal alleen afstandelijk in eigen kleine netwerkjes opereren vanachter hun veilige mobi. Een samenleving die sociaal-politiek totaal versplinterd is in kleine groepen die communicatie en het marketen van zichzelf als belangrijkste vaardigheden inzetten. Opinies over wat dan ook vormen daarbij een belangrijk positief contactpunt. Iedereen laag- of hoog intelligent, met een opinie op basis van veel fabeltjes en weinig feiten, vindt op internet altijd wel gelijkdenkenden. De wereldvisie van een individu lijkt zo langzamerhand wel haast de kern van zijn of haar identiteit.

- De Corona pandemie veroorzaakt nu al een enorme ontnuchtering. Want we zijn onze ‘rechten’ kwijt, we zijn dus slachtoffer, maatschappelijke plichten zijn in strijd met onze vrijheid. Over Corona preventie heeft iedereen een eigen mening en gedraagt zich daar ook naar. Sowieso hadden velen de laatste jaren al weinig boodschap meer aan plichten jegens de gemeenschap (mooi voorbeeld: het individuele fietsgedrag in de grote steden). Maar tijdens Corona pandemie rekenen we natuurlijk wel op de gemeenschap om ieder individu financieel in de lucht te houden.

Art in Ruins 8

By Pauline Brenninkmeijer
September 2, 2020
Categorieën: 3 Foto's

© *Foto Pauline Brenninkmeijer*

Art in Ruins 9

By Pauline Brenninkmeijer
September 9, 2020
Categorieën: 3 Foto's

© *Foto Pauline Brenninkmeijer*

Weeklog 37: Verkeerde Informatie en Chaos, maar ook Rust

By Jack Pheifer
September 12, 2020
Categorieën: 1 Webnotities

- Iedere theorie, berekening, techniek of medicijnformule kent foutenmarges. Dat is inherent aan de fundamentele beperkingen van wetenschappelijke kennis. Die foutenmarge zit dus ook in de informatie waar we als mensen dagelijks mee moeten werken. Onze kilometerteller geeft meestal een te hoge snelheid aan. En een Coronatest kan je besmet verklaren terwijl je dat niet bent (vals positief) of andersom (vals negatief). Hoe ernstiger de consequenties van die foutenmarge, des te eerder zullen wetenschappers als de schuldigen worden aangewezen, in plaats van de altijd bestaande onzekerheden in de wereld.

- Trouwens in crisissituaties is het altijd goed boeren voor kwaadwillenden. In Oregon geven rechtse oproerkraaiers de schuld van de bosbranden aan zwarte demonstranten van links. Vervolgens zaaien ze paniek door met wapens rond te rijden bij brandende dorpen omdat diezelfde zwarten volgens hen de huizen van vluchtende burgers plunderen. Het wereldwijde internet is een roeptoeter geworden van onheil. Voor linkse activisten is internet het medium geworden

voor heksenprocessen, voor rechtse activisten het medium om de bestaande orde af te breken en anarchie te creëren.

- Langzamerhand wordt duidelijk dat ook politieke bestuurders kunnen zeggen, doen en laten wat ze willen, zelfs bewust verwarring scheppen in eigen land via leugenachtige informatie. De burgers morren immers toch niet, zo is hun gebleken. Die zoeken in verwarrend angstige tijden hun veiligheid dicht bij huis en bij familie en vrienden. Zie de voorbeelden in Engeland, Amerika en Turkije. Premier Johnson accepteert uit politieke gewin zelfs het risico van het uitbreken van een nieuwe burgeroorlog in Noord-Ierland.

- In de tien jaren dat Rutte nu premier is, was de hoogte van de Staatsschuld altijd de aanleiding om jaarlijks verder te bezuinigen: alles moest goedkoper en bedrijfsmatiger; vele sectoren werden letterlijk kapot bezuinigd: de ouderenzorg, de politie, het hoger onderwijs, de culturele sector.

De theoretische handboeken van de economische wetenschap spraken altijd al tegen dat hoogte van de staatsschuld per definitie een probleem is. Heden ten dage is de staatsschuld opeens tot spaarpot voor Corona beleid verklaard. En stellen vooraanstaande economen, zelfs de president van de Nederlandse Bank, dat die extra schulden de komende vijftig jaar helemaal geen probleem vormen. Dat conservatieve politici zich in het verleden teveel opstelden als boekhoudkundige dominees. Waar waren die bekende economen al die afgelopen bezuinigingsjaren?

- Dankzij twee Belgische familiebedrijven zijn de dagbladen in Nederland nu allemaal in rustig vaarwater terecht gekomen. De overname van de dagbladen in Noord Nederland afgelopen week vormde het sluitstuk. Waarom konden de Belgen de Nederlandse dagbladen wel redden en lukte dat Nederlandse bedrijven niet?

Art in Ruins 10

By Pauline Brenninkmeijer
September 16, 2020
Categorieën: 3 Foto's

© *Foto Pauline Brenninkmeijer*

Bestrijd kwaadaardige domheid

By Chris Koopmans
September 23, 2020
Categorieën: 1 Webnotities

De Verenigde Staten hebben met twee onbeheersbare dodelijke virussen te maken: Covid-19 en Extremisme 2.0. Zowel de links als de rechtse politieke intellectuelen zijn het over een ding wel eens: flatten the curve of Wokies and Trumpies!!

Slim is niet het tegenovergestelde van dom. Denken, of beter gezegd, nadenken is het tegenovergestelde van dom. Nadenken betekent op een tegendraadse manier iets willen leren. Oftewel: tegendraads iets gaan lezen, het eigen denken tegendraads gaan behandelen door het met alle mogelijke ideeën, alternatieven en perspectieven te bestoken. Nadenken is het groene denken laten rijpen. Dat soort zelfkritisch nadenken vergt het beteugelen van het instinct-, impuls- en

gezagsdenken. Dat soort gedisciplineerd vrijdenken vraagt om een hoge frustratietolerantie voor het niet weten. Domheid is vooral luiheid.

Ons brein, mn. het gedeelte dat het kritische (na)denken vertegenwoordigt, de frontaalcortex, is pas volledig uitgegroeid zo tussen ons 20ste en 24ste jaar. Om die reden kan men de mening van jongvolwassenen soms maar beter met een korrel zout nemen en hen niet vol stoppen met kennis, feiten en louter vakvaardigheden. Leer hen het 'tegendenken'. Om die reden is polariseren op de vrije markt van ideeën niet slecht, mits men niet op de man speelt (wat tegenwoordig erg modieus is) maar op het proces van argumenteren en tegenargumenteren.

Maar wat moeten we met die extreem linkse wokemob die wetenschap, logica, redeneren en zelfs de hele Verlichting waaruit het kritisch nadenken voortkomt afwijzen als een tirannieke uitvinding van de westerse witte onderdrukker? Wat als woord en weerwoord niet meer helpt om vooruit te komen?

Bestrijdt ze met hun eigen wapens: verwijder ze uit de markt van vrije ideeën! Een 180º cancel culture voor doofstomme politieke woke-denkers! U bent aan zet hoofdredacteuren, bestuurders, wetenschappers, politici en vaders en moeders.

Art in Ruins 11

By Pauline Brenninkmeijer
September 23, 2020
Categorieën: 3 Foto's

© *Foto Pauline Brenninkmeijer*

Art in Ruins 12

By Pauline Brenninkmeijer
September 30, 2020
Categorieën: 3 Foto's

© *Foto Pauline Brenninkmeijer*

Hitsige jonkies versus het dorre hout

By Chris Koopmans
September 30, 2020
Categorieën: 1 Webnotities

Op de leeftijd dat een jongvolwassene het beschermende nest verlaat moet ie een ‘alternatieve familie’ zien te vinden. Hij/zij moet een tribale groep zoeken en daarin een plek zien te veroveren, geaccepteerd zien te worden, als het kan een zekere status in de groepshiërarchie zien op te bouwen, zo mogelijk een partner zien te vinden. Dat schrijft de evolutie dwingend voor, niks aan te doen.

Het is een vitaal levensexperiment om je individualiteit te vestigen, door te experimenteren met seks, sociale vaardigheid, waarden en normen. Die jongvolwassenen staan onder een grote, onontkoombare biologische en subculturele druk. Wil je het redden dan zul je loyaler aan je ingroup maatjes moeten zijn dan aan je outgroup oma en opa. En als de brutale alphastudentenmannetjes en -vrouwtjes, die je de toegang tot je ingroup wel of niet verschaffen, zeggen dat er gefeest, gedronken, geslikt, geflirt, gedate, gedit en gedat moet worden, nou, dan moet je van goede huize komen om aan groupthink te ontsnappen. Over cancelculture gesproken.

Dus dan wordt het samen: fuck de handhavers, de strenge restauranthouders, de virologen, en alle soorten deskundologen, Rutte’s, Gommer’s. Om een dergelijke houding vol te houden moet je flink leren liegen, draaikonten, sjoemelen en de data verdraaien om niet uitgekotst te worden bij je ingroup. Want de wat

intelligentere jongere weet best dat het er niet omgaat dat zij niet zo gauw ziek worden. Maar wel dat de ziekenhuizen weer gaan volstromen, dat de niet-Covid patienten weer op hun operatie moeten wachten, dat er weer meer verpleeghuispatiënten omvallen, dat de schaarse verpleegkundigen en zorgmedewerkers weer tegen een burn-out aanlopen.

En de jongeren die aan de linker kant van de intelligentiecurve zitten, die zich overgeleverd hebben aan hun onderbuik, aan facebook/twitter, etc., aan samenzweringzwetsers en publieksgeile BN'ers, daar kun je niks mee, behalve flink beboeten en flink belachelijk maken.

Waar je ook niks mee kunt is mensen die alsmaar blijven wijzen op verantwoordelijkheid en gezond verstand van jongeren want dat veronderstelt dat ze dat allemaal wel hebben. Hoe naïef kun je zijn?

En dan dat vergoelijken, die gesuikerde empathie voor mensen die de coronaregels keer op keer overtreden: " Ja, ik begrijp het best, het is moeilijk, mensen zijn wel eens een beetje vergeetachtig, of slordig, ze zijn het zich niet altijd bewust, soms wel es wat eigenwijs misschien, of ze snappen de regels niet helemaal",etc. Hou toch op, sta niet te liegen, zeg de waarheid, hou op met dat taboe op gerechtvaardigde publieke verontwaardiging, op ronduit kwaad zijn. En dan heb ik het over de overheid, de handhavers, de columnisten, de onderwijzers, en anderen, maar niet over de groep zwakbegaafden die hun darmen legen op facebook, twitter, instagram.

Zelfbegrenzing en begrensd worden past niet in de ideale wereld van de jongeren en niet in de reële wereld van de ondernemers en daarmee wordt het loyaliteitsprincipe langzaam maar onafwendbaar over de rand geduwd.

Zo'n drie miljoen kwetsbare volwassenen (met virusgevoelige aandoeningen) en ouderen (70 plussers; CBS/RIVM data) doen er verstandig aan zich terug te trekken, niet meer te rekenen op loyaliteit en het gezonde verstand van anderen, en het beste ervan te maken, gezamenlijk, aan de andere kant van de opgelegde generatiekloof. Ja, ik ben pessimistisch maar niet somber of teleurgesteld. Want in tijden van grote crisis (oorlog, natuurrampen, pandemieen, revoluties) wordt de scheiding van egoïsme en altruïsme, van waarheid en leugen, eerlijkheid en bedrog, rijk en arm, drift en beschaving altijd het scherpst zichtbaar. Nooit anders

geweest. Dat is de onveranderbare constante van onze menselijke natuur, van onze evolutionaire geschiedenis. Amor fati.

PS: Houd moed oudjes, de beste manier om met je pessimisme om te gaan is er net zo lang in te knijpen tot er optimisme uitkomt! Ha!

Pinokkia Halsema

By Chris Koopmans
October 2, 2020
Categorieën: 2 Ongesorteerde Notities

Het was allemaal nog veel erger met die Halsema dan ik vermoedde in de vorige column. Mijn ad-hoc gesouffleerde toespraakje aan de burgermoeder om destijds het Damdemonstrerende publiek een hart onder de riem te steken maar tegelijkertijd te verordenen rustig naar huis te gaan zou ze niet eens hebben kunnen uitspreken al had ze gewild, want nu blijkt dat ze zich niet verzekerd had van de steun in de Driehoek met Justitie en Politie.

Wel je onbeschermde neus binnen 1,5m laten zien om persoonlijke sympathie op te roepen maar daarna voluit de burger, de Driehoek en de voltallige gemeenteraad voorliegen. Het is één ding om de burger voor te liegen, dat gebeurt maar al te vaak bij bestuurders, maar als je je directe medebestuurders in de Driehoek en de gemeenteraad ook nog eens voorliegt is dat een bestuurlijke doodzonde. Exit Halsema, onmiddellijk, zou je zeggen.

Het lijkt ook een patroon bij Halsema (altijd dat inadequate glimlachje): het ligt ‘m nooit aan Halsema, ze heeft altijd een excuus. Ook al maakt ze wel eens inschattings- of beslisfouten, dan nog is daar wel een reden voor die buiten haar ligt. Geen volle verantwoordelijk nemen, geen ballen.

Overigens zijn de officier van justitie en de korpschef (en de GGD-directeur??) evenzeer nat toen ze de volgende dag niet direct reageerden op Halsema's leugen dat ze in overeenstemming met de Driehoek had gehandeld om de demonstranten geen halt toe te roepen.

Enfin, de Amsterdamse gemeenteraad moet nog reageren op dit incident maar de uitslag daarvan kun je bij deze progressieve stam wel raden: veel valse verontwaardiging maar ontslag? Ho maar. En evenzeer zullen de twee Driehoek bestuurders hun samenwerking met Pinokkia niet opzeggen of de eer aan zichzelf houden. En de Mokumse burgers? Die zeggen vast: 'Tsja,zo zijn bestuurders, niet goed, maar ja, de karavaan trekt verder.....'

Geen ballen – 5 juni 2020

Kijk, als Femke Halsema naar het sprekerspodium was gegaan en zoiets had gezegd: jongens, het is goed dat jullie vredig protesteren tegen racistisch politiegeweld, tegen racisme überhaupt, ik sta met jullie er volledig achter, daar moeten we iets mee, elke dag weer. Maar wat nu niet goed gaat is dat er onverwacht zoveel mensen hier zijn, dat we die 1.5 meter niet voor elkaar krijgen, en dat we onszelf en anderen mogelijk ziek zitten te maken. Dat moeten we niet hebben. Ik ben jullie burgemeester en moet daar iets van zeggen. En ik zeg dit: chapeau dat jullie hier geweest zijn, je punt is overduidelijk gemaakt. Ik wil dat jullie nu op een rustige manier naar huis gaan. Volg alsjeblieft de aanwijzingen van de politie hoe dat het beste kan, die helpen jullie daarbij. En tegen de mogelijke relschoppers zeg ik: pas op, ook daar is de politie voor, daar hebben we zero tolerance voor. Nogmaals: chapeau, hou het goed en gezond weer thuis. Dank je.

Maar zoiets zei ze niet. Geen ballen. Burgervaders en burgermoeders (net als gewone vaders en moeders) moeten tolerant zijn maar niet te beroerd om te begrenzen. En es even niet geliefd willen zijn bij de witte en gekleurde stedelingen. Ook niet bij de districtchef politie en de officier van justitie binnen de Driehoek. En accepteren dat een politieagent niet altijd het onderscheid kan zien tussen een goeie protester en een kwaaie relschopper. Kwestie van ballen.

Weeklog 42 : overmatig bestuur ineffectief

By Jack Pheifer
October 24, 2020
Categorieën: 1 Webnotities

- In deze Corona-tijden van verplichte quarantaine en vrijwillige zelf-isolatie is het lastig de dagelijkse gebeurtenissen in de wereld sociaal-politiek te beschouwen en met anderen te bespreken. Je naasten in je directe buurt hebben maar een half woord nodig om je reacties op het nieuws te begrijpen. Die kennen je al langer dan vandaag en zijn het te vaak vooraf al met je (on)eens. En veel nieuws is helemaal niet nieuw, maar de logische consequentie van hetgeen eerder gebeurde. De Tweede golf, de economische implosie, de sociale misère, het bestuurlijk onvermogen : je kon het allemaal van te voren zien aankomen als je weigert te leven tussen hoop en vrees. Zie mijn beschouwingen van dit voorjaar.

- Nederland als hoog ontwikkeld ontwikkelingsland. Heel veel bestuurders, ambtenaren, overlegcircuits, overheidsorganisaties, media en commentaar leverende deskundigen die in de praktijk de feitelijke uitvoerenden in de Zorgsector aan hun lot overlaten. Die moeten het maar uitzoeken en aanmodderen om de acute gevolgen van de pandemie op te vangen.

- De huidige opzet en besturing van de GGD’s, alsmede de verschillende managementlagen van de GGD’s bewijzen hun failliet al maanden. Maar geen curator die deze boedel over zou willen nemen.

- Zelfs iets eenvoudigs als het gebruik van mondkapjes is na alle publieke geharrewar politiek niet meer eenvoudig te verplichten. Liever doden dan gezichtsverlies van verantwoordelijke politici en deskundigen..

- Intelligente, halve en hele lockdowns worden verordonneerd door een overheidsgremia die machteloos staan om welke maatregel dan ook effectief te handhaven via justitie en politie. We kunnen nu heel goed zien welke overheidsorganisaties door slechte besturing alleen in rustige tijden kunnen verdedigen dat ze bestaansrecht hebben.

- De spreadsheet terreur van de jonge middle-management bedrijfskundigen uit het verleden hebben een vorm van microbesturing op de cent per bestede arbeidsminuut en gebruikte materiële middelen gecreëerd, die iedere effectieve organisatorische crisisaanpak belemmert. De autonomie van professionals is op de millimeter vastgelegd. Van enige reserve is al jaren geen sprake meer.

- Er sterven ook al maanden burgers door gebrek aan reguliere zorg. Directeur Kuipers van het Erasmus Ziekenhuis verwoordde de ethische keuzedilemma’s treffend. Want inderdaad, wat doe je met een kankerpatiënt die volgende week geopereerd moet worden als er bij de ingang van het ziekenhuis een patiënt op een brancard bijna stikt door gebrek aan zuurstof. Geen politicus die zich aan prioriteitsregeltjes wil branden. Dus het is simpelweg: wat nu spoed is, heeft voorrang. Andere keuzes kun je als weldenkend mens niet maken.

Art in Dead Flowers 1

By Pauline Brenninkmeijer
October 26, 2020
Categorieën: 3 Foto's

© *Foto Pauline Brenninkmeijer*

Cheapfake en Deepfake

By Chris Koopmans
October 27, 2020
Categorieën: 1 Webnotities

U weet ongetwijfeld dat er sinds een tiental jaren een informatieoorlog van ongekende, exponentiële omvang gaande is. Mis- en desinformatie worden geproduceerd door bekende en anonieme individuen, samenzweringsgroepen, overheden (mn. Russische en Chinese trollfarms), en gedumpt in de mainstream- en social media. Het fenomeen explodeert als een confettifabriek over ons heen. De meest simpele fakeberichten komen in de vorm van snel en goedkoop verspreide teksten, in platforms, blogs en podcasts. En de nogal simpele low-tech gemanipuleerde videoberichten kent u al via de Nancy Pelosi en Obama clips, de zgn. cheapfakes.

Maar sinds kort maken zeer geavanceerde AI en andere digitechnologie het mogelijk dat uw perfect nagebootste gezicht en stem (face- and voiceswap technology) bijvoorbeeld in een pornofilm terecht kunnen komen, wat gemakkelijk het carrière-einde van elke publieke figuur kan betekenen. Deze geavanceerde zgn. deepfake technologie is in staat volkomen synthetische audio en videoberichtgeving te maken: deepfake interviews met gezagsdragers,

deepfake privégesprekken, deepfake verslagen van gebeurtenissen, wetenschappelijke onderzoek, militaire installaties, etc. Hollywood besteedde tot voor kort miljoenen aan special-effects en perfecte 'realistische animaties' in zijn producties, maar tegenwoordig kan een beetje slimme middelbare scholier met gratis AI-software hetzelfde effect bereiken. Daarbij komt dat politieke en militaire deepfake cyberwarfare vele malen goedkoper is dan een conventionele oorlog die bovendien het existentiële risico heeft van een nucleaire escalatie zonder overwinnaars. Het effectief destabiliseren van een 'vijandige mogendheid' levert een aanzienlijk asymmetrisch politiek, economisch en cultureel machtsvoordeel op.

Het exploiteren van de politieke en culturele polarisering in een land door een 'vijandige staat', dmv. het massaal voeden van de sociale media van *beide* kampen met ophitsende steunbetuigingen en desinformatie, kan gemakkelijk een staat destabiliseren. In de VS zijn nogal wat groepen die men met valse accounts en deepfake technologie kan infiltreren en tegen elkaar opzetten, zonder dat ze er zelf weet van hebben: BLM, Antifa, Neomarxistische activistengroepen, LGBTQ'ers, Woke bewegingen, Proud Boys, Alt-America, QAnon, Wetenschappers, Afro-Amerikanen, Islamieten, ga zo maar door. Vooral democratische landen die de vrijheid van meningsuiting en informatievergaring hoog in het vaandel hebben zijn gevoelig voor ondermijning door zowel binnen- als buitenlandse deepfake acties die olie op het polariserende vuur gooien. En niet-democratische regimes verstevigen juist hun greep op de bevolking met deepfake informatie.

Het opsporen van deepfake synthetische media is dus een zaak van het hoogste belang om een infocalyps en maatschappelijke chaos te voorkomen. Want zonder betrouwbare informatie verdwijnt het onderscheid tussen realiteit en fictie voor de burger en daarmee het vertrouwen in de democratische instituties. Bedenk daarbij wel dat als alles gefaked kan worden, alles ook ontkend kan worden, ook niet-gefaked materiaal! (Trump noemt de 'pussy-video' in tweede instantie een deepfake). En het probleem steekt op een individueel niveau nog dieper: het vertrouwen in de taal zelf en in de betekenisgeving ervan vervluchtigd. Het is de taal tenslotte die het belangrijkste bindmiddel is waarmee wij met elkaar en uiteindelijk met onszelf communiceren.

Deepfake technologie en deepfake detectie is een wereldwijd nijpend probleem dat met grote snelheid op ons af dendert. De Westerse wereld blijkt tot nu toe maar niet in staat tot internetregulering ten behoeve van feitelijkheid, privacy, veiligheid en vrijheid van zijn burgers. Zowel Facebook, Google, Twitter, Instagram, YouTube, Microsoft etc. en overheden werken bepaald niet voortvarend mee. En dat terwijl iedereen kan zien dat het met de online-radicalisering als gevolg van eenvoudige fake en cheapfakeberichten al epidemisch uit de hand is gelopen.

Lubach zette de afgelopen week nog eens op een rij hoe mediatrucs u zo lang mogelijk aan uw beeldscherm gekluisterd houden en hoe uw dopamine verslaving aan de social media in uw brein wordt ingespoten.

De fraaie en verontrustende Netflix documentaire ‘The Social Dilemma’ geeft u een inside story hoe uw kijkgedrag, breinverslaving en kijk op de wereld tot stand gebracht wordt (mooie uitspraak van Tristan Harris, ex Google medewerker: ‘The polarisation of our society is actually part of the (Bigtech) businessmodel’.

Het meest indrukwekkende overzichtsboek over deze materie is mi. dat van social media analist Nina Schick: Deepfakes and de Infocalyps (zie ook YouTube). Aanrader eerste klas, om u te wapenen tegen technoslavernij en een dystopisch wereldbeeld.

PS: Dit is geen robotgeproduceerde tekst (of toch wel?, nou ja….)

Art in Dead Flowers 2

By Pauline Brenninkmeijer
October 28, 2020
Categorieën: 3 Foto's

© *Foto Pauline Brenninkmeijer*

Die is gek (3)

By Chris Koopmans
October 29, 2020
Categorieën: 1 Webnotities

De Waarheid komt in drie smaken: de pseudo waarheid, de redelijke waarheid, en de echte waarheid. Zeg maar: Trump, Einstein en Karel van Wolferen. Zeg maar: de leugen en de domheid, de correlatie en de causaliteit, en de openbaring en de zelfverheffing.

Die drie waarheden hebben elk hun eigen spreekbuis: de sociale media, de wetenschappelijke tijdschriften, en het tijdschrift ‘Gezond Verstand’. De introductie van het tijdschrift ‘Gezond Verstand’ is te zien op YouTube waarin de aarslikkende interviewer Ramon Bril (‘zoiets moois, historisch, waanzinnig, abonneer je!’) de houtje-touwtje blèbberende journalist Karel van Wolveren alle ruimte geeft voor zijn, met narcistische bescheidenheid gepresenteerde, theorieën over hoe de (corona) wereld echt in elkaar steekt.

Je mag dan wel (emeritus) hoogleraar Vergelijkende Politieke en Economische Instituties zijn (sinds 2006, daarvoor journalist), dat betekent nog niet dat je een alom gezaghebbend figuur bent buiten je eigen specialistische discipline of een alom hooggewaardeerde researchjournalist. En dat gezag is nu juist waar van Wolferen zich wel op laat voorstaan. In veel van zijn interviews en presentaties (zie YouTube) verklaart hij zich openlijk boven alle Nederlandse mainstream

kranten, de politieke elite, de (virus)wetenschappers, etc., met als vast uitgangspunt dat alle overheden over alles zullen liegen als ze de kans krijgen.

Niet voor niets is hij de laatste jaren afgeserveerd in de academische en de mainstream journalistieke wereld en inmiddels als een hardgekookte complotdenker wordt gezien die zich alleen nog kan handhaven in de echokamers van andere 'kritische denkers op alternatieve media', zoals ze zichzelf graag noemen (mn. Cafe Weltschmerz op YouTube)).

Het fenomeen complottheorie, complotdenkers en complotdenken is behoorlijk complex omdat het zeer veel aspecten omvat, zoals:

- het type theorie (tientallen veelsoortige theorieën, van bizarre tot haast geloofwaardige);
- het type persoonlijkheid (samenhang met narcistische en psychopathische trekken, structureel oppositioneel gedrag);
- het type denken (van een duidelijke psychiatrische geïsoleerde waan en paranoïdie, tot onopvallende confirmation bias, cognitieve dissonantie, magisch- en cultdenken);
- de persoonlijke geschiedenis (kwetsbaarheid als gevolg van psychotrauma's door gezagsfiguren en autoriteitsinstanties, bindingsangsten, affectieve verwaarlozing, weinig opleiding);
- de persoonlijke levensomstandigheden (isolement door cognitieve en sociale beperkingen, soms leeftijdsafhankelijk);
- reguliere groepsondersteuning van gelijkgestemden (door honderden samenzweringsplatformen op internet);
- extreme groepsdruk (door deelname aan radicale, sektarische of terroristische bewegingen);
- actuele maatschappelijke omstandigheden (oorlogsdreiging, pandemie, chemische en farmacologische vervuilingsincidenten);
- het 'Netflix-effect' (door films en boeken met CIA/pandemie/Roswell/Bigtech /Bigfarma etc. samenzweringen).

Afgezien van deze inhoudelijke aspecten is wellicht de belangrijkste vraag: hoe schadelijk zijn complotdenkers eigenlijk?

De Platte Aarde-denkers lijken niet een maatschappelijk probleem te vormen. De Apollo-maanlandingsontkenners ook niet. Maar de Newage Antivaxxers, 5G stralings-activisten, Pedosatanische complotgekkies en Coronawappies vormen wel een maatschappelijk gevaar omdat ze levensbedreigend zijn voor derden. Veel doden zijn al gevallen als gevolg van publicaties door complotdenkers.

Heeft de samenleving behoefte aan een complottijdschrift als ‘Gezond Verstand’ (1miljoen eerste oplage)? Ja, zoals er ook behoefte is aan cocaïne, partydrugs, veel vlees en vis, fastfood, vliegvakanties, tropische hardhoutvloeren, auto’s, met uiteindelijk dodelijke gevolgen door georganiseerde criminaliteit, global warming en welvaartziektes.

En nee, we hebben geen behoefte aan een polarisering van het coronabeleid, aan het vollopen van ziekenhuizen en aan straatrellen omdat complotdenkers de bevolking wijs maken dat alle regeringen in de wereld je met duistere bedoelingen beliegen met hun maatregelen. Het is nu zaak loyaliteit te tonen met ernstig zieken, covid en niet- covid patiënten en hun families. Loyaliteit met overbelastte gezondheidzorgers, en al diegenen die achter de linies hun best doen om de bevolking coronavrij te maken. En ja, ook ten behoeve van ondernemers, de dienstverlening-, cultuur- en evenementensector. Nu solidair zijn en dan zien we later wel in hoeverre overheden fout zaten.

Nee, geen enkele behoefte aan opfokkende krantjes en schadelijke onlinetypes als Karel van Wolveren die bij deze ego-positief bevonden is. En vast ook wel geheel overtuigd en vrijwillig wil tekenen voor een plek in het zwartste scenario.

Weeklog 44: Nieuwe lockdowns en weinig hoop op snelle verbetering

By Jack Pheifer
October 31, 2020
Categorieën: 1 Webnotities

- Voor ieder van ons blijft de onzekerheid over de toekomst. De Corona periode kan zeker nog wel anderhalf jaar tot twee jaar de maatschappij beheersen. Nog steeds is wetenschappelijk onduidelijk hoe lang de immuniteit na besmetting en ziekte mensen beschermt tegen een herbesmetting. De hoop op een vaccin op korte termijn zal waarschijnlijk niet bewaarheid worden. Of de eerste vaccins effectief zijn voor alle leeftijdsgroepen, mannen en vrouwen, mensen met onderliggende medische aandoeningen en mensen met een andere etnische achtergrond zal door testen de komende maanden nog niet duidelijk kunnen worden aangetoond. En dan hebben we het nog niet over de gigantische logistieke operatie om op prioriteit (kwetsbare groepen, essentiële werknemers ed.) inentingscampagnes te starten en uit te voeren. Die operatie zal waarschijnlijk net zo meanderend en warrig verlopen als de huidige testprocedures. Noch afgezien van de harde concurrentie tussen landen om massale levering van vaccins voor elkaar te krijgen. Je kunt eigenlijk nu al concluderen dat een Derde Golf volgend voorjaar zeker niet kan worden uitgesloten.

- Waar je wel op mag hopen is dat de komende maanden goedkoop en massaal snelle betrouwbare testprocedures beschikbaar komen. Als binnen korte tijd (5-10 minuten?) duidelijk kan worden dat je *niet-besmet* bent, kan de maatschappij weer enigszins gaan functioneren, ondanks het feit dat de pandemie nog lang niet voorbij is.

- De Economie ligt op dit moment aan het infuus. Massale overheidssteun moet ontslagen voorkomen. Maar die steun zal net als pijnstillers maar tijdelijk werken. Er is geen enkele reden om te veronderstellen dat de economische omstandigheden de komende jaren zullen verbeteren. De schuldenproblematiek van bedrijven, overheden en particulieren zal de komende maanden fors de kop op gaan steken. Bedrijven en Huishoudens hebben teveel schulden en weinig financiële weerstand. De banken komen hierdoor echt in de problemen. Consumptieve uitgaven door particulieren, Export naar andere landen, Investeringen door bedrijven zullen de economieën wereldwijd niet uit het slop kunnen trekken. Alleen wereldwijde massale acties door overheden en centrale banken zullen soelaas bieden, maar die mogelijkheden zijn ook niet oneindig. Massale werkloosheid is in aantocht en die zal iedereen treffen, maar vooral jongeren.

- De Sociale onrust zal wereldwijd ongetwijfeld toe gaan nemen. Mensen is hun normale leven 'ontnomen' zonder perspectief op terugkeer of verbetering op korte termijn en zullen waarschijnlijk in actie komen. De Westerse democratieën zullen daar, als het niet zoals nu nog maar om randverschijnselen gaat, de meeste problemen mee gaan krijgen. De huidige bestuurders en politici hebben geen enkele historische ervaring met de aanpak van massale sociale onrust.

- Een groot deel van de wereldbevolking is gewend om zichzelf te redden/handhaven in kleine netwerken als familieverbanden. Maar in Noord-Europa is dat niet meer het geval. We zullen nu ook te maken krijgen met grootschalige economische ongelijkheid, met onrustige omstandigheden net als in vele zwakke staten wereldwijd. We hebben er als burgers geen enkele ervaring meer mee, alleen de ouderen onder ons kennen nog iets van de zelfredzaamheid van tijdens en na de tweede Wereldoorlog.

- Velen van ons hebben depressieve gevoelens als gevolg van het gebrek aan sociale contacten in deze gedeeltelijke lockdown perioden. We zouden ons juist nu moeten afvragen hoe ons leven in de toekomst kan verlopen, wat we werkelijk van waarde achten in ons bestaan. We schreven hier reeds een serie artikelen over sedert half Juni (link). In die columns ging het vooral over welke houding je als individu nu tegenover de buitenwereld zou kunnen kiezen. Maar daarbij spelen natuurlijk qua persoonlijke mogelijkheden de omstandigheden in de buitenwereld een cruciale rol. Daarover gaan enige volgende columns.

Art in Dead Flowers 3

By Pauline Brenninkmeijer
November 4, 2020
Categorieën: 3 Foto's

© *Foto Pauline Brenninkmeijer*

Trump is (en blijft) het verdienmodel van de Media

By Chris Koopmans
November 11, 2020
Categorieën: 1 Webnotities

Een van de dingen die men de media zwaar mag aanrekenen is dat die zich niet verregaand verdiepen in de problematische persoonlijkheid van Trump en daaruit consequenties trekken hoe er het beste op te reageren. Dat de man een kei van een Narcistische/Antisociale (psychopathische) Persoonlijkheids-stoornis heeft is vaak genoeg en wereldwijd door psychiatrisch deskundigen gezegd. En ook hoe ermee om te gaan. De meeste leken, links en rechts, zullen erkennen dat er iets wezenlijk mis is met zijn mentale toestand. En zij die dat niet (h)erkennen en zijn gedrag duiden als ‘verfrissend’, ‘uniek’, en ‘recht voor zijn raap’, hebben wat mij betreft een vreemde relatie met de werkelijkheid. Of liften lustvol mee met Trump’s chronische wrok en wraakgevoelens tegenover de ‘Corrupt Democratic Swamp’ in Washington en alle democratische instituten.

De respectievelijk 9 en 7 kenmerken van een Narcistische en Antisociale persoonlijkheidsstoornis kunt u vinden in de DSM5 (Diagnostic Statistical Manual 5). Ze passen naadloos op de persoonlijkheid van Trump. Er is daarbij telkens sprake van een ‘diepgaand, duurzaam en star patroon’ dat zich toont op een

breed terrein van persoonlijke en sociale situaties. Dit betekent dat er een hoge mate van rigiditeit, dwz. voorspelbaarheid is hoe hij zich gedraagt tov. zijn omgeving. Zowel in de directe dagelijkse huiselijke affectieve relaties, als in collegiale werkrelaties, als mbt. onderwerpen van politieke, religieuze, culturele en economische aard.

De overwegend linkse media scheppen doorgaans een beeld van Trump als juist een onvoorspelbare man, grillig, impulsief, onbetrouwbaar, ed. En dat is precies het emotioneel prikkelende gedrag dat... verkoopt. Trump is *het* verdienmodel van de reguliere en sociale media.

Als vuistregel bij de maligne Narcistische/Antisociale persoonlijkheid (NP/AP) kan men het volgende toepassen: de NP/AP zal niemand en niets boven zich plaatsen. In elke conversatie zal de NP/AP, openlijk of bedekt, zowel zichzelf omhoog als de (vermeende) opponent omlaag werken. Elk middel daartoe wordt gebruikt, ook al liggen die middelen nog zover buiten de realiteit, buiten het fatsoenlijke of ethische. Een nederlaag is een ondenkbare en onoverkomelijke kwetsuur dat ten alle tijde voorkomen zal worden.

In het directe contact betekent dat: liegen, beschuldigen, bedreigen, verdacht maken, feiten ontkennen, slachtofferschap voorwenden, belachelijk maken, paaien, bedreigen, verdeeldheid zaaien, zelfverheffen. Menige partner en gezin raken erdoor emotioneel uitgeput en totaal ontredderd. Menig bedrijf ging ten onder aan narcistisch/ psychopathisch leiderschap. Menig land ging er ten koste van miljoenen doden aan ten onder (Hitler, Stalin, Mussolini, Mao, Pol Pot, Sadam Hoessein, om er enkele te noemen).

Hetzelfde mechanisme toont zich in de werkrelaties van politici met een NP/AP. Met Trump als voorbeeld:

- Liegen/feiten ontkennen: Fact-checkers van de Washington Post schatten het aantal leugens, ongefundeerde claims en misleidende uitlatingen op 22.000 tijdens zijn presidentschap;
- Beschuldigen: The Washington Swamp, White House (ex)medewerkers, Mexicaanse illegale immigranten, mainstream dag en opiniebladen, etc;
- Verdachtmaken: rechters, senatoren, wetenschappers, medici, etc;

- Slachtofferschap voorwenden: fakenews, conspiracypeople, ex minnaressen, etc;vernederen: Sleepy Joe (Biden), Crooked Hillary (Clinton), Pocahontas (Warren), Mini Mike (Bloomberg), etc;
- Paaien: de conservatieve christelijke (anti abortus) gemeenschap;
- Bedreigen: ‘uw democratische stem betekent socialisme, communisme’, diverse rechtzaken;
- Verdeeldheid zaaien: binnen de vleugels van zowel de Republikeinse als Democratische Partij; binnen Europa als Brexit voorstander en criticus van NAVO landen, de EU-cie, EU-handelsverdragen, etc;
- Bizarre zelfverheffing: ‘I am the King of the Jews’, ‘I am the best President in the history of the world’, etc.

Waarom is Trump een klimaatscepticus, een Coronascepticus? Omdat een NP zichzelf als hoogste gezag poneert zullen niet alleen mensen van gezag maar ook ‘krachten van gezag’ (klimaat, corona) gemanipuleerd en dus omlaag gebagatelliseerd moeten worden. Dus weg bij de Parijse akkoorden en de WHO en er wordt geen prioriteit gegeven aan een federaal coronabeleid. Deze hermetisch gesloten narcistische denkwereld gaat bij Trump zelfs zover dat hij zich nog net niet boven God stelt, maar de volgorde is wel: God, Jezus en dan Trump (‘No, I’m not the most famous one…….that’s Jezus Christ……..I’m not taken any chances…..I’m not gonna have any arguments…..’).

Wat de media niet willen begrijpen is dat ze zich richten tot een onbereikbare, gepantserde geest die alleen kan functioneren door ononderbroken aandacht, dwz. door het narcistische voedsel dat de media hem dagelijks toebedelen, ook al is het negatief. En waarom zouden de media de NP/AP niet willen begrijpen? Omdat het begrijpen ook verwijst naar een oplossing, nl. de oplossing die vrijwel alle psychiatrische experts voorstaan bij de bejegening van personen met een kwaadaardige NP/AP: 1) *verbreek het contact definitief*, 2) *houdt grote fysieke en mentale afstand*, 3) *laat je onder geen beding provoceren* en 4) *zoek steun*.

Media kunnen vanzelfsprekend het reageren op een manipulerende president niet nalaten, dat zou ook niet wenselijk zijn in een democratie. Maar de media kunnen zich wel sterk matigen en volstaan met nuchter fact-checken van Twitterberichten, publieke uitspraken, White House persberichten en het consequent roepen: bewijs dat eens!!

Persconferenties kan men afzeggen en interviews met de president kunnen vermeden worden. En juist opgevoerd worden met White House medewerkers, Republikeinse senatoren en afgevaardigden in het Congres. In feite met al degenen die men ter verantwoording kan roepen voor het feit dat ze de president in het zadel houden door zijn bizarre gedrag niet openlijk af te wijzen. Niet Trump is het probleem maar zijn 'toezichthouders'.

Was zoiets onmogelijk? Waarschijnlijk, want zoiets vergt een gezamenlijke opstelling van dag en opiniebladen, en aangezien ze moeten concurreren om te overleven....Idem voor wat betreft de grote televisiestations met hun breaking news, newspanels, politieke commentatoren, etc.

Kortom, de media hebben geen belang bij begrijpen. Ze hebben belang bij opwinding, polarisering, bij uw voortdurende aandacht, bij een attention seeking culture die hen verzekert van advertenties. Goedbedoelende journalisten(*) die met prima innovatieve voorstellen komen om de werkwijze van nieuwsmedia te verbeteren laten daarbij onvermeld het probleem van hun volstrekte afhankelijkheid van het onderliggende businessmodel: oplagecijfers, abonnementen, clickbaits, advertenties en donaties. De media moeten ter overleving met elkaar concurreren om de aandacht terwijl bovendien de meeste mensen tegenwoordig hun nieuws op de gratis social-media halen.

Met het vertrek van aandachtjunk Trump zal de situatie niet echt veranderen omdat de NP/AP door zijn psychopathologie innerlijk gedwongen wordt geen nederlaag te accepteren, want een nederlaag zou een bijna dodelijke narcistische wond opleveren. Trump zal daarom zijn toevlucht nemen tot een simpele oplossing: hij maakt zichzelf tot het slachtoffer van een 'links complot' en kan vervolgens als schaduwpresident doorgaan met zijn narcistische wrok en woede en het ophitsen van zijn achterban. Mogelijkheden genoeg: Twitter, een eigen tv/radio station, rally's, interviews, publicaties, suggereren dat hij terugkomt of Ivanka en Kushner bij zijn achterban propageren als presidentskandidaat. Hij kan nog zeer veel schade aanrichten. Vooral als de media op de oude voet doorgaan met Trump als een verdienmodel te beschouwen.

(Zie ook Webnotitie: Trumpgate; The Big American Meltdown)

* ‘Vier radicale manieren waarop de media de Amerikaanse democratie kunnen beschermen’; Jay Rosen, De Correspondent, 211020.

Copyright foto: New York Times

Art in Dead Flowers 4

By Pauline Brenninkmeijer
November 11, 2020
Categorieën: 3 Foto's

© *Foto Pauline Brenninkmeijer*

Weeklog 46: Harde polarisatie

By Jack Pheifer
November 14, 2020
Categorieën: 1 Webnotities

De polarisatie tussen bevolkingsgroepen in de Westerse wereld lijkt zich te vernauwen en te verharden tussen voor of tegen welk standpunt dan ook. En vaak ook nog eens 50/50 verdeeld. Zoals bij de Brexit en de verkiezingen in Amerika. Er lijkt geen ruimte meer voor een maatschappelijk debat over wat dan ook, de gevechtsposities worden vooraf direct ingenomen.

Guerrilla-achtige trollen voeden bewust deze harde polarisatie dagelijks met desinformatie via de sociale media. Niet alleen binnenlands, maar ook gestuurd door buitenlandse Staten als Rusland, China, Turkije, Israël, Saudi Arabië, en door rijke Amerikaanse gefinancierde extreemrechtse bewegingen. Deze creëren met weinig kosten maatschappelijke chaos en verzwakken daarmee democratische staten die ze als tegenstander beschouwen.

Maar de polarisatie ontstaat niet alleen door ophitsing via sociale media. Belanghebbende bestuurders, politici, lobbyisten, commerciële bedrijven en andere belangengroepen schuwen de bewuste misrepresentatie van de feiten en zelfs regelrechte leugens ook al lang niet meer om de burgers aan hun kant te

krijgen. Trump was natuurlijk notoir, maar premier Johnson c.s. in Engeland kunnen er ook wat van.

De strijd wordt echter gepresenteerd als links tegen rechts, democraten tegen fascisten, progressief tegen conservatief, globalisten tegen nationalisten, feministen tegen machtsmacho's, antiracisten tegen racisten, moslims tegen niet-moslims, de rijken tegen de armen, jong tegen oud, de elite tegen het volk. Ook de reguliere media zwelgen dagelijks in deze strijd. Des temeer reuring en emotie 24 uur per dag, des temeer muisclicks voor de reclame-inkomsten.

De kern van al die strijd ligt in het overmatig benadrukken van het democratische Gelijkheidsprincipe en het recht op de Vrijheid van Meningsuiting, terwijl het onderliggende principe van het Burger zijn in een democratische Rechtsstaat, met bijbehorende plichten, verloren lijkt te zijn gegaan. Je zou nog een laag dieper kunnen gaan: enige vorm van algemeen geaccepteerde sociale moraliteit (als set van maatschappelijke gedragsregels) lijkt op deze strijdvelden te zijn verdwenen. Verbale bedreiging, intimidatie en soms letterlijk geweld vormen inmiddels geaccepteerde wapens in de gepolariseerde wereld. Velen willen alleen hun rechten, plichten worden niet meer geaccepteerd.

Feitelijk lijkt de onderliggende emotionele strijd er een van behoudenden (alles moet blijven zoals het is) tegen veranderingen (zelfs als de oorzaak een virus is), belanghebbende vermogende bezittenden tegen de rest, armere laagopgeleiden tegen rijkere hoogopgeleiden.

´...Ressentiment is de duistere standaardfilosofie van de moderne wereld, aldus de filosoof Pankaj Mishra. 'Eigen emotie eerst' lijkt het uitgangspunt voor de alledaagse omgang, en wie hetzelfde voelt hoort erbij. Ressentiment is inherent aan samenlevingen waarin formele gelijkheid samengaat met grote verschillen in macht, status, opleiding en bezit'.. (citaat NRC)

In deze strijd spelen gefundeerde meningen, ook van deskundigen, nauwelijks enige rol meer. Zoals Maxim Februari recent in NRC schreef: in het oorverdovende lawaai van stemmen in het publieke debat, is het uiten van een enkele deskundige of persoonlijke opinie – hoe onderbouwd ook – een zuchtje in een storm geworden.

Het wordt voor een weldenkend mens, met een onderzoekende geest, veel feitenkennis en behoorlijk wat levenservaring, steeds moeilijker om zich tot deze omliggende vechtwereld te verhouden. Je staat erbij en je kijkt er naar als een toeschouwer naar een apocalyptische film.

Art in Dead Flowers 5

By Pauline Brenninkmeijer
November 18, 2020
Categorieën: 3 Foto's

© *Foto Pauline Brenninkmeijer*

Bonus-Malus (2)

By Chris Koopmans
November 20, 2020
Categorieën: 1 Webnotities

Op juridische gronden maakt de overheid het weer mogelijk dat bonussen en dividenten door multinationals worden uitgekeerd terwijl zij tegelijkertijd corona staatsondersteuning krijgen. Dat is de juridische werkelijkheid die zich boven de sociale werkelijkheid stelt. Bedenk wel bonus/dividenttrekkers: dat de scheve verdeling tussen de toenemende rijkdom van weinigen en de afnemende welvaart/welzijn van velen demoralisering, wrok en wraakgevoelens in de samenleving veroorzaakt.

Je mag hopen dat zij (en de overheid) op een of andere manier duur gaan betalen voor hun gewetenloos en schaamteloos gebrek aan morele verantwoordelijkheid.

Weeklog 47: Geen sociale moraal meer in de publieke ruimte

By Jack Pheifer
November 21, 2020
Categorieën: 1 Webnotities

Al 2500 jaar (vanaf de oude Grieken) zijn in de Westerse beschaving beschouwingen geschreven en discussies gevoerd over maatschappelijke moraal, persoonlijke ethiek en hoe te leven. Maar het heeft geen zin om op deze plek daar nu een discussie over te beginnen. Want het grote verschil tussen nu en nog maar 15 jaar geleden, laat staan met de vroegere menselijke historie, is de directe momentane wereldwijde verbinding tussen mensen via 24 uur online internet.

Het individu werd qua publiek gedrag tot voor enige jaren sterk ingeperkt door de sociale moraal in zijn geografisch lokale omgeving. Social media hebben die inperking grotendeels opgeheven. Je hoeft je op straat en public zelfs helemaal niet meer te bekommeren om je sociale omgeving. Met je koptelefoon op en je telefoon in de hand kun je lopend of op de fiets iedere sociale publieke interactie mijden.

Iemands publieke wereld is nu voor een groot deel virtueel. Daar wordt sociale goedkeuring of – afkeuring gevonden. Maar afkeuring (en dus schaamte) kun je

mijden door je alleen binnen virtuele netwerken van gelijkgestemden op te houden. En in die netwerken is het niet de afkeuring, maar te weinig goedkeuring (likes) die al tot stress leiden. Juist daarom blijft men daar strikt binnen de regels van de 'bubble'.

De ' laatmoderne, navelstaarderige, snel gepikeerde, post-ironische, identiteitgeobsedeerde mens' (citaat columniste Floor Rusman) leeft zijn leven autonoom, zelfverwerkelijkenden en concurrerend. Die heeft geen boodschap meer aan de niet met hen verbonden medeburgers in de publieke ruimte, virtueel of fysiek. Ongewenste interacties op straat leiden al vaak tot botte bejegening. Op internet bestaan in deze helemaal geen remmen. We zijn allemaal gelijk en mijn opinie is de enige juiste, fuck you. Of zoals Tommy Wierenga in de NRC stelde: '... de hedendaagse Nederlandse discussietechniek kun je wel zo'n beetje samenvatten in 4 termen: bedreigingen, intimidaties en grove beledigingen'.

' *..Tel daar voor de jeugd een, volgens socioloog Gabriël van den Brink, assertieve leefstijl bij op, waarin men zich snel gekrenkt voelt, weinig zelfcontrole heeft. Maar wel hoge eisen stelt. Daarbij hoort instant genieten, met algemeen beschikbare en goedkope roesmiddelen als lachgas, alcohol en wiet. Dat leidt tot ontremming, lagere impulscontrole, zelfoverschatting of minder angst. Dan is het daarna met z'n allen 'chaos zetten'. Op iedere spoedeisende hulp van ziekenhuizen weten ze al jaren precies wanneer de kroegen sluiten, ongeacht het seizoen.' (citaat)*

Het is moeilijk niet pessimistisch te zijn over deze situatie. Door opvoeding en online sociale verbindingen, bestaat er geen algemene publieke ruimte meer met een voor alle burgers geldende sociale moraal. Het is ondoenlijk om wettige regulerende maatregelen te bedenken om die te herstellen.

Tegenstellingen tussen die doof en blind van elkaar gescheiden online netwerken cancelen enig publiek debat, virutele heksenjachten zijn aan de orde van de dag. Tom-Jan Meeus schreef in NRC: '..als je elk thema verheft tot strijd, en elke opponent of verdachte tot vijand, ontmenselijk je uiteindelijk alle mensen met een andere opvatting of levenshouding, van welke kleur dan ook'. Dit is hét recept voor democratische aftakeling.

Opnieuw de auteur Tommy Wieringa citerend: '*...Democratie gedijt niet goed onder extreme omstandigheden, zoals de huidige verdeeldheid; ze vraagt een*

gemeenschappelijke overtuiging en vertrouwen in de werkzaamheid van democratische processen en instituten; daarzonder verdwijnt het fundament en glijdt het huis reddeloos de helling af.

Keek op ‘de week van het leven’ van prolifers

By Chris Koopmans
November 23, 2020
Categorieën: 1 Webnotities

Dat de Staat of Kerk de baas is over je lichaam heb ik altijd vreemd gevonden. Dat iemand ook maar de baas zou kunnen zijn over het meest eigene wat je je kunt bedenken, je lijf, zoiets stamt toch uit de tijd van de lijfeigenen en de slavernij en van voor de tijd dat Kerk en Staat gescheiden werden?

Nu is de kwestie van de scheiding tussen Kerk en Staat een nogal ingewikkelde. In de West-Europese landen is die scheiding verschillend aangebracht. Van diepgaand gescheiden werelden in wettelijke en politieke zin (secularisme/laïcisme in Portugal en Frankrijk) tot aan een verregaande verknoping (staatsgodsdienst in Engeland en Denemarken). Nederland zit in de

middenmoot waarbij Kerk en Staat elkaar via de politiek wel, maar toch beperkt beïnvloeden. Uiteindelijk heeft de staat grondwettelijk het laatste woord: je mag geloven wat je wil 'behoudens ieders verantwoordelijkheid volgens de wet'. Dus Prolife-activisten: hou je daaraan. Dus Staat: stuur die intimiderende, moreel chanterende, opruiende schreeuwers weg voor de deur van abortusklinieken.

Sinds de scheiding van Kerk en Staat (in 19e eeuw) blijven de christelijke kerken proberen om het zonder wetsregels maar met hun moralistische kerk- en bijbelregels de baas te blijven over het lijf van een ieder. Maar ja, de 'baas in eigen buik-beweging' heeft natuurlijk een zwaarwegend punt: het lijf is de eerste soevereiniteit van het individu (de Nederlandse abortuswet bestaat sinds 1984).

Het is de staat die het individu moet beschermen waarbij de vraag is, in het geval van abortus: moet ze het leven beschermen (prolife) of het lijf van het individu (baas in mijn buik)? Allebei natuurlijk: het leven en lijf van het ongeboren kind en het leven en lijf van de zwangere vrouw. Het leven beschermen is iets anders dan het lijf beschermen, dat zijn twee verschillende perspectieven. 'Het leven' is een generalistisch perspectief, geldig voor iedereen. 'Het lijf' is een specifiek perspectief, dwz. specifiek geldig voor een bepaalde vrouw, die zwanger is en in bepaalde specifieke omstandigheden verkeert.

'Het leven' is een abstractie. 'Het leven beschermen' is een principe. 'Het lijf' van een ongeborene en van een zwangere vrouw is concreet en praktisch en aan te wijzen als levensvatbaar of niet (vanaf 24 weken).

De wet is generalistisch en volgt democratisch afgesproken wettelijke principes en maakt uitzondering voor het bijzondere, specifieke geval, bijvoorbeeld bij abortus, actieve en passieve euthanasie, ernstig suïcidale mensen met een psychiatrische aandoening. En dan nog alleen na overleg en consensus tussen rechters en medici in het concrete geval. Het rammelt wel eens, ok, maar over het algemeen werken wet- en regelgeving goed. Dat komt omdat er een zekere balans aanwezig is tussen het generalistisch abstracte denken en het specifieke concrete ervaren van alle dag.

Bij de religieuze moraliteit in zake abortus is die balans er niet ,want het principe van de bescherming van het leven kent geen concreet aanwijsbaar lijf. Dat doen principes, dogma's, leerstellingen en doctrines niet. Die religieuze moraliteit

maakt dat er in de meeste niet westerse landen nauwelijks of niet een onderscheid wordt gemaakt tussen leven- en levensvatbaarheid, tussen verschillende persoonlijke omstandigheden, leeftijden, gezondheidstoestanden, erfelijke ziektes, noodtoestanden, zoals de westerse wetten dat wel doen (zie Wikipedia, wereldoverzicht abortuswetgeving).

Ze maakt ook geen onderscheid tussen religieuzen en seculieren. En dat laatste is misschien wel het meest ergerlijke: prima prolifer, als jij geen abortus wil, maar vertel me niet dat je boven de moraliteit staat van een seculier en boven een 36 jaar bestaande wet die in alle westerse landen vergelijkbaar is (Polen en Malta uitgezonderd). Die morele superioriteit en neerbuigendheid naar andersdenkenden wordt natuurlijk schaamteloos ontkent, al eeuwen. Hulp aan ongewenste zwangeren wordt door prolifers 'liefdevol' geboden. Zegt men ('we haten de zonde maar niet de zondaar'). Hulp? Ja natuurlijk, maar stilletjes ook in de vurige hoop een verloren ziel te bekeren.

En nog geen halve eeuw geleden, in Ierland bijvoorbeeld, wat minder liefdevol: 'uit zonde geboren kinderen' werden vermoord (Tuam klooster), gemarteld/medische experimenten (Secret Heart Klooster), verwaarloosd, uitgebuit, misbruikt, vernederd, weg-geadopteerd. Hun 'zondige moeders' werden als 'moreel gevaar voor de gemeenschap' als slaaf behandeld, mishandeld, verkracht, van naam veranderd (in de zgn. Magdalene kloosters). Het is nog steeds een nationaal trauma, temeer omdat ook de Ierse Staat volop samenwerkte met de kloosternonnen en weet had van de grootschalige institutionele misstanden. Mooie scheiding van Kerk en Staat. En u denkt dat zoiets tegenwoordig wel wat meevalt? Klopt, in de westerse wereld dan. Maar in de rest van de wereld? Niet dus.

Waar het om gaat is de verborgen, ontkende, hypocriete arrogantie van de Prolife beweging. Christenen, die maar niet willen leren van de gruwelijke geschiedenis die religieuze dogma's hebben veroorzaakt tav. ongewenste zwangeren, hun kinderen, homofielen (etc), en andersoortige gelovigen. Het dogmatisch denken is het zelfde kwaad dat ruimte gaf aan de Nazi's, aan de Rwandese genocideplegers, Zuid-Amerikaanse criminele dictators, pedofiele bisschoppen en priesters, moet ik nog doorgaan?

Simpel gezegd: er is niets mis mee als mensen er morele principes op na houden mits die niet claimen goddelijke eeuwigheidswaarde te hebben en mits die principes zich onder democratische wetten plaatsen. Maar er zijn ook principes die er mensen op na houden. En die zijn het meest gevaarlijk, omdat ze valse tolerantie, onderhuidse repressie en verborgen morele superioriteit prediken en lang bestaande democratische wetten ondergraven. Prolifers behoren tot die groep.

Nee, de wereld is niet abstract, maar (soms verschrikkelijk) concreet. En Kerk en Staat zijn nog steeds niet gescheiden.

Art in Dead Flowers 6

By Pauline Brenninkmeijer
November 25, 2020
Categorieën: 3 Foto's

© *Foto Pauline Brenninkmeijer*

Moeten we het kapitalisme resetten? (1)

By Chris Koopmans
November 27, 2020
Categorieën: 1 Webnotities

Dacht het wel. Want nu wereldwijd het kapitalistische systeem c.q. de neoliberale economie tegen zijn desastreuze milieugrenzen aanloopt zal het op de schop moeten om een existentiële ramp voor onze kinderen te voorkomen. Daar hebben we niet veel tijd meer voor. Vijftig jaar misschien? Het probleem is dat er geen alternatief is voor het kapitalisme. De communistische, socialistische, neoliberale, ultraconservatieve en fascistische politieke ideologieën in al hun varianten bleken niet te werken, ze waren historisch niet houdbaar. Zelfs de huidige gematigde Europese sociaal democratieën, met name in Engeland, Duitsland en Frankrijk, vertonen forse haarscheuren in hun democratische instituties. En een van de oudste democratieën, die van de VS, staat sinds Trump zwaar onder druk, volgens sommigen bijna tot aan een burgeroorlog toe. Op de een of andere manier zal er gezocht moeten worden naar alternatieve sociale, politieke, economische en filosofische fundamenten waarop democratische systemen moeten staan.

Alle politieke systemen berusten op ten minste drie vooronderstellingen over:

1. de aard van de menselijke natuur;
2. de aard van de werking van markten;
3. de machts- en bezitsverhoudingen.

Alle drie vooronderstellingen claimen een hoge mate van voorspelbaarheid want zo niet, dan zou elk politiek systeem sociaal en economisch vroeg of laat gevaarlijk instabiel worden. Echter....

Over de aard van de *menselijke natuur* valt met de huidige kennis van zaken nauwelijks iets zinnigs te zeggen. De klassieke vraag wat de mens wezenlijk is werd door filosofische, politieke en economische systeembouwers van de laatste eeuwen (Adam Smith, Kant, Mill, Marx, Berlin, Keynes, Friedman en vele 21e eeuw-ers) slechts met een vooringenomen religieus of gepolitiseerd mensbeeld beantwoord. Hun reductionistische mensbeelden ('zo is de mens nou eenmaal' of 'zo behoort een godvruchtig of humaan mens zich te gedragen') lijken eerder een excuus, een ad-hoc rechtvaardiging of een geclaimde waarheid die hun gepropageerde systeem moeten ondersteunen dan een empirische vaststelling waar niemand omheen kan.

Enig empirisch houvast over de aard van de menselijke natuur biedt het Darwinisme: de mens wordt gedreven door de wetten van natuurlijke en seksuele selectie, waarmee hij zijn voedsel, onderdak, en bescherming van familie en stam veiligstelt. In de Darwiniaanse zin is de mens in zijn individuele en tribale gedrag behoorlijk voorspelbaar. Maar op basis van zoiets algemeens als gedragsgenetica bouw je geen coherent en duurzaam politiek systeem. En zelfs geen ethisch systeem van mensenrechten dat zegt: iedereen heeft recht op leven, voedsel, onderdak en beschermende affectieve relaties, hoe voor de hand liggend dat in theorie ook moge zijn. De historische praktijk blijkt anders. Er bestaat geen ethisch universalisme. Kortom, de voorspelbaarheid van de menselijke natuur op grond waarvan men een politiek, economisch, ethisch of transcendentaal geloofssysteem zou kunnen funderen en rechtvaardigen is een illusie.

De voorspelbaarheid van elk *marktsysteem*, de maatschappelijke productie, handel en verdeling van goederen en diensten, vertoont in zijn hele spectrum – van een volledig vrije vraag- en aanbodmarkt tot aan een volledig staat gestuurde markt

– evenzeer grote tekortkomingen. Alle marktsystemen zullen hun voorspellingen telkens moeten aanpassen aan de actuele omstandigheden waarin ze werkzaam zijn: klimaatverandering, pandemieën, voedseltekorten, uitputting van grondstoffen, oorlog, technologische en wetenschappelijke ontwikkelingen zoals verregaande robotisering die massale werkloosheid veroorzaakt. Marktmechanismen kunnen daarbij te traag (USSR), te snel (China), of niet (N-Korea) reageren op die bedreigende, destabiliserende omstandigheden. En de voorspelling van een noodzakelijk geachte marktcorrectie kan gemakkelijk een foute over- of ondercorrectie zijn, met zeer ingrijpende sociale en milieugevolgen. Dat zou bijvoorbeeld ook nu tijdens de Corona crisis het geval kunnen zijn.

Wellicht een van de meest remmende factoren op een noodzakelijke aanpassing aan de telkens veranderende omstandigheden betreft de handel in waardepapieren (aandelen, obligaties, valuta, grondstoffen, ed.). Die 'papieren geldhandel' is een economie op zich die de 'gewone markteconomie' domineert. Ze beïnvloedt de anonieme aandeelhouders die competitieve bedrijven dwingen tot een productie die uitsluitend aangestuurd wordt door financiële rendementsverwachtingen en de dwingende noodzaak tot groei. Dergelijke bedrijven passen zich slecht aan want ze sturen louter op het korte termijn winstaandeel van de aandeelhouders en ze jagen het verslavende consumentisme meedogenloos aan (zie ook de blog van Jack Pheifer: 'Rentseeking', juli 2019 en 'Geld en informatiehandel', mei 2020).

Kortom, het gaat er niet om welk marktsysteem men kiest maar om de mate van voorspelbaarheid, bestuurbaarheid en duurzaamheid van een systeem. Ook hier leert geschiedenis dat de fundamenten van de politieke economie zwak en zeker niet duurzaam zijn. Economen waarschuwen daarom vaak genoeg: economie is geen wetenschap, economische wetten zijn fluïde, markten hebben hooguit korte termijn trends, ongeacht het politieke systeem waaronder ze functioneren.

De voorspelbaarheid van de werking van de maatschappelijke verhoudingen qua *macht en bezit* lijkt misschien nog het best mogelijk. Wie de brute fysieke macht bezit en die ook langdurig kan financieren bepaalt onbetwist wat de burger krijgt, wanneer en in welke vorm (bv. Noord-Korea, Rusland).

De bescherming tegen brute economische en politieke macht is democratie. Maar dat ‘democratische bestuurssysteem’ is historisch gezien telkens weer hoogst kwetsbaar gebleken. De oudste en langstdurende democratieën zijn Engeland en de VS (350 jaar en 250 jaar.) Er hoeft maar weinig te gebeuren en het vergt maar een kleine groep om democratische instituten te verlammen. Kleine verschuivingen in het democratische machtssysteem van ‘checks- en balances’ zijn al voldoende om een democratie uit balans te brengen. (Zie de VS: asymmetrie in het hoge gerechtshof, trage wetgeving door het Congres als gevolg van het twee partijensysteem, een roekeloos presidentieel leiderschap die het volk tot op het bot verdeeld, aanhoudende activistische aanvallen op wetshandhavers, een in toenemende mate volstrekt scheve verdelingspolitiek van welvaart en welzijn, ed.)

Als bovendien de vierde macht, de Publieke Media (vooral de sociale media) geen controle meer hebben over betrouwbare informatieverstrekking, wat historisch gezien een unieke en ongekende tragedie is van het laatste decennium, dan verwordt informatie, en daarmee elke waarheidsclaim, tot niets meer dan een verdienmodel in een info-dystopische wereld.

Alles opgeteld: als het voorspellend vermogen van politieke en economische systemen niet meer ontleend kan worden aan ideeën over de menselijke natuur, de marktwerking en de machts-en bezitsverhoudingen, wat dan wel? Niemand weet het, niemand heeft een oplossing. Wat we hooguit weten is de richting van een oplossing: de noodzaak voor het zeer grondig resetten van het kapitalisme.

Zie vervolgartikel.

De Media en de bruine smurrie

By Chris Koopmans
November 29, 2020
Categorieën: 2 Ongesorteerde Notities

Ja hoor, daar gaan we weer. We, dat is de smakkende en slurpende media die zich volvreten met Baudet. De media die de onwelriekende geur van ‘de bruine smurrie’ (FvD senator Beukering) om hem heen diep opsnuiven om vervolgens de dikke middelvinger diep in de keel te steken en het braaksel over ons heen te spugen.

Over narcisten in de politiek en het bedrijfsleven zijn al bibliotheken volgeschreven. Hoe je ze kunt herkennen, wat hun destructieve gedragspatroon is, hoe ze hun aanhang en hofhouding verwerven en behandelen, hoe hermetisch en oncorrigeerbaar hun gedachtenwereld is, hoe het beloop is van hun juigende populariteit tot aan de joelende ontmaskering, en wat je kan doen om achteraf niet te hoeven zeggen: ‘wir haben es nicht gewüst’. Volstrekt voorspelbaar. Tenminste als je de moeite neemt je er enigzins in te verdiepen. Maligne narcistische politieke leiders vind je altijd gemakkelijk, aan de meest rechtse en linkse kant van het politieke spectrum, want in het meer genuanceerde midden kunnen ze zich niet handhaven. Vraag het de historici.

Nee, Baudet is niet het probleem, het Kwaad is nooit het probleem omdat het er altijd zal zijn. Het Kwaad zit in de (zelfverklaarde) Goeden die er op een of andere manier een persoonlijk, politiek of bedrijfsmatig belang bij hebben het Kwaad niet terug te dringen door zich een tijdje in die bibliotheek op te sluiten en te ontdekken dat achter het masker een toxische man (of vrouw) met een kroontje zit. Daar zijn de media toch voor?! Om zich in de persoon te verdiepen, patronen te herkennen, voor te lichten, te voorspellen en tijdig te waarschuwen om grote maatschappelijke schade te voorkomen of op zijn minst te beperken. Daar heb je geen tien deskundologen, columnisten, politiek analisten, etc., met tien perspectieven voor nodig. Maar goed, het verkoopt wel.

Moeten we het kapitalisme resetten? (2)

By Chris Koopmans
December 1, 2020
Categorieën: 1 Webnotities

De opmerkzame lezer zal in het voorgaande artikel (deel 1) elementen van de oude Marxistische Conflict Theorie herkennen. Maar men hoeft geen Marxist te zijn om zijn analyses toch te waarderen. In de actuele versie: de economische elite exploiteert willens en wetens de lagere arbeids- en middenstandklassen, ze benadeelt hen door het beperken van hun welvaart en welzijn, door ze als consument verslaafd te houden, door hen kennis en betrouwbare informatie te onthouden wat – alles opgeteld – een grootschalige milieuschade aan ieders leefomgeving oplevert en op de lange termijn een klimaatramp veroorzaakt. Het ziet er niet goed voor ons uit als we zo doorgaan, ondanks het feit dat het kapitalisme ook veel goeds heeft gebracht, dat moet gezegd (zie de welvaartscijfers van S.Pinker, B.Lomborg, T. Piketty, ea.).

Als we de kwalijke kanten van het kapitalisme kwijt willen dan zal allereerst het roofkapitalisme opgeruimd moeten worden. Onder roofkapitalisme kan verstaan worden: het agressief exploiteren van mensen, grondstoffen en ecosystemen met als enige oogmerk financiële winst te maken, zonder daarbij de verantwoordelijkheid te nemen voor de negatieve sociale en ecologische impact.

In welke richting zouden we kunnen denken om het bestaande kapitalisme te resetten?

- Het wereldwijde roofkapitalisme moet plaats maken voor een *milieu/klimaat kapitalisme*. Dat zal alleen gaan als vooral de grote internationale monopolistische bedrijven via wetgeving gedwongen worden hun winsten niet meer weg te sluizen naar safe taxhavens en ze gedwongen worden zeer fors te investeren in wereldomvattende milieuprojecten en innovatieve groene technologie. (Zon en windenergie dragen tot nu toe slechts enkele procenten bij aan de oplossing van het wereldenergieprobleem, B.Lomborg, 2020).

- Het roofkapitalisme moet plaatsmaken voor een *moreel kapitalisme*. Dat zal alleen gaan als het sociale rechtvaardigheidsprincipe mbt. de verdeling van welvaart en welzijn als uitgangspunt wordt geaccepteerd. Een faire winstdeling, een faire politieke en economische machtsdeling en een zekere mate van medebezit van productiemiddelen, die moeten in een redelijke verhouding door samenlevingen worden afgedwongen. Zo niet dan wordt een te grote economische ongelijkheid ook een gevaarlijke ongelijkheid in het waardigheidsgevoel: de elite en de deplorables. En dat zal leiden tot wrok en wraak op het politieke systeem (zoals in de VS is gebeurd).

- Het roofkapitalisme moet plaatsmaken voor een *ethisch kapitalisme*. Dat zal alleen gaan als markten waarden-gestuurd zijn ipv. louter winst- of consumentistisch gestuurd. Ethisch kapitalisme stuurt op de productie van nuttige goederen en services, niet op onnodige luxegoederen en geldhandel. Ethisch kapitalisme stuurt op gezondheid, zorg en welzijn van iedereen, vooral voor de nu vastgelopen lagere- en middenklasse. Ethisch kapitalisme doorbreekt de macht van oligarchieën en meritocratieën en ze fundeert de macht van sociale democratieën.

- Het loonslaafkapitalisme moet plaatsmaken voor *onderwijskapitalisme*. Dat gaat alleen als men kan ontsnappen aan armoede en ongeletterdheid door alle wereldburgers toegankelijk onderwijs te bieden waardoor zij de mogelijkheid krijgen te klimmen op de sociaaleconomische ladder.

- Fake-infokapitalisme moet plaatsmaken voor *factkapitalisme*. Dat zal alleen gaan als de mis- en desinformatie bestreden wordt die de crisis hebben

veroorzaakt in de journalistiek, het wantrouwen in de wetenschap, en de bizarre polarisering in de politiek. Het vermijden van een info-dystopie zal alleen gaan als het huidige verdienmodel achter de BigTech info-industrie verdwijnt en de anonieme online radicalisering op social media wettelijk en technologisch wordt tegengegaan. Want waarheid moet geen tribaal verdienmodel zijn maar voortkomen uit een vrije markt van concurrerende, op feitelijkheid en logica getoetste ideeën. We moeten goed op de hoogte blijven over van alles en nog wat.

De opmerkzame lezer zal al snel onder alle bovenstaande kwesties één doorslaggevende dimensie ontdekken: een mondiale ethische dimensie. Het komt allemaal neer op ethiek: ecologische ethiek, sociale rechtvaardigheid, waardenethiek, kennisethiek, media-ethiek.

Als politiek, en dus ook economie, in essentie toegepaste ethiek is, hoe groot is dan de kans dat er een *mondiale ethische benadering* toegepast gaat worden om het kapitalisme te resetten? Ik vermoed wat uw antwoord is. Maar pas op: hebben we niet de plicht om optimistisch te zijn?

*Voor een snel overzicht van een mondiale ethische benadering van de meest nijpende kwesties zou u op YouTube kunnen gaan naar: ‘Introduction to Global Ethical Issues’ (12 min.).

*Wilt u meer tijd besteden aan elk van de afzonderlijke issues dan moet u bij de echt knappe koppen zijn, zoals: Francis Fukuyama (politiek en de menselijke waardigheid), Adam Alter (technologie en technoverslaving), Noam Chomsky (politieke economie en mediamisleiding), Douglas Murray (identiteitspolitiek en activisme), Michael Sandel (meritocratie en rechtvaardigheid), Bjorn Lomborg (economie, gezondheid en klimaathysterie), Peter Boghossian, David Lindsay, Bret Weinstein (mediapolarisatie en radicaal activisme), om enkele actuele denkers te noemen.

Photo Paintings 1

By Pauline Brenninkmeijer
December 2, 2020
Categorieën: 3 Foto's

© *Foto Pauline Brenninkmeijer*

Weeklog 49: Dom, Kwaadaardig of Calculerend Behoudend

By Jack Pheifer
December 4, 2020
Categorieën: 1 Webnotities

Buiten de eigen ‘bubble’ vormt politiek veelal geen onderwerp meer voor een zinvolle serieuze discussie met anderen. Onder politiek versta ik dan zo ongeveer alle maatschappelijke onderwerpen waarover je verschillende opinies kunt hebben.

Over welk onderwerp dan ook is sprake van radicaal tegenover elkaar staande groepen (vaak beter te kenschetsen als: stammen), met twijfelende tussengroepen, die de neiging hebben naar de ene of andere kant over te hellen. Deze harde polarisatie vormt een ernstige bedreiging voor de op Westerse leest geschoeide democratische Rechtsstaten. En als u de lijst van 196 landen, die lid zijn van de VN, doorloopt kunt u constateren dat er op de wereld nog maar relatief weinig goed functionerende democratische Rechtsstaten bestaan.

Je kunt de ‘stammen’ op verschillende wijzen kenschetsen:

1. De *wrokkigen*. Ze ervaren dagelijks hun feitelijke ongelijkheid in een wereld die de overmatig (althans formeel) de nadruk legt op gelijkheid. Hun maatschappelijk positie leidt tot voortdurende wraakgevoelens jegens de overheid en andere burgers. Hiertoe behoren ook vele burgers uit grote etnische groepen.
2. De *libertijnen*. Ze staan voor absolute individuele vrijheid zonder enige sturing door overheden en steunen (met geld of actie) de afbraak van de bestaande maatschappelijke orde, op welk terrein dan ook, zelfs tijdens deze Corona pandemie. Je treft ze aan onder de superrijken, maar ook in intellectuele (meestal goed verdienende) kringen en onder laaggeschoolde jongeren.
3. De arrogant *individueel egocentrisch identitairen* (dit vind ik..), meestal niet eens laag opgeleid. Emotioneel agressieve bestrijders van wetenschappelijke kennis (gebaseerd op feiten) en maatschappelijke ervaring. Anti-vaxxers, ontkenners van klimaatverandering, veganisten, noem maar op.
4. De *morele absolutisten* die al hun oordelen toetsen aan hoe de wereld zou moeten zijn en die iedere werkelijkheid, geschiedenis en wetenschap afwijzen die niet aan hun 'kritische theorie ' voldoet. Je vindt ze in al die vele *anti*-groepen, waaronder fanatieke atheïsten.
5. De machtszoekers, zoals Baudet cum suis en zelfs reguliere politici, die pogen via die stammen hun persoonlijke doeleinden te realiseren door bovengenoemde groepen als aanhang te mobiliseren..

Binnen deze groepen treft je heel veel 'sociale' meelopers aan, maar ook volgers-beluste Vloggers en – YouTubers, voor wie de onderwerpen minder ter zake doen dan de aandacht en dus de inkomsten.

En dan hebben we het nog niet gehad over de enorme criminele onderwereld in Nederland, economisch opererend in de bovenwereld, naar schatting 10-15% van onze economie. Gewetenloze profiteurs met hun grof betaalde bovengrondse helpers, in het klein en het groot. Van drugshandel, cybercrime, onroerend goed handel tot grootschalige oplichting.

Met betrekking tot deze groepen kun je mijns inziens spreken van een maatschappelijke kwaadaardige inslag (en natuurlijk voor een deel pure domheid). Eigenlijk kun je beter maar niet met hen in discussie gaan over wat dan ook, kwaadaardigheid en domheid vormen geen basis voor welke gesprek dan ook. Juist deze groepen zouden geen dagelijks voer voor reguliere politici en de

maatschappelijke media horen te zijn, ze hebben immers hun eigen onderlinge kanalen wel. Ze willen allemaal aandacht, maar ze verdienen onze aandacht absoluut niet, want ze willen helemaal geen zinvolle discussie. Kritische opmerkingen over hun absolute gelijk leidt onmiddellijk tot de kreet ‘demonisering’, waar ze overigens zelf uiterst goed raad mee weten. Ze wisselen moeiteloos tussen hun rollen als aanklager, rechter, slachtoffer en pseudo-journalistiek verslaggever.

Het bedreigende is dat tegen deze relatief kleine maatschappelijke groeperingen veel grotere calculerende behoudende groepen burgers aanleunen die zich in hun belangen bedreigd voelen:

- Ouderen die zich bedreigd voelen in baanzekerheid, inkomen, pensioen, gezondheidszorg en oudedagsvoorzieningen;
- De lager betaalde beroepsgroepen als verplegenden, onderwijzers, politieagenten die dagelijks moeten vechten tegen de beleidsluimen van de bureaucratische piramides waarbinnen ze moeten werken;
- Kleinere ondernemers (waaronder de Boeren) die zich dagelijks zorgen maken om het voortbestaan van hun bedrijf;
- Het circuit van makelaars, advocaten, fiscalisten, lobbyisten e.d die een dikke boterham verdienen aan het voortdurend opzoeken van de randen van de wet en daardoor de gemeenschap ondermijnen.
- Managers van grotere ondernemingen die vechten tegen welke vorm van nieuwe regelgeving ook om de winstgevendheid van hun onderneming ten behoeve van hun aandeelhouders (hun salarisbazen) te waarborgen.

Het overgrote deel van bovenstaande groepen bevindt zich in het rechtse spectrum van de politiek (VVD, CDA, en rechtser). Ze vormen een kleine meerderheid binnen het aantal kiesgerechtigden. Het zijn de Brexiteers in Engeland en de Republikeinse kiezers in Amerika (ook al stemdevan hen een deel niet op Trump). En daar ligt het grote gevaar voor de democratische rechtsstaat. Een 50/50 verdeeld maatschappelijk moeras, een modderpoel van gebrek aan adequate politieke sturing en een op veel fronten falende bestuurstechnocratische overheidsbureaucratie.

En dat in een situatie waarin de Corona pandemie niet eens de grootste externe maatschappelijke bedreiging vormt. De *echte* reeds acute bedreiging vormt onze

radicaal veranderende ecologische leefomgeving.

De maatschappelijke situatie lijkt net zo instabiel en chaotisch te worden als het interbellum (1920-1940) tussen de twee Wereldoorlogen.

Corona-update 5 December

By Jack Pheifer
December 7, 2020
Categorieën: 1 Webnotities

Het lijkt erop dat het Coronavirus nog zeker anderhalf jaar een groot maatschappelijk drukkend effect zal hebben. Het zal blijven rondwaren zolang niet 60-70% van de burgers gevaccineerd is en dat zal naar verwachting nog zeker een jaar kosten.

We moeten daarbij bedenken dat:

- De huidige semi-lockdowns in de praktijk geen maanden meer te handhaven zullen zijn en het virus zich weer makkelijker zal kunnen verspreiden;
- Het reisverkeer volgende voorjaar en – zomer opnieuw aan internationale verspreiding bij zal dragen;

- Zonder vaccinatie mensen net als bij griep opnieuw besmet en ziek kunnen worden, een soort tweede golf binnen een tweede golf;
- Het nog steeds niet duidelijk is hoe lang een vaccinatie bescherming biedt (een half jaar tot 9 maanden?) en dus hervaccinatie nodig is;
- Vaccinatie wel bescherming biedt tegen ziekte, maar dat gevaccineerde personen volgens wetenschappelijke berichten nog wel bij kunnen dragen aan het verspreiden van het virus (want wel virale aanwezigheid in neus en keel);

Iedereen die zichzelf en anderen tegen het virus wil beschermen, zal dus individueel qua gedrag de noodzakelijke zelfdiscipline op moeten brengen, ongeacht het gedrag van anderen.

Nog steeds worden de langdurige zware economische gevolgen van deze crisis door de verschillende economische instituten onderschat. Met name de Zuid- en Oost Europese landen (maar ook Engeland) worden deze winter economisch zeer zwaar getroffen. Door de hoge bevolkingsdichtheid in stadswijken met slechte (beperkt verwarmde en geventileerde) huizen woekert het virus daar volop. In die landen is de overheid nauwelijks in staat haar burgers te beschermen tegen armoede en zelfs honger. Burgers daar gaan dus toch de deur uit om te werken, want massaal thuiswerken is daar niet mogelijk door de economische-en digitale infrastructuur.

Ook in Nederland zal de overheid het huidige beleid van economische verdoving niet nog erg lang vol kunnen houden – ik schat tot de volgende verkiezingen. We kunnen eigenlijk dus concluderen dat het ergste in Europa nog niet voorbij is, maar nog moet komen.

Photo Paintings 2

By Pauline Brenninkmeijer
December 9, 2020
Categorieën: 3 Foto's

© *Foto Pauline Brenninkmeijer*

The war on drugs is over!...we lost!!

By Chris Koopmans
December 10, 2020
Categorieën: 1 Webnotities

Vroeger, toen alles een stuk simpeler was (nou ja, leek) had je eigenlijk alleen alcohol-, tabaks- en gokverslaving. In de jaren zestig kwam de verslaving aan softdrugs zoals marihuana. Toen de harddrugs: heroïne, methamfetamine, cocaïne, XTC, GHB etc. Inmiddels zijn deze allemaal opgenomen in de Opiumwet. Tel daarbij op de medicatie- en eetverslaving (suiker, vetten, ed.). En daar tussendoor nog allerlei privé-verslavinkjes zoals aan sporten, boeken, kleren, puzzels, antieke dit en dat. Maar laten we die maar niet meetellen. En in dit laatste decennium kennen we de 'digitale verslaving': aan social media (appen, twitteren, facebooken, etc.), gamen, porno, online shoppen. Als je de onderzoekers mag geloven (oa. Adam Alter, 'Superverslavend', 2017) mag je gerust spreken van een digitale epidemie, van een crisissituatie, vooral bij jongeren.

Eén ding maakt auteur Alter duidelijk: er is een te beperkte opvatting van het begrip verslaving. Het zijn niet alleen de verslavende chemische stoffen die we in ons brein laten binnenkomen, het brein zelf is evenzeer in staat sterk verslavende stoffen te produceren. Het 'beloningscentrum' in ons brein doet dat ook. En dat

maakt dat je gamers hebt die met een luier aan, in een haptonomisch feedback pak, uitsluitend aan huis bestelde pizza's etend, 20 uur per dag achter het scherm zitten en tenslotte aan uitputting bezwijken. Dat zijn de excessen natuurlijk, maar hetzelfde neurofysiologische mechanisme schuilt achter elke verslaving. Voeg daarbij de gewone 'chemische verslaving' de 'digitale verslaving' (de helft van de westerse bevolking), erken dat alle soorten verslavingen wereldwijd alleen maar toenemen, dan wordt het pijnlijk duidelijk: The war on drugs is over!.....We lost!! (zoals de Amerikanen zeggen).

Bij de digitale verslaving aan smartphones, tablets, PC's, videogameboxes, wearables, etc. speelt een grote rol dat het beloningssysteem in de hersenen direct en doorlopend gestimuleerd wordt, wat niet het geval is bij de 'chemische verslaving'. Bij de chemische verslaving (ook bij de eet- en privéverslavinkjes trouwens) dooft het effect van het middel langzaam uit, krijgt men onthoudingssymptomen, cravinggedrag en moet er opnieuw 'een pilletje' gekocht en geslikt worden. Op het gebruik zit tenminste nog een onderbreking, een stop.

Bij de digitale verslaving blijf je 'bingen'. De spelletjes hebben een aaneensluitend, eindeloos aantal levels. De afleveringen van Netflixseries worden direct en naadloos met cliffhangers achter elkaar door gestreamed als je ze niet stopzet. De gamevideos worden 7×24 in gamegemeenschappen dwars door alle wereldtijdzones gespeeld. Aanmoedigende piepjes, likes en emojis komen vele malen per dag (en nacht) op de mobieltjes. Als je een scheet dwars zit kun je 7×24 anoniem twitteren. Als je wat hypochonder bent aangelegd kun je je bloeddruk, hartslag, hartritme en zuurstofsaturatie de hele dag door checken. Het houdt niet op, je blijft kijken, er is geen tijdslot, je bent genadeloos verslaafd*.

De onderzochte effecten van een 'digitale gedragsverslaving' zijn sluipend en ernstig: concentratiestoornissen, geheugenstoornissen, slaapstoornissen, angststoornissen en depressie, vooral bij meisjes die egostrelende likes en moordende dislikes krijgen (zie J.Haidt, The Coddling of the American Mind), veroorzaken schulden, werk- en schooluitval, relatie problemen, seksuele dysfunctie, sociaal terugtrekkingsgedrag en vereenzaming.

De gedragseffecten zijn inmiddels epidemisch maar lang niet altijd zichtbaar zoals meestal wel het geval is bij 'chemische verslaving'. U ziet het

smartphonegebruik wel in het openbaar vervoer, in publieke ruimtes en vooral in de buurt van jongeren maar niet in de slaapkamer, de werk- en studeerkamer, op plekken waar mensen zich terug kunnen trekken. De gedragssymptomen worden pas echt zichtbaar als de verslaving al langere tijd in het verborgene bestaat. En dan is het te laat.

Wat te doen? De GGZ-verslavingszorg heeft inmiddels hulpverleningsprogramma's voor digi-junks: social media-, game-, seks- en online gokverslavingen. Maar alles begint natuurlijk bij preventie. Bij verstandige ouders die het onuitgegroeide, kwetsbare brein van hun kinderen al heel jong moeten beschermen. Door ze voor te lichten en, tegen de stroom van vriendjes en andere onverstandige ouders in, schermpjes te verbieden of te rantsoeneren. Hetzelfde geldt voor lagere scholen (op het gevaar af dat je ruzie krijgt met verslaafde ouders).

Adam Alter** beschrijft in zijn boek 'Superverslavend' een aantal trucs om een digi-verslaving tegen te gaan. En ook een aantal prachtige anekdotes over Steve Jobs en andere digitechnocraten, spelletjes en gamebouwers die publiekelijk hun waar als onschuldig vermaak aanprijzen, maar thuis hun kinderen streng bij de verslavende schermpjes weghouden.

*In de Diagnostic Statistical Manual 5 (DSM5) wordt het begrip middelen-verslavinguitvoerig omschreven. Vrijwel alle (9) punten gaan ook op voor een digitale verslaving.

** Adam Alter wordt uitvoerig geïnterviewd door de 's werelds meest gevolgde podcaster Joe Rogan (The Joe Rogan Experience, YouTube, #1564, nov.2020). Aanrader!

Weeklog 50: Pessimisme? Realisme!

By Jack Pheifer
December 12, 2020
Categorieën: 1 Webnotities

Deze Corona periode verschaft een ieder de gelegenheid om zich eens intensief te beraden op zijn of haar persoonlijke toekomst. We schreven dat al eerder in een serie columns in de afgelopen zomer (link).

Het oude 'normaal' zal om heel veel redenen niet terugkeren. We dansten al op de vulkaan, maar de vulkaan is nu op allerlei manieren uitgebarsten.

- De wereld van het vrije Westen geleid door Amerika vóór het presidentschap van Trump, keert met Biden zeker niet terug. 'America first' is inmiddels wereldwijd nagevolgd, overal is het 'Ons land eerst' geworden. De politiek van wereldwijde multilaterale samenwerking is door veel grote en kleinere landen verlaten. Net als in de nationale samenlevingen is internationale versplintering opgetreden die op de verschillende wereldtonelen tot grotere en kleinere conflicten leidt.
- De tendens naar verdere democratisering van de landen in de wereld is voorbij. Autocratie (Alleenheersers) gesteund door plutocraten (rijke machthebbers en

monopolistische bedrijven) rukt wereldwijd op. Europa is een eiland in de wereld geworden met nog circa 15 functionerende democratische rechtsstaten. Er is wereldwijd al lang geen sprake meer van het algemeen respecteren van mensenrechten, zelfs niet voor de vorm.
- De economische gevolgen van de Corona crisis zullen wereldwijd diepe sporen nalaten in de welvaart en het welzijn (werk..) van de meeste mensen. Het is maar de vraag of er ooit sprake zal zijn van een volledig herstel en verdergaande economische groei, vooral in de Westerse landen.
- De diepgaande ecologische effecten (waaronder klimaatverandering) van de massale menselijke aanwezigheid en – activiteit op onze planeet zijn mijns inziens onafwendbaar geworden. Die zullen al grote impact hebben op het leven van de huidige generaties wereldbewoners, maar ook in de nabije toekomst zelfs al tot verdere conflicten tussen landen leiden.

Mijn collega-auteur op dit blog stelt dat je levens-filosofisch als mens de plicht hebt optimistisch te zijn. Mijn antwoord is altijd dat je vooral realistisch moet zijn. Goed observeren welke onomkeerbare ontwikkelingen op de wereld gaande zijn en op die basis inschatten wat je in de toekomst kunt verwachten (en die realiteiten onder ogen durven zien).

In de volgende columns wil ik allereerst filosoferen over de toekomst in onze aardse leefomgeving, omdat die toekomst niet alleen de internationale politiek-economische verhoudingen, maar ook onze nationale samenleving al in de nabije toekomst diepgaand zal gaan beïnvloeden. En dus ons persoonlijk leven.

Onze leefomgeving (1) – een blik in de toekomst op hoofdlijnen

By Jack Pheifer
December 13, 2020
Categorieën: 1 Webnotities

Vijf jaar geleden sloten de leden van de Verenigde Naties het Klimaatakkoord van Parijs – daarvoor in 1997 het akkoord van Kyoto en in 1992 het akkoord van Rio de Janeiro. In Parijs vloeiden tranen bij hoogwaardigheidsbeklederes over de zeer hoge doelen die werden gesteld om de opwarming van de aarde deze eeuw onder de 2 graden te houden. Maar ook 'Parijs' zal dit doel niet bereiken. De eensgezindheid tussen de landen is inmiddels verder weg dan ooit. Waar ging het ook al weer over?

Als gevolg van menselijke economische activiteit in de laatste honderd en vijftig jaar *vervuilden* we als mensen wereldwijd op nauwelijks voorstelbare wijze:

- de aardse atmosfeer met broeikasgassen en roetdeeltjes;
- de aardse continenten, het grondwater, de rivieren en de zeeën met afval en kunstmatige chemische stoffen.

We *ontbosse*n de aarde nog altijd en *vernietigen* overal in de menselijke omgeving op onherstelbare (en onvoorstelbare) wijze de dieren- en plantensoorten op onze

planeet.

Door opwarming van de aardse atmosfeer en de afbraak van de ozonlaag met broeikasgassen, hebben we onherroepelijk wereldwijd het aanwezige ecologisch evenwicht van de menselijke leefomgeving verstoord. We zijn wel in staat om dit proces te remmen, maar niet meer om het proces te stoppen.

De uitstoot van broeikasgassen in het verleden (!) zal de komende 50 jaar tot een jaarlijkse gemiddelde temperatuurstijging op aarde (én in de oceanen) leiden die zelfs wel meer dan 3 graden zou kunnen gaan bedragen (lees bijv. Mark Lynas: Zes graden). Alle (politiek al beladen) voorspellingen van wetenschappers zijn constant te laag gebleken. Het blijkt dat de Polen en de ijsgletsjers op de bergen steeds weer sneller smelten dan gedacht. Het smelten van de bevroren toendra's in Siberië veroorzaakt verdere opwarming van de atmosfeer door vrijkomende methaangassen. Weerrecords met betrekking tot perioden van warmte, koude, regen, en weer-extremen als orkanen e.d. sneuvelen tegenwoordig jaar in jaar uit.

In gebieden met hoge bevolkingsdichtheid, zoals in en rond de grote steden, is sprake van constante luchtvervuiling door uitstoting van industrie en verkeer met fijnstoffen die al ver in de lichamen van mensen, zelfs zuigelingen, zijn doorgedrongen. In die gebieden vormen ook afgesleten rubberdeeltjes van autobanden een continue bron van vervuiling.

In landen met intensieve agricultuur is de grond en het grondwater vervuild met landbouwgiffen en overmatige bemesting van veeteelt. Intensieve dierhouderijen vormen bronnen van specifiek lokale luchtverontreiniging en van ziekteverwekkers in de directe omgeving, vergelijkbaar met de wilde dieren vleesmarkten in China.

Het vasteland en de zeeën worden niet alleen (uitermate zichtbaar) vervuild met plastic, vooral de onzichtbare vervuiling met plastic nano-deeltjes dringt diept door in de grond, het water (en het menselijk lichaam..) en alle in zee levende organismen.

Olie- en gasboringen, vooral in de vorm van fracking, vervuilen in veel Amerikaanse gebieden het drinkwater van grote delen van de bevolking. Methaan uit de kraan waar je liever geen lucifer bij houdt. De Amerikaanse (en ook de

Engelse) overheden garanderen al niet eens meer schoon water uit de waterleiding. Hele gebieden in Afrika en China worden letterlijk vergiftigd (ook de bewoners) door de open delfstofmijnen voor schaarse metalen, nodig voor onze elektronica.

In landen met extensieve agricultuur worden jaarlijks nog miljoenen hectares bos afgebrand voor nieuwe landbouwgebieden. Rond de grote steden in ontwikkelingslanden worden de laatste bomen gekapt voor brandhout, de oorzaak van alles vernietigende modderstromen bij heftige regens. Overal ter wereld wordt de grond qua structuur op een dermate wijze bewerkt dat de biodiversiteit ondergronds verdwijnt. Grond die daarna nauwelijks meer vruchtbaar te maken is zonder kunstmest.

Steeds grotere gebieden in klimatologisch warmere landen hebben te maken met een teveel of te weinig water. In Zuid-Europa, het Noorden van Afrika, het Zuiden van de VS en Australië treft verdroging steeds grotere gebieden. Hetgeen zomers weer de oorzaak is van steeds vaker uitbrekende nauwelijks beheersbare bosbranden.

De stijging van de zeespiegel, stormen en slagregens hebben veroorzaken al frequent grote overstromingen. In Nederland is oppervlaktewaterbeheer altijd een intensieve kerntaak van de overheid geweest, maar zelfs in Westerse landen zijn overheden niet in staat de gevolgen van wateroverlast op te vangen (bijv. aan de kusten van Amerika en de heuvelgebieden in Zuid Engeland)

Door de klimaatveranderingen en de wereldwijde handelsstromen verschuiven de territoria van dieren en raakt ook de ecologie van de micro organismen op drift. Vogels uit Zuid Europa en Afrika trekken nu al naar voedselrijkere opgewarmde leefgebieden in het Noorden. Insectensoorten, bacteriën en virussen uit Zuidelijke en Oosterse gebieden op de wereld verplaatsen zich nu ook naar het Noorden en het Westen.

Al je een fotoboek zou maken van 2000 pagina's om de zich rond de mens ontwikkelende ecologische ramp op volle schaal te tonen, dan nog zijn we als individuele mensen niet in staat te beseffen wat er de komende 50 jaar staat te gebeuren. Je ziet dat aan de verbijsterde gezichten van burgers bij hun afgebrande woningen in Californië en Australië.

In internationaal verband lijken bovenstaande ontwikkelingen in onze leefomgeving niet meer te stoppen. De vraag is dan: hoe moet je je als individu tegenover deze bijna apocalyptische ontwikkeling verhouden?

De vernietiging van onze leefomgeving (2): Wegkijken kán

By Jack Pheifer
December 13, 2020
Categorieën: 1 Webnotities

Je kunt voor de (toekomstige) werkelijkheid van de wereld, ecologisch en maatschappelijk, steeds weer wegkijken, je ogen helemaal sluiten of over gaan tot de orde van de dag, zodat deze je niet dagelijks lamlegt. Immers, als je te lang in de afgrond kijkt, kijkt de afgrond ook in jou (Nietzsche). Maar door in de afgrond te kijken kun je ook ervaren met welke omstandigheden je in je leven rekening moet houden!

Een aanzienlijke meerderheid van de burgers zal de nieuwe werkelijkheid negeren, ontkennen, lippendienst bewijzen, geen rol in hun dagelijks leven laten spelen of een houding aannemen van: na mij de zondvloed. Kennis leidt niet automatisch tot actie, dat zie je ook tijdens deze Corona crisis. Wat er bijvoorbeeld in de rest van Europa of in Amerika gebeurd speelt nu al nauwelijks een rol in al die semi-lockdown discussies. In Nederland protesteert de horeca nog steeds, in Duitsland gaan zelfs de winkels al weer op slot.

Ten aanzien van de opwarming- en de bedreiging van onze leefomgeving zullen de nationale overheden niet voldoende actie ondernemen (behalve steeds weer nieuwe plannen maken), ook niet in internationaal verband. De macht van de economische partijen en de behoudzucht van de meeste burgers maken dit onmogelijk. De Lobbyisten in hun kostuums, de Boeren met hun tractoren, de Autolobby, de Populisten: iedereen staat klaar om actie te voeren tegen noodzakelijke maatregelen. Moeilijk te reguleren internationale bedrijven zullen marketingtechnisch (pure propaganda) hun straatje groen wassen. Tegen al die behoudzuchtige partijen kunnen geen actievoerders voor een schonere wereld weinig uitrichten.

Tenzij hele drastische maatregelen worden genomen zoals bijvoorbeeld het dreigen met sluiten van de top tien vervuilers in Nederland, zal het grote bedrijfsleven slechts mondjesmaat in technologische oplossingen investeren. En mocht dit te duur worden dan verhuizen die naar een minder ‘veeleisend’ land’. Technologie kan behulpzaam zijn, maar zal ons ook niet redden. Want er is steeds weer de vraag: ‘wie gaat dat betalen’ en de vraag is zelfs of die investeringen zinvol zijn, als er over onze grenzen weinig gebeurd.

Een bijkomend effect (voer voor populisten) is dat de klimaatverandering en andere vervuiling een permanente extra stroom, nu van klimaatvluchtelingen, op gang zal brengen vooral naar Noord-Europa en Noord-Amerika. De Corona crisis heeft economisch grote gaten geslagen in Zuid Europa. Op dit moment al vertrekken Europese migranten en zelfs geaccepteerde asielzoekers uit het Zuiden naar het Noorden, waar ze werk en betere voorzieningen hopen aan te treffen. De overbevolking in ontwikkelingslanden met klimatologisch escalerende problemen (water- en voedselvoorziening) zal hieraan in belangrijke mate bijdragen.

We zitten dus als kikkers op een hele grote opwarmende bakplaat. We kunnen persoonlijk daar niet aan ontsnappen, maar wel de hoekjes zoeken waar we nog met enige vreugde en voldoening zelf en met anderen een relatief stabiel leven kunnen proberen te leven. We hebben persoonlijk geen morele plicht om als machteloos slachtoffer de verandering van onze leefwereld te ondergaan.

Vanuit welke optiek dan ook, lijkt de enige mogelijke weg om onze levens in de toekomst vooral in lokale- en regionale gemeenschappen vorm te geven, omdat

we alleen op die wijze nog enige rechtstreeks invloed op onze leefomstandigheden zullen kunnen uitoefenen.

Onze toekomstige leefomgeving: buiten de grote steden

By Jack Pheifer
December 15, 2020
Categorieën: 1 Webnotities

In tijden van rampspoed vluchten de Rijken naar het platteland. Ook dit jaar ontvluchtten ze de grote steden, toen duidelijk werd dat sprake was van een Corona pandemie op wereldschaal. Overal ter wereld kochten ze goed beschermde buitenverblijven. Maar natuurlijk wel met behoud van hun lifestyle…

De geschiedenis toont echter aan dat ze gelijk hebben. In perioden van grote omwentelingen kunnen mensen zich buiten de grote steden beter handhaven. De ervaring van het afgelopen jaar met de pandemie, de verregaande aantasting van onze aardse leefomgeving, de wereldwijde instabiele politieke en economische situatie, zou voor de vooruitzienden onder ons de aanleiding kunnen vormen proactief ook de grote steden nu al de rug toe te keren en naar de provincie (-steden) te verhuizen.

Ik verwacht sowieso dat de toekomst tot een terugkeer naar kleinere lokale gemeenschappen zal leiden. De grote steden zullen een toenemende bron van sociale chaos gaan vormen. Zoals de Engelse krant de Guardian recent schreef: ‘de pandemie heeft in de grote steden de verarming, de ongelijkheden en de structurele politieke onrust meer dan ooit bloot gelegd’. Teveel mensen, te klein behuisd met te weinig onderlinge sociale verbondenheid. De grote steden zullen

in de toekomst daarnaast ook nog gevoeliger worden voor technologische verstoringen, denk aan de elektriciteitsvoorziening, telecom-storingen telefoon en internet, de pin-netwerken van de banken, de afvalverwerking en de distributie en het transport van voedsel.

We zullen in de toekomst allemaal een behoorlijk deel van onze welvaart in moeten gaan leveren binnen een kader van ook nog eens hogere belastingen, minder overheidsvoorzieningen en verdergaande digitale bureaucratisering van de overheid. We kunnen in die situatie buiten de grote steden onze autonomie beter en veiliger behouden, minder consumptief (en minder competitief) wonend en werkend, met een kleinere onvermijdbare ecologische voetprint. Machteloosheid kan dan in ieder geval plaats maken voor actief lokaal handelen.

Ik schets absoluut geen ideaalbeeld, maar een mijns inziens onvermijdbare ontwikkeling. We verkleinen onze eigen leefwereld, maar we krijgen er wel wat voor terug: schonere lucht om te ademen en ruimte om te wonen. We kunnen ons weer vestigen in gemeenschappen met echte mensen om ons heen, in plaats van te leven via beeldschermen in virtuele netwerken. Net als Neo in de film ‘the Matrix’: terugkeren naar een menselijk leven op menselijke schaal in de echte werkelijkheid. Minder individualistisch dat wel. Dat eist echter wel een ruimer denkend toleranter, minder geopinieerd ego en een behoorlijke portie welwillendheid jegens anderen.

Photo Paintings 3

By Pauline Brenninkmeijer
December 16, 2020
Categorieën: 3 Foto's

© *Foto Pauline Brenninkmeijer*

Narcistische en psychopatische leiders

By Jack Pheifer
December 17, 2020
Categorieën: 1 Webnotities

Beatrice de Graaf (hoogleraar geschiedenis van de internationale betrekkingen), spreekt in de NRC (4 dec.jl.) over ‘de demonische kracht van het charisma’, over charismatische leiders ‘die vooral van zichzelf houden’, met als voorbeelden Trump, Poetin en Johnson. Indirect verwijst ze naar Baudet en naar Fortuijn, charismatische leiders ‘ter rechts populistische zijde’ en vraagt zich met de historicus David A. Bell af (*Men on Horseback, 2020*) ‘hoe democratisch dat soort leiders werkelijk zijn’. Volgens Bell zou er sinds eind 18e eeuw een nieuw soort charismatische leider zijn opgestaan: George Washington, Napoleon, Simon Bolivar, heroïsche ‘mannen te paard’, ‘militaire verlossers’. In de meest moderne geschiedenis kan men daar een lange rij aan toevoegen: Mussolini, Hitler, Stalin, Franco, Mao, Pol Pot, Kadhaffi, Saddam Hoessein, Bin Laden, e.a. En minder dodelijk: Erdogan, Berlusconi, Bolsonaro, Loekasjenko, ea.

Zoals goede historici betaamt is hun perspectief op historische leiders analytisch-politiek, met de focus op de maatschappelijke impact van een politieke leiders en hun rol in de internationale machtsverhoudingen. Maar daarmee blijven historici met hun ‘level of analysis’ ook op een abstract niveau hangen. Het drama in de geschiedenis blijft vaak sociologisch conceptueel, het gevloeide bloed blijft statistiek, het geleden slachtofferleed blijft koel en cognitief empathisch beschreven. De beperkte verwijzing naar de persoonlijkheid van dit type heroïsche leiders zit in het woord charisma. Charismatische, populistische leiders die een zeer persoonlijke, betoverende aantrekkingskracht hebben op het volk.

Er is iets aansprekends in hun wijze van speechen, hun taalgebruik, hun lichaamstaal, hun simplistische revolutionaire ideeën en oplossingen voor de grote problemen van hun tijd. Wat er achter dat charisma zit, wat het doet tikken, daar wagen de Graaf en Bell zich niet of nauwelijks aan. En dat is jammer want het is nog altijd de persoonlijkheid en de persoonlijke geschiedenis die in hoge mate

bepaalt hoe een mens tegen de wereld aankijkt en daarin handelt. Ook in zijn politieke handelen. In die zin wordt het soort leiderschap in de 19e eeuw niet opnieuw uitgevonden met een opkomend nieuw type charismatisch leiderschap, zoals Bell beweert. Nee, charismatisch/populistisch leiderschap heeft altijd al onder heersers bestaan, alleen de historische context was anders. Men duidde hun gedrag destijds anders omdat er nog geen kennis bestond omtrent persoonlijkheidsleer, psychopathologie en, in het geval van charismatisch /populistische leiders, kennis van de Narcistische en AntiSociale Persoonlijkheidsstoornis(NPS/ASPS) en degenen met sterke trekken daarvan die gewoonlijk worden aangeduid als narcisten en gepsychopatiseerden*.

Moderne historici zouden op zijn minst gebruik kunnen maken van die psychopathologische kennis om inzicht te krijgen in wat een charismatisch populist drijft, onder welke specifieke omstandigheden hij politieke macht kan krijgen, hoe hij zijn hofhouding samenstelt, hoe hij 'de wonden van het volk' bespeelt, hoe en met welke middelen hij zijn ingroup- en outgroup-vijanden en als vijandig beschouwde instituten manipuleert, hoe hij zijn persoonscultus ontwikkelt, ed.

Historici doen dat beschrijvende wijze wel maar niet op een verklarende wijze vanuit het psychopathologische mechanisme dat achter het gedrag van de NPS/ASPS-leider steekt: het lege valse zelf, de gecompenseerde minderwaardigheidsgevoelens, het emotioneel-empathisch onvermogen, de ongedifferentieerde en geprojecteerde wrok en wraakgevoelens, het hermetisch onbereikbare en onbeïnvloedbare denksysteem, dat alles wat zijn expressie krijgt in zijn politieke ideeën en handelen. En die ideeën konden wel eens erg weinig te maken hebben met politiek, waarbij politiek alleen het 'toevallige speelveld' is waarop de NPS/ASPS zijn psychopathologie uitleeft.

Er zijn vele maatschappelijke velden waarop iemand met een NPS/ASPS kan spelen. Zo zijn er sektarische spirituele leiders (van het type Jim Jones), business leiders (bv. binnen de Lehman-Brothers bank), extreem activistische leiders (bv. binnen de anti-rascisme beweging, zoals R.DiAngelo) die grote persoonlijke en maatschappelijke schade veroorzaakten. En dan is er nog het meer individuele speelveld: het terroristen speelveld, het Hollywood-speelveld, en het speelveld in de kunst-, sport- en mediawereld, elk met hun bekende grandioze iconen.

Waar Hannah Arendt spreekt van totalitarisme als een politiek systeem zou men met de psychopathologische bril van de NPS/ASPS kunnen spreken van een totalitaire persoonlijkheid met een kwaadaardige politieke spin-off. Waar de Graaf terecht spreekt van het volk als applausmachine voor de charismatisch leider zou men kunnen spreken van het (gewonde) volk in regressie naar de bedrieglijke simpelheid van de NPS/ASPS-leider. Het grandioze, dramatische type NPS/ASPS kan het volk nog wel zien. Maar het ziet niet de andere subtypes: de kwaadaardige gepsychopatiseerde narcist (liegen, bedriegen, stelen, intimideren, manipuleren), de verborgen narcist ('de wereld ziet mijn voortreffelijkheid niet') en de communale narcist ('kijk mij eens goed doen voor de gemeenschap, mensen').

De stelling die ik hier verdedig is dat de grootste bedreiging voor de democratie (en misschien wel voor de mensheid) komt van extreem rechts en extreem links, in combinatie met een 'charismatisch leider' met een Narcistisch/Antisociale Persoonlijkheidsstoornis of sterke trekken daarvan.

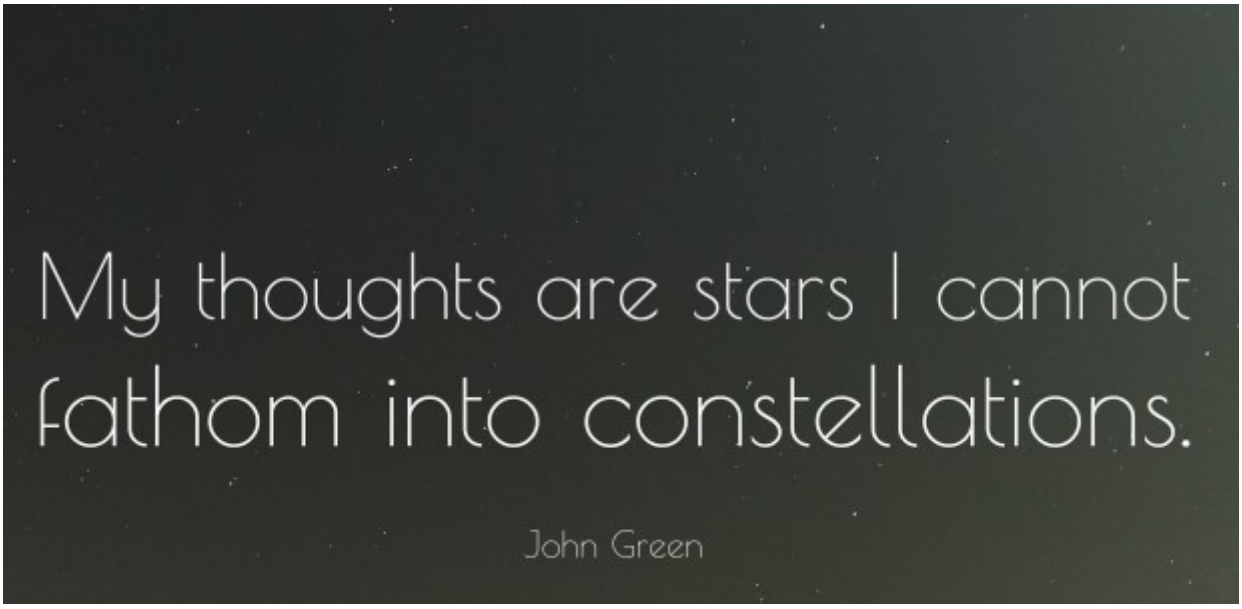
** De taxonomie van de psychopathologie is omwille van het lezersgemak vereenvoudigd. Narcisme kan men zich dimensioneel voorstellen, van gezond narcisme tot het ernstig klinische beeld van de Narcistische persoonlijkheidsstoornis met tussenliggende varianten en mengbeelden. Idem Antisociaal, van lichtelijk onaangepast tot een ernstige Antisociale persoonlijkheidsstoornis.*

Zie ook:

- Diagnostic and Statistical Manual 5 (DSM5, handboek psychiatrie).
- Weet je wel wie ik ben? De geschiedenis van de arrogantie', Ari Turunen, 2011/16, (socioloog, politicoloog).
- You Tube: Psychiatrist: Donald Trump is dangerous. (dr.L.Cruz,'A Clear and Present Danger: Narcissism in the Era of Donald Trump).
- Narcissim vs Narcisistic Personality Disorder (Med Circle).
- The four Types of Narcissism (dr.R. Durvasula).
- Webnotities.nl: Trumpgate; Narcistische rovers; Intimiderend en dienend leiderschap.

Niet te behappen..

By Chris Koopmans
December 19, 2020
Categorieën: 4 Filosofie

Laatst dacht ik nog es aan dat ouwe filosofische probleem: we voelen ons niet echt thuis in de wereld omdat die niet te behappen is. De wereld is te groot, ze werpt te veel onbeantwoorde vragen op, geeft te veel onbevredigende antwoorden, en laat ons achter met te veel onzekerheden, soms met vertwijfeling. De wereld is te groot om ons op ons gemak te stellen. Te groot voor het lijden en te klein voor geluk.

Elke diepgaande reflectie op ons bestaan leverde sinds mensenheugenis religies op, filosofische scholen en wetenschap. Maar ondanks dat, werkelijk thuis voelen in de wereld, thuis in dat wat is, dat doet het nog steeds niet. De vraag naar de reden, zin en doel van ons leven, van leven überhaupt, van wat ‘bestaan’ en ‘zijn’ in wezen is, die vragen blijven onveranderd rechtovereind. En het universum zwijgt.

Als de antwoorden niet te vinden zijn in filosofie, religie en wetenschap dan kun je je nog altijd verdoven voor die existentiële en transcendente vragen, met drank, drugs, tv en shoppen of desnoods een moedwillige dood zoeken. Dieren, planten, organismen en stenen schijnen geen last te hebben van reflectie op hun bestaan, van al te veel bewustzijn. Ze doen gewoon wat ze kennelijk moeten doen. En sinds

hun bestaan op aarde doen ze het ook nog aardig goed vergeleken met de mens die nog maar net komt kijken. Nee, dat brein van ons is bepaald geen succes gebleken.

Maar ja, wat moet je? Je kan jezelf niet aan je haren uit het moeras trekken. Dan denk je wel es: hoe zou de wereld van nu er uit zien als we een miljoen jaar geleden nog altijd op die steppe liepen en daarna gewoon waren uitgestorven zoals zoveel menssoorten zijn uitgestorven? Dan zou de wereld wel te behappen zijn.

Photo Paintings 4

By Pauline Brenninkmeijer
December 22, 2020
Categorieën: 3 Foto's

© *Foto Pauline Brenninkmeijer*

Kerstmis 2020

By Jack Pheifer
December 24, 2020
Categorieën: 3 Foto's

Wat te doen tegen wokies, wappies, whinenies en tokkies?

By Chris Koopmans
December 28, 2020
Categorieën: 1 Webnotities

Natuurlijk bestaan er racisten, seksisten, misagonisten en homofoben. Daar moeten we naturlijk iets mee en daar hebben we ook al veel aan gedaan in de laatste decennia. Maar wat als iemand je daarvan frontaal en publiek beschuldigt zonder enig feitelijk bewijs. Zonder een onderbouwing met kwalijke uitspraken, publicaties of acties waaruit dat zou moeten blijken. Of nog erger: je canceling of ontslag eisen. Menige reputatie en werkplek is voorgoed vernield, voor journalisten, academici, wetenschappers, onderwijskrachten, schrijvers, kunstenaars, uitgevers, politici, en anderen. Wat is dan de beste reactie als je zoiets overkomt?

De meest natuurlijke reacties op een persoonlijke aanval zijn: vechten, vluchten, bevriezen of onderwerpen.

Vechten. Oftewel de tegenaanval openen lijkt weinig effectief omdat de aanvallen vrijwel altijd komen uit de hoek van links-radicale activisten, van activistische bewegingen met een open of versluierde politieke agenda: radicale postmodernisten, neomarxisten, kritische ras-theoretici, intersectionalisten,

woke-people. Rechts reactionaire conservatieven kunnen zich racistisch, antifeministisch of homofoob tonen maar zelden op de plaats waar links-radicalen zich ophouden: binnen de journalistiek, de universiteiten, onderwijsinstellingen, in de kunstwereld, binnen politieke partijen. Men kan absoluut niet verwachten dat links-radicalen bij een tegenaanval het veld ruimen. Dat zou hun ingroup schaden en ze zouden dan hun ingroup moeten verlaten. Of ze worden als 'ras-, etnische-, of gender-verrader' betiteld en hun tribe uitgezet, hetgeen hen isolement, status- en gezichtsverlies oplevert.

Terugvechten door de verdediging in te gaan is nog gevaarlijker. Een bewijs van hun aanklacht vragen, argumenteren, nuanceren en kritische vragen stellen is bij voorbaat al verdacht. Of sterker nog, het is het bewijs dat de radicalist gelijk heeft. (R. DiAngelo, auteur van het vee lverkochte cultboek 'White Fragility' stelt dat elke witte man een racist is, en het bewijs daarvoor is zijn ontkenning).

Nog sterker: sommige radicaal activistische bewegingen hanteren hun eigen (Stalinistisch perverse) logica als hen om bewijs van hun beschuldiging gevraagd wordt, want het woord 'bewijs' is een 'witte uitvinding'. Wetenschap überhaupt (zelfs wiskunde en glaciologie) is een 'repressieve witte mannen uitvinding'! Evenals horloges, lichamelijke handicaps, biologische verschillen tussen mannen en vrouwen, je kan het zo gek niet bedenken. Een dialoog aangaan is zinloos omdat radicalen de minimale, redelijke dialoog- en argumentatieregels niet met je zullen delen, want dat zijn 'witte regels'.

Vluchten. Oftewel stoïcijns een beschuldiging negeren, zal de radicalist aanmoedigen om de achtervolging nog verder in te zetten want zoiets wordt gezien als zwakte. En zwakte wekt niet zelden agressie op.

Bevriezen. Oftewel angstig zwijgen zal geïnterpreteerd worden als een bekentenis, want wie zwijgt stemt toe nietwaar? Ook in dit geval werkt zwakte agressie op.

Onderwerpen is wellicht de gevaarlijkste reactie die je kunt hebben. Onderwerpen door (wel of niet) verplicht mee te doen aan White Fragility Trainingen, Woke-workshops, colleges Critical Race/Gender/Colonial Theory of Incompany Diversity Training. Onderwerpen is ook een verklaring tekenen dat u solidair met BLM, de LGBTQ+ of bij sollicitatie vragen binair moeten beantwoorden: 'bent u voor of tegen de BLM of #MeToo beweging?'.

Wat te doen?

- *Aangifte doen.* Tenminste als er in de zin van de wet sprake is van belediging, smaad of laster, en zeker in het geval van fysieke bedreiging.
- *De werkgever inlichten.* Transparante informatie aan de baas geven en om bescherming van de werkplek vragen, liefst publiekelijk of schriftelijk bevestigd. Tenzij de baas al niet zelf een wokie is geworden.
- *Journalisten inlichten.* Met name hoofdredacties vragen om (zo mogelijk) fact-checking te doen en de beschuldigers publiekelijk te vragen om onderbouwend bewijs te leveren.
- *Politici inlichten.* Hen voorleggen om aan de hand van voorbeelden aandacht te vragen voor de 'afrekencultuur' in democratische instituten en bedrijven. Aandacht vragen voor een verandering in wet- en regelgeving waardoor het traceren van anonieme berichten in sociale media mogelijk gemaakt wordt.
- *Follow the money.* Onderzoek (laten) doen naar de belanghebbenden die beschuldigers financieren.
- *Humor.* Hier ligt een taak voor moedige cabaretiers, standup comedians, politieke cartoonisten, muzikanten (een protestsong doet meer dan een krantenartikel), BNers en andere influencers.
- *Meldpunten inlichten.* De Reclamecode Commissie, Nationale ombudsman kunnen aan de hand van publieksklachten trends inventariseren, hierover publiek mededeling doen en aanzetten tot wettelijke vervolging. (Zie de klachten over het complottijdschrift 'Gezond Verstand'). Een advocatencollectief zou hetzelfde kunnen doen.

Critici zijn natuurlijk altijd prima, wat het onderwerp ook is. Tenminste zolang ze zich niet anonimiseren, niet bedienen van drogredenen (vooral van ad hominem argumenten) en bereid zijn hun meningen publiekelijk en met feitelijkheden te onderbouwen en die bij te stellen als er overtuigende tegenargumenten komen.

Zo niet, dan zal er tegengas gegeven moeten worden om niet terecht te komen in een paranoïde angstcultuur op de werkvloer of überhaupt in een politiek correcte (moreel corrupte) bestuurscultuur waar men niet aan durft te ontsnappen op straffe van persoonlijk leed.

Er is een verschil tussen critici die goed willen doen en critici die goed willen lijken. Die laatsten lijden aan wat filosoof *Brandon Warmke** noemt: *Moral*

Grandstanding. Oftewel: zelfverheffende morele opschepperij.

Er is een verschil tussen activistische bewegingen die in hun oorspronkelijke vorm (BLM, 2e generatie feministen, genderactivisten) op veel sympathie konden rekenen en de volledig doorgeslagen, gepolitiseerde, woke-activisten: White Privileges groepen, 3e en 4e generatie feministen, intersectionalisten, Social justice warriors.

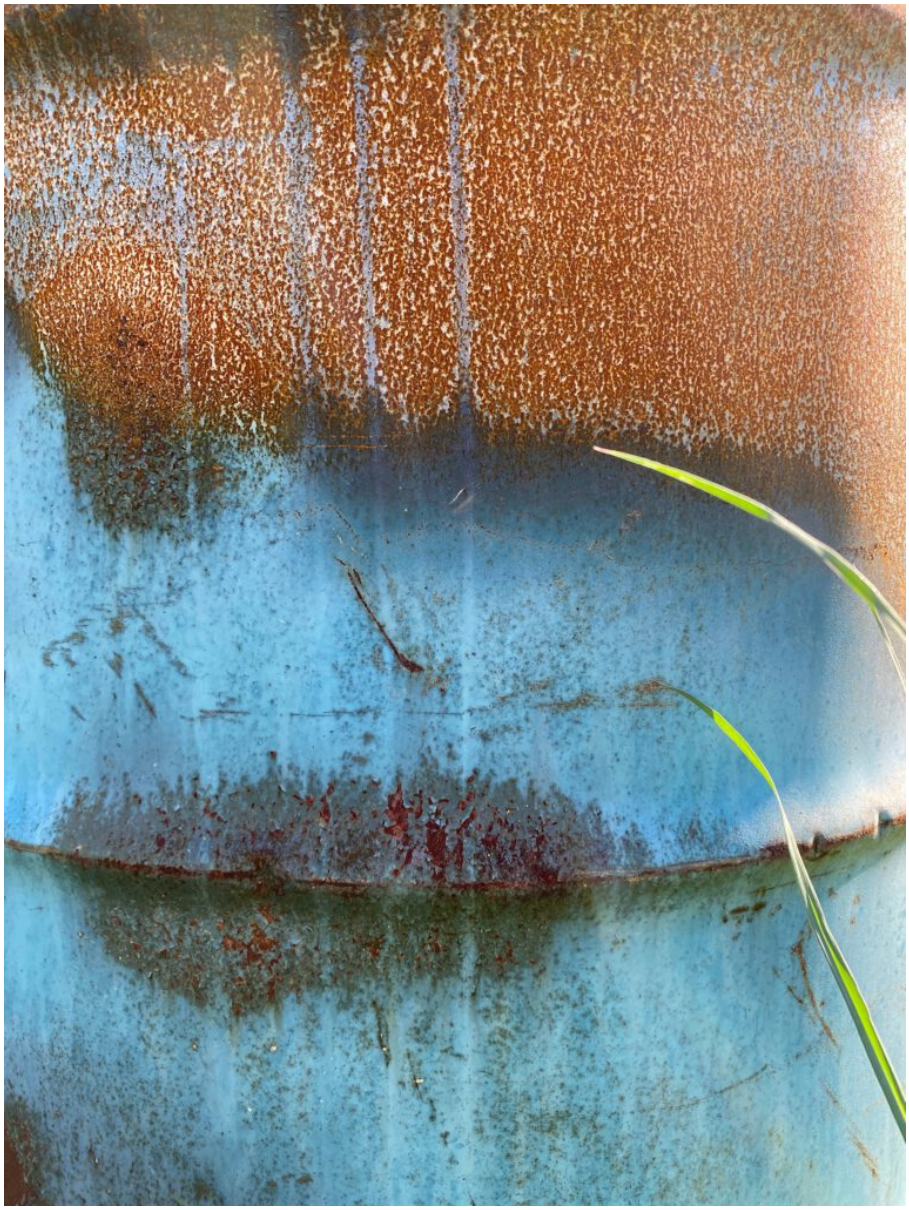
Deze laatste groepen lijden aan een extreme en kwaadaardige vorm van identiteitspolitiek, een intimiderende machtspolitiek die een regelrechte ondermijning van de democratische waarden en instituten nastreven, zoals *Douglas Murray in zijn boek 'The Madness of Crowds'*** briljant analyseert.

* 'Grandstanding, the Use and Abuse of Moral Talk', Justin Tosi & Brandon Warmke, 2020. Ook op youTube: Moral Grandstanding, Prof. Brandon Warmke, 7.18 en 6.51 min.

** 'The Madness of Crowds', Douglas Murray, 2020. Aanrader! Ook op YouTube: Douglas Murray

Photo Paintings 5

By Pauline Brenninkmeijer
December 30, 2020
Categorieën: 3 Foto's

© *Foto Pauline Brenninkmeijer*